

**STUDIU
privind
structura și evoluția concurenței în sectorul gestionării
deșeurilor de echipamente electrice și electronice**

**Variantă preliminară
iulie 2026**

CUPRINS

1. Sumar executiv	1
1.1 Motivația și obiectivele studiului.....	1
1.2 Constatări relevante, propuneri și recomandări	1
1.2.1 Constatări relevante	1
1.2.2 Propuneri și recomandări	7
1.3 Structura studiului	9
1.4 Mențiuni metodologice	9
2. Sistemul de gestionare a DEEE în România	11
2.1 Ce sunt DEEE	11
2.2 Importanța gestionării DEEE	12
2.3 Entități implicate în gestionarea DEEE, la nivel național	14
2.3.1 Producătorii și importatorii de EEE.....	14
2.3.2 OTR.....	14
2.3.3 Consumatorii/generatorii de DEEE:.....	17
2.3.4 Operatorii economici autorizați:.....	18
2.3.5 Autorități publice și organisme de reglementare:.....	18
2.3.6 ONG-uri și asociații.....	18
2.4 Fluxul de gestionare a DEEE.....	18
2.5 Sinteza capitolului - Sistemul de gestionare a DEEE în România.....	23
3. Reglementări specifice comunitare și naționale	25
3.1 Principalele acte normative europene în domeniul DEEE	25
3.2 Reglementări naționale în domeniul DEEE	28
3.3 Elemente ale legislației naționale care depășesc cadrul european aplicabil	32
3.4 Sinteza capitolului - Reglementări specifice comunitare și naționale.....	32
4. Îngrijorări concurențiale privind unele prevederi ale Legii nr. 127/2024.....	34
4.1 Îngrijorări concurențiale transmise de autoritatea de concurență înainte de aprobarea Legii nr. 127/2024	34
4.2 Alte aspecte cu posibil impact anticoncurențial identificate în Lege	38
4.3 Alte îngrijorări transmise de către actorii activi pe piața gestionării DEEE	46
4.3.1 Îngrijorări transmise de producători/importatori	46
4.3.2 Îngrijorări transmise de OTR	53
4.3.3 Îngrijorări transmise de reciclatori	59

4.4	Sinteza capitolului - Îngrijorări concurențiale privind unele prevederi ale Legii nr. 127/2024.....	61
4.5	Propuneri și recomandări	64
5.	Provocări în gestionarea DEEE.....	66
5.1	Politica UE privind DEEE, obiective de gestionare.....	66
5.2	Dimensiunea pieței DEEE în UE.....	67
5.3	Dificultăți în gestionarea DEEE.....	70
5.3.1	Dificultăți în implementarea legislației.....	70
5.3.1	Provocări în aplicarea cadrului legislativ național	71
5.4	Dificultăți transmise de entitățile implicate în gestionarea DEEE	73
5.4.1	Dificultăți identificate de AFM și propuneri de remediere a disfuncționalităților.....	73
5.4.2	Dificultăți sesizate de producători.....	76
5.4.1	Dificultăți sesizate de OTR	79
5.4.2	Dificultăți sesizate de reciclatori.....	86
5.5	Sinteza capitolului - Provocări în gestionarea DEEE	88
5.6	Propuneri și recomandări	90
6.	Oportunitatea implementării unui sistem tip <i>Clearing House</i> în România – argumente pro și contra din perspectivă concurențială	91
6.1	Sistemul de tip <i>Clearing House</i> în managementul DEEE, la nivelul UE.....	92
6.2	Beneficii/riscuri ale implementării unui sistem de tip <i>Clearing House</i>	101
6.3	Probleme de concurență în sectorul gestionării DEEE în state membre.....	102
6.4	Sinteza capitolului - Oportunitatea implementării unui sistem tip <i>Clearing House</i> în România - argumente pro și contra din perspectivă concurențială	102
6.5	Recomandări.....	102
7.	Structura și mecanismele de funcționare a pieței serviciilor de gestionare a DEEE în România.....	103
7.1	Obiectivele și principiul sistemului de gestionare a DEEE	103
7.2	Evoluția principalilor actori implicați în gestionarea DEEE	103
7.2.1	Evoluția nr. de producători/importatori de EEE din România.....	103
7.2.2	Evoluția numărului de OTR, în contextul noilor reglementări.....	105
7.2.3	Evoluția numărului de reciclatori.....	108
7.3	Cererea pe piața gestionării DEEE	111
7.4	Oferta pe piața gestionării DEEE.....	112
7.5	Mecanisme de funcționare și fluxuri operaționale.....	112

7.6	Sistemul de raportare și monitorizare	114
7.7	Mecanismele de preț specifice sectorului serviciilor de gestionare a DEEE	117
7.7.1	Mecanismul de stabilire a valorii Timbrului verde	117
7.7.2	Mecanismul de stabilire a tarifelor de colectare, transport, tratare și reciclare	119
7.8	Practici de negociere în gestionarea DEEE	120
7.8.1	Negocierea contribuțiilor plătite de producători OTR pentru preluarea REP	120
7.8.2	Relația contractuală OTR - reciclatori	122
7.9	Probleme structurale și disfuncționalități	124
7.10	Sinteza capitolului - Structura și mecanismele de funcționare a pieței serviciilor de gestionare a DEEE în România	125
8.	Performanța sistemului de gestionare a DEEE.....	128
8.1	Dimensiunea pieței DEEE în România.....	128
8.2	Gradul de atingere a țintelor de colectare în România	130
8.3	Sinteza capitolului - Performanța sistemului de gestionare a DEEE.....	135
9.	Tarifele de gestionare a DEEE	137
9.1	Costurile medii de gestionare a DEEE, pe categorii de operațiuni și de EEE - Sem. I 2025	137
9.2	Nivelul și dinamica contribuțiilor financiare ale producătorilor.....	140
9.3	Tarifele de colectare, transport și tratare.....	145
9.3.1	Tarifele de colectare a DEEE	145
9.3.2	Tarifele de transport a DEEE	147
9.3.3	Tarifele de tratare a DEEE	147
9.4	Sinteza capitolului - Tarifele de gestionare a DEEE	148
9.5	Recomandări	149
10.	Evaluarea sectorului din perspectiva dreptului concurenței	150
10.1	Bariere la intrarea pe piață	150
10.2	Structura pieței	151
10.3	Sinteza capitolului - Evaluarea sectorului din perspectiva dreptului concurenței	155
11.	Concluzii și recomandări.....	156
11.1	Concluzii	156
11.2	Propuneri și recomandări	165

FIGURI

Figura nr. 1 Circuitul Timbrului verde	17
Figura nr. 2 Interacțiunile entităților implicate în procesul de gestionare a DEEE	19
Figura nr. 3 Fluxul de gestionare a DEEE	20
Figura nr. 4 Etape ale procesului de reciclare a DEEE.....	21
Figura nr. 5 Circularitatea pentru DEEE	22
Figura nr. 6 Evoluția politicii UE privind DEEE.....	66
Figura nr. 7 Obiective de colectare/valorificare/reciclare impuse prin Directiva DEEE	66
Figura nr. 8 Evoluția ratelor minime de gestionare a DEEE, impuse la nivel național	67
Figura nr. 9 Rate minime de colectare pe categorii de DEEE, impuse la nivel național.....	67
Figura nr. 10 EEE/DEEE în UE27*, 2015-2023 (kg/locuitor).....	68
Figura nr. 11 Evoluția cantităților de EEE/DEEE în UE27*, 2015-2023 (mii tone).....	68
Figura nr. 12 DEEE colectate în UE27*, 2023 (% din media EEE-POM în perioada 2020-2022)	69
Figura nr. 13 EEE/DEEE în UE27, 2023 (kg/locuitor).....	70
Figura nr. 14 Estimarea țințelor de colectare, comparația celor 2 metode de calcul - mii tone.....	75
Figura nr. 15 Evoluția numărului de producători/importatori de EEE activi din România	104
Figura nr. 16 Linia cronologică a apariției și evoluția OTR, în context legislativ.....	106
Figura nr. 17 Evoluția nr. de OTR active pe piață și durata de activitate a celor ieșite de pe piață	108
Figura nr. 18 Distribuția punctelor de lucru autorizate să colecteze DEEE, la nivel național	109
Figura nr. 19 Distribuția punctelor de lucru autorizate să trateze DEEE, la nivel național.....	110
Figura nr. 20 Distribuția unităților de tratare certificate la standarde CENELEC – martie 2026	111
Figura nr. 21 Diagrama fluxurilor operaționale și a relațiilor dintre entități.....	114
Figura nr. 22 Evoluția cantităților de EEE/DEEE, 2020-2025 (tone).....	128
Figura nr. 23 Structura EEE/DEEE pe categorii - %	129
Figura nr. 24 Evoluția performanței de gestionare a DEEE (mii tone)	129
Figura nr. 25 Evoluția ratelor de colectare, în perioada 2020-2025 - %	130
Figura nr. 26 Evoluția indicatorilor de gestionare DEEE per locuitor - estimări.....	131
Figura nr. 27 Comparații ale indicatorilor de gestionare DEEE per locuitor - estimări	132
Figura nr. 28 Estimarea costurilor de gestionare DEEE, la nivel național.....	133
Figura nr. 29 Comparația costurilor de gestionare DEEE, 2023.....	134
Figura nr. 30 Clasificarea categoriilor de DEEE pe subcategorii	142
Figura nr. 31 Evoluția Timbrului verde/OTR - %.....	143
Figura nr. 32 Evoluția comparativă a Timbrului verde 2021-2026	144
Figura nr. 30 Cotele de piață ale OTR, în anul 2024	153
Figura nr. 31 Cotele de piață ale OTR - EEE-POM 2024, pe categorii de EEE.....	154

TABELE

Tabelul nr. 1 Ratele de colectare a DEEE pe categorii, realizate în anul 2024 - %.....	45
Tabelul nr. 2 Clearing House și gestionarea DEEE în UE - ianuarie 2026	93
Tabelul nr. 3 Posibile beneficii/riscuri ale instituirii unui sistem tip Clearing House în gestionarea DEEE.....	101
Tabelul nr. 4 Elemente de cost luate în calcul la determinarea Timbrului verde – Ex. B	118
Tabelul nr. 5 Elemente de cost luate în calcul la determinarea Timbrului verde – Ex. C.....	119
Tabelul nr. 6 Elemente de cost luate în calcul la determinarea Timbrului verde/subcategorie.....	119
Tabelul nr. 7 Costurile medii de gestionare DEEE, estimate pe categorii, pentru anul 2025.....	139

1. Sumar executiv

1.1 Motivația și obiectivele studiului

Prezentul studiu a fost declanșat prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 2.434/30.08.2024, având ca **obiective principale**:

- analizarea structurilor și a mecanismelor de preț specifice sectorului gestionării deșeurilor de echipamente electrice și electronice (DEEE);
- identificarea eventualelor disfuncționalități în funcționarea pieței;
- monitorizarea costurilor înregistrate de întreprinderi pe fluxurile de colectare, transport, tratare, valorificare, reciclare și eliminare a acestor deșeuri.

Elaborarea prezentului studiu a fost **motivată** de aspecte precum:

- obligația Consiliului Concurenței de a monitoriza și colecta din piață informații reale și documentate cu privire la costurile necesare pentru fiecare categorie de gestionare DEEE și costuri conexe, precum și actualizarea acestora cel puțin o dată la șase luni, introdusă prin *Legea nr. 127/2024 de aprobare a OUG nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (Legea nr. 127/2024)*;
- importanța domeniului atât la nivel european, cât și național, precum și a îndeplinirii obiectivelor anuale de colectare și valorificare impuse prin legislație;
- complexitatea fluxului de gestionare a DEEE, care implică numeroși actori, etape succesive de colectare, transport, tratare și valorificare, precum și cerințe stricte de raportare și conformare legislativă;
- volumul redus de informații privind modul de funcționare a concurenței în sectorul gestionării DEEE.

1.2 Constatări relevante, propuneri și recomandări

1.2.1 Constatări relevante

Managementul DEEE este structurat pe un cadru normativ dedicat, construit pentru a reduce cantitățile de deșeuri eliminate și pentru a crește eficiența utilizării resurselor.

La nivel european, **Directiva 2012/19/UE (Directiva DEEE)** instituie mecanisme privind reducerea efectelor negative asociate generării DEEE, punând accent pe conservarea resurselor și promovarea tranziției către modele de consum sustenabile.

În România, transpunerea directivei se realizează prin **OUG nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (OUG nr. 5/2015)**, care constituie baza sistemului național și definește responsabilitățile tuturor actorilor implicați în procesul de gestionare a DEEE.

Cadrul național de reglementare a DEEE se distinge printr-un **nivel ridicat de fragmentare normativă**, dispozițiile relevante fiind dispersate în numeroase acte normative de nivel primar și secundar, fapt ce **generează dificultăți semnificative de interpretare și aplicare coerentă**.

Începând cu anul 2024, acesta a fost supus unor modificări structurale. **Prin Legea nr. 127/2024 au fost introduse o serie de prevederi care excedează normele minime europene** privind condiționarea autorizării organizațiilor colective (OTR) de deținerea unei cote de piață de 5% pentru o categorie de DEEE și de constituirea unei garanții financiare de 2 milioane lei în favoarea Administrației Fondului pentru Mediu (AFM), condiționarea obținerii autorizației de mediu a tratatorilor de încheierea de contracte cu producători de EEE sau OTR, rate de colectare minimă pe fiecare categorie de EEE introdusă pe piață, restrângerea dreptului producătorilor de a încheia contracte cu mai multe OTR pentru aceeași categorie de EEE.

Încă din faza de proiect a *Legii nr. 127/2024*, Consiliul Concurenței și-a exprimat îngrijorările concurențiale cu privire la o serie de aspecte legate de prevederile acesteia. Acestea au vizat **aspecte legate de licențierea OTR**, posibilitatea implementării unui sistem de coordonare a managementului DEEE, precum și de **instituirea prin Lege a obligației autorității de concurență de a monitoriza și colecta din piață informații reale privind costurile de gestionare a DEEE**.

Principalele prevederi susceptibile a genera disfuncționalități în cadrul sistemului de gestionare a DEEE sunt cele privind:

- **condiționarea licențierii OTR** de constituirea garanției în sumă fixă de 2.000.000 lei în favoarea AFM, indiferent de dimensiunea acestora, volumul activității sau valoarea posibilă a obligațiilor restante de plată;

- **instituirea obligației deținerii de către OTR a unei cote de piață de cel puțin 5%** pentru cel puțin o categorie de EEE pentru care se solicită autorizarea, măsură ce ar putea constitui o barieră reală la intrarea pe piața gestionării DEEE;

- **instituirea obligației autorității de concurență de a monitoriza, colecta din piață informații reale privind costurile de gestionare a DEEE și de a le publica pe site-ul propriu** sunt măsuri ce ar putea conduce la o distorsionare a mediului concurențial pe piața gestionării DEEE, printr-o stabilire a unui nivel de cost minim pentru actorii din piață și implicit a unui preț minim al serviciilor oferite de OTR, reflectat astfel în nivelul valoric al contribuției financiare plătite acestora de către producători (*Timbrul verde*);

- introducerea de **restricții pentru obținerea autorizației de mediu**, fără de care entitățile nu pot efectua **operațiuni de tratare a DEEE**.

Obținerea **autorizației de mediu** este condiționată, pe lângă îndeplinirea criteriilor tehnice, de standardizare și de respectare a condițiilor de mediu, de o obligație contractuală/comercială cu terți (încheierea unui contract cu un OTR), ceea ce **poate constitui o barieră administrativă la intrarea pe piața tratării DEEE**;

- introducerea **interdicției pentru producătorii de EEE de a transfera responsabilitățile pe aceeași categorie de EEE mai multor OTR**, limitează libertatea acestora de a alege, precum și flexibilitatea de **distribui riscurile între mai multe OTR**;

- introducerea **ratelor minime de colectare pe categorii de EEE** începând cu 01.01.2025, crește povara administrativă și riscul de neatingere a țintelor pentru categoriile „dificile”;

- producătorul este obligat să asigure **o dublă finanțare**, respectiv costul valorii necesare realizării țintelor (*Timbrul verde*) și costul neîndeplinirii acestora prin acoperirea diferenței în minus dintre penalitatea stabilită de AFM în sarcina organizației colective și cuantumul garanției.

La nivelul UE27, rata de colectare a DEEE s-a situat în anul 2023 la 37,5%, mult sub ținta de 65% prevăzută de *Directiva DEEE*, ceea ce evidențiază dificultăți structurale în atingerea obiectivelor la nivel european. Performanța statelor membre este inegală - doar 4 din cele 26 de țări analizate au reușit să îndeplinească țintele de colectare.

Comisia Europeană a finalizat evaluarea Directivei DEEE în 2025 și pregătește revizuirea acesteia. Neatingerea țintelor de colectare de către majoritatea țărilor ridică semne de întrebare privind capacitatea metodologiilor actuale de calcul de a reflecta realitatea operațională. Particularitățile piețelor naționale, alături de rezultatele obținute în gestionare indică necesitatea **revizuirii cadrului metodologic la nivel european**, pentru a asigura o evaluare mai realistă și mai echitabilă a performanțelor statelor membre.

În România, conform estimărilor făcute pe baza datelor AFM, rata de colectare a atins 57% în anul 2025, în creștere susținută față de nivelul de 33% înregistrat în anul 2020, însă rămâne sub nivelul cerut de legislația europeană și națională. Deși cadrul normativ național stabilește obligații clare pentru actorii implicați, implementarea continuă să întâmpine provocări, confirmând necesitatea consolidării măsurilor pentru îmbunătățirea performanței de colectare.

În contextul performanțelor actuale ale sistemului și al dificultăților în atingerea țintelor, considerăm că simpla **majorare a contribuției** datorate AFM de către producători sau OTR, **de la 2 lei/kg la 4 lei/kg**, prevăzută în *propunerea legislativă a MMAP de revizuire a contribuțiilor la Fondul de mediu*, nu este de natură să conducă la o creștere a ratei de colectare. O astfel de măsură fiscală, aplicată izolat, nu abordează cauzele structurale care limitează eficiența colectării.

Implementarea principiilor **Directivei (UE) 2024/1799 privind norme comune de promovare a reparării bunurilor (Directiva R2R)** va conduce la prelungirea duratei de viață a echipamentelor și la amânarea transformării acestora în deșeuri. În acest context, utilizarea metodei de calcul a obiectivelor de colectare bazate pe 85% din DEEE generate oferă o imagine mai fidelă a performanței reale a sistemului de colectare, spre deosebire de cea alternativă, utilizată în România, exprimată ca procent din media cantităților de EEE introduse pe piață (EEE-POM) în ultimii 3 ani, puternic influențată de dinamica pieței și de creșterea consumului.

Din perspectiva operatorilor economici implicați în gestionarea DEEE, principalele deficiențe ale sistemului care generează disfuncționalități și afectează funcționarea eficientă a acestuia în România reprezintă o combinație de **reglementare fragmentată și complexă, incertitudine legislativă/modificări frecvente ale legislației, obligații de raportare în sisteme diferite și complicate, nivel redus al calității suportului/colaborării cu autoritățile, lipsă de trasabilitate digitală a cantităților de DEEE, fluxuri paralele/informale de colectare, lipsă a infrastructurii locale de colectare, capacitate de tratare insuficientă, nivel scăzut de conștientizare/educare a populației, fenomenul de *free riding* pe platformele online, lipsă a infrastructurii/certificărilor pentru reutilizare, dificultate financiară/administrativă a implementării standardelor tehnice europene (CENELEC) SR EN 50625 și SR EN 50614.**

Legea nr. 127/2024 introduce posibilitatea constituirii unui **sistem de coordonare a managementului DEEE (Clearing House)**, cu participare obligatorie pentru producători, reprezentanții autorizați ai acestora, OTR, operatori autorizați de colectare și tratare și autorități locale.

Un astfel de mecanism poate genera **beneficii pentru funcționarea pieței** — precum facilitarea conformității, reducerea barierelor la intrare, creșterea transparenței, optimizarea costurilor și stimularea inovației — dar **implică și riscuri concurențiale**, inclusiv coluziune, noi bariere la intrare și potențială reducere a inovării.

Evaluarea oportunității implementării unui sistem de tip *Clearing House* trebuie realizată în raport cu particularitățile pieței naționale - nivelul consumului, durata de deținere a echipamentelor, ponderea sectorului informal, deficiențele de colectare, infrastructura și capacitatea de tratare, absența sau dezvoltarea insuficientă a politicilor/programelor de reparare și reutilizare, fenomenul de *free-riding* și comportamentul consumatorilor.

În perioada 2020–2025, piața EEE din România a înregistrat o creștere susținută atât a numărului de producători activi, cât și a volumelor introduse pe piață, deși ritmul s-a temperat în anul 2025 pe fondul noilor măsuri fiscal-bugetare.

Perioada 2018–2020, reflectă o expansiune a pieței de gestionare a DEEE, în contextul unor condiții de autorizare relativ accesibile, urmată de o stabilizare la 19 OTR în perioada 2021–2023 și de o reducere semnificativă în anul 2025, ca efect al înăsprii cerințelor de autorizare și al creșterii costurilor administrative și operaționale asociate procesului de licențiere, afectând în special operatorii mici și mijlocii.

Intrarea unui nou OTR pe piață în anul 2026 sugerează o adaptare graduală la noile condiții, însă nivelul rămâne sub cel al perioadei 2020–2023, indicând un impact structural al modificărilor legislative.

În paralel, rețeaua de colectare s-a extins în 2023–2024, prin creșterea numărului de operatori și a punctelor de lucru, în timp ce infrastructura de tratare a DEEE a înregistrat doar o evoluție modestă.

Analiza segmentului de tratare relevă o piață asimetrică, cu un grad ridicat de concentrare în anumite zone. Repartizarea geografică a **unităților de tratare autorizate** indică o vulnerabilitate, **întrucât aproape 30% din județele României nu dețin nicio astfel de unitate.**

Intrarea în vigoare, la **14 mai 2026 a obligației ca tratatorii de DEEE să respecte standardele CENELEC poate deveni o barieră de intrare sau de menținere pe piață pentru operatorii mici și mijlocii.** În luna martie 2026, doar **7 entități dețineau certificările necesare pentru a-și continua activitatea după această dată**, ceea ce indică un risc de reducere a capacității de tratare și de creștere a dependenței de un număr limitat de operatori.

Creșterea accelerată a volumelor de EEE introduse pe piață exercită presiune asupra infrastructurii de colectare și tratare, într-un context marcat de reducerea numărului de OTR, ritmul lent de dezvoltare a reciclatorilor și impactul noilor cerințe de conformare la standardele CENELEC asupra tratatorilor. Această evoluție poate genera un decalaj între cantitățile introduse pe piață și capacitatea efectivă de gestionare a DEEE, cu efecte asupra costurilor, atingerii țintelor și echilibrelor regionale.

Cererea pe piața serviciilor de gestionare a DEEE este influențată de obligațiile legale, progresul tehnologic și creșterea consumului, iar capacitatea sistemului de a răspunde acestei cereri depinde de investiții în infrastructură, tehnologii și informarea publicului.

Sectorul serviciilor de gestionare a DEEE utilizează mecanisme de preț complexe, adaptate la tipul de deșeu, responsabilitățile fiecărui actor și costurile operaționale. Un echilibru între tarifele percepute, costurile reale și veniturile din valorificare este esențial pentru a asigura sustenabilitatea și eficiența acestui sector.

OTR au modalități eterogene de stabilire a valorii *Timbrului verde*. Jucătorii mari din piață folosesc metodologii care integrează costurile de gestionare, cheltuielile organizației, obiective de reciclare și variabile de masă ale DEEE, utilizând formule de calcul de complexitate variată, în timp organizațiile mici par a aplica metode de tarifare simplificate.

Eficiența colectării s-a îmbunătățit semnificativ - în anul 2020 se colecta mai puțin de jumătate din DEEE generate, iar în anul 2025 (date estimate) volumul colectat (11 kg/locuitor) se apropie de cel generat (13 kg/locuitor).

Creșterea eficienței colectării reflectă consolidarea capacităților existente, în timp ce reducerea numărului de organizații colective și de tratatori, coroborată cu înăsprirea condițiilor de autorizare afectează intrarea unor noi operatori pe piață. Pe măsura creșterii volumelor de EEE și implicit a necesarului de gestionare a DEEE, o astfel de evoluție a numărului de actori pe piață poate **genera riscuri privind concurența, creșterea costurilor de gestionare, precum și limitarea opțiunilor de alegere a organizațiilor colective pentru producători.**

O analiză comparativă pentru perioada 2021-2023 arată diferențe semnificative între România și alte 4 state analizate (Estonia, Ungaria, Polonia și Spania), atât în ceea ce privește consumul de

echipamente electrice și electronice (EEE), cât și performanța sistemelor de colectare a DEEE per locuitor. Deși România progresează în eficiență, se menține în partea inferioară a clasamentului.

Evoluția contribuțiilor financiare în sistemul REP în perioada 2021–2024 evidențiază presiunile în creștere asupra costurilor de gestionare a DEEE. Analiza celor trei indicatori — euro/tonă EEE-POM, euro/tonă DEEE colectate și euro/locuitor — arată o dinamică diferită, dar convergentă spre aceeași concluzie - **costurile totale ale gestionării cresc.**

România se situează la niveluri superioare față de state precum Olanda, Belgia, Irlanda, Portugalia, Italia și Spania, în ceea ce privește nivelul contribuțiilor financiare, ceea ce indică o presiune financiară mai ridicată asupra producătorilor și, indirect, asupra consumatorilor.

Costurile de gestionare a DEEE sunt rezultatul unui lanț complex de procese – de la *Timbrul verde* plătit de producători, până la tarifele de colectare, transport și tratare – fiecare influențat de structuri contractuale neuniforme, unități de măsură diferite, servicii incluse și tehnologii variabile.

Timbrul verde este inclus în prețul final al echipamentului, ceea ce face ca întregul cost al gestionării să fie suportat, în ultimă instanță, de consumator. Eficiența costurilor din aval (de colectare, transport și tratare) influențează direct nivelul *Timbrului verde* și, implicit, prețul plătit de consumator la achiziția echipamentului.

Lipsa uniformizării subcategoriilor de DEEE în cadrul afișării tarifelor „Timbrului verde” de către OTR afectează transparența pieței, dorită de legiuitor și împiedică realizarea unor comparații reale între oferte.

Analiza evoluției tarifelor *Timbrului verde* indică un sistem în care ajustările sunt punctuale, iar diferențele tarifare între OTR se mențin, în perioada analizată (2021-2026) reflectând abordări distincte de acoperire a costurilor de gestionare și poziționare pe piață.

Analiza a evidențiat existența unor bariere semnificative la intrare în piața gestionării DEEE, generate cumulativ de cerințe legislative stricte, presiuni financiare ridicate, constrângeri operaționale și acces limitat la resurse. Cerințele de licențiere/autorizare, investițiile substanțiale necesare (amplificate pentru tratatori de conformarea la standardele CENELEC), distribuția teritorială inegală a infrastructurii și competiția pentru volumele disponibile de DEEE reduc spațiul de piață pentru noi actori. În acest context, barierele identificate pot afecta dinamica concurențială, pot limita inovația și genera riscuri structurale în contextul creșterii accelerate a cantităților de EEE introduse pe piață.

Segmentul informal generează o formă de *concurență paralelă* care distorsionează piața formală, reducând volumele disponibile pentru operatorii autorizați, afectându-le profitabilitatea și descurajând intrarea de noi actori obligați să suporte costuri de conformare mai ridicate.

Din perspectiva structurii pieței gestionării DEEE, indicatorii de concentrare arată un sector moderat concentrat, în care primele trei OTR dețin 47% din piață, iar cinci organizații controlează două treimi din total.

Analiza pe categorii de EEE confirmă niveluri ridicate de concentrare, cu ponderi dominante ale primelor 3–4 OTR și valori IHH specifice piețelor moderat sau puternic concentrate. Prezența constantă a doi actori în top 3 al majorității categoriilor indică poziții consolidate care limitează intensitatea concurenței și sporesc riscul manifestării puterii de piață.

Piața tratării DEEE era, la nivelul anului 2024, slab concentrată, cu un număr relativ mare de operatori și fără poziții dominante consolidate, ceea ce indica un nivel ridicat al presiunii concurențiale. Totuși, reducerea drastică a numărului de tratatori autorizați în luna martie 2026 – de la 120 la doar 7 operatori care anterior reprezentau un sfert din piață – semnalează o posibilă închidere a pieței prin efectul *Legii nr. 127/2024*, favorizarea operatorilor care dispun de mijloace financiare pentru conformarea la standardele CENELEC, cu potențiale presiuni asupra capacităților rămase și riscul diminuării concurenței efective.

1.2.2 Propuneri și recomandări

Ținând cont de:

- identificarea unor prevederi legislative cu potențial impact asupra structurii concurențiale a pieței, ce pot genera disfuncționalități în sistemul de gestionare a DEEE;
- existența unor norme naționale mai riguroase decât cerințele minime ale *Directivei DEEE*, a căror proporționalitate și compatibilitate cu piața internă au fost analizate din perspectiva art. 193 TFUE,

considerăm necesară evaluarea impactului generat de aspectele semnalate, în vederea identificării oportunităților de revizuire a cadrului legislativ.

În acest sens, autoritatea de concurență recomandă **Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor (MMAP)** realizarea unei **analize de impact pentru a stabili dacă obiectivul de mediu urmărit prin introducerea anumitor condiționări de autorizare** (cota de piață de minim 5% pe o categorie de EEE, garanția în sumă fixă de 2 milioane lei) impuse OTR, respectiv operatorilor de tratare a DEEE în obținerea autorizațiilor de mediu (obligație contractuală cu producător EEE/OTR, deținerea certificării conform standardelor SR EN 50625 și SR EN 50574), **ar putea fi atins prin măsuri administrative mai puțin restrictive pentru piață și proporționale cu scopul urmărit.**

Propunem transmiterea prezentului studiu către MMAP, ministerul de resort care poate iniția modificarea legii.

În același context, reiterăm propunerea autorității de concurență privind textul *Legii nr. 127/2024* ce privește condițiile de licențiere a OTR, transmisă prin puncte de vedere Comisiei pentru Mediu a Camerei Deputaților, MMAP și Administrației Prezidențiale la momentul în care actul normativ era în curs de adoptare: „*Prin prisma activității sale constante de monitorizare a piețelor, Consiliul Concurenței, în cadrul colaborării sale punctuale cu Comisia de Autorizare și Licențiere a Organizațiilor Colective, poate analiza, dacă este cazul și în limita atribuțiilor și competențelor sale*

legale, îndeplinirea condițiilor de autorizare pentru o anumită organizație colectivă, din perspectiva asigurării unui mediu concurențial pe piața gestionării DEEE din România.”

De asemenea, menționăm faptul că misiunea generală a autorității de concurență, față de care se circumscriu toate atribuțiile în materie de concurență (antitrust și concentrări economice) vizează menținerea echilibrului între piețele concurențiale.

Consiliul Concurenței nu are competențe de reglementare. Utilizarea unor instrumente procedurale inadecvate, în scopul unei activități de monitorizare nerelaționate cu potențiale încălcări în materie de antitrust conduce la crearea de premise ale constatării neconstituționalității unor astfel de prevederi, **care ar atribui Consiliului Concurenței monitorizarea cu caracter general a pieței deșeurilor.**

În consecință, **propunem eliminarea din textul de lege a prevederilor privind obligația autorității de concurență de a monitoriza și colecta din piață informații reale și documentate cu privire la costurile necesare pentru fiecare categorie de gestionare DEEE și costuri conexe, publicarea acestora pe site-ul propriu și actualizarea lor cel puțin o dată la șase luni.**

Propunem transmiterea către MMAP a sugestiei AFM, conform căreia *sumele încasate de un OTR pe parcursul unui an să nu fie utilizate în totalitate în anul respectiv, ci să fie alocate spre cheltuire în intervalul celor trei ani în care are OTR are obligația colectării DEEE; ar trebui ca OTR să păstreze aceste sume la nivelul unor provizioane, iar cheltuielile alocate colectării DEEE, cât și provizioanele constituite în acest sens să fie transparente și prezentate anual către Comisia de Supraveghere din cadrul MMAP.*

În perspectiva transpunerii și implementării Directivei R2R, care va conduce la prelungirea duratei de viață a echipamentelor și la amânarea transformării acestora în deșeuri, utilizarea metodei de calcul a țintei bazată pe cantitățile de EEE-POM riscă să genereze ținte de colectare nerealiste și necorelate cu fluxurile efective de DEEE. Pentru o corelare mai bună cu realitatea fluxului de DEEE, recomandăm MMAP să analizeze oportunitatea realizării unei analize tehnico-economice privind adoptarea metodologiei de calcul a țintei de colectare ca **85% din cantitatea de DEEE generată** în anul de referință, pe baza instrumentului de calcul al CE (*E-waste generated Tool*).

Consiliul Concurenței apreciază că un *sistem de tip Clearing House* funcțional, implementat la nivelul întregii industrii, menit să asigure atingerea obiectivelor de mediu trebuie **să fie pe deplin compatibil cu legislația în domeniul concurenței**, inclusiv prin raportare la experiența și modalitatea concretă de implementare din celelalte țări europene.

Având în vedere multitudinea subcategoriilor de EEE utilizate de OTR în afișarea tarifelor *Timbrului verde*, precum și diferențele semnificative între aceste subcategorii, se constată că, în practică, este generată o transparență mai degrabă formală decât reală a acestor tarife, obiectivul urmărit de legiuitor – creșterea transparenței și, implicit, a presiunii concurențiale – nefiind atins. Pentru ca obligația publicării tarifelor să producă efecte concurențiale reale, autoritatea de concurență

consideră utilă standardizarea subcategoriilor de EEE, astfel încât tarifele să fie prezentate într-un mod unitar și comparabil.

În consecință, Consiliul Concurenței recomandă MMAP **realizarea unei analize de oportunitate a uniformizării subcategoriilor fiecărei categorii de EEE, utilizate de OTR** în afișarea tarifelor *Timbrului verde*, astfel încât să fie înlesnită posibilitatea **producătorilor de a efectua o comparație obiectivă a ofertelor**.

1.3 Structura studiului

Studiul, structurat în **3 secțiuni principale**, cuprinde **10 capitole**, finalizate prin prezentarea concluziilor și a propunerilor rezultate pe baza analizelor efectuate.

- ✓ Prima parte a studiului conține considerații generale privind sistemul de gestionare a DEEE, acoperind definirea, importanța sectorului, actorii implicați, precum și complexitatea fluxului de gestionare a acestor deșeuri.
- ✓ A doua parte se concentrează pe descrierea politicilor și a reglementărilor UE/naționale, identificarea și analiza implicațiilor concurențiale generate de unele prevederi legislative naționale, evidențierea provocărilor în gestionarea DEEE, precum și analizarea oportunității implementării unui sistem de tip *Clearing House*.
- ✓ A treia parte descrie structura și mecanismele de funcționare a pieței serviciilor de gestionare a DEEE, rezultatele monitorizării costurilor de gestionare, pe fluxuri de operațiuni, performanța sistemului, precum și evaluarea sectorului din perspectiva dreptului concurenței.

Caracterul de noutate al prezentei lucrări constă într-o abordare integrată a problematicii gestionării DEEE, ce combină analiza juridică, economică și factuală, bazată pe date cantitative și calitative, furnizate de entitățile implicate în gestionarea acestei piețe.

În cadrul studiului au fost realizate **analize privind potențialele îngrijorări concurențiale generate de anumite prevederi ale legislației naționale**, provocările asociate gestionării DEEE, potențialele beneficii/riscuri ale implementării unui sistem de tip *Clearing House*, precum și privind **rezultatele monitorizării costurilor aferente diferitelor fluxuri operaționale**.

Totodată, au fost evidențiate **barierele de intrare pe piață create de reglementările naționale existente**.

1.4 Mențiuni metodologice

Pentru atingerea obiectivelor propuse, au fost transmise solicitări entităților implicate în gestionarea DEEE, dar și autorităților europene de concurență, respectiv către:

- **Administrația Fondului de Mediu (AFM)**, în vederea obținerii de informații privind valoarea anuală a contribuțiilor plătite în perioada 2020-2024 pentru neîndeplinirea ratelor anuale minime de colectare a DEEE de către organizațiile colective;
- **Agencia Națională pentru Mediu și Arie Protejate (ANMAP)**, în vederea identificării producătorilor/importatorilor de EEE înregistrați în Registrul național al producătorilor, al colectorilor și reciclatorilor autorizați să gestioneze DEEE, precum și a obținerii de informații privind gradul de îndeplinire a obiectivelor anuale de colectare;
- **organizațiile colective**, în vederea obținerii informațiilor necesare îndeplinirii obligației Consiliului Concurenței de monitorizare și publicare a costurilor gestionării DEEE;
- **reciclatori autorizați să trateze DEEE;**
- **producători/importatori de EEE;**
- **autoritățile europene de concurență**, privind mecanismele de coordonare a gestionării DEEE în țările UE, precum și impactul concurențial al unui mecanism centralizat de alocare și verificare, sub forma *Clearing House*.

Criteriile de alegere a reciclatorilor au fost:

- dimensiunea întreprinderii;
- existența unor colaborări cu organizațiile colective;
- valoarea sumelor facturate către aceștia.

Procesul de selecție a respondenților producători/importatori de EEE a fost realizat pe baza unor criterii privind dimensiunea întreprinderii, cantitățile de EEE introduse pe piață, vechimea în piață, numărul de organizații colective cu care au colaborat, respectiv numărul de migrări către alte organizații colective.

Au fost solicitate opinii și informații privind îngrijorările părților interesate legate de impactul noilor prevederi legislative asupra eficienței funcționării sistemului de gestionare a DEEE, rezultatele analizei răspunsurilor fiind sintetizate în prezentul studiu.

Din prelucrarea și analiza răspunsurilor, s-au putut desprinde concluzii privind structura, dimensiunea, evoluția, precum și mecanismul de funcționare a pieței gestionării DEEE.

*

* *

Închiderea procedurală a prezentului studiu nu va influența îndeplinirea de către autoritatea de concurență a obligațiilor de monitorizare a costurilor gestionării DEEE, introduse prin *Legea nr. 127/2024*.

2. Sistemul de gestionare a DEEE în România

2.1 Ce sunt DEEE

Echipamentele electrice și electronice (EEE) sunt definite¹ ca „echipamente care sunt dependente de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător și echipamente pentru generarea, transferul și măsurarea acestor curenți și câmpuri, proiectate pentru utilizarea la o tensiune nominală de maximum 1.000 de volți, pentru curent alternativ, și 1.500 de volți, pentru curent continuu”.

DEEE reprezintă EEE care constituie deșeuri în sensul pct. 9 din anexa nr. 1 la *Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor*, republicată, inclusiv componentele, subansamblele și produsele consumabile care fac parte integrantă din produs în momentul în care acesta devine deșeu.

Acestea nu sunt deșeuri obișnuite, ci un **flux special de deșeuri reglementat la nivel european și național**, având în vedere componentele lor complexe și periculoase. Importanța unei gestionări corecte a acestora rezidă în dualitatea acestor deșeuri: în același timp, reprezintă atât o **sursă majoră de poluare** (conțin substanțe toxice - plumb, mercur, cadmiu, PCB², freoni), cât și o **alternativă bogată de resurse** (conțin materiale valoroase - metale prețioase, metale negre - oțel, fontă, fier, materiale plastice).

Progresul tehnologic și creșterea nivelului de trai determină o creștere constantă a DEEE generate. Conform ultimului *Global E-waste Monitor 2024*³, în anul 2022 au fost generate 62 de milioane de tone de DEEE la nivel mondial, în creștere cu 82% față de anul 2010. Previțiunea de creștere pentru anul 2030 este de 82 milioane tone, respectiv cu 33%, față de anul 2022.

Circuitele oficiale de colectare și reciclare au procesat mai puțin de un sfert (22,3%, aproximativ 13,8 milioane de tone) din DEEE generate în anul 2022. Restul acestor deșeuri, peste 77% din volumul generat (circa 48,2 milioane de tone), au alimentat depozite necontrolate, fluxuri informale sau exporturi ilegale, fiind de circa 3,5 ori mai mare decât volumul gestionat la nivel mondial prin canalele oficiale de reciclare.

Previțiunile nu sunt favorabile, Raportul *Global E-waste Monitor 2024* estimând o scădere a ratei de colectare și reciclare oficiale de la 22,3% în 2022 la 20% până în 2030, ca urmare a diferenței tot mai mari dintre eforturile de reciclare și creșterea accelerată a volumelor de DEEE generate la nivel mondial. Printre provocările care contribuie la creșterea decalajului se numără progresul

¹ Conform OUG nr. 5/2015,, așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 127/2024.

² Bifenilii policlorurați reprezintă compuși chimici toxici, utilizați în trecut în producerea anumitor EEE, ca urmare a caracteristicilor lor dielectrice și termoizolante. Ulterior, cercetările efectuate au demonstrat că PCB au impact negativ asupra sănătății umane și calității mediului (efecte cancerigene, afecțiuni ale funcției reproductive, modificări ale sistemului imunitar, pierderea diversității biologice).

³ <https://ewastemonitor.info/the-global-e-waste-monitor-2024/>

tehnologic, creșterea consumului, opțiunile limitate de reparare, ciclurile de viață mai scurte ale produselor, digitalizarea din ce în ce mai accentuată a societății, deficiențele de proiectare a EEE și infrastructura inadecvată de gestionare a DEEE.

Conform reglementărilor europene și naționale, DEEE sunt clasificate în 6 mari categorii:

1. **Echipamente de transfer termic:** frigidere, congelatoare, aparate de aer condiționat.
2. **Ecrane și monitoare:** televizoare, ecrane LCD, monitoare, laptopuri.
3. **Lămpi:** becuri LED, lămpi fluorescente (excepție becurile cu filament).
4. **Echipamente de mari dimensiuni:** mașini de spălat, mașini de gătit, uscătoare, panouri fotovoltaice.
5. **Echipamente de mici dimensiuni:** aspiratoare, cuptoare cu microunde, fiare de călcat, prăjitore de pâine.
6. **Echipamente IT și de telecomunicații mici:** telefoane mobile, routere, GPS-uri.

2.2 Importanța gestionării DEEE

Gestionarea corectă a DEEE este importantă nu doar din considerente ce țin de protecția mediului, ci pentru faptul că reprezintă un pilon important pentru:

- susținerea economiei circulare (prin închiderea buclor de materiale);
- recuperarea resurselor și securitatea aprovizionării cu materii prime critice;
- reducerea poluării (reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a consumului energetic, prin reciclare);
- combaterea comerțului ilegal și a exporturilor necontrolate de DEEE.

Fără o gestionare eficientă și coordonată, se pierd resurse valoroase, crește poluarea globală și apare riscul sancțiunilor financiare.

Politica națională de gestionare a DEEE este construită în jurul principiului responsabilității extinse a producătorului (REP) și este aliniată la cerințele *Directivei DEEE*.

Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), aprobat în anul 2021, include componente dedicate tranziției verzi, economiei circulare și gestionării deșeurilor, inclusiv DEEE.

Pilonul 1. Tranziția verde, Componenta C3 – Managementul deșeurilor, are ca obiectiv „accelerarea procesului de extindere și modernizare a sistemelor de gestionare a deșeurilor în România cu accent pe colectarea separată, măsuri de prevenție, reducere, reutilizare și valorificare în vederea conformării cu directivele aplicabile și tranziției la economia circulară”.

Conform PNRR, principala provocare a României este atingerea țintelor de pregătire pentru reutilizare și reciclare a deșeurilor municipale (11% grad de reciclare în 2019, față de ținta de 55% prevăzută pentru anul 2025 în pachetul economiei circulare - PEC). O altă provocare este reducerea la 10% a cantității de deșeuri municipale eliminate prin depozitare până în anul 2035.

De asemenea, potrivit **Raportului privind alerta timpurie în domeniul deșeurilor - 2023⁴**, destinat statelor membre expuse riscului de a nu îndeplini obiectivul privind pregătirea pentru reutilizare/reciclarea deșeurilor municipale stabilit pentru 2020, România este unul dintre statele membre cu cel mai mare risc de neîndeplinire a țintelor impuse de *Directiva DEEE*, având în vedere că înregistrează în continuare o rată foarte scăzută de reciclare a deșeurilor municipale de 11% și o rată foarte ridicată de depozitare a deșeurilor, de 70%, în timp ce media UE este de 45% rata de reciclare și 24% rata de depozitare.

Lipsa unei infrastructuri adecvate pentru colectare separată afectează capacitatea autorităților de a introduce mecanisme care să stimuleze repararea și reutilizarea bunurilor (ex. scutiri de taxe, serviciul public de colectare). În același timp, absența unor facilități specializate de reparații, în special pentru EEE, nu încurajează dezvoltarea acestui domeniu.

Aceste deficiențe sunt accentuate de faptul că *Directiva R2R* nu este încă transpusă în legislația națională, ceea ce întârzie implementarea instrumentelor necesare pentru dezvoltarea pieței de reparații și pentru reducerea fluxului de DEEE generate.

Directiva R2R, adoptată la 13 iunie 2024, introduce un set de obligații pentru producători și drepturi pentru consumatori, cu scopul de a **prelungi durata de viață a produselor** și de a **reduce cantitatea de deșeuri**, inclusiv DEEE. Termenul limită de transpunere este 31 iulie 2026. În România, proiectul de OUG, care transpune *Directiva R2R* în dreptul intern, se află în fază de elaborare, după încheierea perioadei de consultare publică derulate pe site-ul ANPC în intervalul 28 ianuarie – 6 februarie 2026.

În PNRR, sunt prevăzute investiții de circa 1,2 miliarde euro, grupate către trei direcții principale:

- dezvoltarea, modernizarea și completarea sistemelor de management integrat al deșeurilor municipale la nivel de județ sau la nivel de orașe/comune;
- dezvoltarea infrastructurii pentru managementul gunoiului de grajd și al altor deșeuri agricole compostabile;
- dezvoltarea capacităților instituționale de monitorizare publică și control pentru gestionarea deșeurilor și prevenirea poluării.

Dintre măsurile planificate, cu efect direct asupra gestionării DEEE, este de subliniat înființarea de centre de colectare prin aport voluntar, precum și de centre integrate de colectare separată prin aport voluntar destinate aglomerărilor urbane.

Centrele de colectare prin aport voluntar vor asigura colectarea separată a deșeurilor menajere care nu pot fi colectate în sistem *door-to-door*, respectiv deșeuri reciclabile și biodeșeuri care nu

⁴ Waste Early Warning Report 2023 - https://environment.ec.europa.eu/publications/waste-early-warning-reports-2023-country-specific-factsheets_en

pot fi colectate în pubelele individuale, precum și fluxurile speciale de deșeuri – deșeuri voluminoase, DEEE, baterii uzate, deșeuri periculoase, deșeuri din construcții și demolări.

PNRR reprezintă un instrument financiar și de reformă pentru îmbunătățirea gestionării deșeurilor, inclusiv a DEEE, în România în perioada 2021–2026, prin investiții, reforme și ținte de mediu asumate în fața UE.

2.3 Entități implicate în gestionarea DEEE, la nivel național

Sistemul de gestionare a DEEE implică colaborarea mai multor actori care asigură fluxurile de colectare, tratare, reciclare și eliminarea acestor tipuri de deșeuri, într-un cadru reglementat pentru a asigura trasabilitatea, eliminarea în siguranță a componentelor periculoase și protecția mediului.

Actorii implicați în gestionarea DEEE din România au roluri și responsabilități clar definite conform legislației, în special a *OUG nr. 5/2015*, astfel cum a fost aprobată prin *Legea nr. 127/2024*.

Principalele entități implicate în gestionarea DEEE sunt producătorii/importatorii de EEE, OTR, consumatorii/generatorii de DEEE, operatorii economici autorizați, autoritățile publice și organismele de reglementare, ONG-urile și asociațiile.

2.3.1 Producătorii și importatorii de EEE

Principalele obligații ale **producătorilor și importatorilor de EEE** sunt:

- **Înregistrarea în Registrul național al producătorilor**, gestionat de ANMAP;
- **Răspunderea extinsă a producătorilor (REP)**

În cadrul legislației europene și naționale, producătorii de EEE sunt obligați să contribuie financiar sau operațional la gestionarea DEEE. Obligațiile pot fi realizate individual (prin propriul sistem de gestionare) sau prin transferarea responsabilităților, pe bază de contract, către un OTR, persoană juridică legal constituită.

- **Etichetarea și informarea**

Producătorii trebuie să eticheteze produsele cu simboluri specifice (ex.: coșul de gunoi tăiat) și să informeze consumatorii despre metodele de colectare și de reciclare.

2.3.2 OTR

OTR sunt entități juridice care, pe baza unui contract, îndeplinesc obligațiile producătorilor/importatorilor de EEE privind gestionarea DEEE, preluând responsabilitățile de mediu ale acestora.

Principalele obligații ale OTR, conform prevederilor *OUG nr. 5/2015* sunt:

- realizarea obiectivelor anuale de colectare, valorificare⁵ pentru fiecare categorie de EEE, cu excepția panourilor fotovoltaice, pentru care implementează obligațiile privind REP;
- să constituie provizioane în vedere asigurării gestionării 100% a EEE finanțate de producătorii pentru care au preluat responsabilitatea, indiferent de momentul când acestea devin deșeuri;
- să mențină, în fiecare an de activitate, cel puțin o cotă de piață de minimum 5% pentru EEE introduse pe piață de către membri fondatori/membri/acționari, respectiv asociați în anul precedent, pentru cel puțin o categorie de EEE autorizată;
- în cazul încetării contractului dintre producător și organizația colectivă, indiferent de cauza încetării acestuia, pentru cantitățile de EEE introduse pe piața națională și finanțate de producător, rămase negestionate la data încetării contractului, obligațiile pentru atingerea tuturor obiectivelor revine exclusiv organizației colective, inclusiv obligațiile de raportare.

În baza unei **contribuții financiare** (denumită generic *Timbrul verde*), OTR gestionează, pentru producătorii pentru care au preluat REP, întregul proces de colectare, reciclare și raportare a deșeurilor către autorități. Acestea sunt autorizate de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor (MMAP) și funcționează în baza unei licențe de operare emisă de către acesta. Condițiile de licențiere, relicențiere și avizare anuală sunt prevăzute în OUG nr. 5/2015.

Timbrul verde reprezintă sursa de finanțare a activității OTR și este perceput de către acestea producătorilor/importatorilor de EEE care își deleagă REP prin contract.

Valoarea Timbrului verde este calculată în funcție de cantitatea de EEE introdusă anual, pentru prima dată, pe piața românească și trebuie, conform legislației în vigoare, să respecte următoarea structură:

- cel puțin 70% costuri de colectare, preluare, tratare, valorificare și eliminare în condiții de protecție a mediului a DEEE pentru toate EEE introduse pe piață, fără a aplica în formula de calcul ratele de colectare și/sau valorificare;
- maximum 10% costuri pentru dezvoltarea/funcționarea sistemului de gestionare a DEEE;
- maximum 5% costuri pentru studii, informare și conștientizare;
- maximum 15% cheltuieli de funcționare a organizației care implementează obligațiile privind REP;

⁵ Aparatură de uz casnic de mari dimensiuni și distribuitoare automate (85% se valorifică și 80% se pregătesc pentru reutilizare și se reciclează), echipamente informatice, echipamente pentru comunicații electronice, aparatură electrică de consum și panouri fotovoltaice (80% se valorifică și 70% se pregătesc pentru reutilizare și se reciclează), aparatură de uz casnic de mici dimensiuni, echipamente de iluminat, instrumente de monitorizare și control (75% se valorifică și 55% se pregătesc pentru reutilizare și se reciclează) și lămpile cu descărcare în gaze (80% se reciclează).

- lista cu valorile costurilor de gestionare propuse de organizațiile colective este valabilă cel puțin 6 luni.

2.3.2.1 Rolul *Timbrului verde*

Principala funcție a timbrului verde este aceea de a finanța procesele de colectare și reciclare a DEEE, care pot conține substanțe periculoase pentru mediu și sănătatea umană (precum mercur, plumb, cadmiu), cu rolul de a:

	„Timbrul verde” este o taxă ecologică, reglementată de legislația națională și europeană de mediu, aplicată EEE, percepută pentru a acoperi costurile de colectare, reciclare și eliminare ecologică a DEEE, care ajută la implementarea sistemului de gestionare a deșeurilor. „Timbrul verde” este perceput de la consumatori la achiziționarea unui produs EEE nou, iar fondurile colectate de producători/importatori sunt transferate OTR pentru a susține gestionarea responsabilă a DEEE generate.

1. **acoperi costurile de gestionare a DEEE:** sumele colectate sunt folosite de OTR pentru gestionarea deșeurilor într-un mod ecologic.
2. **reduce impactul asupra mediului:** prin finanțarea colectării și reciclării corecte, *Timbrul verde* contribuie la reducerea poluării și la reciclarea DEEE.
3. **responsabiliza consumatorii:** *Timbrul verde* evidențiază importanța unui consum responsabil și a necesității de a returna echipamentele uzate pentru reciclare.

Fluxul *Timbrului verde*

- ✓ **calcularea taxei:** Fiecare EEE are o valoare a *Timbrului verde* asociată, stabilită în funcție de categoria produsului, dimensiuni, greutate și complexitatea reciclării. Taxa este calculată de către OTR cu care producătorul/importatorul are contract de transfer de responsabilitate.
- ✓ **adăugarea taxei în prețul de vânzare:** *Timbrul verde* se adaugă la costul total al produsului și este afișat separat pe factură la cumpărarea echipamentului.
- ✓ **plata efectivă a taxei:**
 - pentru consumatori: Plata *timbrului verde* se face automat la achiziția produsului.
 - pentru producători/importatori: În baza contractului încheiat cu OTR, periodic, producătorii/importatorii transferă către acesta valoarea *Timbrului verde*

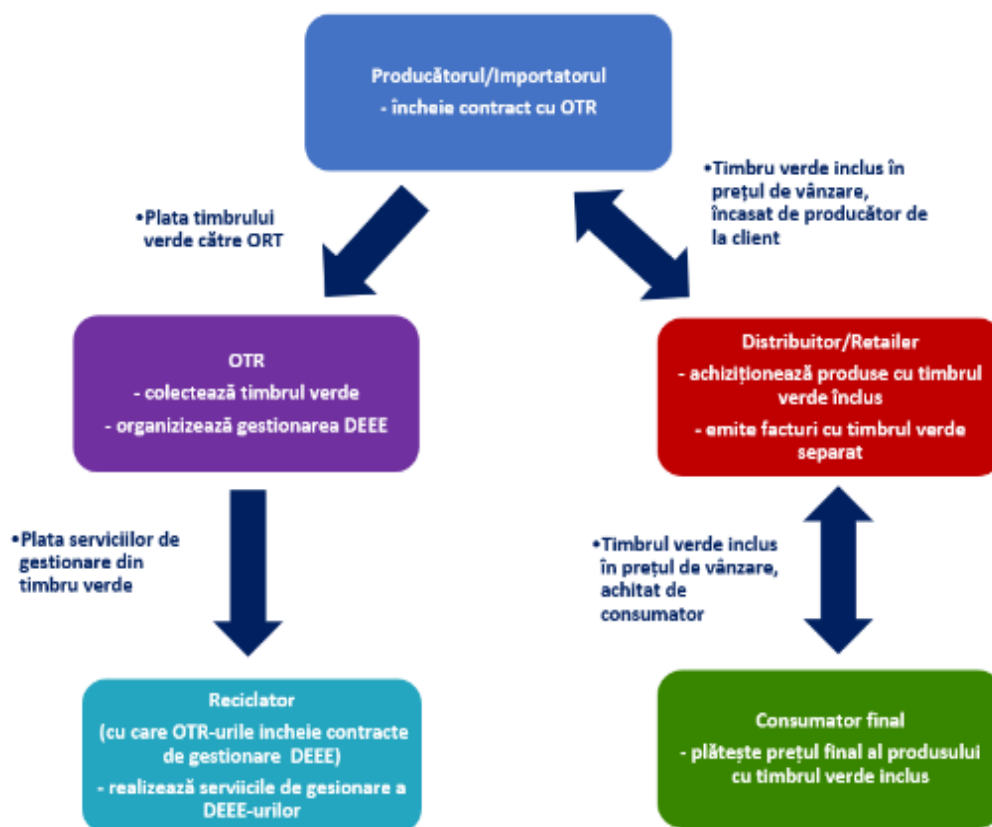

corespunzător echipamentelor introduse pe piață (vândute), încasată de la cumpărătorul de EEE.

- ✓ **raportarea și conformitatea:** Producătorii/importatorii sunt obligați să raporteze periodic cantitățile de EEE introduse pe piață.

2.3.2.2 Fluxul financiar al *Timbrului verde*

Figura nr. 1 Circuitul *Timbrului verde*

Sursa: prelucrări proprii

2.3.3 Consumatorii/generatorii de DEEE:

- **consumatori casnici:**

Aceștia sunt responsabili de predarea DEEE la centrele de colectare autorizate sau prin intermediul programelor de colectare organizate.

La nivelul României, principalele probleme în domeniu conexe cu consumatorii casnici sunt: gradul foarte scăzut de conștientizare și sensibilizare cu privire la impactul DEEE asupra mediului și debarasarea ilegală a deșeurilor, astfel încât acestea ajung la colectori informal și/sau la groapa de gunoi.

- **companii și instituții:**

Generatoarele mari de DEEE au obligația de a colabora cu firme autorizate pentru colectarea și tratarea deșeurilor.

2.3.4 Operatorii economici autorizați:

- **firme de salubritate;**
- **centre de colectare;**
- **operatorii, responsabili cu tratarea** (sortarea, dezasamblarea și tratarea inițială pentru a elimina componentele periculoase – de ex.: plumb, mercur), **reciclarea** (procesarea materialelor recuperabile - metale, plastic, sticlă și reintegrarea acestora în fluxul industrial) și **valorificarea energetică** (componente nereciclabile sunt valorificate prin metode energetice sau eliminate în siguranță) a DEEE;
- **distribuitori și retaileri**, care sunt obligați să preia DEEE de la consumatori fie în sistem „1 la 1” (la cumpărarea unui EEE, se preia gratuit un echipament vechi echivalent), fie prin programe precum „*Rabla pentru electrocasnice*” sau puncte de colectare organizate în magazine pentru DEEE de mici dimensiuni, baterii și becuri;
- **operatori care asigură transportul** DEEE către centrele de colectare sau de la acestea către unitățile de tratare și reciclare.

2.3.5 Autorități publice și organisme de reglementare:

- **autorități publice locale:**

Conform Legii nr. 127/2024, unitățile administrativ-teritoriale sunt obligate să asigure infrastructura pentru colectarea DEEE, însă legislația nu prevede sancțiuni. De asemenea, acestea au obligația de a informa populația despre importanța reciclării DEEE.

- **autorități de mediu:**

Emit autorizații pentru operatorii din sectorul DEEE și monitorizează respectarea legislației.

- **Uniunea Europeană:**

Prin legislație (de exemplu, Directivele DEEE și RoHS - restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în fabricația EEE), stabilește obiective de colectare, reciclare și valorificare.

2.3.6 ONG-uri și asociații

Acestea promovează reutilizarea, recondiționarea și reciclarea DEEE, participă la proiecte de colectare voluntară.

2.4 Fluxul de gestionare a DEEE

De la inițierea sistemului de gestionare a DEEE aplicat în prezent în România, toți producătorii/importatorii de EEE au ales să își transfere obligațiile privind REP pentru EEE introduse pe piața națională către OTR, cărora le achită contravaloarea *Timbrului verde*.

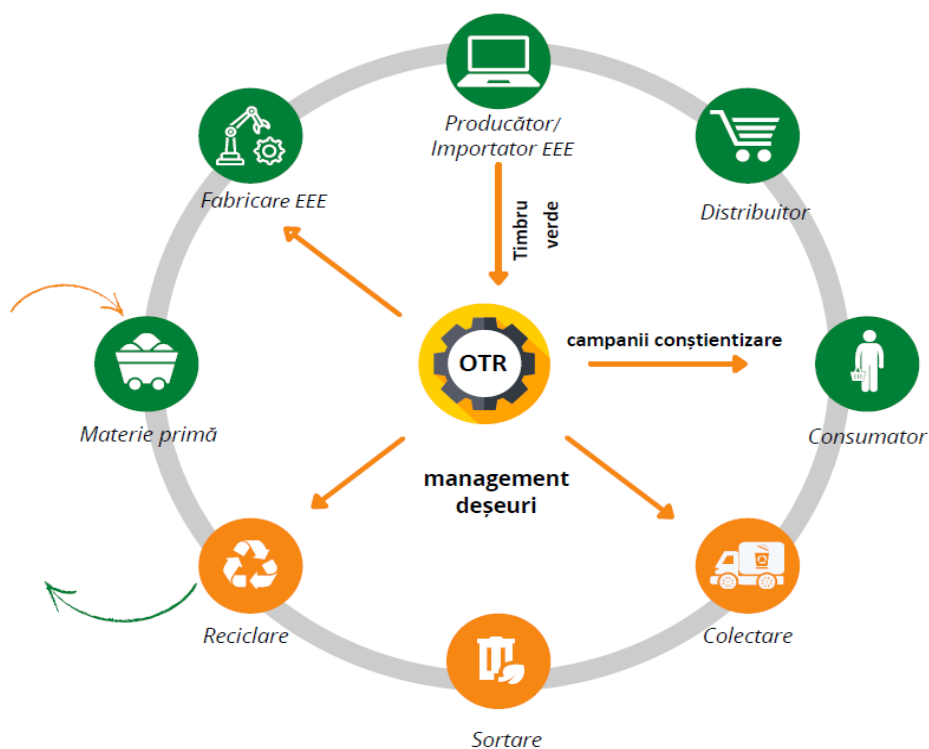

Pe baza acestor contribuții, OTR finanțează procesul de gestionare a DEEE rezultate în urma încheierii ciclului de viață al EEE, derulând relații contractuale cu operatori din domeniul colectării și tratării/reciclării. De asemenea, OTR organizează campanii de conștientizare, având ca scop creșterea cantității de DEEE colectate de la consumatori, precum și a nivelului de conștientizare cu privire la importanța reciclării acestora.

În urma procesului de tratare și reciclare, sunt obținute materii prime secundare ce sunt reintroduse în procesul de fabricație.

Interacțiunile dintre principalii actori implicați în gestionarea DEEE sunt prezentate sintetic în următoarea figură.

Figura nr. 2 Interacțiunile entităților implicate în procesul de gestionare a DEEE

Sursa: prelucrări pe baza Ghidului „Implementarea REP pentru echipamente electrice și electronice”, Asociația Centrul de instruire și consultanță E-CIRCULAR, Republica Moldova, 2025

Autoritățile locale sunt implicate în fluxul de gestionare a DEEE. Acestea trebuie să pună la dispoziție un serviciu de colectare, sub forma unui centru fix de colectare, prin puncte de colectare mobile sau prin colectare periodică prin operatori desemnați. Persoanele juridice țin evidența deșeurilor generate (inclusiv DEEE) și le raportează către unitatea locală a ANMAP.

OTR preia comenzi de colectare DEEE de la persoane juridice, le distribuie operatorilor de colectare, urmăresc preluarea efectivă, precum și documentarea corectă a acestora. De

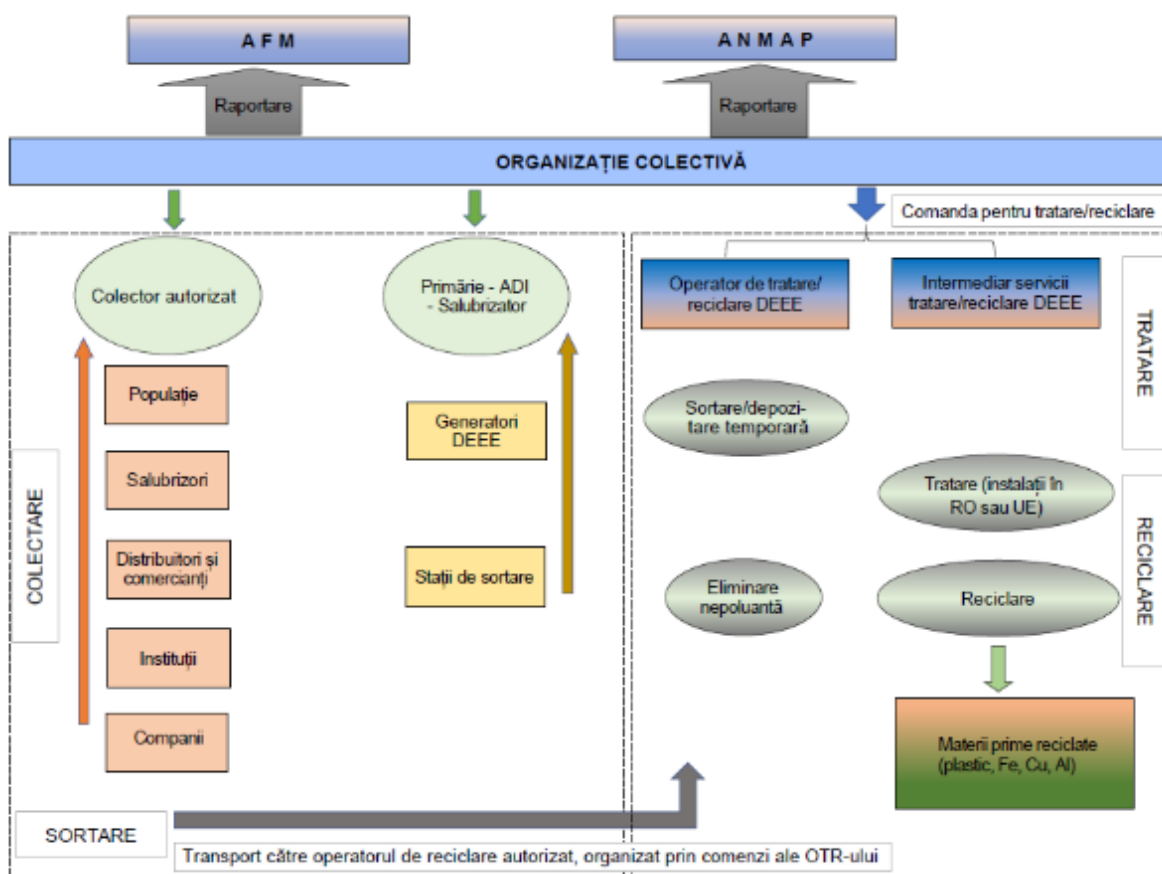

asemenea, în parteneriat cu autoritățile locale sau operatorii de salubritate, inclusiv ADI-uri, sunt organizate campanii locale de colectare, implicând și operatori de colectare terți.

Distribuitorii, în special magazinele de EEE, colectează DEEE, atât în sistem *1 la 1*, cât și *1 la 0* (se primesc gratuit DEEE de dimensiuni foarte mici – becuri, telefoane, fără obligația de a cumpăra un EEE nou) și dețin, în principal, recipiente de colectare pentru DEEE de mici dimensiuni, inclusiv pentru surse de lumină. Totodată, o parte dintre distribuitori încurajează predarea DEEE prin acordarea de discount-uri de tip *buy-back* suportate de aceștia și asigură preluarea de la domiciliu DEEE de mari dimensiuni.

Fluxul detaliat de gestionare a DEEE este reprezentat schematic în figura următoare.

Figura nr. 3 Fluxul de gestionare a DEEE

Sursa: prelucrare pe baza raportării unui OTR

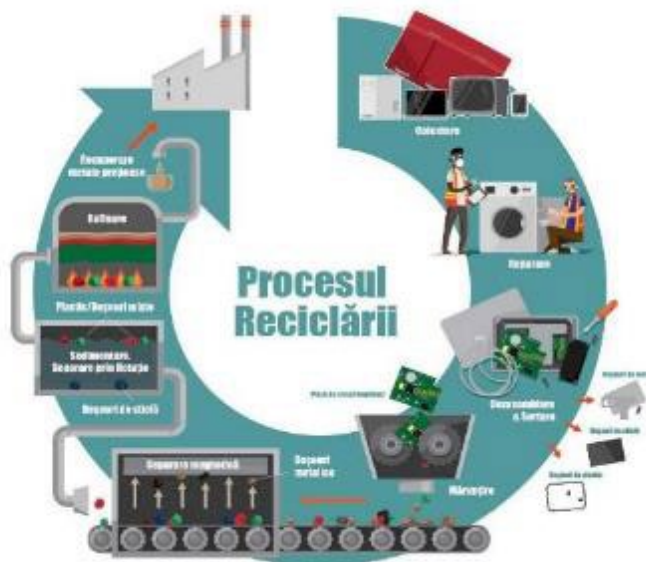
Colectarea DEEE implică operațiuni de preluare, manipulare, transport, depozitare, evidențiere și raportare.

Tratare și reciclarea DEEE presupun dezmembrare, depoluare, separare, mărunțire și depozitarea de fracții.

În figura următoare sunt prezentate schematic etapele procesului de reciclare a DEEE.

Figura nr. 4 Etape ale procesului de reciclare a DEEE

Sursa: <https://www.ecotic.ro>

Conform definiției UE, economia circulară reprezintă un model de producție și consum ce are la bază principiile reducerii resurselor naturale utilizate, prelungirii ciclului de viață al produselor și minimizării producerii de deșeuri, prin folosirea în comun, închirierea, reutilizarea, repararea, renovarea și reciclarea materialelor și a produselor existente cât mai mult timp posibil⁶.

În cadrul Raportului „Mediul European 2025” al Agenției Europene de Mediu⁷, profilul de țară al României evidențiază progresul înregistrat, dar subliniază gestionarea deșeurilor ca fiind unul dintre domeniile critice unde eforturile trebuie accelerate pentru a atinge obiectivele UE 2030.

Problemele identificate vizează deșeurile și economia circulară. Deși s-au făcut pași în adoptarea cadrului legislativ european (inclusiv a Pachetului Economiei Circulare), România se confruntă cu probleme majore în operaționalizarea unui sistem de management al deșeurilor modern și eficient. Evaluările de mediu conduc la o serie de concluzii clare privind starea managementului deșeurilor în România:

- deși cadrul legislativ și strategic a fost adoptat, implementare sa este deficitară;
- ineficiența economică a deșeurilor - lipsa de valorificare energetică și materială crește dependența de materiile prime;

⁶ <https://www.europarl.europa.eu/news/ro/headlines/economy/20151201STO05603/economia-circulara-definitie-importanta-si-beneficii>.

⁷ Sursa: informații Coaliția PRO DEEE: <https://prodeee.ro/2025/09/29/analiza-mediului-in-romania-accent-pe-managementul-deeurilor-in-contextul-raportului-eea-mediul-european-2025/>.

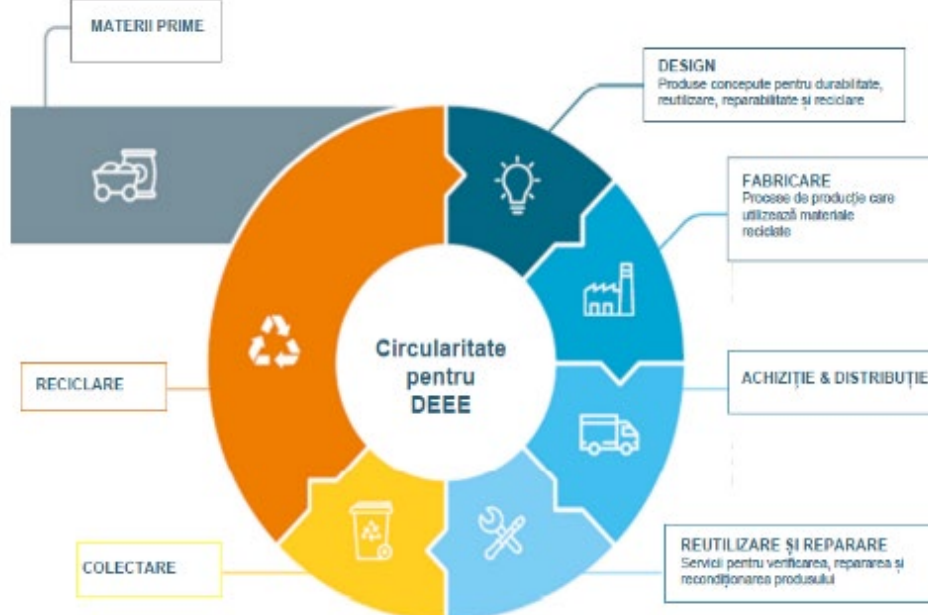
- riscul major de sancțiuni (*infringement*) ca urmare a ritmului lent de atingere a țintelor obligatorii ale UE privind reducerea depozitării la groapă și nevoia de creștere a reciclării;
- decalajul regional critic din perspectiva performanței înregistrate în gestionarea deșeurilor, nefiind asigurat, la nivel național, accesul la sisteme de colectare separată și la infrastructură funcțională;
- oportunitatea trecerii la economia circulară are potențialul de a crea locuri de muncă verzi și de a reduce amprenta de carbon a industriei.

Raportul formulează o serie de recomandări cheie de acțiune, cu accent pe domeniul gestionării deșeurilor:

- finalizarea și extinderea sistemelor integrate de management;
- utilizarea deplină a Sistemului de Garanție-Returnare (SGR) și implementarea de măsuri fiscale care să sprijine prevenirea generării de deșeuri;
- îmbunătățirea monitorizării datelor privind fluxurile de deșeuri și întărirea capacității autorităților de mediu de a aplica și a controla respectarea legislației, simplificând totodată cadrul legal.
- integrarea circularității, prin promovarea achizițiilor publice verzi și susținerea inovării în mediul privat pentru a stimula piața secundară a materialelor și a integra principiile circulare în sectoarele industriale cheie.

În cazul DEEE, circularitatea poate fi descrisă schematic în figura următoare.

Figura nr. 5 Circularitatea pentru DEEE

Sursa: prelucrare pe baza „Studiului privind gestionarea DEEE în Republica Moldova”, Asociația EcoDigital.

Tranziția României către o **economie circulară** în sectorul **DEEE** este dificilă, deoarece fluxul acestor deșeuri înregistrează cea mai rapidă creștere la nivel global. Totodată, DEEE reprezintă una dintre cele mai importante surse de materii prime secundare.

Implementarea economiei circulare pentru DEEE în România se confruntă cu un ansamblu de probleme structurale – durata de deținere a echipamentului, până ajunge în stadiu de deșeu, deficiențe de colectare, nivelul infrastructurii și al capacității de tratare, absența sau dezvoltarea insuficientă a politicilor/programelor de reparare și reutilizare, precum și comportamentul consumatorilor care nu favorizează colectarea/reciclarea.

*

* *

2.5 Sinteza capitolului - Sistemul de gestionare a DEEE în România

Având în vedere componentele lor complexe și periculoase, DEEE reprezintă **fluxuri speciale de deșeuri reglementate la nivel european și național**. DEEE se caracterizează prin dualitate: concomitent, constituie o **sursă majoră de poluare** (cu substanțe toxice precum plumb, mercur, cadmiu, agenți frigorifici), dar și o **alternativă bogată de resurse** (metale prețioase, metale negre sau materiale plastice).

Gestionarea DEEE prezintă importanță nu doar din perspectiva protecției mediului, prin reducerea poluării, ci și ca urmare a faptului că **susține economia circulară**, asigură recuperarea resurselor și securitatea aprovizionării cu materii prime critice. Tranziția către o **economie circulară** în acest sector este una dificilă, întrucât echipamentele electrice au cea mai rapidă creștere la nivel global.

Este necesară o gestionare eficientă și coordonată pentru a evita irosirea resurselor, amplificarea poluării la nivel global și creșterea riscului aplicării de sancțiuni financiare ca urmare a nerespectării obiectivelor de mediu asumate.

Politica națională de gestionare a DEEE este centrată pe principiul REP și aliniată cerințelor Directivei DEEE.

Funcționarea sistemului presupune colaborarea unui număr mare de actori care asigură fluxurile de colectare, tratare, reciclare și eliminare a acestor deșeuri, într-un cadru reglementat, menit să garanteze trasabilitatea, eliminarea în siguranță a componentelor periculoase și protecția mediului.

În gestionarea DEEE sunt implicate mai multe entități - producătorii/importatorii de EEE, OTR, consumatorii/generatorii de DEEE, colectorii, reciclatorii, autoritățile publice și organismele de reglementare, ONG-uri și asociațiile de profil.

OTR gestionează, pentru producătorii pentru care au preluat REP, întregul proces de colectare, reciclare și raportare a deșeurilor către autorități, în baza unei **contribuții financiare**. Acestea funcționează în baza unei licențe de operare de către MMAP. Condițiile de licențiere, relicențiere și avizare anuală sunt prevăzute în OUG nr. 5/2015.

De la inițierea sistemului de gestionare a DEEE aplicat în prezent în România, toți producătorii/importatorii de EEE au ales să își transfere obligațiile privind REP către OTR.

Din contribuțiile primite, OTR finanțează procesul de gestionare a DEEE rezultate în urma încheierii ciclului de viață al EEE, derulând relații contractuale cu operatori din domeniul colectării și tratării/reciclării. De asemenea, OTR organizează campanii de conștientizare, având ca scop creșterea cantității de DEEE colectate de la consumatori, precum și a nivelului de conștientizare cu privire la importanța reciclării acestora.

Autoritățile locale au rol direct în fluxul de gestionare a DEEE, fiind responsabile de asigurarea unui serviciu de colectare, fie prin centre fixe, fie prin puncte mobile de colectare sau campanii periodice derulate de operatori desemnați.

OTR preiau solicitări de colectare de la persoane juridice, le alocă operatorilor de colectare și monitorizează atât preluarea efectivă, cât și documentarea corectă a deșeurilor. În plus, în parteneriat cu autoritățile locale sau operatorii de salubritate, inclusiv ADI-uri, organizează campanii locale de colectare, implicând și operatori de colectare terți.

Un ansamblu de probleme structurale – deficiențe de colectare, limitări ale infrastructurii și capacităților de tratare, absența sau dezvoltarea insuficientă a politicilor și programelor de reparare și reutilizare, comportamentul consumatorilor - limitează colectarea, reciclarea, precum și implementarea economiei circulare pentru DEEE în România.

3. Reglementări specifice comunitare și naționale

Gestionarea DEEE în Uniunea Europeană este reglementată printr-un cadru legislativ specific, având ca scop protejarea mediului și a sănătății publice. Acest cadru promovează prevenirea generării deșeurilor, precum și reutilizarea, reciclarea și alte forme de valorificare a DEEE, pentru a reduce cantitatea de deșeuri eliminate și a îmbunătăți eficiența utilizării resurselor.

3.1 Principalele acte normative europene în domeniul DEEE

❖ **Directiva 2012/19/UE privind deșeurile de echipamente electrice și electronice**, cu modificările și completările ulterioare

Directiva DEEE stabilește măsuri ce vizează protejarea mediului și a sănătății umane prin prevenirea sau reducerea efectelor negative ale generării și gestionării DEEE, precum și prin reducerea efectelor globale ale utilizării resurselor și îmbunătățirea eficienței utilizării acestora. Sunt exceptate de la aplicarea actului normativ echipamentele necesare pentru protecția intereselor esențiale de securitate ale statelor membre UE, echipamente care sunt proiectate și instalate special ca parte a unui alt tip de echipament ce este exclus sau nu intră în domeniul de aplicare al actului normativ și care își pot îndeplini rolul doar dacă sunt incluse în echipamentul respectiv și becurile cu filament. De asemenea, sunt exceptate și alte EEE⁸.

Directiva impune luarea măsurilor necesare pentru ca cerințele de proiectare ecologică ce facilitează reutilizarea și tratarea DEEE să fie aplicate și ca producătorii să nu împiedice, prin caracteristici specifice de proiectare sau prin procedee specifice de fabricare, reutilizarea DEEE, cu excepția cazului în care aceste caracteristici specifice de proiectare sau procedee specifice de fabricare prezintă avantaje determinate, de exemplu în ceea ce privește protecția mediului și/sau cerințele de siguranță.

De asemenea, statele membre UE trebuie să adopte măsurile necesare pentru reducerea la minimum a eliminării DEEE sub formă de deșeuri municipale nesortate, pentru a asigura tratarea corectă a tuturor DEEE colectate și pentru atingerea unui nivel ridicat de colectare separată a DEEE, în special și prioritar în ceea ce privește echipamentele de transfer termic care conțin substanțe ce depreciază stratul de ozon și gaze fluorurate cu efect de seră, lămpile fluorescente care conțin mercur, panourile fotovoltaice și echipamentele de mici dimensiuni. Sunt prevăzute măsuri speciale pentru colectarea separată a DEEE provenite de la gospodăriile particulare.

⁸ Precum, echipamente proiectate pentru a fi trimise în spațiu, echipamente mobile fără destinație rutieră accesibile exclusiv pentru uz profesional, echipamente proiectate special doar în scopuri de cercetare și dezvoltare și accesibile doar în cadrul unor tranzacții între întreprinderi.

Este interzisă eliminarea DEEE colectate separat care nu au fost încă supuse tratării. Activitățile de colectare și transport al DEEE colectate separat sunt realizate astfel încât să se permită condiții optime pentru a fi pregătite pentru reutilizarea, reciclarea, precum și pentru izolarea substanțelor periculoase.

Referitor la rata de colectare, fiecare stat membru UE asigură implementarea principiului responsabilității producătorului și, pe baza acestuia, atingerea unei rate de colectare minime în fiecare an. Începând din 2019, rata de colectare minimă care trebuie realizată anual este de 65% din greutatea medie a EEE introduse pe piață în cei trei ani precedenți în statul membru UE în cauză sau, **alternativ, de 85% din DEEE generate**, raportat la greutate, pe teritoriul statului membru UE respectiv.

Statele membre UE trebuie să se asigure că toate DEEE colectate separat sunt supuse tratării corespunzătoare. Tratarea corespunzătoare, în afara pregătirii pentru reutilizare, și operațiunile de valorificare sau reciclare cuprind cel puțin înlăturarea tuturor lichidelor și o tratare selectivă.

Directiva stabilește faptul că, pentru toate DEEE colectate separat și trimise spre tratare, statele membre UE trebuie să se asigure că producătorii îndeplinesc obiectivele minime de valorificare. Atingerea obiectivelor se calculează pentru fiecare categorie de DEEE. Activitățile preliminare, inclusiv sortarea și stocarea anterioare valorificării, nu sunt luate în considerare la realizarea acestor obiective.

De la data de 15 august 2018, obiectivele minime privind valorificarea sunt următoarele:

- pentru echipamente de transfer termic sau echipamente de mari dimensiuni: 85% se valorifică și 80% se pregătesc pentru reutilizare și se reciclează.
- pentru ecrane, monitoare și echipamente care conțin ecrane cu o suprafață mai mare de 100 cm²: 80% se valorifică și 70% se pregătesc pentru reutilizare și se reciclează;
- pentru echipamentele de mici dimensiuni sau echipamentele informatice și de telecomunicații de dimensiuni mici: 75% se valorifică și 55% se pregătesc pentru reutilizare și se reciclează;
- lămpile se reciclează în proporție de 80%.

De asemenea, actul normativ conține prevederi speciale referitoare la finanțarea cu privire atât la DEEE provenite de la gospodăriile particulare, cât și pentru cele provenite de la alți utilizatori decât gospodăriile particulare.

Statele membre UE pot utiliza instrumente economice și alte măsuri în scopul de a oferi stimulente pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor (prevenirea, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea, valorificare și eliminarea DEEE).

Directiva impune existența anumitor categorii de informații pentru utilizatori (costurile colectării, tratării și eliminării în condiții de protecție a mediului, obligația de a nu elimina DEEE împreună

cu deșeurile municipale nesortate și de a colecta separat aceste DEEE ș.a.), cât și furnizarea de către producători în mod gratuit a unor informații pentru instalațiile de tratare, pentru a facilita pregătirea pentru reutilizare și tratarea adecvată și în condiții de protecție a mediului a DEEE, inclusiv întreținerea, îmbunătățirea, recondiționarea și reciclarea lor.

Directiva 2024/884/UE de modificare a Directivei DEEE clarifică faptul că producătorii de panouri fotovoltaice sunt responsabili financiar doar pentru produsele introduse pe piață **după 13 august 2012** (data intrării în vigoare a Directivei DEEE). De asemenea, directiva ajustează modul în care producătorii contribuie la costurile de colectare și tratare pentru produsele care au intrat în domeniul de aplicare al directivei începând cu **15 august 2018**. Se prevede că pentru echipamentele care nu făceau parte din categoriile inițiale, dar au fost incluse după 2018, responsabilitatea financiară se aplică doar pentru produsele introduse pe piață după această dată.

Directiva 2024/884 impune Comisiei Europene obligația de evaluare a aplicării actului normativ până la **31 decembrie 2026**.

❖ **Directiva 2011/65/UE privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (RoHS)**, cu modificările și completările ulterioare

Directiva stabilește norme privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în EEE în vederea aducerii unei contribuții la protecția sănătății umane și a mediului, inclusiv recuperarea și eliminarea ecologică a DEEE.

Actul normativ prevede o serie limitată de excepții de la aplicare, precum: echipamentele necesare pentru protecția intereselor majore în materie de securitate a statelor membre, echipamentele destinate să fie trimise în spațiu, mijloace de transport pentru persoane și bunuri, cu excepția vehiculelor electrice cu două roți care nu sunt omologate, echipamente special concepute exclusiv pentru cercetare și dezvoltare și disponibile doar în cadrul unor tranzacții între întreprinderi.

Directiva impune producătorilor, reprezentanților autorizați ai acestora, importatorilor și distribuitorilor de EEE anumite obligații privind, după caz, proiectarea și fabricarea EEE, respectarea conformității acestora cu documentația tehnică, cooperarea cu autoritățile naționale competente ș.a.

De asemenea, actul normativ conține prevederi specifice referitoare la declarația de conformitate, aplicarea marcajului CE, supravegherea pieței și controalele asupra EEE care intră pe piața UE.

3.2 Reglementări naționale în domeniul DEEE

- ❖ **OUG nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice**, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin *Legea nr. 127/2024* (denumit în continuare OUG nr. 5/2015).

Actul normativ transpune în legislația națională Directiva 2012/19/UE. Ordonanța stabilește măsuri pentru protejarea mediului și a sănătății populației prin prevenirea și reducerea efectelor negative ale generării și gestionării DEEE. De asemenea, actul normativ prevede obligațiile producătorilor, distribuitorilor și altor actori implicați în gestionarea acestor deșeuri.

- **Proiectarea EEE**

Producătorii care introduc în fabricație EEE sunt obligați să aplice cerințele de proiectare ecologică ce facilitează reutilizarea și tratarea DEEE și să nu împiedice reutilizarea DEEE prin caracteristici specifice de proiectare sau prin procedee specifice de fabricare, cu excepția cazului în care acestea prezintă avantaje determinate, de exemplu, în ceea ce privește protecția mediului și/sau cerințele de siguranță.

Pentru a facilita identificarea echipamentelor care nu trebuie aruncate împreună cu deșeurile menajere nesortate, a fost introdusă o etichetă specifică pentru EEE, care indică faptul că produsul trebuie colectat separat și trimis la instalații specializate pentru recuperare și reciclare.

- **Colectarea DEEE**

Preluarea DEEE provenite de la gospodăriile particulare se realizează prin intermediul centrelor de colectare a DEEE, distribuitorilor și centrelor de colectare organizate de operatori economici autorizați pentru colectarea DEEE.

Este interzisă eliminarea DEEE sub formă de deșeuri municipale nesortate, precum și predarea DEEE către, respectiv, preluarea DEEE de către alți operatori economici față de cei menționați anterior.

În scopul reducerii la minimum a eliminării DEEE ca deșeuri municipale nesortate și pentru a facilita colectarea lor separată, producătorii sunt obligați să marcheze în mod corespunzător cu simbolul corespunzător EEE introduse pe piață.

În cazuri excepționale în care, datorită dimensiunii echipamentului sau funcției acestuia, aplicarea simbolului pe echipament nu este posibilă, simbolul respectiv se aplică pe ambalaj, pe instrucțiunile de utilizare și pe certificatul de garanție al EEE.

Producătorii organizează și exploatează sisteme individuale sau colective de preluare a DEEE provenite de la gospodării particulare.

Unitățile administrativ-teritoriale asigură colectarea DEEE provenite de la gospodăriile particulare, prin centre fixe de colectare, puncte de colectare mobile sau prin colectare periodică, cu operatori desemnați, cel puțin o dată pe trimestru.

Producătorii sau OTR care acționează în numele acestora sunt obligați să asigure preluarea tuturor DEEE provenite de la gospodăriile particulare colectate separat.

La solicitarea cumpărătorului, la furnizarea unui produs nou, distribuitorii sunt obligați să preia DEEE în sistem „1 la 1”, în mod gratuit, și să informeze cumpărătorul despre această posibilitate înainte de achiziționarea produsului. Distribuitorii care au spații de vânzare în domeniul EEE de cel puțin 400 m² au obligația să asigure colectarea cu titlu gratuit a DEEE de dimensiuni foarte mici de la utilizatorii finali, fără obligația de a cumpăra EEE de un tip echivalent.

▪ *Eliminarea și transportul DEEE*

Este interzisă eliminarea DEEE colectate separat care nu au fost supuse operațiilor specifice de tratare. Operatorii economici colectează și transportă colectate separat trebuie să asigure condiții optime pentru ca acestea să poată fi pregătite pentru reutilizare, reciclare și pentru izolarea substanțelor periculoase.

▪ *Rata de colectare*

Începând cu anul 2021, rata anuală minimă de colectare care trebuie atinsă de către producători calculată ca raport procentual între masa totală a DEEE colectate în anul respectiv și masa medie a cantității totale de EEE introduse pe piață în cei 3 ani precedenți este de 65%.

Totodată, există obligația de a realiza etapizat o rată de colectare minimă pe fiecare categorie de EEE introdusă pe piață (cu excepția panourilor fotovoltaice), astfel:

- a. începând cu data de 1 ianuarie 2025, de cel puțin 15%;
- b. începând cu data de 1 ianuarie 2026, de cel puțin 20%;
- c. începând cu data de 1 ianuarie 2027, de cel puțin 30%;
- d. începând cu data de 1 ianuarie 2028, de cel puțin 40%;
- e. începând cu data de 1 ianuarie 2029, de cel puțin 50%.

Neîndeplinirea acestor obiective atrage obligația plății unor „contribuții” la Fondul pentru mediu în valoarea de 2 lei/kg pentru toate categoriile de DEEE, cu excepția categoriei 3 (lămpi), caz în care valoarea este de 4 lei/kg⁹. Este de menționat faptul că valoarea acestor penalități a fost diminuată la jumătate începând cu anul 2023¹⁰.

⁹ Conform OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu.

¹⁰ Prin Legea nr. 175/2023 privind aprobarea OUG nr. 125/2022 pentru modificarea și completarea OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu.

- *Tratarea DEEE*

Toți operatorii economici care colectează DEEE se asigură că toate DEEE colectate separat sunt supuse tratării corespunzătoare. Tratarea corespunzătoare, exceptând pregătirea pentru reutilizare, și operațiunile de valorificare sau reciclare, desfășurate de operatorii economici autorizați, trebuie să cuprindă cel puțin înlăturarea tuturor lichidelor și o tratare selectivă a materiilor și componentelor DEEE.

Producătorii sau părțile terțe care acționează în numele acestora sunt obligați să instituie sisteme care să permită valorificarea DEEE, utilizând cele mai bune tehnici disponibil. Producătorii pot institui aceste sisteme în mod individual sau colectiv.

- *Autorizații*

Efectuarea de operațiuni de tratare a DEEE este condiționată de obținerea autorizației de mediu¹¹. Aceasta se eliberează doar entităților care au încheiat contracte cu producători de EEE sau OTR și care respectă anumite standarde¹².

- *Principiul REP*

Producătorii de EEE (cei care introduc EEE pe piața românească) sunt responsabili pentru gestionarea DEEE generate de produsele lor pe toată durata existenței acestora. Această responsabilitate poate fi îndeplinită individual sau, cel mai adesea, prin transferul responsabilităților către OTR, persoane juridice legal constituite. Începând cu anul 2025, condițiile de autorizare ale unui OTR care implementează obligațiile privind REP de EEE au fost modificate.

Producătorii nu pot transfera responsabilitățile pe aceeași categorie de EEE mai multor OTR.

Fiecare OTR care implementează REP este obligat să constituie o garanție în cuantum de 2 milioane lei în favoarea AFM, valabilă pentru întreaga perioadă de autorizare, cu scopul garantării îndeplinirii obligațiilor sale și să o completeze, după caz, la solicitarea AFM.

- *Obiectivele privind valorificarea*

Producătorii de EEE păstrează răspunderea pentru EEE introduse pe piață pe toată durata existenței lor, inclusiv în stadiul de deșeu, și sunt obligați să se asigure că se îndeplinesc anumite obiective minime privind valorificarea, pregătirea pentru reutilizare și reciclarea.

Atingerea acestor obiective se calculează pentru fiecare categorie ca raport procentual dintre masa fracțiilor provenite din tratarea DEEE intrate în instalația de valorificare sau reciclare/pregătire pentru reutilizare, după tratarea corespunzătoare în ceea ce privește

¹¹ Derogări de la obligația obținerii autorizației de mediu sunt prevăzute în OUG nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor,

¹² Enumerate în Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 417/2021.

valorificarea sau reciclarea, și masa tuturor DEEE colectate separat, din categoria respectivă. Activitățile preliminare, inclusiv sortarea și stocarea anterioare valorificării, nu sunt luate în considerare la realizarea obiectivelor.

- *Înregistrare, informare și raportare*

Pentru a introduce pe piață EEE, producătorii au obligația de a se înscrie în registrul național al producătorilor, care include și producătorii ce furnizează EEE prin intermediul tehnicilor de comunicare la distanță primind un număr de înregistrare care va fi comunicat de aceștia tuturor rețelelor comerciale prin care sunt vândute EEE.

Producătorii au obligația de a declara, pentru fiecare categorie de EEE în parte, modul de gestionare a DEEE.

- *Sanțiuni*

Actul normativ prevede amenzi de până la 50.000 lei pentru nerespectarea obligațiilor de colectare, reciclare sau raportare.

Pe lângă OUG nr. 5/2015, există și alte acte normative care completează cadrul legislativ în domeniul DEEE:

- ❖ **OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu** - reglementează înființarea, gestionarea și utilizarea Fondului pentru mediu în România, un instrument financiar destinat protecției mediului, inclusiv gestionării DEEE, precum și a penalizării activităților legate de acestea.
- ❖ **Ordinul nr. 269/2019 al ministrului mediului** - aprobă Procedura pentru stabilirea înregistrării, modului și a frecvenței de raportare în Registrul național al producătorilor de EEE.
- ❖ **Ordinul nr. 1494/846/2016, al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al viceprim-ministrului, ministrul economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri, cu modificările ulterioare** – aprobă Procedura și criteriile de acordare a licenței de operare, revizuire, vizare anuală și anulare a licenței de operare a OTR care preiau responsabilitățile producătorilor privind gestionarea DEEE.

Termenul de transpunere în legislațiile naționale al **Directivei (UE) 2024/884** care **modifică Directiva DEEE**, cu scopul de a adapta cadrul juridic european privind gestionarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice a fost **9 octombrie 2025**. Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea *OUG nr. 5/2015* care transpune **Directiva 2024/884** în legislația românească s-a aflat până în data de 27 noiembrie 2025 în dezbatere publică pe site-ul MMAP, urmând a fi aprobat, după expirarea termenului de transpunere, în anul 2026.

3.3 Elemente ale legislației naționale care depășesc cadrul european aplicabil

În procesul de transpunere, OUG nr. 5/2015 a introdus prevederi ce nu se regăsesc în textul Directivei DEEE.

Astfel, Directiva:

- nu condiționează autorizarea OTR de deținerea unei cote de piață de 5% pentru o categorie de DEEE și de constituirea unei garanții financiare de 2 milioane lei în favoarea AFM;
- nu condiționează obținerea autorizației de mediu a tratatorilor de DEEE de încheierea contracte cu producători de EEE sau OTR;
- nu prevede rate de colectare minimă pe fiecare categorie de EEE introdusă pe piață;
- nu restrânge dreptul producătorilor de a încheia contracte cu mai multe OTR pentru aceeași categorie de EEE.

*

* *

3.4 Sinteza capitolului - Reglementări specifice comunitare și naționale

Gestionarea DEEE este reglementată printr-un cadru legislativ specific, având ca scop protejarea mediului și a sănătății publice. Acest cadru promovează prevenirea generării deșeurilor, prin reutilizare, reciclare și alte forme de valorificare a DEEE, pentru a reduce cantitatea de deșuri eliminate și a îmbunătăți eficiența utilizării resurselor.

Directiva DEEE impune existența anumitor categorii de informații pentru utilizatori (costurile colectării, tratării și eliminării în condiții de protecție a mediului, obligația de a nu elimina DEEE împreună cu deșeurile municipale nesortate și de a colecta separat aceste DEEE ș.a.), precum și furnizarea de către producători în mod gratuit a unor informații pentru instalațiile de tratare, pentru a facilita pregătirea pentru reutilizare și tratarea adecvată și în condiții de protecție a mediului a DEEE, inclusiv întreținerea, îmbunătățirea, recondiționarea și reciclarea lor.

Reglementarea domeniului DEEE în România se caracterizează printr-un nivel ridicat de fragmentare și dispersie normativă, obligațiile aplicabile fiind prevăzute într-un număr considerabil de acte normative primare și secundare, completate de proceduri și instrucțiuni administrative.

OUG nr. 5/2015 este actul normativ care transpune în legislația națională *Directiva DEEE*. Actul normativ stabilește un sistem clar de responsabilități pentru toate entitățile implicate în procesul de gestionare - producători, distribuitori, consumatori și autorități, pentru a îmbunătăți colectarea și reciclarea DEEE.

Producătorii/importatorii care introduc EEE pe piața românească sunt responsabili pentru gestionarea DEEE generate de produsele lor pe toată durata existenței acestora. Această responsabilitate poate fi îndeplinită individual sau prin transferul responsabilităților către persoane juridice legal constituite, denumite organizații colective. Începând cu anul 2025, condițiile de autorizare ale unui OTR care implementează obligațiile privind REP de EEE au fost modificate.

România a depășit termenul de transpunere (9 octombrie 2025) al **Directivei (UE) 2024/884** care **modifică Directiva DEEE**. Proiectul de Lege pentru **modificarea și completarea OUG nr. 5/2015** care transpune actul normativ în legislația românească s-a aflat până în data de 27 noiembrie 2025 în dezbatere publică pe site-ul MMAP, urmând a fi aprobat în anul 2026.

În procesul de transpunere, în **OUG nr. 5/2015** au fost introduse prevederi ce nu se regăsesc în **textul Directivei DEEE**, privind condiționarea autorizării OTR de deținerea unei cote de piață de 5% pentru o categorie de DEEE și de constituirea unei garanții financiare de 2 milioane lei în favoarea AFM, condiționarea obținerii autorizației de mediu a tratatorilor de încheierea de contracte cu producători de EEE sau OTR, rate de colectare minimă pe fiecare categorie de EEE introdusă pe piață, restrângerea dreptului producătorilor de a încheia contracte cu mai multe OTR pentru aceeași categorie de EEE.

4. Îngrijorări concurențiale privind unele prevederi ale Legii nr. 127/2024

O directivă asigură o **armonizare legislativă minimă**: statele membre UE pot păstra sau introduce norme mai stricte decât standardul minim european. Art. 193 TFUE permite statelor membre norme **mai stricte**, dar numai dacă sunt proporționale, nediscriminatorii și compatibile cu piața internă. Reglementările naționale privind DEEE pot fi **mai restrictive** decât *Directiva DEEE* atunci când sunt respectate condițiile din articolul 193 TFUE. Astfel, măsurile naționale trebuie să asigure un nivel *mai înalt* de protecție a mediului, să fie compatibile cu tratatele UE și să fie notificate CE. Acestea:

- nu pot contraveni libertăților fundamentale (libera circulație a mărfurilor, serviciilor etc.),
- nu pot fi discriminatorii între operatori naționali și cei din alte state membre,
- trebuie să fie proporționale (mai stricte, **dar justificate de necesitatea îndeplinirii unor obiective de mediu**).

Prezentul capitol analizează *Legea nr. 127/2024*, prin prisma unor prevederi cu potențial impact asupra structurii concurențiale a pieței, precum și a unor dispoziții care pot genera disfuncționalități în cadrul sistemului de gestionare a DEEE. Totodată, au fost evaluate unele norme naționale mai riguroase, care excedează cerințele minime ale Directivei DEEE, din perspectiva criteriilor stabilite de Articolul 193 TFUE privind proporționalitatea și compatibilitatea acestor măsuri cu piața internă.

4.1 Îngrijorări concurențiale transmise de autoritatea de concurență înainte de aprobarea Legii nr. 127/2024

Încă din faza de proiect a *Legii nr. 127/2024*, Consiliul Concurenței și-a exprimat îngrijorările concurențiale cu privire la o serie de aspecte legate de prevederile acesteia. Astfel, autoritatea de concurență a transmis trei puncte de vedere cu privire la proiectul de *Lege*, prin adresele nr. RG/1054/12.02.2024 (către Camera Deputaților), RG/3575/14.02.2024 (către MMAP), respectiv RG/5859/30.04.2024 (către Administrația Prezidențială), propunând și o formulare de recomandare **care nu a fost preluată în varianta finală a Legii**.

Îngrijorările concurențiale sesizate de autoritatea de concurență au vizat:

- aspecte legate de **licențierea OTR**

În prezent, conform prevederilor *Legii nr. 127/2024*, pentru garantarea îndeplinirii obligațiilor financiare către AFM, fiecare OTR, **indiferent de cantitatea de DEEE pentru care a preluat responsabilitatea gestionării**, în vederea licențierii trebuie să constituie o garanție în cuantum de 2 milioane lei, valabilă pentru întreaga perioadă de autorizare.

O prevedere similară se aplică și reprezentantului autorizat al oricărui producător stabilit în alt stat membru UE, care vinde pe teritoriul României și care nu a delegat responsabilitățile privind gestionarea DEEE unui OTR autorizat în România. Astfel, **indiferent de cantitatea de EEE introdusă pe piața națională** de către producătorul stabilit în alt stat membru UE, reprezentantul autorizat al acestuia, responsabil de îndeplinirea obligațiilor de gestionare a DEEE generate, trebuie să constituie, conform *Legii nr. 127/2024*, o garanție în cuantum de 100.000 lei, valabilă pentru întreaga perioadă de autorizare, cu scopul garantării obligațiilor fiscale către AFM.

În concluzie, *Legea nr. 127/2024* prevede constituirea unei garanții în favoarea AFM, în cuantum fix (2 mil. pentru OTR, respectiv 100.000 lei pentru reprezentantul autorizat al producătorului extern), independent de cantitatea de EEE introduse pe piață/DEEE gestionate.

Autoritatea de concurență consideră că prevederea conform căreia OTR trebuie să constituie o *garanție în valoare de 2.000.000 lei* în favoarea AFM, ar fi trebuit fundamentată astfel încât să reflecte minimul capacității financiare necesare unui asemenea operator economic pentru a-și îndeplini în mod real obiectivele asumate. Această cerință nu trebuie să constituie o barieră la intrarea pe această piață sau să creeze disfuncționalități în desfășurarea activității operatorilor deja autorizați.

De asemenea, instituirea **obligației deținerii unei cote de piață de cel puțin 5%** pentru cel puțin o categorie de EEE pentru care se solicită licențierea ar putea constitui o barieră reală la intrarea pe piața gestionării DEEE. Pe cale de consecință, o astfel de măsură ar fi trebuit fundamentată astfel încât să reflecte minimul cantitativ necesar unui asemenea operator economic pentru a-și îndeplini în mod real obiectivele de mediu. Condițiile de licențiere ar trebui să permită autorizarea unui număr suficient de actori pe această piață, asigurându-se astfel funcționalitatea unui mediu concurențial pe piața gestionării DEEE.

În cadrul punctelor de vedere transmise, Consiliul Concurenței apreciază, la nivel de principiu, că **licențierea întreprinderilor de către o autoritate publică trebuie fundamentată exclusiv în considerarea unor criterii tehnice, obiective, transparente și nediscriminatorii** (de exemplu, capacitatea reală de desfășurare a activității respective, de îndeplinire a obiectivelor asumate, respectarea unor reguli de evidență a activității etc).

Consiliul Concurenței recunoaște posibilitatea apariției unor împrejurări excepționale, de natură să atragă intervenția autorităților statului, în vederea protejării unui interes public major, care nu poate fi realizat în condiții de concurență, respectiv care face necesară limitarea libertății comerciale a întreprinderilor. Însă, chiar și în aceste situații, este necesar ca intervențiile pe piață să aibă în vedere respectarea principiului minimei atingeri aduse concurenței.

Astfel, chiar dacă realizarea obiectivelor de mediu constituie un interes public major, autoritățile statului ar trebui să se asigure că obiectivele urmărite nu pot fi realizate prin măsuri mai puțin

restrictive. Însă, în orice caz, aplicarea de restricții privind prezența/accesul pe piață trebuie să respecte principiul proporționalității acestor măsuri cu obiectivul de interes public urmărit, în speță, realizarea țintelor de mediu aduse în atenția Consiliului Concurenței.

Pe cale de consecință, Consiliul Concurenței a apreciat ca fiind necesară și utilă realizarea unei analize de impact a măsurilor avute în vedere asupra pieței gestionării DEEE, atât în ceea ce privește impactul acestora asupra mediului de afaceri, cât și asupra consumatorilor finali, pentru a stabili dacă obiectivul urmărit prin introducerea acestora ar putea fi atins prin măsuri administrative mai puțin excesive/restrictive pentru piață și proporționale cu scopul urmărit. Astfel, din analiza de impact efectuată, trebuie să reiasă faptul că ansamblul măsurilor propuse reprezintă singura posibilitate reală și eficientă de funcționare a pieței gestionării DEEE din România, inclusiv prin raportare la experiența și modalitatea concretă de implementare din celelalte țări europene.

Având în vedere cele menționate anterior, Consiliul Concurenței a propus totodată și o formulare de **recomandare**, după cum urmează:

„Prin prisma activității sale constante de monitorizare a piețelor, Consiliul Concurenței, în cadrul colaborării sale punctuale cu Comisia de Autorizare și Licențiere a Organizațiilor Colective, poate analiza, dacă este cazul și în limita atribuțiilor și competențelor sale legale, îndeplinirea condițiilor de autorizare pentru o anumită organizație colectivă, din perspectiva asigurării unui mediu concurențial pe piața gestionării DEEE din România.”

- aspecte privind **posibilitatea implementării, pe întreg teritoriul României, unui sistem de coordonare a managementului DEEE**

Legea vizează în esență posibilitatea implementării unui *Sistem de tip Clearing House* în România, cu participare obligatorie, în cadrul acestuia, pentru toți producătorii, reprezentanții autorizați ai acestora, OTR, toți operatorii economici colectori și/sau tratatori autorizați și toate autoritățile administrației publice locale.

În acest sens, Consiliul Concurenței a apreciat că, din punct de vedere principal, nu consideră incompatibilă demararea unor discuții privind implementarea unui *Sistem de tip Clearing House* funcțional, generalizat la nivelul întregii industrii, care să asigure atingerea obiectivelor de mediu în deplină concordanță cu respectarea legislației în domeniul concurenței, inclusiv prin raportare la experiența și modalitatea concretă de implementare din celelalte țări europene.

- aspecte legate de **instituirea prin Lege a obligației autorității de concurență de a monitoriza și colecta din piață informații reale privind costurile de gestionare a DEEE**

Referitor la **instituirea de către Lege a obligației autorității de concurență de a monitoriza și colecta din piață informații reale și documentate cu privire la costurile necesare pentru fiecare categorie de gestionare DEEE și costuri conexe, publicarea acestora pe site-ul propriu și**

actualizarea lor cel puțin o dată la șase luni, cu precizarea că respectivele costuri de funcționare ale organizațiilor colective să nu fie mai mici decât minimul real necesar pentru gestionarea DEEE respective, Consiliul Concurenței a susținut¹³ că *„implementarea unor astfel de măsuri ar putea conduce la o distorsionare a mediului concurențial pe piața gestionării DEEE, printr-o stabilire a unui nivel de cost minim pentru actorii din piață și implicit a unui preț minim al serviciilor oferite de organizațiile colective, reflectat astfel în nivelul valoric al Timbrului verde. În acest sens, cu privire la specificul pieței gestionării DEEE, mai trebuie precizat faptul că întreprinderile prezente pe această piață (OTR) concurează între ele prin valorile Timbrului verde pe care le practică. De asemenea, având în vedere că timbrul verde este achitat de fapt de către consumatorii finali la momentul achiziției unui EEE nou, rezultă că măsura are implicații pentru consumatorii finali, conducând la creșterea prețului de achiziție al unui EEE nou”*.

Autoritatea de concurență a evidențiat, în ultimul punct de vedere transmis, că **această prevedere privind costul minim pare a fi în contradicție cu normele antitrust reglementate la nivelul UE**, reflectate în legislația națională, principiile esențiale fiind statuate în art. 101 din TFUE. De asemenea, art. 135 din Constituția României, ce garantează libera concurență pe piețele naționale, este în concordanță cu principiile europene din domeniu, intrarea în vigoare a normei respective putând aduce atingere dispoziției din legea fundamentală.

În ceea ce privește raportul de monitorizare solicitat autorității de concurență, Consiliul Concurenței consideră că *„afișarea costurilor de producție ale unui produs constituie o formă de transparentizare a unor informații strategice aparținând operatorilor economici și, implicit, a politicilor comerciale ale acestora. În aceste condiții, se poate dezvolta un mecanism care să permită concurenților de pe o anumită piață să cunoască politica comercială promovată de fiecare dintre aceștia. Transparența sporită ar putea conduce, în final, la diminuarea concurenței ce ar trebui să se manifeste tocmai prin practicarea unor prețuri și condiții comerciale diferite. Concurența ar putea fi înlocuită astfel de cooperări tacite între agenții economici concurenți, în sensul alinierii și uniformizării practicilor comerciale și, implicit, a prețurilor finale, toate aceste elemente aducând prejudicii consumatorilor finali*.

Totodată, în ceea ce privește elaborarea unui astfel de raport de către Consiliul Concurenței în urma monitorizării și colectării de informații din piața implicată, se impune precizarea că misiunea generală a autorității, față de care se circumscriu toate atribuțiile în materie de concurență (antitrust și concentrări economice) vizează menținerea echilibrului între piețele concurențiale (Consiliul Concurenței neavând atribuții de reglementator) și utilizarea instrumentelor procedurale puse la dispoziție de legiuitor în scopul identificării disfuncționalității piețelor (în cazul

¹³ Prin adresa nr. RG/3575/14.03.2024, reiterat în adresa nr. RG/5989/30.04.2024.

investigațiilor sectoriale) sau ale potențialelor încălcări ale normelor de concurență (e.g. investigațiile privind posibile carteli/abuzuri de poziție dominantă).

Monitorizarea piețelor se realizează de către Consiliul Concurenței strict legat de misiunea acestuia, astfel cum a fost descrisă anterior. În consecință, utilizarea unor instrumente procedurale inadecvate în scopul unei activități de monitorizare nerelaționate cu potențiale încălcări în materie de antitrust conduce, luând în considerare și lipsa oricărei competențe de reglementare a autorității, la crearea de premise ale constatării neconstituționalității unor astfel de prevederi, care ar atribui Consiliului Concurenței monitorizarea cu caracter general a pieței deșeurilor.

De asemenea, în ceea ce privește activitatea de fond preconizată de text (monitorizarea și colectarea de informații reale și documentate cu privire la costuri), aceasta ridică probleme de constituționalitate din perspectiva confundării atribuțiilor unei autorități de concurență cu cele ale unei autorități de reglementare, doar aceasta din urmă având prerogative de a analiza fundamentarea pe costuri a tarifelor operatorilor economici dintr-o piață, în scopul impunerii plafonului de preț (reglementării prețului pieței).

Totodată, această confuzie privind atribuțiile de reglementare este relevantă și de faptul că esența piețelor reglementate este eliminarea concurenței prin preț dintre operatori, autoritatea de reglementare publicând rapoarte periodice despre situația pieței”.

4.2 Alte aspecte cu posibil impact anticoncurențial identificate în Lege

În plus față de îngrijorările transmise de către autoritatea de concurență sub formă de puncte de vedere la proiectul de *Lege*, menționate în subcapitolul anterior, actul normativ include și alte prevederi cu potențial impact asupra structurii concurențiale a pieței.

Acestea vizează:

➤ procedura de autorizare a tratatelor

Similar cu condiționarea autorizării/(re)licențierii/vizării anuale a licenței OTR (deținerea unei cote de piață de cel puțin 5% pentru cel puțin o categorie de EEE pentru care se solicită autorizarea, precum și de constituirea unei garanții în favoarea AFM), *Legea* introduce explicit restricții în obținerea autorizației de mediu, fără de care nu se pot efectua operațiuni de tratare a DEEE. Astfel, în baza *Legii*, „**autorizația de mediu se eliberează doar entităților care au încheiat contracte cu producători de EEE sau OTR**”. Termenul de conformare pentru această condiționare a fost sfârșitul anului 2024.

Pe baza informațiilor primite de la MMAP, la sfârșitul anului 2024 nu existau producători înregistrați care își îndeplineau responsabilitățile de colectare și gestionare a DEEE în mod individual, în timp ce 18 OTR erau active pe piață.

Așa cum reiese din textul de lege, autorizația de mediu pentru tratarea DEEE **nu poate fi emisă pentru entități care nu demonstrează existența acestor contracte**, la momentul depunerii dosarului de autorizare/revizuire. Obținerea **autorizației de mediu**¹⁴ pentru tratarea DEEE este condiționată, pe lângă îndeplinirea criteriilor tehnice, de standardizare și de respectare a condițiilor de mediu și de o obligație contractuală/comercială cu terți, ceea ce **poate constitui o barieră administrativă la intrarea pe piața tratării DEEE**. Astfel, **în cazul operațiunilor de tratare a DEEE**, eliberarea unui act administrativ (autorizația de mediu) este condiționată din perspectivă comercială, de încheierea unui act juridic privat cu o entitate terță privată.

În plus, **OTR pot fi reticente privind încheierea în avans a unui contract de tratare DEEE cu o entitate neautorizată care dorește să intre pe piață**, iar puterea de negociere a acestora poate fi întărită de faptul că tratatorul pentru a funcționa depinde de obținerea autorizației de mediu și implicit de contractul în cauză.

Pentru fluxurile de tratare/reciclare DEEE, Legea introduce o altă **condiționare în obținerea autorizației de mediu certificarea conform standardelor SR EN 50625 și SR EN 50574**¹⁵, iar activitățile de pregătire pentru reutilizare a DEEE **pot fi realizate doar de către operatori economici autorizați în conformitate cu standardul SR EN 50614**.

Cele 3 standarde de proces asigură că DEEE sunt reciclate/tratate în siguranță, cu recuperare maximă de materiale și minim impact asupra mediului și devin obligatorii în România pentru operatorii care tratează, reciclează sau pregătesc pentru reutilizare DEEE, **începând cu data de 14 mai 2026**.

La nivel european, **SR EN 50574** a fost retras și înlocuit progresiv cu seria **EN 50625**, dar la nivel național este încă listat în cataloagele ASRO¹⁶ și în Ordinul nr. 417/2021.

Pentru obținerea unui certificat de proces, implementarea cerințelor standardului în operațiunile de colectare și tratare, respectiv pregătire pentru reutilizare a DEEE trebuie auditată și certificată de un organism acreditat.

Standardele din seria SR EN 50625 (13 standarde) privind colectarea, logistica și tratarea DEEE, precum și **standardul SR EN 50614 privind procesele de pregătire pentru reutilizare a DEEE** reprezintă standarde tehnice europene (CENELEC) elaborate pentru detalierea cerințelor minime de tratare/pregătire pentru reutilizare prevăzute de *Directiva DEEE*. În prezent, la nivel național

¹⁴ Actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, prin care sunt stabilite condițiile și/sau parametrii de funcționare ai unei activități existente sau ai unei activități noi cu posibil impact semnificativ asupra mediului, obligatoriu la punerea în funcțiune, conform OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului.

¹⁵ În baza Ordinului ministrului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 417/2021 pentru aprobarea Listei cuprinzând standardele române care adoptă standardele europene din domeniul tratării, inclusiv valorificării, reciclării și pregătirii pentru reutilizare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice.

¹⁶ Asociația de Standardizare din România.

și european nu există un organism acreditat pentru certificarea standardelor **seria SR EN 50625 și SR EN 50614**. La nivel european, evaluarea conformității cu aceste standarde se realizează, în practică, prin audituri tehnice voluntare efectuate de WEEELABEX Organisation.

WEEELABEX Organisation este o organizație internațională non-profit, cu sediul la Praga, care administrează un sistem de certificare și standarde de calitate pentru DEEE în Europa. Entitatea este gestionată de WEEE Forum și are 22 de membri din mai multe state membre, dintre care doi sunt organizații colective naționale: Ecotic și Environ.

Organizația elaborează și gestionează scheme de certificare WEEELABEX, bazate pe standardele CENELEC (seria EN 50625 și EN 50614), pentru operatori de colectare, logistică, tratare și pregătire pentru reutilizare a DEEE. De asemenea, califică și monitorizează auditorii, aprobă și listează instalațiile certificate WEEELABEX pentru tratarea DEEE.

WEEELABEX este un **sistem privat de certificare** care aplică standardele CENELEC.

CertIFICATELE WEEELABEX sunt, în general, **acceptate ca dovadă de conformare** cu EN 50625 și EN 50614, în contextul Directivei DEEE. Certificarea se face pe scheme/fluxuri de procese/tipuri de operațiuni.

Schema WEEELABEX pentru operatori (tratatori, reutilizare, colectare/logistică) de DEEE include 8 fluxuri de procese pentru tratare și 3 tipuri de operațiuni care indică nivelul și natura procesării DEEE. Certificarea se acordă pentru o perioadă de 2 ani, separat pentru fiecare flux de proces, iar **taxele WEEELABEX** se aplică **per flux certificat**. Cele 8 fluxuri de procese pentru tratare sunt: LHA – Echipamente de dimensiuni mari, SHA – Echipamente mixte, CFA – Echipamente cu schimb de temperatură, FPD – Echipamente cu ecran plat, CRT – Echipamente cu tub catodic, LAMPS – Lămpi cu descărcare în gaz, PV – Panouri fotovoltaice și Alte fluxuri.

Procedura schematică de certificare WEEELABEX constă în: 1. Înregistrarea și cererea de certificare, 2. Pregătirea documentației. 3. Auditul general (de conformitate), 4. Auditul de performanță - Testele de referință pe loturi, 5. Raportul final de audit, 6. Certificarea, listarea, 7. Monitorizarea anuală.

Strict din perspectivă procedurală, excluzând perioada de pregătire tehnică a operatorului, intervalul necesar pentru parcurgerea etapelor de audit, analize de laborator și validare externă poate fi estimat la **3-5 luni**. Durata procedurii de certificare este condiționată de disponibilitatea auditorilor acreditați și de fluxul de lucru al laboratoarelor specializate (9 acreditate din care nici unul din România), factori externi care pot prelungi procesul de validare.

Costul certificării unui singur flux de proces de tratare, pentru etapa 1, este de aprox. 1100 euro (fără TVA), pe baza listei oficiale de prețuri valabilă pentru anul 2026, la care se adaugă 550 euro anual, pentru menținerea certificării. Pe lângă aceste sume se adaugă costurile pentru audit, listare, al testelor de performanță, astfel încât valoarea totală estimată, calculată informal, pentru certificarea unui flux standard poate varia între 5000–8.000 euro, iar pentru fluxurile de *Echipamente cu schimb de temperatură (frigidere)* între 10.000–14.000 euro.

Potrivit informațiilor disponibile pe site-ul oficial Weelabex¹⁷, la nivelul lunii martie 2026, România figura cu un auditor principal și 13 auditori tehnici. Auditorul principal este autorizat inclusiv pentru auditarea fluxului de Lămpi, 8 auditori tehnici sunt calificați și pentru auditarea

¹⁷ <https://www.weelabex.org/>.

operatorilor de colectare și logistică pentru DEEE, iar 6 sunt specializați și în fluxul de pregătire pentru reutilizare.

Din cei 14 auditori români, 6 sunt angajați ai unui OTR ([8<]), restul fiind auditori terți independenți.

Potrivit listărilor de pe site-ului Weelabex, în luna martie 2026, din România **erau certificați 7 operatori ([8<])** pentru tratarea DEEE în **10 unități de tratare**. Două unități erau certificate pentru 4 fluxuri de proces (EEE de mari dimensiuni - LHA, echipamente electrice mici - SHA, ecrane plate - FPD, Lămpi), una pentru 3 fluxuri (LHA, SHA, echipamente cu tub catodic - CRT), trei pentru 2 fluxuri (LHA și SHA, respectiv SHA și Alte fluxuri), iar celelalte 4 puncte de lucru erau certificate pentru un singur flux de proces.

La aceeași dată nu există operatori români certificați **care să acopere tratarea pentru deșeurile provenite din panourile voltaice sau procesele de pregătire pentru reutilizare a DEEE.**

Având în vedere că la **31 decembrie 2024 pe piață activau 120 de operatori** autorizați pentru tratarea DEEE, în 145 de puncte de lucru, conform datelor primite de la ANMAP, iar în **luna martie 2026 doar 7 entități dețineau certificări** care le permit continuarea activității după data de 14 mai 2026 - dată la care condiționarea obținerii sau menținerii autorizației de mediu de certificarea conform standardelor **SR EN 50625 și SR EN 50614** devine obligatorie - **există riscul apariției unor disfuncționalități semnificative pe piețele tratării și pregătirii pentru reutilizare a DEEE.**

Introducerea în legislația națională a cerinței ca operatorii economici să fie certificați conform standardelor **SR EN 50625 și SR EN 50614**, în contextul în care, în prezent, nu există organisme de certificare acreditate la nivel național pentru aceste standarde, **determină o creștere importantă a costurilor de conformare și poate constitui o barieră de intrare sau de menținere pe piață pentru operatorii mici și mijlocii din sectorul tratării DEEE.**

➤ activitatea entităților implicate în gestionarea DEEE

▪ **Legea introduce interdicția pentru producătorii de a transfera responsabilitățile pe aceeași categorie de EEE mai multor OTR**, prin care **le limitează libertatea de a alege OTR** cu care colaborează.

Prevederea, probabil introdusă de legiuitor pentru a evita fragmentarea și a asigura o trasabilitate mai bună, poate afecta activitatea producătorilor prin **limitarea flexibilității de a distribui riscurile între mai multe OTR**, în special pentru cei care introduc pe piață predominant o singură categorie de EEE.

Pentru anumite categorii de EEE se poate crea o piață a gestionării mai concentrată și mai puțin competitivă, ce se reflectă în restrângerea alternativelor concurențiale disponibile și a opțiunilor de alegere pentru producători. De exemplu, gestionarea categoriei 3 – lămpi este dominată de

trei OTR¹⁸ (cu cote de colectare însumate ce depășesc 85% din total, calculate pentru perioada 2024-sem I 2025, pentru OTR active), în condițiile în care majoritatea OTR sunt autorizate pentru gestionarea acestei categorii.

- De asemenea, introducerea prin *Lege* a prevederii în baza căreia, **producătorii afiliați răspund solidar și direct**, proporțional cu cota lor de piață, pentru sumele neachitate, în cazul în care OTR nu achită contribuțiile datorate către AFM, **crește riscul financiar direct al producătorilor și responsabilizează pentru eventualele eșecuri ale OTR ales**. Practic, se transferă riscul de necollectare de la OTR către producători (proporțional cu cota lor de piață), în condițiile în care aceștia, prin plata *Timbrului verde* au achitat transferul responsabilității de gestionare a DEEE către OTR.

- Obligatorietatea instituirii de către OTR, în vederea licențierii/avizării anuale, a unei garanții de 2 milioane lei în favoarea AFM, generează o **presiune financiară suplimentară** asupra acestora, având în vedere că fondurile colectate pentru gestionarea DEEE (timbrul verde) nu pot fi utilizate pentru acoperirea acestei garanții.

Din perspectiva **analizei de impact**, pe baza situațiilor financiare ale OTR care au preluat responsabilități de gestionare a DEEE în anul 2024, ponderea garanției de 2 milioane în cifra de afaceri netă (respectiv în totalul veniturilor în cazul asociațiilor) **depășește 30% pentru cinci organizații ([8<]), respectiv 65% pentru trei ([8<]) din cele 17 organizații** care au depuse situațiile financiare pentru anul 2024.

Garanția de 2 milioane lei, acoperită de OTR exclusiv din surse proprii, credite sau de la acționari (fără a folosi timbrul verde) **poate afecta sustenabilitatea financiară a acestora, în special a celor mici și medii, precum și accesul pe piață**, prin:

- ✓ reducerea lichidităților operaționale (2 mil. lei blocați) ale OTR;
- ✓ crearea de bariere financiare la intrarea pe piață;
- ✓ creșterea contribuțiilor afiliaților, pentru compensarea unei obligații financiare pe care OTR o suportă formal din surse proprii;
- ✓ creșterea riscului financiar pentru producători (răspundere solidară pentru sumele neachitate ale OTR).

¹⁸ [8<].

În cazul OTR cu un nivel redus al activelor raportat la datorii, această obligație poate determina deteriorarea ratei solvabilității generale, afectând percepția creditorilor și capacitatea de finanțare.

	Rata solvabilității generale (total active/total datorii) reflectă capacitatea entității de a-și acoperi obligațiile totale din activele deținute și reprezintă un indicator al securității financiare percepute de creditorii și instituțiile bancare. În mod uzual, o situație financiară este considerată echilibrată atunci când valoarea activelor totale este cel puțin dublă față de cea a datoriilor totale (indicator ≥ 2).

Rata solvabilității generale, calculată pentru cele 17 OTR care au depus situațiile financiare aferente anului 2024 e evidențiat că **cinci organizații ([8<]) au înregistrat valori ale indicatorului sub pragul de 2**. Aceasta sugerează, în cazul acestor organizații, o capacitate mai redusă de a acoperi garanția de 2 milioane lei prin contractarea de împrumuturi în condiții rezonabile de negociere.

▪ **Art. 25 introduce prevederi privind completarea sumei**, la solicitarea și la termenul stabilit de AFM, dacă acesta a constatat că nivelul de 2 milioane lei este insuficient pentru garantarea obligațiilor de plată. **Plafonul de 2 milioane lei funcționează ca un minim obligatoriu strict**, ajustabil doar în sensul creșterii, fără a permite reducerea, atunci când cuantumul depășește nivelul efectiv necesar pentru garantarea obligațiilor de plată. Această asimetrie poate crea o povară disproporționată pentru OTR mici și medii, care nu beneficiază de o flexibilitate echivalentă în sensul scăderii garanției.

Reglementarea unui prag minim fix al garanției, susceptibil de ajustare exclusiv în sensul majorării, fără instituirea unui mecanism de revizuire în sensul reducerii acesteia atunci când riscul efectiv este inferior, ridică probleme din perspectiva principiului proporționalității, consacrat atât în dreptul intern, cât și în dreptul Uniunii Europene.

Măsura impune tuturor operatorilor un nivel uniform și rigid al garanției, indiferent de dimensiunea, volumul de activitate sau gradul de risc asociat fiecăruia.

În aceste condiții, obligația poate constitui o restrângere a libertății economice și a libertății de a desfășura activități comerciale, prin impunerea unei sarcini financiare semnificative și nediferențiate, cu efect potențial de descurajare a intrării pe piață și de limitare a concurenței între operatori.

Prin urmare, în absența unor criterii obiective și a unui mecanism de ajustare proporțională a garanției, dispoziția legală este susceptibilă de a fi considerată disproporționată în raport cu scopul urmărit.

La nivelul actual al contribuțiilor (2 lei/kg, respectiv 4 lei/kg pentru lămpi) datorate pentru cantitățile de deșeuri necolectate, Garanția de 2 milioane acoperă plata penalităților aferente unei cantități necolectate de 1000 tone DEEE (categoriile 1-2, respectiv 4-6) respectiv 500 tone în cazul categoriei 3 – lămpi.

Pe baza informațiilor primite de la OTR, a fost estimată ținta de colectare a DEEE, pentru anul 2024, pentru fiecare OTR, calculată ca 65% din media greutateii EEE introduse pe piață în cei 3 ani precedenți, de către producătorii/importatorii cu care are contract de gestionare a DEEE.

Rezultatele au arătat că, pentru trei dintre OTR ([8<]), aceasta a fost semnificativ mai redusă decât pragul de 1.000 tone DEEE (categoriile 1–2 și 4–6) acoperit prin garanție, organizațiile în cauză neavând preluate obligații scadente în anul 2024 aferente categoriei 3 – lămpi. În consecință, pentru aceste organizații **valoarea garanției depășește expunerea potențială la penalități corespunzătoare țintei efective stabilite pentru aceste organizații.**

- Referitor la instituirea **obligației deținerii unei cote de piață de cel puțin 5%** pentru cel puțin o categorie de EEE pentru care se solicită licențierea, au fost estimate, la nivelul fiecărui OTR, cotele de piață înregistrate pe categorii în anul 2024. Din totalul celor 18 OTR care au preluat în anul analizat responsabilități de gestionare a DEEE de la producători/importatori **patru organizații ([8<]) nu au atins pragul minim de 5% necesar autorizării pentru nicio categorie de EEE. În prezent, acestea nu mai dețin licență de operare și au ieșit de pe piață.**

- *Legea* introduce rate minime de colectare pe fiecare categorie de EEE – introduse pe piață¹⁹, cu caracter progresiv, aplicabile în condițiile menținerii aceluiași regim de penalități prevăzut pentru neîndeplinirea ratei generale anuale de colectare de 65%. Această prevedere depășește cadrul stabilit prin **Directiva 2024/884/UE, care nu instituie obligația atingerii unor rate minime de colectare distincte pe categorii de EEE.**

Introducerea **ratelor minime de colectare pe categorii** (15% în 2025 → 50% în 2029) poate avea un impact structural semnificativ asupra activității OTR care gestionează DEEE. Măsura reduce flexibilitatea în îndeplinirea țăntelor, **eliminând posibilitatea compensării între categorii** cu posibile consecințe negative asupra costurilor operaționale și de colectare marginală pentru categoriile cu rată redusă de colectare. De asemenea, măsura poate conduce la majorarea costurilor de gestionare (timbrul verde) suportate de producătorii/importatorii care introduc pe

¹⁹Art 17¹ din OUG 5/2015, așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 127/2024 prevede pentru producători obligația de a realiza etapizat o rată de colectare minimă, pe fiecare categorie de EEE introdusă pe piață, după cum urmează:

- a) începând cu data de 1 ianuarie 2025, de cel puțin 15%;
- b) începând cu data de 1 ianuarie 2026, de cel puțin 20%;
- c) începând cu data de 1 ianuarie 2027, de cel puțin 30%;
- d) începând cu data de 1 ianuarie 2028, de cel puțin 40%;
- e) începând cu data de 1 ianuarie 2029, de cel puțin 50%. Sunt exceptate de la aceste prevederi panourile fotovoltaice (categoria 4.2).

piață anumite categorii (ex. echipamente mici, IT de mici dimensiuni) care, în România, au rate de retur mai scăzute.

Există riscul creșterii contribuțiilor la AFM în locul colectării efective, dacă ratele minime impuse/categorii nu sunt corelate cu rata reală de generare a DEEE, cu gradul de conformare al populației și cu infrastructura existentă.

Pe baza informațiilor transmise de la OTR, au fost estimate ratele de colectare/categorii, calculate ca pondere a cantității colectate în anul 2024 în media cantităților de EEE-POM în perioada 2021-2023. Rezultatele estimărilor la nivel național sunt redată în următorul tabel.

Tabelul nr. 1 Ratele de colectare a DEEE pe categorii, realizate în anul 2024 - %

Categoria de EEE	1	2	3	4.1	4.2 (exceptată)	5	6
% DEEE colectat în EEE-POM (2021-2024)	14%	14%	19%	31%	1%	11%	32%

Sursa: prelucrări pe baza informațiilor de la OTR

Din analiza tabelului, se poate observa că la finalul anului 2024, an premergător celui în care intră în vigoare obligativitatea cotelor minime de colectare pe categorii, în România categoriile 1 - echipamente de transfer termic, 2 - ecrane monitoare și echipamente care conțin ecrane cu o suprafață mai mare de 100 cm² și 5 - echipamente de mici dimensiuni au înregistrat cote sub 15%, deci sunt expuse riscului de neatingere a ratelor minime pe categorii.

Cotele colectare de sub 15% pentru aceste 3 categorii ar putea fi explicate printr-o combinație de factori structurali, comportamentali și de infrastructură, astfel cauzele posibile pentru:

- *Categoria 1 – echipamente de transfer termic* (ex. frigidere, congelatoare, aparate de aer condiționat) ar putea fi - **durata mare de viață** → flux relativ redus anual raportat la cantitatea istoric pusă pe piață, **export second-hand** (în special aparate funcționale) → ies din circuit fără a intra în fluxul oficial de DEEE, **canale informale de colectare** → valorificarea metalelor prin operatori care nu raportează integral, **costuri mari de tratare** (gaze refrigerante, spume izolatoare) → presiune economică pe lanțul formal;
- *Categoria 2 - ecrane monitoare și echipamente care conțin ecrane cu o suprafață mai mare de 100 cm²* ar putea fi - **păstrarea în gospodării** (TV-uri vechi ca rezervă), **revânzare sau donație** → amână intrarea în flux DEEE, **conținut de substanțe periculoase** → costuri mai mari de tratare. În plus, rata de colectare se raportează la media EEE introduse pe piață în ultimii 3 ani, iar în anii cu vârfuri de vânzări (ex. pandemie) baza de calcul crește semnificativ;

- *Categoria 5 - echipamente de mici dimensiuni* (ex. aparate mici, jucării electrice, unelte mici) ar putea fi - **păstrarea în gospodării, aruncarea la deșeuri municipale, greutate mică per unitate** → volum mare, tonaj redus, **cost logistic ridicat per kg colectat, lipsa stimulentele pentru returnare.**

În concluzie, **cotele de colectare mai mici de 15% nu reflectă neapărat lipsa de efort a OTR, ci limitări structurale ale sistemului național de colectare**, în special pentru categoriile cu: retenție îndelungată în gospodării (categoriile 2 și 5), piețe second-hand active (categoria 1 și 2) și costuri ridicate de tratare.

Introducerea obligației de a atinge cote minime de colectare/categorii de DEEE pentru OTR și implicit pentru producătorii/importatorii, **în absența unei politici naționale integrate care să coreleze și să responsabilizeze toate părțile implicate în lanțul de gestionare proces** – inclusiv autoritățile locale, colectorii, reciclatorii și populația — riscă să conducă la neîndeplinirea Țintelor stabilite.

În aceste condiții, efectul probabil al măsurii nu va fi creșterea reală a ratelor de colectare, ci majorarea contribuțiilor datorate către AFM, precum și creșterea costurilor suportate de OTR și, implicit, de producători.

4.3 Alte îngrijorări transmise de către actorii activi pe piața gestionării DEEE

În urma solicitărilor de informații transmise în cadrul studiului producătorilor/importatorilor de EEE, OTR active în perioada 2024-2025, reciclatorilor, au fost comunicate autorității de concurență îngrijorările acestora privind modul în care noile prevederi legislative afectează buna funcționare a domeniului gestionării DEEE.

Cele mai importante aspecte considerate ca generând disfuncționalități ale sistemului de gestionare a DEEE, grupate pe categorii de respondenți²⁰, sunt:

4.3.1 Îngrijorări transmise de producători/importatori

✓ Limitarea flexibilității producătorilor

Interdicția de a colabora cu mai multe OTR (art. 38 alin. (4) din OUG nr. 5/2015) pentru aceeași categorie de EEE reduce opțiunile de diversificare a riscurilor.

Dependența de performanța unui singur OTR crește riscul de neconformitate neintenționată și se poate solda cu penalizarea solidară a producătorului, ce conduce la diminuarea disponibilităților financiare și îngrădirea activității societății.

²⁰ Menționăm că unele îngrijorări/disfuncționalități sunt reiterate, întrucât au fost semnalate de mai multe categorii de respondenți, iar unele aspecte au fost deja analizate detaliat în subcapitolele anterioare.

Prezentăm, în cele ce urmează, problema specificată de un producător - *pentru categoria 3 „lămpi”, acesta a identificat un singur OTR cu autorizație, cu care a încheiat contract oarecum „forțat” pentru că importă și asemenea produse.*

Această interdicție de împărțire a responsabilităților pe aceeași categorie de EEE limitează flexibilitatea în gestionarea riscului și a costurilor și crește dependența producătorului de performanța unui singur OTR. În lipsa alternativelor, producătorii nu pot beneficia de concurență între OTR și rămân vulnerabili la eventualele deficiențe ale organizației alese.

Interdicția de a colabora cu mai multe OTR pentru aceeași categorie de EEE are la bază modul de raportare a EEE în platforma AFM și la ANMAP pe categorii, conform Anexei 2 din OUG nr. 5/2015, și imposibilitatea tehnică a autorităților de a urmări împărțirea unei categorii între mai multe OTR licențiate din piață.

Restricția legală ce împiedică colaborarea simultană cu mai multe OTR pentru aceeași categorie de EEE limitează flexibilitatea contractelor și capacitatea de negociere a producătorilor sau comercianților de dimensiune medie spre mică.

Imposibilitatea atingerii ratei minime de colectare pentru cantitatea de EEE introdusă pe piața națională prin prisma interdicției de a transfera responsabilitățile pe aceeași categorie de EEE mai multor OTR reprezintă un risc major pentru companiile care introduc cantități semnificative de EEE pe piața națională. Astfel de societăți vor trebui să plătească, pe lângă costurile gestionării pentru întreaga cantitate pe care au transferat-o către OTR și diferențele cauzate de neatingerea de către acesta a ratelor minime de colectare, proporțional cu cota de piață a fiecăreia.

În principiu, este de dorit ca un producător să aibă libertatea deplină de a contracta cu oricâte organizații colective dorește pentru orice tip/cantitate de EEE, atâta timp cât acele OTR să fie reglementate corespunzător. O atare libertate de alegere conduce la o concurență benefică pe piața de profil.

Pentru producătorii de EEE, ***Legea nr. 127/2024 generează creșterea potențială a costurilor*** în cazul în care OTR ales este subcapitalizat și necesită plăți suplimentare, limitează ***flexibilitatea prin obligația de a se afilia la o singură organizație pe categorie***, ceea ce poate crea blocaje operaționale, și impune o atenție sporită în selectarea unor OTR solide financiar și conforme cu noile cerințe legale, pentru a evita riscuri de neconformitate și cheltuieli neprevăzute.

✓ ***Legea nr. 127/2024 are efecte majore asupra activității, întrucât sporește răspunderea financiară directă a producătorilor, prin plata diferențelor neachitate ale contribuțiilor datorate către AFM, proporțional cu cota lor de piață, ceea ce înseamnă costuri suplimentare, față de cele deja achitate către OTR.***

În ceea ce privește obligația ca diferența de plată să se achite de către producătorii afiliați unui OTR (art. V din ***Legea nr. 127/2024***), trebuie remarcat că această prevedere afectează

semnificația și întinderea mecanismului de transferare a răspunderii producătorului către un OTR și șubrezește gradul de responsabilitate al organizației colective în preluarea, asumarea și îndeplinirea obligațiilor de colectare și procesare a DEEE.

Deși producătorii pot face demersuri riguroase de selectare a OTR cu un istoric de activitate satisfăcător, nu se poate porni de la premisa că e de dorit ca aceștia să interfereze permanent și să monitorizeze în detaliu activitatea OTR, deoarece, pe de o parte, acest lucru ar anula parțial motivul pentru care s-a făcut transferul răspunderii către OTR, iar pe alta parte, o monitorizare prea atenta de către producători a OTR nu poate exclude posibilitatea de a încalca alte prevederi legale (transparență prea mare asupra activității).

Aplicarea prevederii *Legii nr. 127/2024* înainte de anul 2028 ar presupune asumarea din partea producătorului contractant a unei sancțiuni în anul 2025 de care nu a fost conștient la momentul la care a decis asupra unei strategii de gestionare a DEEE pentru EEE introduse pe piață și declarate la nivelul anilor 2022-2024. Abia începând cu anul 2028, rata anuală de colectare de DEEE va lua în calcul cantități de EEE introduse pe piață și declarate OTR începând cu anul 2025, moment de la care producătorul a luat cunoștință de efectele prevederii art. V din *Legea nr. 127/2024* și de la care poate decide în mod informat asupra modului în care va gestiona obligațiile sale de mediu, va putea opta pentru un anumit OTR, cu care va putea negocia prevederile contractuale în lumina noilor provocări legislative și își va putea asuma în mod conștient și predictibil riscurile implicite. În situația identificării unei neîndepliniri a ratei anuale de colectare de DEEE a OTR pentru cantități de EEE introduse pe piață înainte de ianuarie 2025 aplicarea legii este retroactivă, își produce efecte pentru acte și fapte întâmplate înainte de acel moment, când părțile suspuse sancțiunii în anul 2025 nu puteau anticipa sau previziona instituirea unei sancțiuni cu consecințe individuale asupra producătorilor contractanți.

Producătorii pot fi obligați să acopere penalitățile OTR chiar dacă și-au îndeplinit propriile obligații. Acest fapt necesită alocarea de resurse suplimentare pentru gestionarea acestor riscuri financiare suplimentare, ceea ce îngreuează disponibilitățile financiare ale societății. Obligațiile producătorilor devin mai puțin predictibile, fiind influențate de performanța globală a OTR. Totodată, crește nevoia de transparență și raportare regulată din partea OTR. În mod indirect, această stare de fapt poate conduce la consolidarea pieței OTR (migrare către organizații mari, percepute ca mai stabile) și la creșterea costurilor administrative pentru monitorizarea performanței OTR, cu impact potențial asupra prețului final al produselor pentru consumatori.

Producătorul este obligat să asigure o dublă finanțare, respectiv costul valorii necesare realizării Țintelor aplicabile (taxa/Timbrul verde) și costul neîndeplinirii acelor ținte (acoperirea diferenței în minus dintre penalitatea stabilită de AFM în sarcina organizației colective și cuantumul garanției), ceea ce apare ca inechitabil.

Impactul prevederilor referitoare la diferența de plată ce se aplică producătorilor, chiar dacă este proporțional cu cota de piață în cadrul OTR, afectează buna funcționare a producătorului din punct de vedere financiar și conduce la imposibilitatea unei predictibilități în ceea ce privește provizioanele și riscurile aferente.

Legislația națională (OUG nr. 5/2015, modificată prin *Legea nr. 127/2024*) transferă riscurile financiare către producători, chiar și atunci când aceștia nu au control asupra modului în care OTR își desfășoară activitatea. În lipsa unui mecanism de regres clar față de colectori sau reciclatori, se ajunge ca producătorii să suporte costuri suplimentare fără a avea instrumente de control.

Imposibilitatea transferării responsabilității pe aceeași categorie de EEE între mai multe OTR, conduce la limitarea optimizării costurilor.

Referitor la art. II – VIII din *Legea nr. 127/2024*, care reglementează modul de aplicare a obligațiilor de plată (cum ar fi contribuții, penalități) la Fondul pentru Mediu, în sensul prevăzut de art. 55 alin. (1)¹ din *Legea nr. 24/2000* privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, un OTR consideră că excedează domeniului de reglementare specific legii de aprobare a *OUG nr. 5/2015*. Obligațiile de plată la Fondul pentru Mediu aparțin domeniului unei reglementări separate, respectiv *OUG nr. 196/2005* privind Fondul pentru Mediu. Obiectul legii de aprobare anterior menționate este însă *OUG nr. 5/2015* - care este diferit în mod evident de cel al *OUG nr. 196/2005*.

Dacă garanția de 2 milioane de lei a OTR se dovedește insuficientă, prevederea de plată a diferenței, proporțional cu cota lor de piață, transferă un risc financiar semnificativ către producători, deși aceștia nu controlează modul în care OTR își selectează și monitorizează colectorii sau reciclatorii. În lipsa unui mecanism de regres clar, producătorii suportă costuri suplimentare fără a avea pârghii reale de control asupra performanței OTR.

Conform legislației actuale, în situația în care o OTR nu acoperă din garanția de 2 milioane de lei, recuperarea diferențelor impuse pentru neîndeplinirea ratelor minime de colectare se face de la producători, proporțional cu cota de piață a fiecăruia, cu toate că producătorii achită către OTR costurile gestionării pentru întreaga cantitate pe care au transferat-o către acestea. În situația în care un OTR nu acoperă din garanție sumele impuse pentru neîndeplinirea ratelor minime de colectare și recuperarea diferențelor se face de la producătorii afiliați, proporțional cu cota de piață, ar exista un efect financiar major asupra afiliatului. Impactul este direct proporțional cu cota de piață a acestuia, în cadrul categoriei din care face parte EEE introdus pe piața națională.

Mecanismul de „diferență de plată” (când sumele vărsate de OTR sunt insuficiente) este menționat în corelație cu art. 9 din *OUG 196/2005* (executarea garanțiilor/obligațiilor la Fondul pentru Mediu), dar nu există un flux standardizat și termene clare pentru regularizare între AFM–

OTR–producător, ceea ce creează incertitudine contabilă și de *cash-flow*. Diferența de plată proporțională cu cota de piață în OTR penalizat/în neconformare expune producătorul la plăți suplimentare neplanificate și la blocaje de lichidități, până la regularizarea de către OTR/AFM. Legătura cu art. 9 din OUG 196/2005 privind execuția garanțiilor accentuează nevoia de clauze de regres/garanții contractuale.

Legea consolidează obligațiile financiare ale producătorilor, dar fără a le acorda instrumente echivalente de control operațional sau de diversificare a responsabilităților. În plus, cadrul actual nu asigură un nivel satisfăcător de informare și responsabilizare a consumatorului final cu privire la returnarea DEEE-urilor, ceea ce reduce eficiența colectării și crește riscul non-conformității. Producătorii pot fi chemați să achite direct către AFM contribuții suplimentare, chiar și după ce au achitat deja tarifele datorate OTR în temeiul contractului. În lipsa unei reglementări exprese a unui drept de regres, singura cale deschisă pentru producători ar rămâne acțiunea de drept comun împotriva OTR, cu eficiență limitată mai ales în ipoteza dificultăților financiare sau a insolvenței organizației.

Față de cele expuse mai sus, producătorii au prezentat o serie de **propuneri de remediere** a situației:

- realizarea unui audit contractual cu OTR actual privind alocarea penalităților și raportările periodice;
- negocierea unor garanții sau fonduri de risc pentru limitarea transferului disproporționat de costuri;
- implementarea unui sistem intern de monitorizare a EEE introduse pe piață;
- colaborare prin asociații de producători pentru clarificarea metodologiei de calcul a cotei de piață;
- evaluarea strategică a parteneriatului cu OTR, incluzând analiza solidității financiare și performanței istorice.
- corelare între responsabilitate și control, de exemplu prin garanții proporționale cu cota de piață și prin obligații back-to-back între OTR și prestatorii de servicii (colectare, reciclare);
- introducerea unor mecanisme de regres clare ale producătorilor față de OTR și ale OTR față de prestatori, precum și garanții proporționale cu dimensiunea și performanța fiecărui OTR.

Prin „mecanisme de regres clare”, se înțelege existența unor drepturi explicite și efective, prevăzute în lege și contracte, care permit producătorilor să recupereze de la OTR, iar OTR să recupereze de la prestatori sumele plătite sau prejudiciile suportate ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor de mediu de către actorul responsabil).

✓ **Garanția financiară** (impusă prin art. 29 din OUG 5/2015) reprezintă o interpretare națională (scrisoare bancară/poliță de asigurare de garanție pentru reciclare la dispoziția AFM pentru perioada de garantare, a cărei valoare reprezintă costurile gestionării deșeurilor provenite din EEE introduse pe piața națională, corectate cu dobânda ROBOR la an), care depășește cerința Directivei DEEE și introduce o sarcină disproporționată.

Garanția este raportată, în practică, la cantitatea de EEE-POM de către producătorii afiliați, nefiind direct dimensionată după ținta de colectare/reciclare pe care OTR trebuie să o atingă (ex. 65% din media cantităților introduse pe piață în anii precedenți). Astfel, dacă garanția nu ține cont de ținta de reciclare (ci doar de cantitățile introduse pe piață) se poate crea un decalaj, existând posibilitatea ca unele organizații să nu acopere integral responsabilitățile, transferând costul către stat sau către alte entități.

✓ **Cota de piață de 5% pentru OTR** reprezintă un criteriu de licențiere, în condițiile în care *Directiva DEEE* nu stabilește praguri minime de piață pentru organizațiile colective; această condiție introdusă prin OUG 5/2015 limitează accesul pe piață și poate fi considerată o *barieră nejustificată*.

✓ **Fluxuri paralele/informale**

Reglementările specifice în vigoare nu prevăd mecanisme coercitive clare care să asigure că întreaga cantitate de DEEE intră în circuitul legal - astfel, există posibilitatea creării unor dezechilibre între operatorii înregistrați și cei care eludează sistemul.

✓ **Normele sunt insuficient detaliate pentru anumite categorii de produse**, spre exemplu: baterii integrate în echipamentele *smart*, vehiculele electrice și panourile fotovoltaice.

✓ *Directiva DEEE* impune înregistrarea producătorilor/importatorilor/reprezentantului autorizat, însă **aplicarea transfrontalieră** rămâne deficitară.

Comercianții online care vând în alte state evită adesea obligațiile REP, afectând echitatea costurilor și țintele. Acest fenomen arată că absența conformării pentru aceste fluxuri erodează baza financiară necesară colectării și tratării DEEE și creează o distorsionare a țăintelor naționale. Practic, *volume semnificative de echipamente puse pe piață prin platforme online rămân în afara circuitului oficial de raportare*, ceea ce îngreunează atât planificarea, cât și atingerea obiectivelor de colectare și reciclare. Inițiativele de aplicare există, dar nu acoperă sistematic *marketplace*-urile. Supravegherea producătorilor transfrontalieri, a *marketplace*-urilor, verificarea datelor de EEE-POM/DEEE și auditarea OTR necesită resurse și cooperare inter-instituțională sporite (inclusiv între state).

Se poate constata un vid legislativ prin lipsa unei prevederi specifice care să reglementeze modalitățile de recuperare a *Timbrului verde* plătit de comercianți/producătorilor, aferent EEE exportate de către comercianți.

Față de problemele menționate anterior, au fost prezentate următoare **propuneri de remediere**: în vederea aplicarea REP în *e-commerce*, trebuie stabilite condiții clare pentru *marketplace*-uri (verificarea REP a vânzătorilor, „no REP, no sale”) și efectuat un schimb de date între autorități.

✓ Noul **Regulament (UE) 2023/1542 privind bateriile și deșeurile de baterii** impune REP separat pentru baterii, inclusiv cele încorporate în EEE. În practică apar duble raportări/finanțări și neclarități la demontare/responsabilități între OTR pentru baterii vs. OTR DEEE.

✓ *Legea 127/2024* reglementează obligațiile pentru atingerea obiectivelor, în cazul încetării contractului dintre producător și organizația colectivă, pentru cantitățile de EEE introduse pe piața națională și finanțate de producător, rămase negestionate la data încetării contractului. Acestea revin exclusiv organizației colective, inclusiv obligațiile de raportare.

Legislația nu reglementează însă și obligațiile OTR de a furniza fostului producător afiliat informațiile necesare pentru îndeplinirea propriilor sale obligații de raportare. Astfel, declarațiile către AFM ale fostului producător afiliat nu pot fi complete în decursul anilor pentru ca exista acest vid legislativ.

✓ *OUG nr. 5/2015* introduce **rate minime pe categorii începând cu 01.01.2025**, schimbând filosofia, de la țintă globală, la ținte pe fiecare categorie. Acest fapt este util conceptual, dar crește povara administrativă și riscul de neconformitate pentru categoriile „dificile”.

Art. 17¹ introduce obligația producătorilor de a atinge ținta de colectare pe categorii, fără ca legislația la nivel european să prevadă o astfel de obligație și fără ca ținta de colectare să fi fost concepută de *Directiva DEEE*. Acest lucru este de anticipat să genereze impedimente în atingerea țintei, în condițiile în care anumite DEEE sunt excluse din fluxul colectării pentru anumiți producători, chiar dacă sunt disponibile pe piață spre colectare.

✓ Modificările intervenite prin *Legea 127/2024* conduc implicit la alte **modificări ale legislației secundare**. Unele dintre acestea s-au produs deja - modificarea *Ordinului 1494/2016, privind licențierea organizațiilor colective*, însă altele sunt întârziate - de exemplu - modificări ale *OUG 196/2015, privind Fondul pentru Mediu* și ale *Ordinului 578/2006*, care privește metodologia de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru Mediu.

✓ **Restricții suplimentare introduse în legislația națională față de *Directiva DEEE***

OUG nr. 5/2015 a introdus condiții suplimentare și restrictive (garanții financiare, cota de piață de 5% pentru OTR, licențe speciale pentru producători) și a **generat un cadru normativ potențial discriminatoriu și contrar principiilor dreptului UE privind:**

- **proporționalitatea** - producătorul nu are control efectiv asupra activităților OTR (organizație distinctă, cu licență proprie emisă de MMAP și controlată de AFM). A-l face responsabil în solidar înseamnă a-i impune obligații pentru faptele unei entități juridice independente, contrar principiului răspunderii personale;

- **libera concurență** - cota de piață de 5% pentru licențierea OTR, contract încheiat cu un producătorii/OTR pentru obținerea autorizației de mediu a tratatorilor de DEEE;
- **securitatea juridică** - producătorul nu poate prevedea clar care sunt consecințele neîndeplinirii obligațiilor de către OTR. În practică, OTR devin parteneri obligatorii. Dacă OTR eșuează, producătorul suportă sancțiunile, deși nu are control asupra fluxului de colectare și reciclare. Aceasta generează o dependență contractuală și un dezechilibru de putere în piață.

Probleme identificate (neconcordanțe și excedențe legislative):

- Garanția financiară (art. 29, din OUG 5/2015) – *Directiva DEEE* nu obligă statele membre să impună o garanție financiară în forma și dimensiunea stabilite în România. Interpretarea națională (scrisoare bancară/poliță, pe întreaga cantitate de EEE introdusă) depășește cerința Directivei și introduce o sarcină disproporționată.
- Perioada de „garantare” vs. perioada de garanție – *Directiva DEEE* nu folosește conceptul de „perioadă de garantare” pentru stabilirea obligațiilor financiare. Această abordare a legiuitorului național creează incertitudine juridică și riscul executării abuzive a garanțiilor.
- Cota de piață de 5% pentru OTR – *Directiva DEEE* nu stabilește praguri minime de piață pentru organizațiile colective; această condiție introdusă de OUG 5/2015 limitează accesul pe piață și poate fi considerată o barieră nejustificată.
- Suprapunerea atribuțiilor AFM și Ministerului Mediului – *Directiva DEEE* lasă statelor membre libertatea de a stabili mecanisme de control, dar în România acestea sunt neclare și pot genera dublă reglementare.
- REP vs. responsabilitatea operațională a OTR - *Directiva DEEE* consacră principiul REP, însă nu impune ca producătorii să suporte în mod necondiționat eventualele erori operaționale ale organizațiilor colective.

4.3.2 Îngrijorări transmise de OTR

✓ **Limitarea flexibilității producătorilor**

Interdicția de a transfera responsabilitățile pe aceeași categorie către mai multe OTR (art. 38 alin. (4) din OUG nr. 5/2015) are impact negativ asupra producătorilor, întrucât le limitează posibilitatea de a alege, pentru fiecare subcategorie de echipamente, organizația cu tarifele și condițiile cele mai avantajoase. În consecință, flexibilitatea acestora în gestionarea responsabilităților de mediu a fost redusă, ceea ce poate genera creșterea costurilor de conformare – costuri care, în final, se reflectă asupra prețului plătit de consumatorul final.

Prevederea are un caracter abuziv, restrictiv și neconcurențial, contravenind atât principiilor liberei concurențe, cât și celor ale economiei de piață. Prin interzicerea colaborării simultane a

producătorilor cu mai multe organizații colective pentru aceeași categorie de EEE, se restrânge libertatea producătorilor de a-și alege oferta comercială cea mai avantajoasă și se distorsionează concurența între OTR.

Activitatea OTR este una economică, constând în prestarea de servicii de colectare, tratare și valorificare a DEEE în numele producătorilor. Fiecare organizație colectivă își definește independent structura internă de costuri, precum și subcategoriile de echipamente în cadrul categoriilor 1–6 din Anexa nr. 2 și nivelul tarifelor aferente serviciilor prestate, iar stabilirea valorii serviciilor și subcategoriile reprezintă abordarea fiecărei organizații, acest aspect nefiind unul reglementat. Prin urmare, impunerea unei interdicții de natură să blocheze alegerea producătorului în funcție de preț, calitate sau tip de serviciu, elimină competiția reală dintre organizațiile colective și conduce la rigidizarea pieței. Interdicția încalcă principiile prevăzute de: art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituția României, privind libertatea comerțului și protecția concurenței loiale și art. 5 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, care interzice restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței pe piața relevantă, și este incompatibilă cu dreptul UE (Directiva 2012/19/UE).

Ca efect direct al acestor prevederi legale asupra OTR – rezilierea unor contracte cu producători au optat pentru o altă organizație colectivă, aceștia fiind obligați să concentreze responsabilitatea pentru fiecare categorie la un singur OTR. Unele OTR au menționat impact în anul 2025 de 10% reducere cantități gestionate ca urmare a migrării producătorilor către alte organizații, generată de prevederea din art. 38 din OUG nr. 5/2015.

Prevederea restrânge libertatea producătorilor de a selecta partenerii contractuali în funcție de criterii economice și distorsionează concurența între organizațiile colective.

✓ **Cota de piață de 5% pentru OTR** este criteriu de licențiere – în măsura în care OTR nu atinge cota de piață de minim 5% dintr-o categorie în anul precedent, este nevoită să își închidă activitatea indiferent de performanțele organizației (colectare, reciclare, impact în educație, calitatea serviciilor etc.) și indiferent de consecințele negative ce ar fi suportate, inclusiv de către producătorii afiliați.

Măsura instituie bariere nejustificate la intrarea și funcționarea pe piață și contravine principiilor fundamentale ale Directivei 2012/19/UE și Legii concurenței nr. 21/1996.

✓ **Garanția finanțării operațiunilor de gestionare a DEEE** (prevăzută la art. 29 din OUG 5/2015)

Noua reglementare introduce în mod explicit posibilitatea ca aceasta să fie asigurată prin aderarea la o organizație colectivă, nu exclusiv prin instrumente financiare de tip bancar sau de asigurare. Noul text clarifică faptul că obligația de constituire a garanției revine producătorului, iar nu organizației colective (pentru organizațiile colective fiind aplicabile prevederile art. 30). În

plus, garanția nu mai apare configurată ca o contribuție financiară anuală în sine, ci ca un mecanism de asigurare a finanțării gestionării DEEE, raportat la perioada de garantare a EEE introduse pe piață.

Reglementarea nu delimitează situațiile de aplicare a celor două modalități de finanțare prevăzute la lit. a) – mecanism individual și b) – mecanism colectiv, prin aderarea la un OTR.

În absența unor reguli clare de corelare între cele două opțiuni, se creează un potențial dezechilibru concurențial și o lipsă de previzibilitate juridică. Producători aflați în situații comparabile pot suporta costuri și riscuri diferite, exclusiv în funcție de mecanismul ales.

Nu este clar dacă cele două mecanisme sunt fie alternative, fie cumulabile în anumite situații sau aplicabile diferențiat în funcție de tipul de producător, cota de piață, categoria de EEE sau gradul de risc privind apariția deșeurilor orfane.

În lipsa unor clarificări prin norme metodologice sau interpretări oficiale, această dublă reglementare poate genera practici neunitare, incertitudine juridică și posibile distorsiuni în aplicarea principiului răspunderii extinse a producătorului.

✓ **Garanția de 2 milioane impusă OTR**

Instituirea unei garanții fixe, de valoare ridicată, aplicabilă tuturor organizațiilor colective, indiferent de dimensiunea acestora sau de volumul activității, nu reflectă în mod adecvat riscul real. Pentru organizațiile mari, riscul potențial (inclusiv fiscal) este semnificativ mai ridicat, în timp ce valoarea garanției rămâne aceeași. În aceste condiții. Garanția este stabilită în *mod neproportional față de riscul efectiv* sau față de valoarea posibilă a obligațiilor restante de plată. Această situație produce *efecte tipice de barieră la intrare*: crește costul inițial de acces pe piață, limitează accesul operatorilor mici sau nou-intrați, reduce presiunea concurențială asupra operatorilor mari existenți.

Suma fixă de 2 milioane, independentă de risc, nu reflectă expunerea reală și poate fi excesivă pentru unii operatori. Se induce un *tratament uniform pentru situații neuniforme* - organizațiile cu rulaje mari suportă un impact marginal, în timp ce organizațiile mici suportă un impact semnificativ. Rezultatul este o asimetrie concurențială sistemică, nu una neutră.

✓ **Executarea garanției**

Potrivit art. 12¹ din OUG nr. 196/2005 privind Fondul de mediu, cu modificările și completările ulterioare, garanția poate fi executată în situații precum: încetarea activității, insolvență/lichidare, anularea licenței, neîndeplinirea obligațiilor de finanțare.

Problema juridică apare deoarece aceste situații nu sunt automat corelate cu existența unor obligații restante la Fondul pentru mediu. Or, această prevedere este contrară scopului pentru care a fost constituită garanția prin OUG nr. 196/2005, respectiv „în scopul garantării obligațiilor

fiscale prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. y) din OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare”.

Conform prevederilor anterioare, executarea garanției nu are legătură directă cu existența unor obligații restante, deoarece, la momentul încetării activității sau la momentul la care se solicită intrarea într-o procedură de insolvență sau lichidare, organizația colectivă poate să nu înregistreze obligații de plată restante, situație în care nu se justifică executarea garanției. Astfel, se poate ajunge la executarea garanției: chiar și în absența unor debite restante sau exclusiv pe baza unei modificări a statutului juridic al organizației, ceea ce deturneză garanția de la scopul său fiscal și o transformă într-o măsură sancționatorie implicită, fără a exista o bază clară pentru reținerea sumelor.

✓ **Lipsa reglementării mecanismului de restituire**

Un element esențial al oricărei garanții este regimul de restituire. În lipsa unor dispoziții clare privind: condițiile de restituire, termenele, procedura aplicabilă, se creează o zonă de incertitudine juridică ce afectează principiul securității raporturilor juridice și previzibilitatea normei.

✓ **Rate minime obligatorii de colectare pentru fiecare categorie de DEEE**

Prevederea ar putea genera o situație în care organizațiile colective, care au îndeplinit cu succes obiectivele pentru anumite categorii de EEE, pot decide să nu mai achiziționeze acele tipuri de deșeuri de echipamente. Există un risc semnificativ ca, odată ce organizațiile au atins obiectivul de 50% pentru anumite categorii de EEE să evite colectarea suplimentară a acestora. Lipsa flexibilității în stabilirea unui obiectiv global ar putea duce la o rigiditate a sistemului, cu colectorii care se confruntă cu surplus în unele categorii și deficit în altele. Aceste aspecte nu sunt prevăzute nici în legislația europeană și pot afecta eficiența generală a procesului de gestionare a DEEE. Scopul ar trebui să fie colectarea și valorificarea tuturor DEEE existente pe piață.

Cerințele stricte la licențiere a OTR nu vor contribui la o colectare mai eficientă a DEEE, ci riscă să favorizeze exclusiv organizațiile mari, reducând concurența și diversitatea organizațiilor din piață. Aceasta ar reduce competiția și ar permite OTR mari să stabilească prețuri și condiții favorabile lor.

✓ **Neclaritatea regimului juridic aplicabil operatorilor economici care nu introduc EEE pentru vânzare**

Art. 39 reglementează obligațiile operatorilor care importă EEE pentru uz propriu (de exemplu, pentru producție de energie prin panouri fotovoltaice), fără intenția de a le comercializa. În practică, acești operatori nu se înregistrează în Registrul Producătorilor; nu contribuie la finanțarea gestionării DEEE; își pierd calitatea de importator odată cu vânzarea parcurilor

fotovoltaice. În lipsa unui mecanism clar de trasabilitate și înregistrare, cantitățile de EEE importate în acest mod scapă obligațiilor de raportare și finanțare a DEEE.

✓ **Pregătirea pentru reutilizare** este menționată în legislație, dar fără criterii clare sau standarde tehnice. Ca urmare, actorii din domeniul reutilizării nu au suficiente repere legale, ceea ce limitează dezvoltarea acestui sector important pentru economia circulară.

✓ **Măsuri introduse în legislația națională care excedează cadrul european**

Măsura introdusă prin art. 38 din *OUG nr. 5/2015* depășește cadrul normativ european, respectiv *Directiva DEEE*, care prevede expres la art. 12 alin. (1) și (2) că „*producătorii pot organiza și exploata, individual sau colectiv, sisteme de preluare a DEEE provenite de la gospodăriile particulare, cu condiția respectării obiectivelor prezentei directive.*” Prin urmare, *Directiva* garantează libertatea producătorilor de a participa la sisteme individuale sau colective, fără limitări privind numărul sau tipul acestora. Interdicția impusă de legislația națională restrânge acest drept, generând o monopolizare de facto a categoriilor de EEE și încălcând principiul libertății economice prevăzut de dreptul UE.

Altă prevedere care, în opinia unui OTR, contravine legislației europene – condiția ca organizațiile colective să dețină „***o cotă de piață de cel puțin 5%*** pentru cel puțin o categorie de EEE pentru care solicită autorizarea, certificată de AFM” - *OUG 5/2015*, art. 25 alin. (4).

Această cerință nu apare în *Directiva DEEE* care impune doar obligația ca fiecare producător să își îndeplinească responsabilitatea (art. 7 alin. 1-2 și art. 12), direct sau printr-o organizație colectivă. Nu prevede o cotă minimă de acoperire de piață pentru existența juridică a unui OTR, cota de piață fiind a producătorului. Totodată, conform directivei, precizăm faptul că realizarea obiectivelor de colectare reprezintă o obligație a statului membru UE și nu este obligația OTR.

Cerința reprezintă o barieră la intrare în piață, limitând concurența între OTR și favorizând consolidarea excesivă a pieței – potențial contrar dreptului UE privind concurența.

În plus:

- cota de piață este un indicator aferent exclusiv producătorilor de EEE, care introduc produse pe piața națională;
- organizațiile colective nu introduc produse pe piață, ci prestează servicii de colectare, tratare și valorificare a deșeurilor de EEE în numele producătorilor.

Atribuirea unei „cote de piață” unei entități prestatoare de servicii, care nu are calitatea de producător, este lipsită de temei juridic și creează confuzie în aplicarea legii. *Directiva DEEE* stabilește fără echivoc că responsabilitatea extinsă revine producătorilor, aceștia fiind cei care: introduc echipamentele pe piața națională, răspund de atingerea Țintelor de colectare și valorificare și pot mandata organizațiile colective pentru îndeplinirea acestor obligații.

Prin urmare, condiționarea autorizării organizațiilor colective de o „cotă de piață” proprie nu are corespondent în legislația europeană și creează bariere artificiale la intrarea și rămânerea pe piață.

De asemenea, fără corespondent în legislația europeană și fără să existe vreo justificare sau expunere de motive în acest sens este condiționarea autorizării organizațiilor colective de îndeplinirea condițiilor: „să aibă calitatea de membri fondatori/membri/acționari, respectiv asociați **numai producători de EEE înregistrați în Registrul național al producătorilor de EEE** gestionat de ANMAP” și „membrii fondatori/membrii/acționarii, respectiv asociații **nu dețin autorizații de colectare și tratare DEEE, iar deținătorii, respectiv acționarii majoritari/proprietarii nu dețin acțiuni/părți sociale la operatori autorizați de colectare sau tratare DEEE**”.

Legea nr. 127/2024 introduce o excepție importantă: producătorii care introduc pe piață panouri fotovoltaice **nu mai datorează contribuția pentru gestionarea DEEE (“timbrul verde”)**. Această derogare nu există în legislația europeană, iar *Directiva DEEE* nu prevede nicio excepție pentru acest tip de echipamente. În consecință, România riscă să fie în neconformitate cu dreptul UE, întrucât statele membre nu pot exclude unilateral categorii de produse de la obligațiile financiare de gestionare a deșeurilor. Mai mult, măsura creează o discriminare internă:

- dacă un panou este comercializat individual, se plătește timbrul verde;
- dacă același panou este montat într-o centrală fotovoltaică și ulterior instalația este vândută sau societatea își cesionează acțiunile, nu se mai plătește nimic.

Această lacună juridică distorsionează concurența și afectează sustenabilitatea sistemului de colectare a DEEE. În anul 2025, cca 70% din totalitatea panourilor fotovoltaice introduse pe piața națională s-au achiziționat pentru a se monta de către beneficiarii importului, iar pentru acestea nu s-a plătit taxa de mediu, ne întrebăm cine o să suporte costul de gestionare a acestora când ele devin deșeuri, deoarece proprietarii nu le vor declara deșeuri, ele putând rămâne montate pe teren fără să deranjeze sau să poată fi declarate de către o instituție ca fiind deșeuri. Vom avea o situație similară cu situația importurilor de bunuri second hand de astăzi.

Prin adoptarea *Legii nr. 127/2024* de aprobare cu modificări a OUG 5/2015, România a introdus, la punctul 7 al art. 1 prin care se modifică art. 17 al OUG 5/2015, **rate minime obligatorii de colectare pentru fiecare categorie de DEEE** cu responsabilitatea exclusivă a producătorilor de a le atinge. Aceste rate minime nu sunt prevăzute de *Directiva 2012/19/EU* și nu au echivalent în alte state membre. Mai mult, documentul Comisiei Europene cu privire la întrebările frecvente legate de aplicarea *Directivei 2012/19/EU*²¹ menționează, la pag. 18 (punctul 7.7) că rata de

²¹ <https://ec.europa.eu/environment/pdf/waste/wEEE/faq.pdf>.

colectare nu se aplică pentru categorii specifice, legislația națională încălcând astfel recomandările Comisiei Europene pentru aplicarea Directivei. În plus, acest lucru este nerealist din punct de vedere tehnic și al protecției mediului, întrucât există categorii de echipamente a căror masă a scăzut în timp și pentru care atingerea țintei este relativ facilă (ex.: televizoarele din prezent au, în medie 10-15 kg față de 25-30 kg cât aveau cele cu tub catodic) și există echipamente a căror masă a crescut și pentru care ținta va fi foarte greu de atins (ex. frigiderule, unde creșterea nivelului de trai a condus la achiziționarea de echipamente din ce în ce mai mari, masa medie fiind astăzi de 60-65 de kg față de 50-55 kg cât era în urma cu 20-25 de ani). În final, se poate ajunge în situația în care o parte a DEEE din anumite categorii excedentare să nu fie colectate pentru că a fost atinsă ținta, în timp ce DEEE din categoriile deficitare să facă obiectul speculațiilor pentru că producătorii/organizațiile colective trebuie să atingă țintele pentru a-și păstra licențele de operare și a evita plata penalităților către AFM.

În *Directiva DEEE*, obligația colectării revine producătorului, care o poate delega unei organizații (art. 7 alin. 1 și 2). În OUG 5/2015, la art. 23-24, coroborată cu Ordin 578/2006 apare o confuzie între obligațiile producătorului și ale OTR, în unele situații atribuindu-se direct obligația de colectare organizației colective, nu ca mandatar al producătorului, ci ca subiect propriu al obligației, acesta fiindu-i aplicabilă o sancțiune fiscală, sub forma unei contribuții dacă nu realizează obiectivele anuale de colectare DEEE, contrară legislației europene.

Această formulare este problematică din perspectivă juridică deoarece:

- mută răspunderea de la producător la un terț (OTR), contrar principiului REP;
- creează un regim paralel de responsabilitate, neprevăzut în Directivă.

În acest context, a fost transmisă următoarea **recomandare**: *revizuirea OUG 5/2015 pentru eliminarea sau redefinirea cotei de piață de 5%, clarificarea expresă că OTR acționează exclusiv în baza mandatului producătorilor, fără obligații proprii directe, armonizarea cu jurisprudența CJUE privind REP și principiul proporționalității.*

4.3.3 Îngrijorări transmise de reciclatori

✓ În baza prevederilor art. 25 alin. (1) din *OG nr. 5/2015* este necesară revizuirea autorizației de mediu pentru continuarea activității pentru operatorii autorizați pentru tratarea DEEE. Potrivit art. 25 alin. (2), „Autorizația de mediu se eliberează doar entităților **care au încheiat contracte cu producători de EEE sau organizații colective** ale acestora și care respectă standardele enumerate în *Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 417/2021*”.

În actele normative care reglementează emiterea autorizațiilor de mediu, nu se prevede nicio obligație de natură contractuală/comercială cu terți, pentru ca solicitantul actului de reglementare privind protecția mediului să obțină autorizația.

Autorizația de mediu (definită în OUG nr. 196/2005 cu modificările și completările ulterioare) este actul administrativ emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, prin care sunt stabilite condițiile și/sau parametrii de funcționare al unei activități existente sau al unei activități noi cu posibil impact semnificativ asupra mediului, obligatoriu la punerea în funcțiune.

Condiționarea, **numai pentru fluxurile de DEEE**, a eliberării unui act administrativ de evaluare a impactului asupra mediului, de existența unui contract comercial, respectiv între operatorii care solicită autorizarea pentru tratarea DEEE și producători de EEE sau organizațiile colective, **excedează prevederile reglementărilor naționale care reglementează emiterea autorizațiilor de mediu, cât și ale Directivei DEEE** care nu impune obligația unei relații contractuale/comerciale ca premisă pentru obținerea autorizației de mediu, ci doar pentru îndeplinirea obligațiilor de colectare.

✓ Până la intrarea în vigoare a *Legii nr. 127/2024*, nu a existat o răspundere directă a producătorilor de EEE privitor la țintele neîndeplinite. Toată răspunderea a fost transferată OTR, care au avut condiții lejere pentru înființare și ținte reduse în primii doi ani de funcționare. Ca urmare, piața a fost distorsionată și s-au creat mecanisme piramidale. Unele OTR noi doar au colectat timbrul verde fără să finanțeze operațiuni de colectare și tratare, apoi au cerut falimentul. Societatea respondentă a rămas cu debite neîncasate de la două OTR până acum, Rorec și Respo. Mecanismul de țintă calculată ca medie a trei ani de cantități de EEE preluate în gestionare va avantaja în continuare OTR noi înființate, distorsionând valoarea timbrului verde într-o piață și așa subfinanțată pentru acoperirea costurilor de tratare și colectare. Astfel, aproape toate OTR pun presiune pe reducerea costurilor de reciclare, fără a ține cont de resursele necesare pentru conformare la standardele de calitate și legale în vigoare. Acest comportament poate încuraja dezvoltarea unor firme de reciclare tip fantomă cu raportări fictive și evaziune fiscală.

Respondentul și-a exprimat speranța ca introducerea cerinței de standarde de reciclare CENELEC din anul 2026 va reduce acest fenomen.

✓ **Neclarități privind trasabilitatea DEEE**

Operatorii autorizați nu pot verifica proveniența echipamentelor preluate de colectori informali.

✓ **Concurența ilegală**

Colectorii informali recuperează metale valoroase fără să asigure reciclarea ecologică a restului componentelor. Acest flux „paralel” nu este reglementat și afectează raportările oficiale.

✓ **Nerespectarea principiilor legislației europene** - controale disproporționate și tratamentul inegal aplicat operatorilor în domeniul DEEE

Directiva DEEE prevede la:

- Art. 7(1): Statele membre trebuie să se asigure că DEEE sunt colectate într-un mod echitabil și transparent, printr-un sistem funcțional care implică toți actorii (autorități, producători, colectori etc.);
- Art. 8(1): Se impune tratament echitabil și control uniform al operatorilor economici implicați în colectare și reciclare.

Regulamentul (UE) 2019/1020 privind supravegherea pieței prevede obligația unui cadru unitar de inspecții și controale pentru toți operatorii economici care pun pe piață sau gestionează produse reglementate, inclusiv DEEE. Supravegherea pieței trebuie să fie nediscriminatorie, proporțională și transparentă.

În România, nu există un sistem echilibrat și transparent în alegerea operatorilor care sunt controlați. Unele societăți sunt supuse la controale frecvente, iar altele scapă complet. Nu se asigură condiții concurențiale egale – operatorii mici sau noi pe piață sunt adesea controlați excesiv, în timp ce „rețelele” consacrate beneficiază de o aparentă protecție. Lipsește o platformă națională integrată unde să fie vizibile controalele și neregulile identificate (așa cum solicită regulamentul european).

Nu există un echilibru și transparență a planurilor anuale și tematice de control. Astfel, un operator economic ajunge să fie controlat succesiv de aceeași instituție la intervale scurte de timp fără să existe vreo sesizare sau vreo suspiciune de încălcare a legii, pe când alți operatori economici nu au fost controlați niciodată. Această practică creează atât discriminări negative, cât și discriminări pozitive.

*

* *

4.4 Sinteza capitolului - Îngrijorări concurențiale privind unele prevederi ale Legii nr. 127/2024

Încă din faza de proiect a *Legii nr. 127/2024*, Consiliul Concurenței și-a exprimat îngrijorările concurențiale cu privire la o serie de aspecte legate de prevederile acesteia. Acestea au vizat **aspecte legate de licențierea OTR**, posibilitatea implementării unui sistem de coordonare a managementului DEEE, precum și de instituirea prin *Legea nr. 127/2024* a obligației autorității de concurență de a monitoriza și colecta din piață informații reale privind costurile de gestionare a DEEE.

În plus față de îngrijorările transmise de către autoritatea de concurență sub formă de puncte de vedere la proiectul de *Lege*, actul normativ include și alte prevederi cu potențial impact asupra

structurii concurențiale a pieței privind procedura de autorizare a entităților pentru operațiuni de tratare a DEEE și activitatea întreprinderilor implicate în gestionarea DEEE.

În urma solicitărilor de informații transmise în cadrul studiului entităților active pe piața gestionării DEEE, în perioada 2024-2025, au fost comunicate autorității de concurență îngrijorările acestora privind modul în care noile prevederi legislative afectează buna funcționare a domeniului gestionării DEEE.

Principalele prevederi care pot genera disfuncționalități în cadrul sistemului de gestionare a DEEE sunt cele privind:

- **condiționarea licențierii organizațiilor colective** de constituirea garanției în sumă fixă de 2.000.000 lei în favoarea AFM, indiferent de dimensiunea acestora sau de volumul activității.

Garanția este stabilită în *mod neproportional față de riscul efectiv* sau față de valoarea posibilă a obligațiilor restante de plată. Aceasta ar fi trebuit fundamentată astfel încât să reflecte minimul capacității financiare necesare OTR pentru a-și îndeplini în mod real obiectivele asumate. Cerința nu trebuie să constituie o barieră la intrarea pe această piață sau să creeze disfuncționalități în desfășurarea activității operatorilor deja autorizați;

- instituirea **obligației deținerii de către OTR a unei cote de piață de cel puțin 5%** pentru cel puțin o categorie de EEE pentru care se solicită autorizarea, condiționare ce ar putea constitui o barieră reală la intrarea pe piața gestionării DEEE.

Licențierea întreprinderilor de către o autoritate publică trebuie fundamentată exclusiv în considerarea unor **criterii tehnice, obiective, transparente și nediscriminatorii**.

- instituirea **obligației autorității de concurență de a monitoriza și colecta din piață informații reale privind costurile de gestionare a DEEE**, cu precizarea că respectivele costuri de funcționare ale organizațiilor colective să nu fie mai mici decât minimul real necesar pentru gestionarea DEEE respective.

Implementarea unor astfel de măsuri ar putea conduce la o distorsionare a mediului concurențial pe piața gestionării DEEE, printr-o stabilire a unui nivel de cost minim pentru actorii din piață și, implicit, a unui preț minim al serviciilor oferite de organizațiile colective, reflectat astfel în nivelul valoric al Timbrului verde.

Prevederea privind costul minim pare a fi în contradicție cu normele antitrust reglementate la nivelul UE, reflectate în legislația națională, principiile esențiale fiind statuate în art. 101 din TFUE. În ceea ce privește activitatea de fond preconizată de text (monitorizarea și colectarea de informații reale și documentate cu privire la costuri), aceasta ridică probleme de constituționalitate din perspectiva confundării atribuțiilor unei autorități de concurență cu cele ale unei autorități de reglementare, doar aceasta din urmă având prerogative de a analiza

fundamentarea pe costuri a tarifelor operatorilor economici dintr-o piață, în scopul impunerii plafonului de preț (reglementării prețului pieței). Totodată, această confuzie privind atribuțiile de reglementare este relevantă și de faptul că esența piețelor reglementate este eliminarea concurenței prin preț dintre operatori, autoritatea de reglementare publicând rapoarte periodice despre situația pieței.

- introducerea de **restricții pentru obținerea autorizației de mediu**, fără de care entitățile nu pot efectua **operațiuni de tratare a DEEE**.

Obținerea **autorizației de mediu** este condiționată, pe lângă îndeplinirea criteriilor tehnice, de standardizare și de respectare a condițiilor de mediu, și de o obligație contractuală/comercială cu terți (încheierea unui contract cu un OTR), ceea ce **poate constitui o barieră administrativă la intrarea pe piața tratării DEEE**. Astfel, **în cazul operațiunilor de tratare a DEEE**, eliberarea unui act administrativ (autorizația de mediu) este condiționată din perspectivă comercială, prin încheierea unui act juridic privat cu o entitate terță privată.

Ținând cont de faptul că, potrivit datelor primite de la ANMAP, la **31 decembrie 2024, pe piață activau 120 de operatori** autorizați pentru tratarea DEEE, cu un total de 145 de puncte de lucru, iar, în **luna martie 2026, doar 7 entități dețineau certificări** necesare pentru continuarea activității după data de 14 mai 2026 - dată la care condiționarea obținerii sau menținerii autorizației de mediu de certificarea conform standardelor **SR EN 50625** și **SR EN 50614** devine obligatorie - **există riscul apariției unor disfuncționalități semnificative pe piețele tratării și pregătirii pentru reutilizare a DEEE**.

Introducerea în legislația națională a cerinței ca operatorii economici să fie certificați conform standardelor **SR EN 50625** și **SR EN 50614**, în condițiile în care, în prezent, nu există organisme de certificare acreditate la nivel național pentru aceste standarde, **determină o creștere semnificativă a costurilor de conformare și poate constitui o barieră de intrare sau de menținere pe piață pentru operatorii mici și mijlocii din sectorul tratării DEEE**.

- introducerea **interdicției pentru producătorii de EEE de a transfera responsabilitățile pe aceeași categorie de EEE mai multor OTR** limitează libertatea acestora de a alege, precum și flexibilitatea de **distribui riscurile între mai multe OTR**.

- introducerea **ratelor minime de colectare pe categorii de EEE**, începând cu 01.01.2025, crește povara administrativă și riscul de neconformare pentru categoriile „dificile”. Se poate ajunge în situația în care o parte a DEEE din anumite categorii excedentare să nu fie colectate pentru că a fost atinsă ținta, în timp ce DEEE din categoriile deficitare să facă obiectul speculațiilor pentru că producătorii/organizațiile colective trebuie să atingă țintele pentru a-și păstra licențele de operare și a evita plata penalităților către AFM.

• producătorul este obligat să asigure o dublă finanțare, respectiv costul valorii necesare realizării țintelor (*Timbrul verde*) și costul neîndeplinirii acestora prin acoperirea diferenței în minus dintre penalitatea stabilită de AFM în sarcina organizației colective și cuantumul garanției. Prin introducerea unor condiții suplimentare și restrictive (garanții financiare, cota de piață de 5% pentru OTR), *Legea nr. 127/2024* instituie un **potențial caracter discriminatoriu, contrar principiilor dreptului UE** (art. 193 TFUE) în ceea ce privește:

- **proporționalitatea** - în absența unui control efectiv al producătorului asupra activităților OTR (entitate distinctă, cu personalitate juridică proprie, cu licență emisă de MMAP), instituirea răspunderii solidare echivalează cu impunerea unor obligații pentru faptele unei entități juridice independente, contrar principiului răspunderii personale.
- **libera concurență** - cota minimă de piață de 5% pentru autorizarea OTR și obligația încheierii a unui contract cu un producătorii/OTR pentru autorizarea tratatelor.
- **securitatea juridică** - lipsa unui control efectiv al producătorului asupra activităților OTR, coroborată cu riscul sancționării acestuia pentru neîndeplinirea obligațiilor de către o entitate independentă generează o incertitudine juridică semnificativă.

4.5 Propuneri și recomandări

Ținând cont de:

- identificarea unor prevederi legislative cu potențial impact asupra structurii concurențiale a pieței, ce pot genera disfuncționalități în sistemul de gestionare a DEEE;
- existența unor norme naționale mai riguroase decât cerințele minime ale Directivei DEEE, a căror proporționalitate și compatibilitate cu piața internă au fost analizate din perspectiva art. 193 TFUE,

considerăm necesară evaluarea impactului generat de aspectele semnalate, în vederea identificării oportunităților de revizuire a cadrului legislativ.

În acest sens, autoritatea de concurență recomandă **MMAP** realizarea unei **analize de impact pentru a stabili dacă obiectivul de mediu urmărit prin introducerea anumitor condiționări de autorizare** (cota de piață de minim 5% pe o categorie de EEE, garanția în sumă fixă de 2 milioane lei) impuse organizațiilor colective (OTR), respectiv operatorilor de tratare a DEEE în obținerea autorizațiilor de mediu (obligație contractuală cu producător EEE/OTR, deținerea certificării conform standardelor SR EN 50625 și SR EN 50574), **ar putea fi atins prin măsuri administrative mai puțin restrictive pentru piață și proporționale cu scopul urmărit.**

Astfel, propunem transmiterea prezentului studiu către MMAP, ministerul de resort care poate iniția modificarea legii.

În același context, reiterăm propunerea autorității de concurență privind textul *Legii nr. 127/2024* ce privește condițiile de licențiere a OTR, transmisă prin puncte de vedere Comisiei pentru Mediu a Camerei Deputaților, MMAP și Administrației Prezidențiale la momentul în care actul normativ era în curs de adoptare: „*Prin prisma activității sale constante de monitorizare a piețelor, Consiliul Concurenței, în cadrul colaborării sale punctuale cu Comisia de Autorizare și Licențiere a Organizațiilor Colective, poate analiza, dacă este cazul și în limita atribuțiilor și competențelor sale legale, îndeplinirea condițiilor de autorizare pentru o anumită organizație colectivă, din perspectiva asigurării unui mediu concurențial pe piața gestionării DEEE din România.*”

De asemenea, având în vedere că misiunea generală a autorității de concurență, față de care se circumscriu toate atribuțiile în materie de concurență (antitrust și concentrări economice) vizează menținerea echilibrului între piețele concurențiale. Utilizarea unor instrumente procedurale inadecvate, în scopul unei activități de monitorizare nerelaționate cu potențiale încălcări în materie de antitrust conduce, luând în considerare **și lipsa oricărei competențe de reglementare a autorității**, la crearea de premise ale constatării neconstituționalității unor astfel de prevederi, care ar atribui Consiliului Concurenței monitorizarea cu caracter general a pieței deșeurilor.

În consecință, **propunem eliminarea din textul de lege a prevederilor privind obligația autorității de concurență de a monitoriza și colecta din piață informații reale și documentate cu privire la costurile necesare pentru fiecare categorie de gestionare DEEE și costuri conexe, publicarea acestora pe site-ul propriu și actualizarea lor cel puțin o dată la șase luni.**

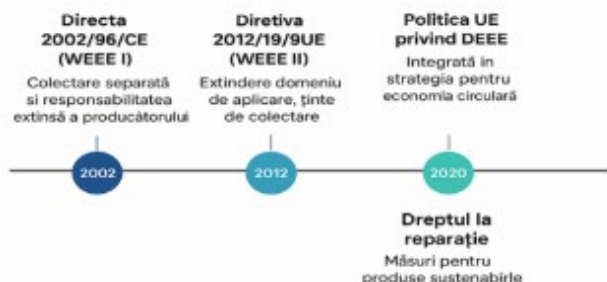

5. Provocări în gestionarea DEEE

5.1 Politica UE privind DEEE, obiective de gestionare

Politica UE privind DEEE este integrată în **strategia pentru economia circulară**, punând accent pe prevenirea deșeurilor, reutilizarea componentelor și recuperarea materialelor critice. Inițiative recente, precum **dreptul la reparație** și **măsurile pentru produse sustenabile**, completează evoluția de la o abordare bazată pe gestionare la una orientată spre circularitate și eficiență a resurselor.

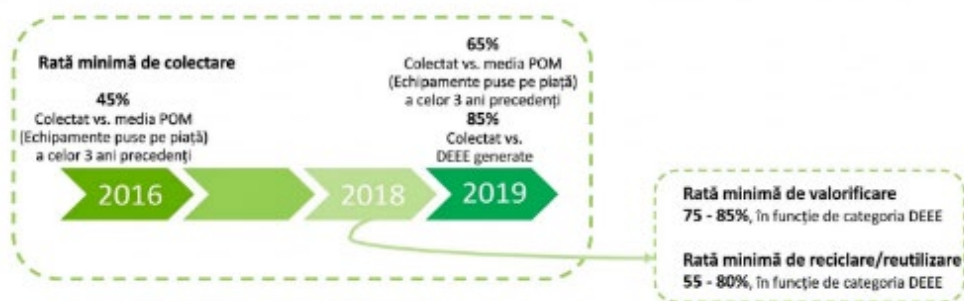
Figura nr. 6 Evoluția politicii UE privind DEEE

Sursa: ADR București-Ilfov²²

Directiva DEEE a extins domeniul de aplicare, a stabilit ținte mai ambițioase de colectare, a impus obiective specifice de valorificare și reciclare/reutilizare pentru diferitele categorii de EEE, evidențiate în următoarea figură. Aceste măsuri vizează îmbunătățirea eficienței resurselor, reducerea impactului asupra mediului și sprijinirea tranziției UE către o economie circulară.

Figura nr. 7 Obiective de colectare/valorificare/reciclare impuse prin Directiva DEEE

Sursa: prelucrări din Raportul Deloitte - *Towards more meaningful and robust WEEE management targets that foster circularity in the EU economy*²³

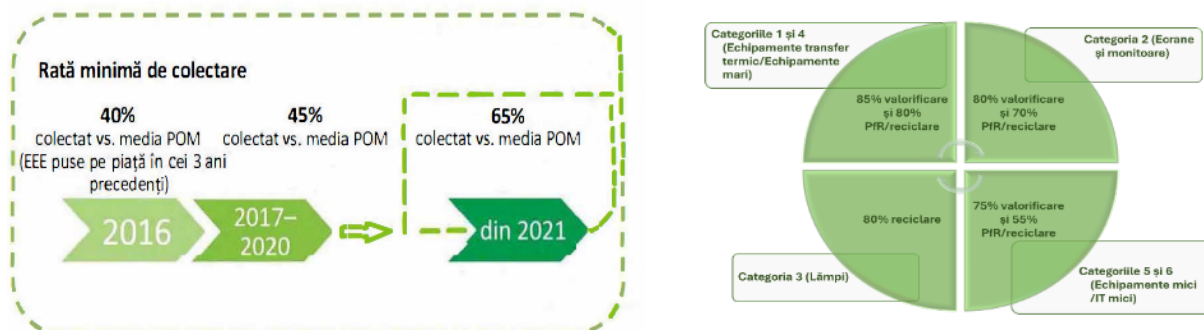
²² <https://www.adrbi.ro/dezvoltare-regionala/proiecte-in-implementare/pro-sme/b2transition-tranzitia-catre-o-afacere-sustenabila-si-digitala/13-noiembrie-2025-deseurile-de-echipamente-electrice-si-electronice-in-uniunea-europeana/>

²³ https://circulareconomy.europa.eu/platform/sites/default/files/2025-07/Report_Towards-more-meaningful-and-robust-WEEE-management-targets_FINAL.pdf

Legislația națională privind gestionarea DEEE preia obiectivele de colectare impuse prin *Directiva DEEE*.

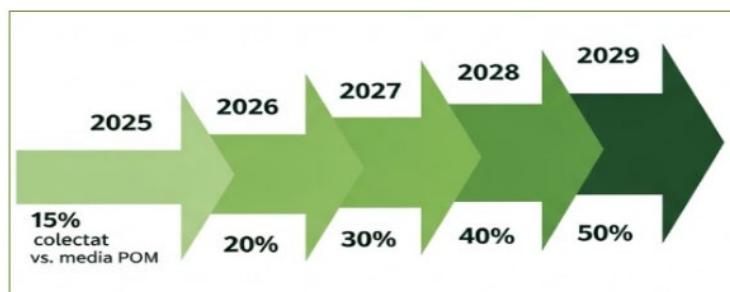
Figura nr. 8 Evoluția ratelor minime de gestionare a DEEE, impuse la nivel național

Sursa: prelucrări proprii

În plus față de prevederile europene, prin *Legea nr. 127/2024*, la nivel național sunt impuse rate minime de colectare pe categorii de DEEE (exceptând categoria panourilor voltaice), începând cu anul 2025.

Figura nr. 9 Rate minime de colectare pe categorii de DEEE, impuse la nivel național

Sursa: prelucrări proprii

5.2 Dimensiunea pieței DEEE în UE

Comisia Europeană a finalizat evaluarea *Directivei DEEE* în 2025 și pregătește revizuirea acesteia. Majoritatea țărilor europene nu ating obiectivele ambițioase de colectare impuse de aceasta (fie de 65% din greutatea medie a EEE introduse pe piață în cei trei ani precedenți, fie de 85% din cantitatea de DEEE care este generată), ceea ce indică faptul că acestea s-ar putea să nu fie adecvate scopului propus.

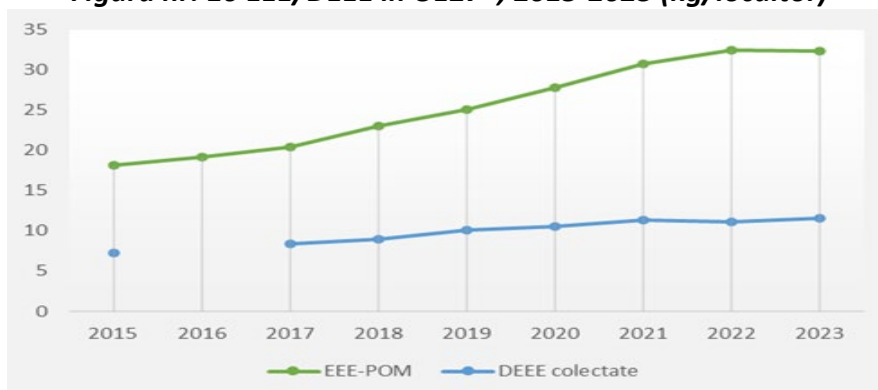
În anul 2023, în UE, au fost colectate oficial **11,6 kg de DEEE** pe cap de locuitor²⁴, comparativ cu **32,2 kg de EEE-POM/locuitor**. Diferența de **20,6 kg/locuitor** evidențiază o creștere a stocului de

²⁴ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-eurostat-news/w/ddn-20251030-2>

dispozitive, fie pentru că sunt încă în uz, fie în așteptarea eliminării, fie păstrate în gospodării sau pierdute către fluxuri informale și nemonitorizate de tratare a deșeurilor.

Figura nr. 10 EEE/DEEE în UE27*, 2015-2023 (kg/locuitor)

*) media UE27 nu include pentru anii 2022 și 2023 România și Suedia, care nu au transmis date la EUROSTAT, datele pentru DEEE colectate 2016 nu sunt disponibile.

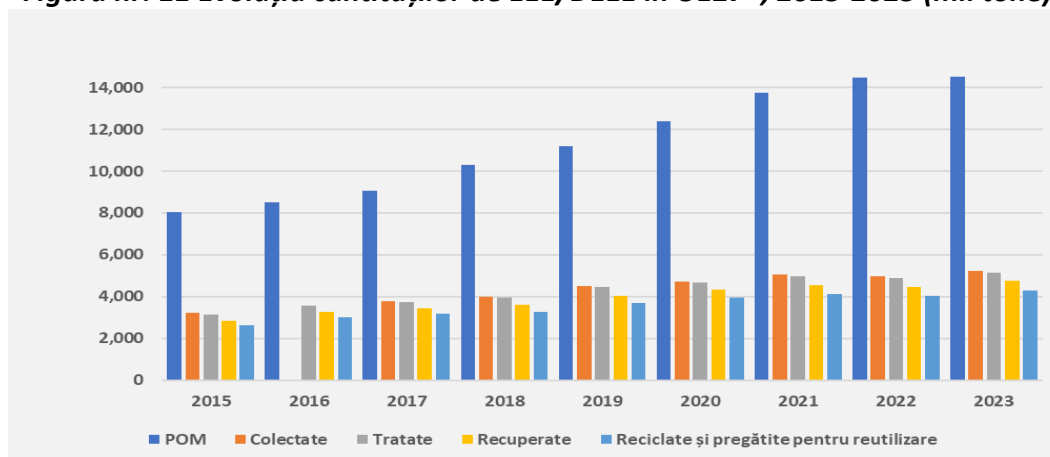
Sursa: EUROSTAT ([env_waseleeos](#))

În perioada 2015-2023, cantitatea de EEE introdusă pe piață în UE a crescut cu **78%**, de la 18,1 kg per persoană în 2015, la 32,2 kg în 2023. Din punct de vedere al cantităților, acestea au crescut cu 80%, de la 8 milioane de tone în 2015, la peste 14,5 milioane în 2023.

În ce privește DEEE gestionate în UE în aceeași perioadă, cantitățile de deșuri colectate au crescut de la 3,2 milioane de tone în 2015 la 5,2 milioane de tone în 2023 (+61%), iar cele tratate de la 3,1 la 5,2 milioane de tone (+64%).

DEEE recuperate au crescut de la 2,8 la 4,8 milioane de tone (+67%), respectiv cele reciclate și pregătite pentru reutilizare de la 2,6 la 4,3 milioane de tone (+64%) în perioada 2015-2023.

Figura nr. 11 Evoluția cantităților de EEE/DEEE în UE27*, 2015-2023 (mii tone)

*) valorile nu includ pentru anii 2022 și 2023 România și Suedia, care nu au transmis date la EUROSTAT

Sursa: EUROSTAT ([env_waseleeos](#))

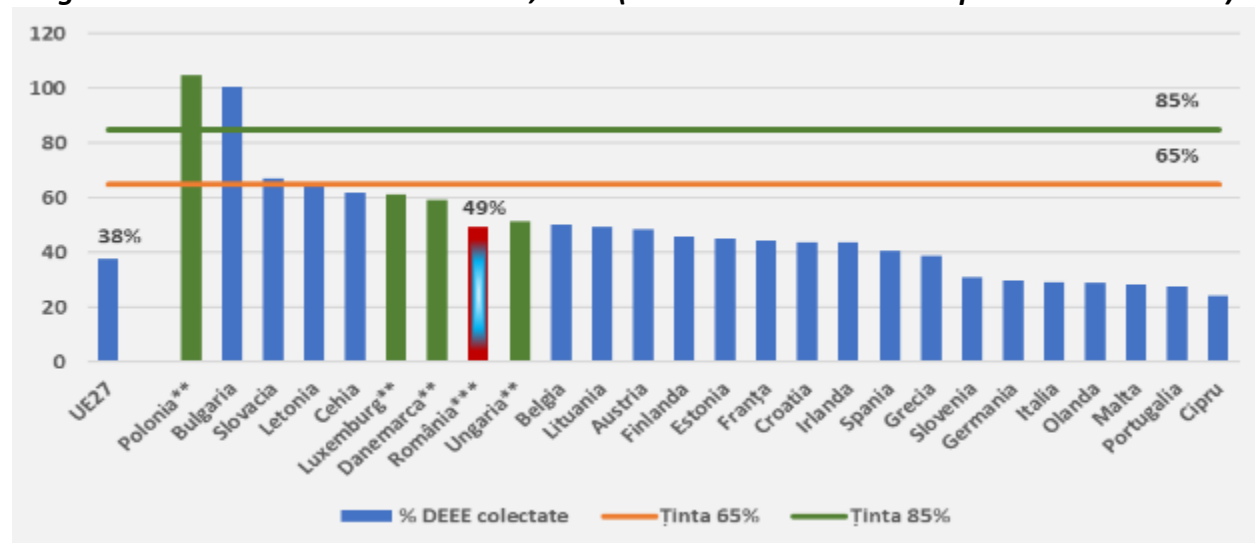
La nivelul UE27, în anul 2023, rata de colectare a DEEE a fost estimată la 37,5 %²⁵ (calculată ca raport între cantitatea de DEEE colectate în 2023 și media cantităților de EEE introduse pe piață în cei 3 ani precedenți, respectiv 2020-2022). Acest nivel se situează semnificativ sub ținta impusă prin *Directiva DEEE* (65%), evidențiind dificultăți persistente în atingerea obiectivelor de colectare la scară largă.

În ceea ce privește performanța statelor membre, doar un număr foarte redus de țări au reușit să atingă acest obiectiv în 2023. Astfel, Bulgaria, Slovacia și Letonia au raportat rate de colectare de cel puțin 65%. Cehia s-a situat relativ aproape de țintă, cu o rată de 61,7%.

Privitor la cele 4 țări (Danemarca, Luxemburg, Ungaria și Polonia) care au optat pentru metodologia alternativă de calculare a țintei (ca raport dintre cantitatea de DEEE colectată și cea generată în același an), numai Polonia (104.5%) a depășit obiectivul de colectare de 85% în anul 2023.

În anul 2023, România a atins o rată de colectare de 49%, în creștere față de nivelul de 44% atins în anul 2021, conform estimărilor făcute pe baza datelor AFM.

Figura nr. 12 DEEE colectate în UE27*, 2023 (% din media EEE-POM în perioada 2020-2022)

*) estimat EUROSTAT - nu include România și Suedia, care nu au transmis date la EUROSTAT

**) pondere calculată ca raport DEEE colectate în DEEE generate în 2023

***) estimare pe baza datelor AFM

Sursa: EUROSTAT ([env_waseleeeos](#))

Un alt indicator de evaluare a eficienței gestionării DEEE este cantitatea de DEEE colectate per locuitor.

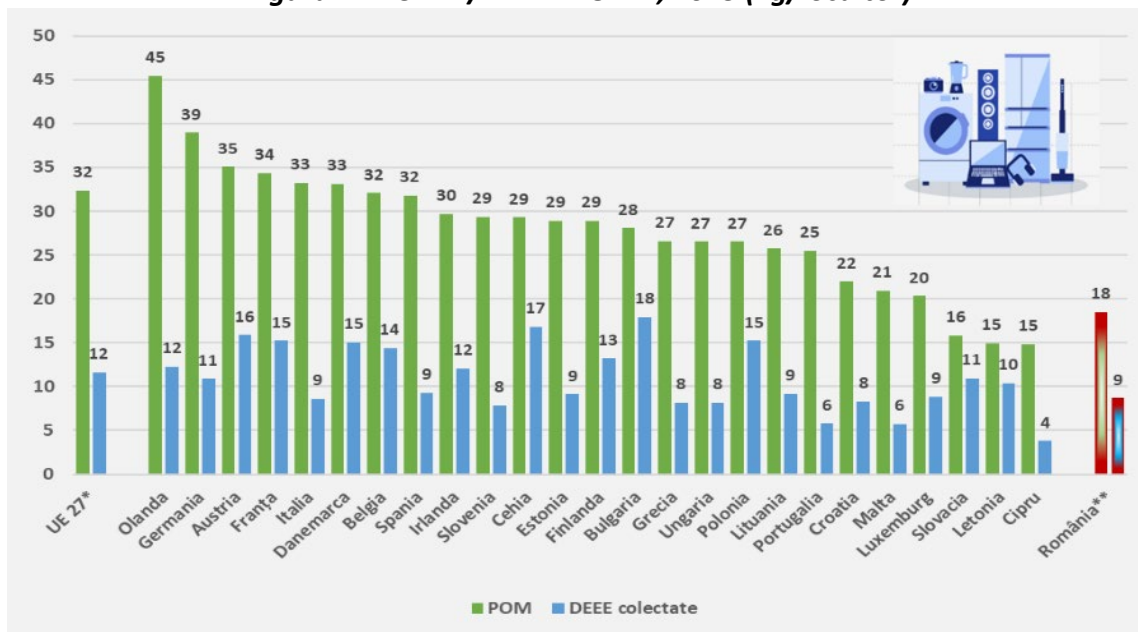
²⁵ <https://www.adrbi.ro/dezvoltare-regionala/proiecte-in-implementare/pro-sme/b2transition-tranzitia-catre-o-afacere-sustenabila-si-digitala/13-noiembrie-2025-deseurile-de-echipamente-electrice-si-electronice-in-uniunea-europeana/>

Potrivit celor mai recente estimări EUROSTAT, în anul 2023 Olanda a introdus pe piață cea mai mare cantitate de EEE - **45,4 kg/locuitor**, urmată de Germania (38,9 kg/locuitor) și Austria (35,1 kg/locuitor). La polul opus, Cipru a introdus pe piață doar **14,8 kg** de EEE/locuitor, Slovacia (15,8 kg/locuitor) și Bulgaria (17,9 kg/locuitor).

Dintre statele membre UE, Bulgaria (17,9 kg), Cehia (16,8 kg) și Austria (15,9 kg) au înregistrat cele mai mari volume de DEEE colectate/cap de locuitor, în timp ce țări ca Cipru (3,8 kg), Malta și Portugalia (câte 5,8 kg fiecare) au raportat cele mai mici valori.

Figura nr. 13 EEE/DEEE în UE27, 2023 (kg/locuitor)

*) media UE27 nu include România și Suedia, care nu au transmis date la EUROSTAT

**) estimare pe baza datelor AFM și INS

Sursa: EUROSTAT ([env_waselees](#))

În anul 2023, România a introdus pe piață, conform estimărilor, **18,5 kg de EEE pe locuitor**, situându-se pe locul **23 din 26** la nivelul UE. În ceea ce privește colectarea, a înregistrat **8,7 kg de DEEE per locuitor**, un nivel apropiat de media UE.

5.3 Dificultăți în gestionarea DEEE

5.3.1 Dificultăți în implementarea legislației

Deși legislația prevede obligații clare pentru toți actorii implicați în gestionarea DEEE, implementarea efectivă întâmpină provocări sistemice, în ciuda progreselor înregistrate de-a lungul timpului.

Faptul că, în anul 2023, doar 4 din cele 26 țări analizate au reușit să atingă țintele de colectare impuse prin *Directiva DEEE* ridică semne de întrebare privind **robustețea metodelor actuale**

de calcul. Particularitățile piețelor naționale - nivelul consumului, durata de deținere a echipamentelor, gradul de informare a populației, ponderea sectorului informal de colectare a DEEE, alături de rezultatele obținute în gestionare indică necesitatea **revizuirii cadrului metodologic la nivel european**, pentru a asigura o evaluare mai realistă și mai echitabilă a performanțelor statelor membre.

Cel mai recent raport al Agenției Europene de Mediu (AEM) privind „Starea mediului în Europa 2025”²⁶, evidențiază pentru România atât progrese semnificative, dar și provocări care necesită acțiuni consecvente. În domeniul gestionării deșeurilor și al reciclării, se remarcă îmbunătățiri influențate de legislația europeană și de mecanismele de avertizare timpurie privind atingerea țintelor pentru deșeurile municipale și pentru ambalaje. Totuși, raportul subliniază riscul ca România să nu îndeplinească obiectivele de reciclare pentru deșeurile municipale și de ambalaje până în 2025.

Evaluarea Comisiei din 2025 privind punerea în aplicare a politicilor de mediu, include în raportul de țară pentru România, o serie de recomandări de politică pentru îmbunătățirea performanței naționale în materie de gestionare a deșeurilor. Printre acestea se numără și creșterea ratei de colectare a DEEE.

5.3.1 Provocări în aplicarea cadrului legislativ național

Fragmentarea normativă a domeniului DEEE în România, dispozițiile relevante fiind dispersate în numeroase acte normative de nivel primar și secundar (ordonanțe de urgență, legi de aprobare, hotărâri de guvern, ordine ministeriale, proceduri AFM, instrucțiuni tehnice etc.) **generează dificultăți semnificative de interpretare și aplicare coerentă.**

Pentru exemplificare, redăm lista neexhaustivă a actelor normative relevante pentru domeniul DEEE în România:

- ✓ *legislația primară* - OUG nr. 5/2015, așa cum a fost aprobată prin *Legea nr. 127/2024*, OUG nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, cu 7 modificări și completări ulterioare, OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu;
- ✓ *hotărâri de guvern* - HG nr. 322/2013 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în EEE, HG nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor, ambele cu 2 modificări și completări ulterioare, HG nr. 1132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor, cu 4 modificări și completări ulterioare;
- ✓ *ordine de ministru* - Ordinul MMAP nr. 269/2019 privind aprobarea procedurii de înregistrare a producătorilor de EEE, Ordinul MMAP nr. 1494/2016 pentru aprobarea procedurii și criteriilor de acordare a licenței de operare, a organizațiilor colective, cu 4 modificări și completări ulterioare, Ordinul MMAP nr. 417/2021 pentru aprobarea

²⁶ <https://www.eea.europa.eu/en/europe-environment-2025/countries/romania>

Listei cuprinzând standardele române care adoptă standardele europene din domeniul tratării, inclusiv valorificării, reciclării și pregătirii pentru reutilizare a DEEE, Ordinul MMAP 578/2006 care privește metodologia de calcul al contribuțiilor și taxelor datorate la Fondul pentru Mediu, cu 5 modificări și completări ulterioare, Ordinul MMAP 591/2017 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Declarație privind obligațiile la Fondul pentru mediu”, cu 3 modificări și completări ulterioare, abrogat prin Ordinul MMAP 3173/2023 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Declarație privind obligațiile la Fondul pentru mediu” și a instrucțiunilor de completare a acestuia, cu 2 modificări ulterioare.

Această arhitectură normativă, care generează trimiteri circulare între acte normative, modificările succesive ce afectează stabilitatea și previzibilitatea cadrului juridic, precum și absența unei sistematizări unitare a obligațiilor producătorilor și ale organizațiilor colective conduc la:

- dificultăți de interpretare sistematică și corelare a obligațiilor;
- nivel ridicat de obligații administrative pentru producători și organizațiile colective;
- multiplicarea obligațiilor de raportare către autorități diferite (AFM, ANMAP, alte structuri de control), în formate și la termene distincte.

În mod similar, sistemul presupune un număr semnificativ de **obligații de raportare** către autorități diferite, în formate și la termene distincte, pentru informații în esență similare sau derivate din aceleași fluxuri de date.

În anumite situații, aceleași date privind cantitățile de EEE introduse pe piață sau DEEE gestionate sunt cerute în mai multe raportări, de la mai mulți actori în piață (producători/OTR/reciclatori) ceea ce generează costuri administrative suplimentare pentru aceștia, crește riscul de erori materiale sau inconsecvențe.

În practică, aceeași cantitate de EEE/DEEE poate face obiectul mai multor raportări:

- declarații către AFM privind contribuțiile;
- raportări privind îndeplinirea Țintelor de colectare;
- raportări statistice;
- evidențe interne și audituri;
- raportări în cadrul procedurilor de autorizare sau avizare anuală a OTR.

Din perspectivă de politică publică, ar fi oportună:

- o consolidare normativă (codificare sau republicare integrată);
- armonizarea fluxurilor de raportare;
- digitalizarea și interoperabilitatea bazelor de date ale autorităților.

În baza informațiilor din presă²⁷, MMAP va lansa o propunere de modificare a OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru Mediu, prin care vor fi revizuite mai multe contribuții datorate AFM. Propunerea referitoare la DEEE ar viza **dublarea contribuției** datorate de producători sau de OTR pentru diferența dintre cantitățile de DEEE aferente obligațiilor anuale de colectare și cele efectiv colectate, **de la 2 lei/kg la 4 lei/kg**.

Menționăm că valoarea acestor penalități a fost diminuată de la **4 lei/kg la 2 lei/kg** începând cu anul 2023²⁸.

Apreciam că simpla dublare a valorii penalității nu va conduce la o îmbunătățire a ratei de colectare, în contextul rezultatelor actuale obținute în gestionare la nivel național și al dificultăților întâmpinate în atingerea țintelor.

5.4 Dificultăți transmise de entitățile implicate în gestionarea DEEE

În urma solicitărilor de informații transmise în cadrul studiului autorităților implicate, producătorilor de EEE, OTR active în perioada 2024-2025, reciclatorilor, au fost comunicate autorității de concurență îngrijorările acestora privind modul în care deficiențele sistemului afectează buna funcționare și eficiența gestionării DEEE.

Cele mai importante aspecte considerate ca generând disfuncționalități ale sistemului de gestionare a DEEE, grupate pe categorii de respondenți²⁹, sunt:

5.4.1 Dificultăți identificate de AFM și propuneri de remediere a disfuncționalităților

Referitor la **modalitatea de îndeplinire a obiectivelor de colectare a OTR**, au fost identificate probleme privind cantitățile contractate între producător/importator și OTR. Prin raportarea cantității de EEE-POM națională în anul curent și plata facturii de prestări servicii aferentă de către producător, un OTR își asumă realizarea obiectivelor de colectare de DEEE în următorii trei ani, conform art. 17 din OUG 5/2015. Problema apare atunci când respectivul OTR încasează contravaloarea facturii de prestare serviciu în anul curent, iar în anul următor nu mai realizează activitatea de colectare a DEEE din diverse motive. În primul rând, producătorul a achitat serviciul de colectare pentru cantitatea introdusă pe piața națională în anul curent. În al doilea rând, OTR încasează și cheltuielile sumele alocate pentru colectarea DEEE în anul curent, sume ce ar trebui alocate colectării în următorii trei ani.

²⁷ <https://ecologic.rec.ro/afm-dubleaza-unele-taxe-creste-taxa-de-depozitare/>

²⁸ Prin Legea nr. 175/2023 privind aprobarea OUG nr. 125/2022 pentru modificarea și completarea OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu.

²⁹ Menționăm că unele îngrijorări/disfuncționalități sunt reiterate, întrucât au fost semnalate de mai multe categorii de respondenți.

Propunere AFM: Sumele încasate de OTR să nu fie folosite în totalitate în anul respectiv, ci să fie alocate spre cheltuire în cei trei ani în care are obligația colectării DEEE. Ar fi obligatoriu ca OTR să păstreze aceste **sume la nivelul unor provizioane**, iar cheltuielile alocate colectării, precum și provizioanele să fie transparente și prezentate anual către Comisia de Supraveghere din cadrul MMAP.

Referitor la modul de utilizare a contribuțiilor încasate de la producătorii afiliați, opinia unor OTR este contrară celei exprimate de AFM: sumele încasate din contribuții trebuie **utilizate pentru gestionarea DEEE în anul încasării**.

În linie cu opinia AFM, considerăm că utilizarea contribuțiilor încasate pentru **gestionarea DEEE în anul încasării implică riscuri**. Astfel, **în situația în care în următorii 3 ani, OTR încetează relația contractuală cu un producător important sau dacă afiliații săi introduc pe piață cantități semnificativ mai mici de EEE, apare riscul ca organizația colectivă să nu încaseze suficiente fonduri pentru atingerea țintelor anuale de colectare**.

Având în vedere faptul că, la nivel național, obiectivele anuale de colectare se calculează ca 65% din masa medie a cantității totale de EEE introduse pe piață în cei trei ani precedenți, OTR are obligația:

- să constituie provizioane în vedere asigurării gestionării 100% a EEE finanțate de producătorii pentru care au preluat responsabilitatea, indiferent de momentul când acestea devin deșeuri;
- să implementeze, începând cu primul an de activitate, obligațiile privind REP pentru toate cantitățile de EEE pentru care au preluat responsabilitatea;

și este responsabil pentru cantitățile de EEE introduse pe piața națională și finanțate de producător, rămase negestionate la data încetării contractului cu acesta, obligațiile pentru atingerea tuturor obiectivelor revenind exclusiv OTR, inclusiv cele de raportare.

O posibilă soluție pentru eliminarea neclarităților, reducerea perioadei de implementare a REP de la 3 ani la 1 an, o corelare mai bună cu realitatea fluxului de deșeuri, ar putea fi **adoptarea, la nivel național, a metodologiei de calcul a țintei de colectare ca 85% din cantitatea de DEEE generate** (DEEE generate) în anul de referință, calculată cu instrumentul CE - *E-waste generated Tool*³⁰.

Un argument în plus pentru schimbarea metodologiei **de calcul a țintei de colectare** (de la 65% din media EEE-POM din ultimii 3 ani la 85% din DEEE generate) **ar fi impactul potențial asupra**

³⁰ https://environment.ec.europa.eu/topics/waste-and-recycling/waste-electrical-and-electronic-equipment-weee/implementation-weee-directive_en

cantităților de DEEE generate și, implicit, colectate al aprobării proiectului de OUG, care transpune *Directiva R2R* în dreptul intern.

Implementarea obligațiilor pentru producători impuse prin *Directiva R2R* va influența în mod direct dinamica fluxurilor de DEEE, prin:

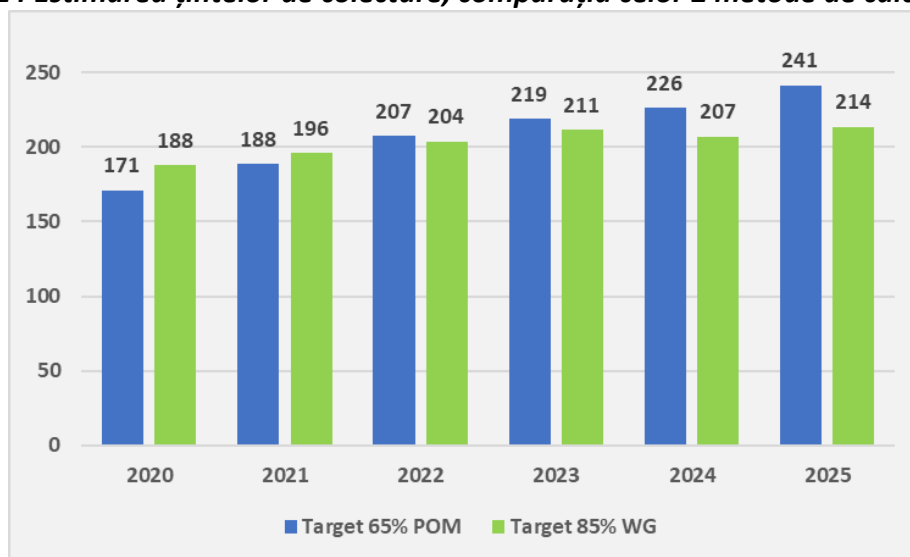
- prelungirea duratei de viață a EEE → amânarea momentului în care produsele devin deșeuri;
- reducerea volumelor de DEEE generate pe termen scurt și mediu;
- scăderea ratei de înlocuire a produselor → diminuarea fluxurilor intrate în sistemele de colectare;
- creșterea reutilizării și reparațiilor → devierea unei părți din fluxul potențial de DEEE în afara sistemelor de colectare formală,

cu consecințe asupra cantităților de DEEE generate, volumul acestora poate scădea sau crește mai lent, independent de eficiența sistemelor de colectare.

Astfel, dacă cantitățile de EEE-POM rămân ridicate, dar DEEE generate scad, ca urmare a implementării principiilor *Directivei R2R*, ținta calculată ca 65% din EEE-POM devine artificial mai greu de atins, în timp ce ținta raportată la cantitatea de DEEE efectiv generată reflectă mai corect performanța sistemului într-un context cu durate de viață mai lungi ale echipamentelor și accent pe reutilizare.

În plus, prin utilizarea **metodologiei de calcul a țintei de colectare ca 85% din cantitatea de DEEE generate**, este posibil ca, în termeni cantitativi, volumul de DEEE colectat necesar pentru acoperirea țintei să fie mai mic, așa cum reiese din estimarea redată în următorul grafic.

Figura nr. 14 Estimarea țăintelor de colectare, comparația celor 2 metode de calcul - mii tone

Sursa: date – AFM (pentru EEE-POM), *E-waste generated Tool* (pentru DEEE generate 2020-2023), estimări OTR (pentru DEEE generate 2024-2025)

O altă problemă identificată în controalele efectuate de AFM la colectorii de DEEE este aceea a **deșeurilor care provin din diverse surse** (ex. dezmembrare vehicule scoase din uz) și care sunt **încadrate de către colectori ca DEEE**. În acest sens, AFM a sesizat organele de control ale Gărzii Naționale de Mediu pentru verificare și sancționare.

5.4.2 Dificultăți sesizate de producători

✓ **Modalitatea de calcul și de îndeplinire a țintei**

Un respondent consideră că lasă loc abuzurilor. *OTR noi vin cu tarife de dumping în primul an pentru a-și crește baza de clienți și, dacă nu reușesc să se stabilizeze și să își atingă țintele, ies de pe piață iar producătorii trebuie să facă plata către AFM.*

✓ **Clearing House**

Un producător consideră că poate fi utilă pentru o mai bună funcționare a acestei piețe și introducerea unei proceduri de clearing care să fie aplicabilă în cazul colectării deșeurilor la prima mână. *Introducerea unui „Clearing House” în România este esențială pentru a asigura o împărțire echitabilă a obligațiilor între producători și OTR, transparență și trasabilitate în gestionarea DEEE și, mai ales, atingerea țintelor europene, evitând sancțiunile pentru neconformitate.*

✓ **Lipsa unui quantum uniform al Timbrului verde între organizațiile colective**

Un respondent consideră că neuniformitatea conduce la dezechilibre în piață în ceea ce privește îndeplinirea țintelor de colectare, o organizație putând avea mai mulți afiliați decât are posibilitate să îndeplinească aceste ținte însă afilierea este favorizată de quantumul redus al acestui Timbru verde.

Alt respondent a sesizat o problemă în cazul comercializării de EEE provenite de la diferiți operatori economici naționali. *Același produs poate fi achiziționat de la mai mulți furnizori, iar dacă fiecare are alt „Timbru verde”, apar probleme la revânzarea produselor. Care „Timbru verde” rămâne valabil la afișarea pe site? Nu se poate comercializa același produs cu mai multe variante de „Timbru verde”. Comportamentul consumatorului ar putea fi influențat de valoarea cea mai mică, iar unele produse ar rămâne nevândute sau piața serviciilor de gestionare a DEEE ar încuraja prețul cel mai mic. Probabil că ar trebui reglementat prețul de gestionare pentru fiecare categorie și subcategorie de EEE.*

✓ **Trasabilitatea**

Un producător sesizează divergențe între raportările producătorilor, estimările statistice și realitatea operațională (de ex. EEE reexportate după prima punere pe piață națională). Instrumentele UE de calcul există, dar colectarea primară de date rămâne problematică, și sugerează - Trecerea la ținte bazate pe „WEEE generated” (acolo unde datele permit) + consolidarea trasabilității pe „leakage paths” (scrap, coșul municipal, export), controale pe fluxurile paralele și stimulente locale pentru centre municipale de colectare.

Alt producător susține că *Standardele minime de tratare și trasabilitate există, dar controlul în teren al instalațiilor și fluxurilor paralele (fier vechi/„mixed scrap”) e inegal; studii europene arată cantități semnificative de DEEE care scapă sistemului raportat.*

✓ **Inconsistența și fragmentarea datelor raportate către autorități**

Un respondent identifică faptul că - *În România, raportarea privind fluxurile de DEEE se realizează în principal prin Sistemul Integrat de Mediu (SIM-DEEE) gestionat de ANMAP, unde contribuie simultan producători, organizații colective, colectori autorizați, operatori de tratare și, mai recent, unități administrativ-teritoriale.*

Această diversitate de surse, combinată cu diferențe de metodologie și cu întârzieri în transmiterea datelor, generează lipsă de coerență între cantitățile raportate și situația reală din teren. În consecință, evaluarea corectă a gradului de conformare la țintele legale devine dificilă, iar autoritățile publice întâmpină obstacole în planificarea și monitorizarea politicilor de gestionare a DEEE.

În România, producătorii de EEE ajung să raporteze informații în **trei sisteme diferite**, administrate de instituții diferite. Acest lucru creează frecvent confuzie, deoarece se raportează **date similare, dar cu scopuri diferite.**

✓ **Lipsa de transparență a OTR**

Un alt aspect problematic identificat este *dificultatea de a verifica performanța reală a OTR. Raportările privind: contractele cu colectorii, costurile efective, eficiența operațională sunt limitate și greu accesibile. În lipsa unor informații clare, producătorii nu pot evalua corect dacă fondurile plătite sunt utilizate eficient și în interesul atingerii Țintelor de colectare și reciclare.*

În privința colaborării cu OTR, un respondent clamează lipsa pârghiilor de control asupra activității OTR sau a metodelor prin care să se asigure ca aceasta desfășoară activitățile asumate conform prevederilor legale în vigoare. *Faptul că gestionarea cantităților de DEEE se realizează în decursul a 3 ani, după anul în care EEE au fost introduse pe piață, face imposibilă vreo verificare din partea noastră. Chiar și auditul anual transmis de către OTR pentru anul precedent este tardiv și nu reprezintă o asigurare pentru situația următorilor 3 ani. Responsabilitatea ar trebui să rămână 100% la OTR odată ce noi am raportat cantitățile către ei și am efectuat plata facturilor care să asigure veniturile pentru gestionarea DEEE.*

✓ **Modificări repetate ale legislației aplicabile completării declarațiilor depuse de producător și OTR la AFM**

Un producător detaliază - Formularul *Declarației privind obligațiile la Fondul pentru mediu și instrucțiunile de completare* ale acestui formular au fost aprobate prin Ordinul nr. 591/2017 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Declarație privind obligațiile la Fondul pentru mediu”, ce a suferit 3 modificări și completări ulterioare, abrogat prin Ordinul MMAP

3173/2023 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Declarație privind obligațiile la Fondul pentru mediu” și a instrucțiunilor de completare a acestuia, cu 2 modificări ulterioare.

În modificarea din 16 ianuarie 2020 prin Ordinul nr. 60/2020, a fost eliminată din formularul declarației privind obligațiile la AFM ultima coloană „*Cantitatea de DEEE colectată de către OTR (kg)*”. De asemenea, prin același act normativ, a fost eliminat ultimul paragraf din *Instrucțiunile de completare și depunere a declarației*, care indica modalitatea de completare a acestei coloane.

Ulterior, începând cu anul 2024, obligația de completare a respectivei coloane a fost reintrodusă prin Ordinul nr. 3173/2023, după cum rezultă din instrucțiunile de completare din secțiunea X a acestui act normativ: „*In coloana "Cantitatea de DEEE colectată prin intermediul unei organizații colective (kg)" se înscriu cu cifre arabe, pe tip de DEEE, în kilograme, cantitățile de DEEE colectate prin intermediul unei organizații colective de către operatorii economici care au obligația de declarare, în perioada de raportare.*”

Ca urmare a modificărilor intervenite în anul 2024, producătorul susține - *Am primit de la OTR partener, o informare potrivit căreia obligația îndeplinirii țintei de colectare integral pentru anul 2024 și parțial pentru perioada 2025 - 2026 revine fostului OTR cu care am desfășurat relații contractuale până la sfârșitul anului 2023 și, ca atare, coloana respectivă din declarație trebuie completată de către noi cu informațiile primite din partea fostului OTR -care, între timp, a intrat în insolvență.*

În acest context, au apărut neclarități în ceea ce privește modalitatea de completare a declarațiilor aferente, respectiv a documentelor pe care ar fi trebuit să le obținem de la fostul OTR, care este răspunzător pentru îndeplinirea țintei de colectare și pentru ce perioadă, precum și neclarități privind îndeplinirea obligațiilor față de AFM.

✓ **Fluxuri paralele/informale**

Un respondent susține că -*o parte relevantă a DEEE ajunge în fluxul de fier vechi, la colectori informali sau la export neînregistrat ca DEEE, ceea ce „golește” schema REP și scade rata oficială de colectare.*

✓ **Lipsa infrastructurii locale**, a punctelor de colectare accesibile în localitățile mici.

Un producător susține - *Infrastructura deficitară de colectare, în special în zonele rurale, ceea ce limitează accesibilitatea cetățenilor și reduce volumele de deșuri preluate oficial (conform analizelor publicate de platforma SITAD).*

Deși legislația stabilește ținte ambițioase de colectare, infrastructura la nivel local rămâne deficitară: numărul punctelor de colectare este redus, logistica de transport este fragmentată, implicarea autorităților locale este adesea limitată. Această realitate creează un decalaj între

obligățiile legale și posibilitățile practice de colectare, ceea ce conduce la costuri suplimentare pentru producători și OTR, fără o recuperare eficientă a deșeurilor.

Considerăm că există spațiu pentru o implicare mai substanțială a administrației locale în activitatea de colectare a DEEE, ceea ce nu poate decât să crească gradul de colectare și procesare corectă a DEEE, cu evitarea sau diminuarea cantităților care par uneori să parcurgă o serie de fluxuri informale de circulație a deșeurilor în piață.

✓ **Lipsa de acordare de suport de către autorități** – care nu răspund solicitărilor de clarificări legislative și procedurale – a fost **reclamată de unii respondenți**.

Răspunsuri/opinii contradictorii sau lacunare ale reprezentanților AFM în ceea ce privește metoda de completare a declarațiilor ce trebuie depuse de către producători și OTR cu privire la cantitățile de DEEE introduse pe piață/cantitățile de DEEE colectate.

5.4.1 Dificultăți sesizate de OTR

✓ **Imposibilitatea atingerii țintelor de colectare**

Un OTR susține - *România, ca majoritatea statelor din zona Central și Est Europeană, este dezavantajată de ținta de 65% din media cantităților introduse pe piață în ultimii 3 ani pentru că este încă o piață nesaturată, în care există destul de multe achiziții de primă dotare. Acest lucru înseamnă că o achiziție a unui echipament nou nu are mereu drept rezultat scoaterea din uz și predarea spre reciclare a unui vechi. Ținta de colectare a deșeurilor este calculată în funcție de vânzările de aparate noi, dar vânzările de aparate noi nu presupun întotdeauna existența unui echipament vechi care să devină deșeu. Practic, **în momentul de față, în România se colectează echipamente introduse pe piață cu 10-15 ani în urmă, când volumul vânzărilor era semnificativ mai mic, fiind de asemenea influențat de scăderea consumului în perioada imediat următoare crizei.***

Stabilirea țintei la 85% din cantitatea generată, alternativă permisă de art. 7 alin. 1 al Directivei 2012/19/EU, utilizată deja de Ungaria, Luxemburg, Danemarca și Polonia, ar fi mult mai potrivită și ar conduce la ținte de colectare care vor menține și îmbunătăți actuala performanță, fiind în același timp realizabile.

*România a decis, de asemenea, să transfere integral către producători și organizațiile lor colective (OTR) responsabilitatea pentru atingerea țintei naționale de colectare, în condițiile în care **nu există infrastructură municipală de colectare și nici obligații specifice pentru ceilalți actori implicați în gestionarea DEEE.***

Alți respondenți declară - *România este încă în faza de început a construcției infrastructurii municipale de colectare care, în cea mai mare parte a statelor membre UE, aduce cel puțin 50% din cantitatea totală colectată. Proporția este mult mai scăzută în România, deși nu există date oficiale actualizate, cel mai probabil nu depășește 5%. Locul sistemelor municipale de colectare*

este suplinat parțial de operatori privați, care se afla în competiție cu colectorii de deșeuri metalice (în special în ceea ce privește colectarea DEEE de la echipamentele mari).

Începând cu 2020, **România este unul din cele două state membre UE care aplică o penalitate (de 4 lei/kg până în 2024, redusă din 2024 la 2 lei/kg)** pentru diferența dintre ținta de colectare și cantitatea colectată. Din informațiile noastre, nu se mai regăsește un sistem similar în niciunul din celelalte state membre, cu excepția Poloniei. Acest context creează speculații cu cantitățile de DEEE colectate. În prezent tarifele de colectare nu mai reflectă costurile sau valoarea fracțiilor conținute ci prezintă o tendință crescătoare pentru că se operează sub amenințarea penalității de 2 lei/kg, într-o **piață în care cererea este mult mai mare decât oferta, iar oferta nu poate crește semnificativ**, fiind limitată de cantitatea de echipamente scoase din uz de consumatorii casnici (gospodării) și companii. Acest lucru conduce, din informațiile noastre, la costuri de colectare de 2 – 3 ori mai mari decât în alte state membre. În plus, a crescut riscul apariției raportărilor frauduloase.

În concluzie, problemele concrete pe care le întâmpinăm sunt: cerința cotei de piață de 5%, garanția financiară de 2 milioane de lei, restricțiile impuse prin plafonarea cheltuielilor, care cumulat creează condiții nefavorabile dezvoltării organizațiilor mici și mijlocii din sectorul DEEE. **Aceste dificultăți nu numai că reduc oportunitățile de creștere și competitivitate ale entităților vizate, dar contribuie și la o structură de piață din ce în ce mai concentrată, ceea ce poate avea impact pe termen lung asupra echilibrului concurențial și asupra eficienței sistemului de gestionare a deșeurilor.**

Răspundere obiectivă, cu absența oricărei culpe, sub forma unei penalități (contribuții) pentru o țintă imposibil de atins și care este în întregime imputată producătorilor, cu ignorarea contribuțiilor celorlalți "actori" din gestionarea DEEE.

Chiar dacă Directiva DEEE prevede două modalități de calcul al țintei de colectare DEEE, anume 65% aplicat la media greutateii EEE pusă pe piață 3 ani anteriori și 85% din DEEE generate calculate conform algoritmului aferent Regulamentului UE 699/2017, **în România s-a adoptat doar prima variantă.**

În anii 2010, pe baza studiilor realizate în vestul Europei, în piețe mature, s-a considerat că rezultatele celor două metodologii sunt similare. Cu toate acestea, în România piața a avut o creștere mult mai rapidă - de exemplu, în anul 2024 s-a pus pe piață dublul cantităților comparativ cu anul 2014, ceea ce înseamnă că DEEE disponibile – echipamente aruncate/înlocuite – nu a ținut pasul cu baza de calcul al țintei. Aceasta înseamnă că, pentru o piață în creștere mai accelerată decât piețele mature, metodologia de calcul bazată pe 85% din DEEE generate ar fi fost mai adecvată.

Mai mult, din păcate, **Etool-ul** utilizat pentru calcularea DEEE generate a fost pre-populat cu date eronate din perioada 1980-2013, mult mai mari decât cele reale și de aici și ceea ce se calculează ca DEEE generate este o cifră mare și asta a descurajat autoritățile noastre să meargă în această direcție, chiar dacă, cu argumente, cifrele se puteau schimba.

În anul 2023, niciun stat european (care a raportat cifre credibile) nu a atins ținta de 65% din EEE puse pe piață, principala, dar de departe nu singura cauză fiind avântul pieței de panouri fotovoltaice. În consecință, mai multe state au trecut la raportarea în funcție de DEEE Generate: Ungaria, Luxemburg, Finlanda și Danemarca.

În România, din 2020 s-a introdus contribuția către AFM pentru ținta neîndeplinită de Producători și OTR (4 lei/kg până în 2022 și 2 lei/kg după, respectiv, separat pentru surse de lumină 20 lei/kg până în 2022 și 4 lei/kg după). Aceasta în condițiile în care nu există soluții formale de debarasare la nivel local pentru cetățeni, colectarea informală este omniprezentă și obiectiv nu se poate genera DEEE la nivelul țărilor stabilite.

Această situație a determinat: o speculă semnificativă pentru accesul la DEEE (s-a ajuns la situația ca 1 kg de DEEE să fie accesat de OTR la nivelul penalității). Timbrele Verzi trebuie să acopere această speculă și crește prețul echipamentelor noi, plătit de consumator; dar și practici ilicite în piața DEEE precum raportări fictive și operațiuni de tratare necorespunzătoare, iar România, la finalul anului, rămâne tot fără țintă atinsă (ca de altfel majoritatea statelor membre).

✓ **Lipsa unui sistem de coordonare a managementului DEEE**, în sensul art. 25, alin. 13-14 din OUG 5/2015, care să implice toți actorii de pe lanțul de generare, colectare, tratare, reciclare-valorificare-reutilizarea DEEE, precum și autoritățile de reglementare și control

Un OTR consideră că absența acestui tip de sistem, deși prevăzut la nivel de principiu în modificările legislative din 2024, existent de peste 10 ani în multe state membre UE reprezintă cauza principală a mai multor disfuncționalități.

Cele mai multe dintre problemele detaliate la punctele următoare ar fi ameliorate sau rezolvate prin implementarea unui sistem de coordonare.

În opinia noastră, acest sistem național de coordonare ar trebui să vizeze atingerea unui nivel în care:

- fiecare cetățean știe ce să facă cu un DEEE și are soluții de debarasare accesibile, în special puse la dispoziție de autoritățile locale. Acesta ar trebui informat prin campaniile naționale de conștientizare, iar prin campanii locale de informare află și de soluțiile locale (fixe și mobile);
- DEEE sunt preluate și transferate către operatori de pregătire pentru reutilizare și operatori de tratare care respectă standardele CENELEC 50625, cu accent pe neutralizare compuși

poluanți și recuperare materii prime critice. Operatorii care nu respectă standardele și generează riscuri de poluare suplimentară ar deveni mult mai vizibili și ușor de eliminat din sistem;

- *obligația de finanțare a sistemului se face și în practică conform legii (art. 28 și art. 32 din OUG 5/2025), adică în raport de ce se pune pe piață de către fiecare producător – individual sau care a transferat responsabilitatea – în condiții de contribuții egale la prestații echivalente.*

✓ **Lipsa punctelor de colectare locală, a CAV³¹-urilor**, precum și lipsa de implicare a autorităților locale în acest domeniu, lipsa infrastructurii adecvate pentru colectarea DEEE de la cetățeni (puncte de colectare municipale) sunt invocate de mai mulți respondenți.

Un sistem eficient de gestionare DEEE se bazează pe puncte de colectare accesibile pentru cetățeni. În Cehia, 70% din ceea ce se colectează provine din aceste puncte, iar în Franța 80%.

În România, există un număr foarte mic de astfel de puncte locale de colectare, iar, în absența acestora, cetățenii scot DEEE în fața locuinței, de unde sunt preluate de colectorii informalii sau le aruncă pe câmpuri, locuri virane ori în gunoiul menajer. Colectarea de la APL³²-uri și operatorii de salubritate delegați reprezintă sub 3% din rezultatele raportate la colectare DEEE la nivel național.

Colectarea prin magazine acoperă doar în foarte mică măsură acest deficit, acesta contribuie cu circa 15% din rezultatele raportate la nivel național.

Prin PNRR sunt prevăzute 565 de CAV-uri care ar trebui să fie funcționale până la finalul anului 2026, iar speranțele noastre sunt orientate spre un impact pozitiv. Totuși, numărul acestora nu va fi suficient, însă sperăm ca procesul de extindere să continue.

În cazul unui sistem de coordonare (Clearing House), înființarea și extinderea de CAV-uri și alte soluții locale, ușor accesibile, de preluare DEEE s-ar face organizat și coordonat, eficient și ar maximiza impactul finanțării la care producătorii sunt obligați.

✓ **Colectarea informală³³ – lipsa de control pentru prevenire și combatere** - invocată de mai mulți respondenți

Este foarte răspândită, în special în zonele rurale. Estimăm că mai mult de 70% din DEEE provenite din gospodăriile din România ajung să fie preluate de colectorii informalii. De aici, fie ajung la fier vechi descompletate, cu aruncarea în câmp a ceea ce nu are valoare, fie le predau la un colector, dar nu întregi, ci după ce se extrage ceea ce mai poate aduce venituri: cabluri (care

³¹ Centre de aport voluntar

³² Administrația Publică Locală

³³ Colectarea informală reprezintă situația în care preluarea deșeurilor, la „prima mână”, de la generator/deținător, nu se face de către un colector sau centru autorizat, ci de „colectori informalii”, care strâng de toate sau sunt specializați pe anumite domenii (așa-numiții colectori de „fiare vechi”).

se ard ulterior), motoare electrice, compresoare, bobine. DEEE care ajung ulterior în sistemul formal devin obiect de speculă. Acțiunile întreprinse până acum pentru combaterea acestui fenomen au fost insuficiente și cu efecte limitate.

Colectarea informală nu este eficient sancționată. Lipsesc controalele și datele oficiale (s-au făcut controale de către AFM și GNM la firmele de colectare dar nu știm care au fost consecințele). Din legislația specifică s-a eliminat articolul care pedepsea colectorul prins cu cantități de DEEE neacoperite. Ca urmare există pierderi semnificative în cantitățile de DEEE colectate oficial, ceea ce afectează atingerea țintelor de reciclare.

Cantitățile de EEE din REMAT-uri nu sunt înregistrate la ținta națională, ca urmare se pierde în cantitatea de deșeuri feroase și neferoase.

Piața neagră (colectorii informali) influențează prețurile și nu sunt luate măsuri coercitive semnificative împotriva acestora.

✓ **Autorizații de mediu acordate prea ușor unor operatori de tratare DEEE**

Un OTR susține - În ultimii ani, numărul autorizațiilor de mediu pentru tratarea DEEE a crescut semnificativ. **Aceste autorizații sunt acordate chiar și atunci când nu există infrastructură adecvată pentru depozitarea și tratarea DEEE, nu există cunoștințe suficiente despre poluanții care trebuie extrași și, mai ales, nu există fluxuri clare pentru reciclarea fracțiilor, valorificarea lor energetică și eliminarea nepoluantă.** Sunt numeroși operatori care nu dispun de înregistrările necesare (de exemplu, registrul de intrare și ieșire din instalațiile de tratare, fișele de stoc, borderourile de intrare DEEE), iar activitatea lor este complet netransparentă.

Există multe situații în care autorizațiile permit păstrarea fracțiilor timp de până la 3 ani, ceea ce contravine cerințelor legale de atingere a ratelor minime de reciclare și valorificare.

De asemenea, mulți operatori se concentrează exclusiv pe fracțiile feroase și neferoase, acumulând stocuri de fracții "problematic", precum plastic, beton, sticlă CRT, și evită să facă eforturi pentru a le trimite către fluxurile ulterioare.

Implementarea standardelor EN50652, care au fost introduse ca obligatorii la ultima modificare a legii, nu este deocamdată monitorizată nici de autoritățile care acordă autorizațiile și vizele anuale, nici de autoritățile de control. Certificarea realizată de o entitate acreditată trebuie să fie obținută până în iunie 2026, iar presiunile pentru amânarea acestui termen vor fi considerabile.

Nerezolvarea acestei probleme conduce la "griparea" mecanismului de gestionare nepoluantă a DEEE în etapele sale intermediare și finale.

✓ **Situația incertă a obligațiilor simplilor deținători de EEE**

Un respondent detaliază - *Legea prevede că entitățile care fabrică sau importă EEE nedestinate vânzării (de exemplu, pentru producție de energie prin panouri fotovoltaice), nu au calitatea de*

producători, dar sunt „obligăți să țină evidența acestor EEE, să încredințeze DEEE provenite de la echipamentele respective numai operatorilor autorizați pentru colectarea și/sau tratarea DEEE și să asigure finanțarea costurilor de gestionare.” În practică, acești operatori nu se înregistrează în Registrul Producătorilor, nu contribuie la finanțarea gestionării DEEE, își pierd calitatea de importator odată cu vânzarea parcurilor fotovoltaice. În lipsa unui mecanism clar de trasabilitate și înregistrare, cantitățile de EEE importate în acest mod scapă obligațiilor de raportare și finanțare a DEEE.

Se generează distorsiuni în evidența și finanțarea gestionării DEEE, deoarece:

- EEE nu sunt raportate ca puse pe piață și nu sunt incluse în statistici;
- furnizorul străin care vinde utilizatorului final din România ar trebui să fie producător care pune pe piață prin comunicarea de la distanță, aspect care este neglijat și nu se întâmplă în cele mai multe situații. Multe ferme de panouri fotovoltaice au adoptat această practică și nu numai;
- nu există nicăieri o evidență a „deținătorilor”, iar obligația de asigurare a finanțării DEEE, când se vor genera, va fi eludată pentru simplul motiv că nu este în niciun fel organizată; deținătorii vor preda pur și simplu DEEE la operatorii de colectare, care le vor raporta către OTR, de la care vor obține finanțare/contravaloarea colectării, din Timbrele Verzi de la producători.

✓ **Free riding pe platformele online – invocată de mai mulți respondenți**

Fenomenul este dezbătut la nivel european, deoarece, în majoritatea cazurilor, pentru EEE vândute prin marketplace-uri de pe platforme precum Amazon și Temu, se evită asumarea REP, atât pentru EEE, cât și pentru baterii, ambalaje ori chiar alte fluxuri. Deși fenomenul nu are aceeași amploare ca în vestul Europei, acesta există și în România și generează discrepanțe pe piață.

✓ **Ambiguități privind țintele de colectare aplicabile categoriei 3**

Un respondent susține - Art. 17¹ (1) introduce un sistem de creștere progresivă a țăintelor de colectare începând cu anul 2025. În cazul categoriei 3, unde colectarea se poate realiza doar din produse din aceeași categorie, nu este clar dacă se aplică în continuare ținta fixă de 65% sau țăintele progresive prevăzute la lit. a-e.

✓ **Durata de viață foarte lungă a unor echipamente precum panouri fotovoltaice (25+ ani)**

Unii respondenți susțin că determină o distanță foarte mare între momentul introducerii pe piață și momentul generării DEEE, ceea ce complică asumarea responsabilității și dimensionarea corectă a sistemului de colectare și tratare pe termen lung.

✓ **Neclarități privind transparența, comunicare și transferul costurilor către consumatori**

Conform **art. 34 din OUG nr. 5/2015**, producătorii și distribuitorii au obligația de a **informa cumpărătorii, la momentul vânzării EEE, cu privire la costurile colectării, tratării și eliminării** în condiții de protecție a mediului, prin **evidențierea separată** a acestor costuri.

Un respondent susține că - *nu este specificat clar ce tipuri de costuri trebuie prezentate: valoarea contribuției totale (Timbru verde) achitat către organizația de transfer responsabilitate sau doar valoarea costurilor de colectare, tratare și eliminare. În cazul în care este evidențiat efectiv doar costul de gestionare (colectare, transport și tratare), cine suportă costurile conexe și administrative, parte integrantă din valoarea contribuțiilor percepute de OTR?*

✓ **Lipsa unei metodologii clare, unitare și transparent privind modul de constituire a garanției**

Prevederile art. 25 alin. 9) lit. d) din OUG nr. 5/2015 aprobată prin Legea nr. 127/2024. Constituirea acestei garanții reprezintă o condiție obligatorie pentru emiterea licenței de operare.

Un respondent exemplifică - Conform textului legislativ, pentru constituirea acestei garanții organizația colectivă „*nu va utiliza sumele încasate în vederea gestionării DEEE conform prevederilor art. 28*”. Totodată, conform prevederilor art. 17 din Anexa nr.1 la O.M. 1494/846/2016, organizația colectivă are dreptul de a desfășura doar activitățile pentru care a fost licențiată și care sunt detaliate în textul normativ mai sus menționat. Mai mult decât atât, art. 31 alin. (1) din **OG nr. 5/2015**, aprobată prin **Legea nr. 127/2024**, prevede că metodologia de constituire a garanției financiare, precum și de utilizare a acesteia de către Administrația Fondului pentru Mediu se realizează conform art. 12¹ din OUG 196/2005, astfel: alin. (3) „*Metodologia de constituire a garanției financiare prevăzute la alin. (1) pentru producătorii de echipamente electrice și electronice și pentru organizații colective, precum și cu privire la utilizarea acesteia de către AFM se stabilește prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului, la propunerea Administrației Fondului*”.

Nu este clar faptul că producătorii sunt obligați legal să contribuie la strângerea fondurilor necesare constituirii garanției, care este modalitatea de calcul a contribuțiilor încasate de la producători în acest sens, care este regimul sumelor colectate - dacă garanția este valabilă pentru întreaga perioadă de autorizare, ce se întâmplă cu fondurile colectate în cazul în care organizația nu mai obține licența de operare sau cu sumele încasate de la producătorii cărora la un moment li se vor stinge obligațiile? Fiind definită drept garanție, aceasta ar trebui să fie returnabilă la momentul ieșirii unui producător din organizație sau la expirarea perioadei de autorizare.

✓ **Probleme privind trasabilitatea cantităților de deșeuri**, de la generare până la reciclare, raportări duble la autorități – invocată de mai mulți respondenți

Nu există un sistem informatic unitar și transparent care să permită urmărirea fluxurilor de DEEE de la colectare până la reciclare/eliminare. Sistemul SIM de la ANMAP este o raportare dublă la multe din categorii.

✓ **Activitatea autorităților responsabile** – invocată de mai mulți respondenți.

Colaborarea între autoritățile de mediu, UAT-uri și OTR este uneori deficitară, din cauza intereselor divergente sau a birocrăției (discuții legate de modificarea și aplicarea legislației, discutarea problemelor care apar în piață, a unor propuneri de soluționare, interpretarea legislației etc).

Publicarea datelor agregate de la AFM și ANMAP, astfel încât OTR să știe care este piața în care își desfășoară activitatea.

Îmbunătățirea aplicațiilor de raportare (ex AFM) în care modificările de date au în spate o procedura extrem de greoaie, precum și prelungirea termenelor de raportare (luna martie este un termen nerealist, pentru ca nu se finalizează nici auditurile).

Lipsa unui Ghid de încadrare, pentru a ști cu mai multă acuratețe ce echipament cade sub incidența acestei legi, OUG 5/2015 (lipsa lui duce la declararea aberantă a unor produse).

✓ **Lipsa stimulentei pentru materialele reciclate**

Un OTR susține - Există o presiune uriașă asupra reciclatorilor de DEEE, care au probleme mari cu creșterea prețului la energie și prețurile scăzute obținute la materialele secundare din tratarea DEEE. Dacă nu sunt impuse stimulente pentru materialele reciclate (care uneori sunt mai ieftine decât materialele virgine), va fi cu adevărat dificil pentru companiile de reciclare să rămână competitive pe piață.

✓ **OTR nou intrate pe piață cu tarife mici**

Un OTR susține - Există o mulțime de EPR-uri care au intrat pe piață cu prețuri de dumping, ținând cont de faptul că obiectivul pentru ultimii 3 ani este mic - asta înseamnă concurență neloială, dezechilibrare a pieței și dezavantaje pentru organizațiile care au obiective importante de atins.

5.4.2 Dificultăți sesizate de reciclatori

✓ **Implementarea standardelor CENELEC 50625 în tratarea DEEE și obligativitatea certificării operatorilor din domeniu din luna mai 2026**

Un reciclator susține - Organizația WEEELABEX Praga (non profit) este singura, în acest moment, care certifică conformarea cu standardele CENELEC 50625, la nivel european, dar asta este pentru că nicio altă organizație nu a demarat vreun proces de acreditare, aspect care poate fi demarat și în România de organizații interesate.

Pentru a dezvolta domeniul reciclării, în general este nevoie de linii de finanțare speciale destinate pentru a putea achiziționa ultimele tehnologii existente pe piață pentru reciclarea și tratarea deșeurilor.

✓ **Certificate de valorificare**

Un reciclator susține - *Anual ni se solicită de către OTR, certificate de valorificare de la operatorii unde s-au expedit fracțiile și DEEE, pentru calcularea ratei de valorificare și reciclare. Legislativ aceștia nu au obligația să furnizeze datele. Invocând acest motiv unii au refuzat să furnizeze informațiile cerute, influențându-ne astfel rata de valorificare/reciclare.*

✓ **Platforma de raportare SIATD**

Un respondent a precizat că aplicația SIATD este foarte complicată, este greoi modul de lucru cu înregistrarea deșeurilor pe subcategorii și apoi la transferuri identificarea deșeurilor care se transferă.

Raportarea în SIATD este greoaie, îngreunează activitatea și nu primim răspunsuri coerente în situațiile în care nu funcționează platforma. Momentan se raportează doar colectarea, deoarece celelalte (transport, tratare și expediere) nu funcționează încă.

✓ **Relația cu autoritățile responsabile. Lipsa de coordonare între autorități**

Lipsă de acordare de suport de către autorități – care nu răspund solicitărilor – susținută de mai mulți respondenți.

Dacă avem o colectare/tratare specială și cerem un punct de vedere de la autorități (AFM, Garda de mediu) primim răspunsuri diferite, sau chiar cerințe diferite. ANMAP, Garda de mediu, primăriile și OTR nu lucrează eficient împreună. Se înregistrează întârzieri în autorizări, raportări incomplete sau lipsă de control efectiv.

✓ **Infrastructură insuficientă**

Un reciclator susține - *Există o infrastructură limitată pentru colectarea și sortarea deșeurilor, în special la nivelul primăriilor, ceea ce îngreunează procesul de reciclare eficientă. Astfel majoritatea DEEE sunt colectate de firme direct de la populație de multe ori fără autorizații sau prin evaziune fiscală, iar DEEE care ajung în final în instalațiile de reciclare de la acești colectori sunt deja descompletate de fracțiile valoroase de metale neferoase sau prețioase.*

✓ **Lipsa de educație și informare**

Populația nu este suficient informată despre importanța reciclării și despre modalitățile corecte de gestionare a DEEE. Acest lucru duce la rate scăzute de colectare și reciclare.

✓ **Cerere redusă pentru materiale reciclate**

Există o cerere insuficientă pentru materialele reciclate, ceea ce descurajează investițiile în reciclare și afectează sustenabilitatea economică a acestui sector.

✓ **Dubla gestionare și raportare a deșeurilor** – susținută de mai mulți respondenți.

Cea mai mare problemă o reprezintă DUBLA gestionare a deșeurilor, atât intern, în cadrul societății, cât și pe platforma SIATD – vizibil îmbunătățită acum, dar tot nu permite importul în Excel a gestiunii deja efectuate. Ca în toate măsurile implementate în decursul anilor în domeniul deșeurilor, legiuitorul face „copy/paste” din ambalaje, lucru care este total nelucrativ în cazul DEEE.

O altă situație ar fi dubla raportare către ANMAP și AFM.

*

* *

5.5 Sinteza capitolului - Provocări în gestionarea DEEE

La nivelul UE27, în anul 2023, rata de colectare a DEEE a fost estimată la 37,5 %. Acest nivel se situează semnificativ sub ținta impusă prin *Directiva DEEE* (65%), evidențiind dificultăți persistente în atingerea obiectivelor de colectare la scară largă.

În ceea ce privește performanța individuală a statelor membre, doar 4 din cele 26 țări analizate au reușit să atingă țintele de colectare.

Deși legislația națională prevede obligații clare pentru toți actorii implicați în gestionarea DEEE, implementarea efectivă întâmpină provocări. În anul 2023, conform estimărilor făcute pe baza datelor AFM, România a atins 49% rată de colectare, în creștere față de 44% în anul 2021. Această evoluție reflectă un progres, însă nivelul rămâne sub ținta europeană, confirmând necesitatea unor măsuri suplimentare pentru îmbunătățirea sistemului de colectare.

Comisia Europeană a finalizat evaluarea Directivei DEEE în 2025 și pregătește revizuirea acesteia. Neatingerea țintelor de colectare de către majoritatea țărilor ridică semne de întrebare privind validitatea metodologiilor actuale de calcul. Particularitățile piețelor naționale, alături de rezultatele obținute în gestionare indică necesitatea **revizuirii cadrului metodologic la nivel european**, pentru a asigura o evaluare mai realistă și mai echitabilă a performanțelor statelor membre.

Fragmentarea normativă a domeniului DEEE în România, dispozițiile relevante fiind dispersate în numeroase acte normative de nivel primar și secundar generează dificultăți semnificative de interpretare și aplicare coerentă.

În mod similar, sistemul presupune un **număr semnificativ de obligații de raportare** către autorități diferite, în formate și la termene distincte, pentru informații în esență similare sau derivate din aceleași fluxuri de date.

În anumite situații, aceleași date privind cantitățile de EEE introduse pe piață sau DEEE gestionate sunt cerute în mai multe raportări, de la mai mulți actori în piață (producători/OTR/reciclatori), ceea ce generează costuri administrative suplimentare pentru aceștia, crește riscul de erori materiale sau inconsecvențe.

Apreciem că simpla **dublare a contribuției** datorate AFM de producători sau de OTR, **de la 2 lei/kg la 4 lei/kg**, introdusă în cadrul unei propuneri legislative a MMAP de revizuire a contribuțiilor la Fondul de mediu, nu va conduce la o îmbunătățire a ratei de colectare, în contextul rezultatelor actuale obținute în gestionare la nivel național și al dificultăților întâmpinate în atingerea țintelor. AFM a evidențiat o serie de dificultăți legate de modul de îndeplinire a obiectivelor de colectare de către OTR, precum și privind sursa de proveniență a deșeurilor încadrate de colectori ca DEEE. În contextul implementării principiilor *Directivei R2R*, care va conduce la prelungirea duratei de viață a echipamentelor și la amânarea transformării acestora în deșeuri, utilizarea metodei de calcul a țintei bazată pe cantitățile de EEE-POM riscă să genereze ținte de colectare nerealiste și necorelate cu fluxurile efective de DEEE. În aceste condiții, metoda alternativă bazată pe atingerea procentului de 85% din DEEE generate, asigură o corelare mai fidelă cu realitatea fluxului de DEEE, și este mai coerentă cu obiectivele economiei circulare și cu efectele așteptate ale politicilor de reparare și reutilizare promovate la nivelul UE.

Din perspectiva operatorilor economici implicați în gestionarea DEEE (producători/OTR/reciclatori), principalele deficiențe ale sistemului care generează disfuncționalități și afectează funcționarea eficientă a acestuia în România sunt rezultatul unei **reglementări fragmentate și complexe, a incertitudinii legislative/modificărilor frecvente ale legislației, obligațiilor de raportare în sisteme diferite și complicate, calității colaborării cu autoritățile, lipsei de trasabilitate digitale a cantităților de DEEE, fluxurilor paralele/informale de colectare, lipsei infrastructurii locale de colectare, capacității de tratare insuficiente, nivelului scăzut de conștientizare/educare a populației, fenomenului „pasagerului clandestin” - free riding pe platformele online, lipsei infrastructurii/certificărilor pentru reutilizare, dificultății financiare/administrative a implementării standardelor CENELEC.**

Conform respondenților, este necesară o colaborare strânsă între autorități, producători, organizații de transfer de responsabilitate și consumatori pentru reducerea deficiențelor sistemului de gestionare a DEEE.

5.6 Propuneri și recomandări

Propunem transmiterea către MMAP, care poate iniția modificarea *Legii nr. 127/2024*, a propunerii AFM, potrivit căreia, sumele încasate de OTR să nu fie utilizate de aceasta în totalitate în anul respectiv, ci să fie alocate spre cheltuire în cei trei ani în care organizația colectivă are obligația colectării DEEE. Ar fi obligatoriu ca organizațiile colective să păstreze aceste **sume la nivelul unor provizioane**, iar cheltuielile alocate colectării, precum și provizioanele să fie transparente și prezentate anual către Comisia de Supraveghere din cadrul MMAP.

Având în vedere implementarea principiilor *Directivei R2R*, care va conduce la prelungirea duratei de viață a echipamentelor și la amânarea transformării acestora în deșeuri, utilizarea metodei de calcul a țintei bazată pe cantitățile de EEE-POM riscă să genereze ținte de colectare nerealiste și necorelate cu fluxurile efective de DEEE. Pentru o corelare mai bună cu realitatea fluxului de DEEE, recomandăm MMAP să analizeze oportunitatea realizării unei analize tehnico-economice privind adoptarea metodologiei de calcul a țintei de colectare ca **85% din cantitatea de DEEE generată** în anul de referință.

6. Oportunitatea implementării unui sistem tip *Clearing House* în România – argumente pro și contra din perspectivă concurențială

Directiva DEEE se bazează pe principiile REP și „poluatorul plătește” (*Polluter Pays Principle* – PPP). Principiul REP permite producătorilor să delege gestionarea DEEE generate din echipamentele introduse pe piață către o terță parte.

Directiva nu folosește explicit termenul *Clearing House*, însă introduce obligații de raportare, trasabilitate și atingere a țintelor care, în practică, pot justifica implementarea unor mecanisme de coordonare centralizată, capabile să faciliteze alocarea deșeurilor între producători/OTR, schimbul de date, verificarea îndeplinirii țintelor și, după caz, mecanisme de compensare între diversele organizații care activează în domeniu.

„Clearing House” este un concept vechi, născut în sectorul financiar, abia recent „importat” în zona de deșeuri/DEEE.

Termenul **Clearing House** în DEEE este folosit pentru a descrie mecanismele care coordonează REP și fluxurile de colectare. Se mai utilizează și termenele apropiate, dar nu perfect echivalente, de **Clearing System** (mecanismul tehnic sau juridic de coordonare) și **Coordination Body** (organism de coordonare).

Clearing House reprezintă o structură neutră care coordonează și echilibrează responsabilitățile tuturor producătorilor și OTR într-un sistem REP. Rolul său principal este să asigure că **fiecare producător își îndeplinește corect obligațiile**, iar sarcinile de colectare sunt distribuite echitabil.

La nivel național, *Legea nr. 127/2024* introduce posibilitatea constituirii unui mecanism de tip *Clearing House*, sub forma a unui **sistem de coordonare a managementului DEEE**, cu participare obligatorie pentru toți producătorii, reprezentanții autorizați ai acestora, OTR, toți operatorii economici colectori și/sau tratatori autorizați și toate autoritățile administrației publice locale.

În vederea îmbunătățirii aplicării unitare a răspunderii extinse a producătorului și a îmbunătățirii gestionării DEEE la nivel național, prin HG și cu avizul Consiliului Concurenței, MMAP poate promova cadrul legal pentru implementarea, pe întreg teritoriul României, a acestui sistem.

Autoritatea de concurență apreciază că, din punct de vedere principal, nu consideră incompatibilă demararea unor discuții privind implementarea unui sistem *Clearing House* cu reglementările naționale în domeniu concurenței.

Condiția esențială care trebuie însă îndeplinită, din perspectiva legislației în domeniul concurenței, este ca, prin derularea unor astfel de acțiuni și în orice moment al acestora, să fie asigurată manifestarea deplină a concurenței pe piața gestionării DEEE.

6.1 Sistemul de tip Clearing House în managementul DEEE, la nivelul UE

[8<]

Tabelul nr. 2 Clearing House și gestionarea DEEE în UE - ianuarie 2026

Țara	Există un sistem de Clearing House în gestionarea DEEE?	Modul de funcționare a sistemului DEEE
Austria	da	Colectarea și reciclarea DEEE se efectuează prin sisteme specifice autorizate. În anumite cazuri, organismul de coordonare (<i>Elektroaltgerätekoordinierungsstelle</i>) poate corela colectarea DEEE.
Bulgaria	nu	Producătorii sau importatorii care introduc EEE pe piață trebuie să se înscrie într-un registrul gestionat de Agenția Executivă pentru Mediu și trebuie să achite așa numita „taxă pe produs”. Această taxă nu este plătită de către participanții la un sistem colectiv reprezentat de o organizație de gestionare a DEEE sau de către cei care îndeplinesc individual obligațiile de colectare separată, reutilizare, reciclare și/sau valorificare a deșeurilor. Remunerația către organizația de gestionare a deșeurilor este stabilită contractual. Organizația îndeplinește obligațiile de colectare separată, reutilizare, reciclare sau valorificare a deșeurilor în numele persoanelor care introduc pe piață EEE. Nu există o distribuție centralizată a obligațiilor de gestionare DEEE, acestea fiind proporționale cu cantitățile de EEE introduse pe piață de fiecare producător de EEE. Toți producătorii și organizațiile raportează date relevante, care sunt verificate de Agenția Executivă pentru Mediu, iar pe baza acestor date, Ministerul Mediului și Apelor și inspectoratele regionale efectuează controale și impun eventuale sancțiuni. Nu există un mecanism de compensare sau echilibrare între organizații în cazurile de neîndeplinire sau de depășire a țintelor.
Cipru	nu	Există o singură organizație non-profit, organizarea și administrarea sistemului DEEE fiind susținute prin cooperarea acestora cu o altă organizație non-profit, ca organism de management de implementare (de exemplu, logistica colectării, coordonarea reciclării).
Croația	nu	Mecanismul existent permite: alocarea obligațiilor de colectare pe baza cantităților de EEE introduse pe piață; colectarea centralizată a datelor raportate prin intermediul unui registru unic, gestionat de Fondul pentru Protecția Mediului și Eficiență Energetică; determinarea administrativă a cotelor producătorilor în scopul calculării obiectivelor de colectare pe baza cantităților raportate de EEE introduse pe piață; prevenirea suprapunerilor sau a dublei raportări.
Franța	da	Există un mecanism centralizat de coordonare pentru DEEE, sub forma unui organism de coordonare, operat de <i>OCAD3E</i> , ale cărui mandat și reguli de funcționare sunt aprobate periodic și supravegheate de autorități publice.

Țara	Există un sistem de <i>Clearing House</i> în gestionarea DEEE?	Modul de funcționare a sistemului DEEE
		Acesta acționează în numele tuturor OTR și asigură îndeplinirea colectivă a obligațiilor de colectare a DEEE. Sistemul a fost înființat în iulie 2005 și este operațional din 2006. Organismul de coordonare este o organizație condusă de producători de EEE și funcționează sub forma unui organism privat non-profit, fiind responsabil pentru: - coordonarea OTR pe anumite aspecte (de exemplu, campanii de informare și comunicare, elaborarea unui contract standard unic cu autoritățile locale); - furnizarea unui serviciu care oferă o interfață administrativă unică pentru autoritățile locale, ca parte a serviciului public de gestionare a DEEE provenite în gospodării (de exemplu, centralizarea cererilor de contracte între autoritățile locale și OTR și asigurarea faptului că sumele plătite de OTR corespund cantităților de DEEE colectate de autoritățile locale); - colectarea trimestrială a datelor necesare pentru întocmirea unui raport privind monitorizarea obligațiilor de colectare a OTR; - monitorizarea cantităților de deșuri colectate de OTR și evaluarea obligațiilor de colectare ale fiecărui OTR, proporțional cu cantitățile de EEE introduse pe piață; - alocarea obligațiilor OTR de finanțare a reparațiilor EEE (de exemplu, evaluarea nivelului resurselor financiare alocate de către fiecare OTR către anumite fonduri dedicate, proporțional cu cantitățile de EEE introduse pe piață în anul precedent); - alocarea obligațiilor OTR referitoare la colectarea DEEE provenite din gospodării și din alte surse.
Germania	da	Fundația pentru Registrul Deșeurilor de Echipamente Electrice și Electronice (<i>Stiftung EAR</i>), înființată în anul 2004, este organismul de coordonare și supraveghere pentru gestionarea DEEE, care acționează în numele Agenției Federale de Mediu. <i>Stiftung EAR</i> asigură: - organizarea colectării DEEE la punctele municipale dedicate; - alocarea obligațiilor de gestionare DEEE către producători, în funcție de cota de piață; - o distribuție justă și echitabilă a costurilor între producători; - colectarea datelor cantitative de la producători (EEE introduse pe piață, DEEE gestionate); - monitorizarea ratelor de colectare, recuperare și reciclare, conform legislației specifice naționale și UE; - baza de date pentru raportarea națională și europeană.

Țara	Există un sistem de <i>Clearing House</i> în gestionarea DEEE?	Modul de funcționare a sistemului DEEE
Irlanda	nu	Există două OTR care sunt responsabile cu gestionarea DEEE în Irlanda: WEEE Ireland și ERP Ireland. WEEE Ireland, operațională din 2005, reprezintă 96% din sectorul bateriilor și 74% din cel al EEE.
Italia	da	Există un organism de coordonare/centralizare a sistemului DEEE (<i>Centro di Coordinamento RAEE – CdC RAEE</i>), înființat și operațional din 2007. Acesta este o organizație de drept privat (nu o autoritate publică) format și finanțat de schemele colective care asigură îndeplinirea obligațiilor producătorilor în sistemul DEEE. Conform legii, toate schemele colective pentru DEEE provenite din gospodării trebuie să adere la <i>CdC RAEE</i> . Acesta funcționează sub supravegherea și controlul autorităților publice (2 ministere), având următoarele funcții principale: - acționează ca un centru de compensare între schemele colective – asigurând o alocare echitabilă și o coordonare a colectării, tratării și raportării rezultatelor în întreaga țară; - asigură condiții uniforme și standarde de servicii privind colectarea și gestionarea DEEE pentru toate schemele colective; - asigură semnarea de acorduri cu municipalitățile, colectorii de deșeuri și asociațiile din diferitele industrii pentru a sprijini implementarea consecventă a sistemului național; - menține sisteme de raportare și un registru al instalațiilor de tratare, precum și comunicarea rezultatelor către autorități.
Letonia	nu	Există un mecanism centralizat de coordonare a gestionării DEEE: fiecare producător de EEE trebuie să participe direct la sistemul de gestionare (în cazul stabilirii și aplicării unui sistem individual de gestionare) sau indirect (prin participarea la sistemele de gestionare organizate de OTR). Pentru a participa la sistemul de gestionare, trebuie încheiat un acord cu instituția administrativă de stat (SES). În același timp, fiecare producător de EEE trebuie să fie înregistrat în Registrul producătorilor de EEE sau în Registrul producătorilor de baterii și acumulatori. SES publică pe site-ul său web informații despre OTR care au încheiat un acord cu acesta, informații despre volumul fiecărui tip de EEE (6 categorii) introdus pe piață, volumul de DEEE colectate și reciclate. Mecanismul sintetizează și analizează informațiile despre contractele încheiate de fiecare OTR cu producătorii de EEE, DEEE colectate, procesate și reciclate din fiecare sistem de gestionare. Producătorii de EEE sunt liberi să aleagă un OTR cu care să încheie un contract pentru gestionarea DEEE. Actele normative prevăd că un producător de EEE poate încheia un contract pentru gestionarea unui tip de deșeuri cu un singur OTR, iar respectarea acestei cerințe este controlată de SES.

Țara	Există un sistem de <i>Clearing House</i> în gestionarea DEEE?	Modul de funcționare a sistemului DEEE
		Cota de piață a fiecărui OTR și modificările acesteia pot fi determinate pe baza datelor transmise de aceștia către SES.
Lituania	nu	Producătorii și importatorii care introduc EEE pe piață trebuie să se înregistreze în Sistemul național unificat de evidență a produselor, ambalajelor și deșeurilor (PPWIS/GPAIS), care este operat de Agenția pentru Protecția Mediului începând cu anul 2018. Aceștia trebuie să țină evidențe, să prezinte rapoarte, să furnizeze informații publice obligatorii și să organizeze individual sau prin sisteme colective colectarea, transportul și tratarea deșeurilor provenite din EEE pe care le pun pe piață. Respectarea obligațiilor producătorilor privind gestionarea DEEE este asigurată prin intermediul unor organizații neguvernamentale și non-profit autorizate, care preiau cu responsabilitatea producătorului (OTR). Aceste organizații sunt înființate și controlate de producători/importatori. Acestea organizează și/sau finanțează gestionarea DEEE pentru membrii lor și încheie contracte cu municipalități și operatori de deșeuri autorizați. Lituania aplică un model de organizare concurențială, fără un centru de coordonare. OTR concurează pentru a atrage producători și pentru a organiza colectarea cantităților de DEEE corespunzătoare cotelor de piață ale membrilor lor. Conform acestui model, producătorii sau OTR care acționează în numele acestora sunt supuse unor sancțiuni financiare pentru neîndeplinirea obiectivelor de colectare prevăzute de lege. Ministerul Mediului și Agenția pentru Protecția Mediului stabilesc obiective minime obligatorii de colectare și tratare pentru DEEE și determină cantitățile minime care trebuie gestionate de producători și/sau OTR, pe baza cantităților de EEE introduse pe piață, așa cum sunt raportate în PPWIS/GPAIS. Obligațiile sunt alocate cantitativ (tone de colectat/tratat) și proporțional cu cotele de piață ale producătorilor/OTR. Centralizarea și verificarea datelor de raportare se efectuează prin intermediul PPWIS/GPAIS, administrat de Agenția pentru Protecția Mediului, în care producătorii, importatorii și operatorii de gestionare a deșeurilor sunt obligați să înregistreze și să transmită date privind EEE introduse pe piață și privind DEEE colectate și tratate, permițând autorității competente să verifice informațiile raportate. Nu există un mecanism de compensare sau echilibrare între OTR pentru neîndeplinirea sau depășirea obiectivelor de colectare sau tratare a DEEE. În schimb, producătorii sau OTR care nu își îndeplinesc obiectivele pot primi sancțiuni financiare, în timp ce depășirea obiectivelor de către alte organizații nu este compensată sau redistribuită în cadrul sistemului. Cotele de piață relevante în sistemul de gestionare a DEEE sunt determinate pe baza cantităților de EEE introduse pe piața internă de către producători și importatori, așa cum sunt înregistrate în sistemul național de raportare. Suprapunerile sau dubla raportare sunt prevenite prin utilizarea

Țara	Există un sistem de <i>Clearing House</i> în gestionarea DEEE?	Modul de funcționare a sistemului DEEE
		obligatorie a PPWIS/GPAIS, în care toți producătorii, importatorii și operatorii de gestionare a deșeurilor trebuie să înregistreze și să transmită date privind EEE introduse pe piață și privind DEEE colectate și tratate, permițând Agenției pentru Protecția Mediului să verifice încrucișat datele și să se asigure că fiecare cantitate de DEEE este raportată o singură dată și de către entitatea corectă. Producătorii și importatorii de EEE sunt, de asemenea, obligați să desfășoare activități de informare și conștientizare publică privind prevenirea și gestionarea DEEE, inclusiv informarea consumatorilor cu privire la posibilitățile de reutilizare și pregătire pentru reutilizare, precum și punctele de colectare disponibile.
Malta	da	Sistemul centralizat este reprezentat de către o organizație non-profit, WEEE Malta, formată din producători și importatori de DEEE. Aceasta este autorizată de Autoritatea pentru Mediu și Resurse, fiind o filială a Camerei de Comerț Malteze pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii. WEEE Malta a fost înființată în august 2015. Aceasta are următoarele funcții principale: - gestionează obligațiile legale privind REP; - organizează colectarea DEEE din locurile desemnate și organizează transportul către instalațiile de reciclare aprobate; - se asigură că DEEE sunt tratate utilizând cea mai bună tehnologie disponibilă, concentrându-se pe eficiența costurilor și pe standardele de mediu; - colectează datele raportate către Autoritatea pentru Mediu și Resurse; - educă publicul și părțile interesate cu privire la practicile corecte de eliminare și reciclare a DEEE.
Norvegia	nu	Sistemul a fost instituit în anul 2022, dar schemele voluntare existau încă din anii 1990. Producătorii și importatorii de EEE trebuie să asigure colectarea, tratarea și reciclarea DEEE și trebuie să fie membri ai unui OTR, care realizează colectarea și reciclarea DEEE în numele lor. Sistemul funcționează astfel încât producătorii sau importatorii de EEE sunt responsabili pentru EEE și atunci când acestea devin deșeuri. Agenția Norvegiană de Mediu asigură cadrul normativ și aplicarea acestuia, în timp ce implementarea efectivă a sistemului este gestionată de OTR concurențe. OTR pot încheia un acord de coordonare a colectării cu alte OTR în limitele stabilite de Legea concurenței. O astfel de cooperare poate fi stabilită în zone ale țării în care colectarea ar duce altfel la o utilizare ineficientă a resurselor, de exemplu din cauza densității scăzute a populației și a distanțelor lungi de transport către instalațiile de tratare. Un acord privind colectarea coordonată trebuie să fie deschis tuturor OTR, iar acestea trebuie să utilizeze o terță

Țara	Există un sistem de <i>Clearing House</i> în gestionarea DEEE?	Modul de funcționare a sistemului DEEE
		parte neutră pentru a se asigura că informațiile sensibile din punct de vedere concurențial nu sunt partajate cu alte organizații. Agenția Norvegiană de Mediu poate solicita OTR să coordoneze colectarea, dacă este necesar, pentru a asigura o colectare continuă și la nivel național.
Olanda	nu	<i>Stichting OPEN</i> este un OTR înființat în 2019 de peste 200 de producători de EEE. Guvernul olandez a acordat acestui acest OTR exclusivitate (în 2021 și 2026), fapt care garantează că toți producătorii și importatorii de EEE și baterii își îndeplinesc colectiv responsabilitatea pentru colectarea și reciclarea DEEE prin intermediul său. O astfel de exclusivitate poate fi dată pe o perioadă de maximum 5 ani. Principalul beneficiu al acestui sistem este coordonarea facilă a acestuia de către autoritatea care aplică legislația de mediu, fiind totodată foarte transparentă partea responsabilă pentru gestionarea DEEE. Dezavantajul sistemului este că a fost eliminată concurența de pe piață. Dacă obiectivele nu sunt atinse sau sistemul nu funcționează corect, va fi foarte dificil pentru un concurent să intre pe piață după perioada de cinci ani de exclusivitate acordată unui singur OTR.
Polonia	nu	Sistemul DEEE se bazează pe un model descentralizat, multi-actor. Legislația permite funcționarea mai multor OTR, toate operând ca societăți comerciale de drept privat. Nu există un centru de compensare, un organism central de coordonare sau vreun mecanism de coordonare a activităților operaționale între OTR. Fiecare OTR își organizează independent activitățile de colectare, tratare și reciclare în numele producătorilor. Deși aceștia au posibilitatea să își îndeplinească obligațiile în mod individual, în practică, majoritatea sunt delegate OTR. Sistemul național de raportare electronică (BDO) a fost lansat în ianuarie 2018. Din anul 2020, raportarea electronică și evidența deșeurilor în BDO sunt obligatorii pentru toate entitățile din sector. Cu toate acestea, BDO nu acționează ca un organism de coordonare – este strict un sistem de înregistrare și raportare, fără funcții de coordonare operațională sau financiară. Aplicarea legii este efectuată de către autoritățile publice: -autoritățile regionale ale celor 16 provincii poloneze sunt responsabile de supravegherea administrativă a producătorilor și a OTR, inclusiv în ceea ce privește verificarea respectării obiectivelor de colectare și reciclare pe baza rapoartelor anuale, menținerea registrului național BDO și impunerea de „taxe pe produse” atunci când obiectivele nu sunt atinse; - Inspectoratul de Mediu (WIOŚ/GIOŚ) efectuează inspecții ale OTR, instalațiilor de tratare și producătorilor.

Țara	Există un sistem de <i>Clearing House</i> în gestionarea DEEE?	Modul de funcționare a sistemului DEEE
		Nu există o supraveghere centrală a fluxurilor financiare, o planificare operațională armonizată între OTR sau vreun mecanism care să echilibreze obligațiile de colectare în întregul sistem. Piața funcționează competitiv, fiecare OTR fiind responsabil exclusiv pentru proprii clienți.
Slovacia	da	În anul 2016, a fost introdusă schema de răspundere extinsă a producătorilor pentru DEEE, prin care aceștia au devenit responsabili pentru eliminare DEEE, având posibilitatea de a realiza acest lucru în mod individual (își colectează propriile DEEE și asigură eliminarea acestora) sau în mod colectiv (își deleagă obligațiile de colectare și eliminare a deșeurilor către organizații specializate – OTR). În prezent, există 9 OTR pe piață. În plus, a fost înființat așa-numitul centru de coordonare pentru fiecare tip de deșeu. Pentru DEEE există un centru de coordonare numit <i>KC Elektro</i> . Acesta este o organizație non-profit ai cărei fondatori pot fi doar OTR sau companii care își îndeplinesc individual obligațiile referitoare la gestionarea DEEE. <i>KC Elektro</i> are un organism de supraveghere/control, ai cărui membri includ și reprezentanți ai statului (numiți de Ministrul Mediului). În principal, centrul de coordonare reprezintă un sistem de echilibrare între OTR și producătorii responsabili individual pentru gestionarea DEEE în cazurile de depășire a obiectivelor. <i>KC Elektro</i> colectează, de asemenea, date privind cantitățile de DEEE introduse pe piață și privind cantitățile de deșeuri colectate, calculează cotele de piață și îndeplinește alte sarcini, în principal administrative și de raportare.
Slovenia	nu	Producătorii/distribuitorii de DEEE au obligația de a respecta procedura de înregistrare. După expirarea ciclului de viață al DEEE, aceștia sunt responsabili de gestionarea deșeurilor rezultate.
Suedia	nu	Există două organizații de transfer a responsabilității producătorilor.
Ungaria	nu	Ungaria are un sistem centralizat de coordonare DEEE, echivalent cu un singur organism de compensare/coordonare, mai degrabă decât cu o casă de compensare care coordonează mai multe OTR concurente. Sistemul DEEE maghiar este coordonat printr-o structură ierarhică a autorității publice, combinată cu obligații de răspundere extinsă a producătorului îndeplinite sub supravegherea statului. Începând cu 1 iulie 2023, sistemul a fost centralizat (complet) în cadrul <i>MOHU Mol Hulladékgazdálkodási Zrt.</i> (MOHU). Acesta deține exclusivitate la nivel național în privința gestionării deșeurilor, inclusiv DEEE, pe baza unui contract de concesiune publică. MOHU nu este o autoritate publică și nici un OTR condus de producători, ci un operator privat. Funcțiile de coordonare (colectare, finanțare, raportare, alocarea obligațiilor) sunt îndeplinite în cadrul național, nu prin

Țara	Există un sistem de <i>Clearing House</i> în gestionarea DEEE?	Modul de funcționare a sistemului DEEE
		intermediul mai multor OTR concurente. Datele raportate sunt centralizate și verificate de autoritățile competente în gestionarea deșeurilor, prin sisteme obligatorii de înregistrare și raportare, care servesc și la determinarea cotelor de piață relevante și la prevenirea suprapunerilor sau a dublei raportări. Legislația nu prevede un mecanism formal de compensare sau echilibrare între OTR. Echilibrarea financiară și operațională este internalizată; nu există o compensare între OTR, deoarece există un singur operator. Funcțiile suplimentare legate de coordonare, inclusiv inspecția, supravegherea pieței și aplicarea legii sunt îndeplinite de autoritățile publice.

Sursa: sinteză, pe baza datelor publice

6.2 Beneficii/riscuri ale implementării unui sistem de tip *Clearing House*

[8<]

Tabelul nr. 3 Posibile beneficii/riscuri ale instituirii unui sistem tip *Clearing House* în gestionarea DEEE

Posibile beneficii	Posibile riscuri
- facilitarea conformității: o entitate centralizată poate simplifica respectarea obligațiilor de reglementare impuse producătorilor, distribuitorilor și reciclatorilor; aceasta poate oferi proceduri standardizate și mecanisme de raportare, reducând astfel sarcinile administrative. - reducerea barierelor de intrare: o entitate de tip <i>Clearing House</i> poate reduce barierele la intrarea pe piață, oferind procese standardizate și resurse comune, încurajând noi intrări pe piață și inovarea în cadrul sectorului. - transparență: prin promovarea transparenței în stabilirea cadrului de formarea a prețurilor, sistemul <i>Clearing House</i> poate asigura o funcționare a acestuia fără costuri suplimentare inutile; mai mult, acest sistem poate gestiona alocarea punctelor de colectare și a volumelor de DEEE - de exemplu, făcând distincție între zonele mai profitabile (urbane) și zonele mai puțin profitabile (rurale) - într-un mod imparțial, ceea ce poate promova oportunități pentru noii intrați pe piață și poate preveni inegalitatea de oportunități între diversele scheme DEEE; cu un sistem centralizat de coordonare, participanților li se garantează accesul la rețele și informații comune. - reducerea costurilor: sistemul obligatoriu poate reduce costurile pentru producători prin eliminarea costurilor pe care aceștia le suportă din cauza profitului „parazit” al altor producători (cei care operează în afara sistemului <i>Clearing House</i> și introduc produse pe piață fără a plăti costurile de colectare și reprocesare; în ciuda acestui fapt, produsele lor aflate la sfârșitul ciclului de viață trebuie totuși absorbite de sistemul local de colectare și sortare a deșeurilor, care este finanțat de producătorii care participă la sistem). - inovație: prin facilitarea cooperării între diverse părți interesate, un centru de informare poate încuraja inovația și abordările colaborative pentru rezolvarea provocărilor complexe legate de reciclare. [8<]	- coluziune: sistemul <i>Clearing House</i> facilitează comunicarea și cooperarea între actorii care urmăresc un obiectiv economic similar; acest lucru ar putea - în anumite situații - să conducă la partajarea de informații sensibile din punct de vedere comercial și la coordonarea conduitei comerciale între concurenți, distorsionând astfel concurența. - bariere la intrarea pe piață: condițiile de înregistrare excesiv de stricte în cadrul <i>Clearing House</i>, care sunt dificil de respectat de către noii intrați, pot crea în mod eficient o barieră de reglementare în calea intrării pe piață pentru noii producători. - scăderea potențială a stimulentei pentru inovare: într-o anumită măsură, sistemul <i>Clearing House</i> poate să nu stimuleze suficient schemele individuale de conformitate pentru a îmbunătăți eficiența, a reduce costurile sau a introduce soluții noi, mai inovatoare, deoarece acestea funcționează în esență într-un cadru gestionat centralizat, cu funcționalități și modele de implementare stabilite; este important de menționat faptul că eficacitatea și funcționalitatea operațională a unui sistem de tip <i>Clearing House</i> pentru colectarea și reciclarea DEEE depind de implementarea la nivel național a legislației relevante, care pot varia între statele membre ale UE. <i>Sistemele trebuie să fie evaluate în mod individual, deoarece, dacă sunt implementate incorect, beneficiile prezentate pot să conducă la potențiale probleme de concurență. Cu toate acestea, dacă sunt proiectate corespunzător, beneficiile unui sistem <i>Clearing House</i> depășesc</i> [8<] <i>riscurile asociate acestuia.</i>

6.3 Probleme de concurență în sectorul gestionării DEEE în state membre

[8<]

*

* *

6.4 Sinteza capitolului - Oportunitatea implementării unui sistem tip *Clearing House* în România - argumente pro și contra din perspectivă concurențială

La nivel național, *Legea nr. 127/2024* introduce posibilitatea constituirii unui mecanism de tip *Clearing House*, sub forma a unui **sistem de coordonare a managementului DEEE**, cu participare obligatorie pentru toți producătorii, reprezentanții autorizați ai acestora, OTR, toți operatorii economici colectori și/sau tratatori autorizați și toate autoritățile administrației publice locale.

La nivelul UE, numai 6 din cele 18 țări care au transmis răspunsuri la solicitarea cu privire la utilizarea unui mecanism centralizat de coordonare în gestionarea DEEE, au implementat în managementul DEE-urilor un sistem de tip *Clearing House*. Implementarea unui astfel de sistem poate genera beneficii pentru mediul concurențial sau, dimpotrivă, riscuri pentru nivelul de concurență de pe piață.

În procesul de evaluare a oportunității implementării unui astfel de sistem în România, pe lângă particularitățile pieței naționale (nivelul consumului, durata de deținere a echipamentelor, ponderea sectorului informal de colectare a DEEE, deficiențele de colectare, nivelul infrastructurii și al capacității de tratare, absența sau dezvoltarea insuficientă a politicilor/programelor de reparare și reutilizare, fenomenul de *free-riding*, precum și comportamentul consumatorilor), trebuie analizate, în balanță, potențialele beneficii (facilitarea conformității, reducerea barierelor la intrare, transparentă, reducerea costurilor, inovație), cu posibilele riscuri (coluziune, bariere la intrarea pe piață, scăderea potențială pentru inovare).

Dacă sistemul este implementat incorect, beneficiile prezentate pot să conducă la potențiale probleme de concurență. Cu toate acestea, dacă sunt proiectate corespunzător, beneficiile unui sistem *Clearing House* depășesc [8<] riscurile asociate acestuia.

6.5 Recomandări

Consiliul Concurenței apreciază că un sistem de tip *Clearing House* funcțional, implementat la nivelul întregii industrii, menit să asigure atingerea obiectivelor de mediu, trebuie **să fie pe deplin compatibil cu legislația în domeniul concurenței**, inclusiv prin raportare la experiența și modalitatea concretă de implementare din celelalte țări europene.

7. Structura și mecanismele de funcționare a pieței serviciilor de gestionare a DEEE în România

7.1 Obiectivele și principiul sistemului de gestionare a DEEE

Sistemul de gestionare a DEEE în România se bazează pe principiul REP.

REP este un instrument de politică publică ce integrează costurile de mediu asociate produselor pe tot parcursul ciclului lor de viață în valoarea lor de piață. Obiectivele principale ale REP sunt prevenirea și reducerea DEEE, promovarea reciclării și reutilizării și, în ultimă instanță, maximizarea posibilităților de reutilizare, concomitent cu reducerea consumului de resurse naturale.

Principiul prevede că producătorii/importatorii care introduc EEE pe piața românească sunt responsabili atât fizic, cât și financiar, pentru impacturile asupra mediului și pentru generarea de deșeuri rezultate din procesul de producție și din utilizarea ulterioară a echipamentelor lor, precum și pentru gestionarea acestora la sfârșitul ciclului de viață.

În esență, REP încurajează economia circulară, urmărind obținerea reciclării la costuri minime pentru societate.

REP poate fi îndeplinită individual sau prin transferul responsabilităților către persoane juridice legal constituite, denumite organizații colective. Pe baza informațiilor transmise de AFM, în prezent, nu există producători/importatori de EEE care își îndeplinesc individual REP.

7.2 Evoluția principalilor actori implicați în gestionarea DEEE

Sistemul de gestionare a DEEE din România, structurat în jurul principiului REP, integrează un număr mare de actori principali, de la producători/importatori de EEE, OTR, până la operatorii autorizați pentru operațiunile de colectare, tratare și reciclare și autoritățile publice. Această structură interconectată gestionează întreg ciclul de viață al deșeurilor, însă sistemul se confruntă cu dificultăți legate de trasabilitate și de atingere a țintelor de colectare.

7.2.1 Evoluția nr. de producători/importatori de EEE din România

În România, producătorii/importatorii care introduc pentru prima dată pe piața națională EEE sunt obligați să se înregistreze în **Registrul național al producătorilor (RNP)**, gestionat de ANMAP. Procedura de înregistrare și raportare în RNP a devenit obligatorie din anul 2019³⁴, iar începând cu anul 2020, se prevede și **actualizarea anuală**, până la data de 20 martie, a **Numărului unic de înregistrare**, prin depunerea la ANMAP a documentelor necesare.

În perioada 2020–2025, piața EEE a înregistrat o dinamică ascendentă atât în ceea ce privește numărul producătorilor activi³⁵, cât și al volumului total introdus pe piață.

³⁴ Prevedere impusă prin Ordinul Ministrului Mediului nr. 269/2019.

³⁵ Producători/importatori care au introdus pe piața națională EEE și au transmis către AFM *Declarația privind obligațiile la Fondul pentru mediu* pentru calculul contribuției prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. w) din OUG nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, cu modificările și completările ulterioare.

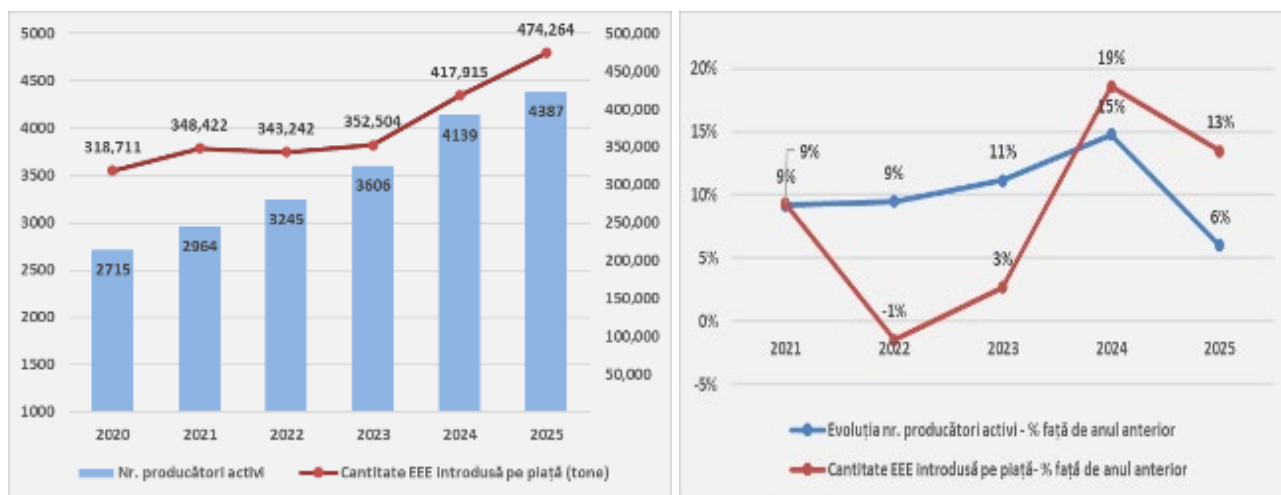

Numărul producătorilor activi a crescut, de la aproximativ 2.700 în anul 2020 la 4.400 în 2025, cu peste 60% în cinci ani. Ritmul de creștere a scăzut semnificativ în anul 2025, pe fondul **creșterii TVA-ului (de la 1 august 2025)**, a **accizelor la carburanți (de la 1 ianuarie și 1 august 2025)** și a **eliminării plafonării prețului energiei (de la 1 iulie 2025)**. Măsurile au disipat un șoc la nivelul întregii economii, generând costuri mai mari pentru producția/distribuția de EEE, induse de mărirea cotei de TVA, majorarea accizelor la carburanți, liberalizarea prețului la energie, scăderea puterii de cumpărare a consumatorilor, astfel încât unele companii au amânat decizia de a intra pe piață.

Creșterea numărului de producători activi a fost însoțită de o majorare substanțială a cantităților de EEE introduse pe piață. Dacă în anul 2020 cantitatea introdusă a fost de aproximativ 319 mii tone, în 2025, acesta a depășit 474 mii tone³⁶, ceea ce reprezintă o creștere de aproape 50%.

Deși evoluția a fost relativ stabilă până în 2023, anii 2024 și 2025 marchează o accelerare vizibilă a volumelor, pe fondul intensificării consumului, al creșterii vânzărilor online și al înlocuirii mai rapide a EEE. Similar cu evoluția numărului de producători, ritmul de creștere în anul 2025 a scăzut față de anul anterior și în cazul cantităților de EEE introduse pe piața românească, așa cum se poate observa în următoarea figură.

Figura nr. 15 Evoluția numărului de producători/importatori de EEE activi din România

Sursa: prelucrări ale datelor AFM

Evoluția pieței EEE reflectă o diversificare semnificativă a pieței, impulsionată atât de intrarea pe piață a unor noi actori, inclusiv comercianți online și importatori IMM-uri, cât și de extinderea portofoliilor unor producători deja existenți.

Din perspectiva funcționării mecanismului REP, creșterea accelerată a volumelor de EEE introduce presiuni suplimentare asupra infrastructurii de colectare și tratare.

³⁶ Sursa: prelucrări pe baza datelor AFM

7.2.2 Evoluția numărului de OTR, în contextul noilor reglementări

Pe piața gestionării DEEE, pot opera doar OTR autorizate de către MMAP, care dețin licență de operare valabilă și avizată anual. Aceste organizații preiau obligațiile legale ale producătorilor/importatorilor privind gestionarea DEEE, acționând ca intermediari între producători, operatori de colectare și autorități și asigurând îndeplinirea responsabilităților de mediu.

Primul OTR (ECOTIC), înființat în 2006, a fost autorizat în 2007, prima baza legală de reglementare a organizațiilor colective fiind introdusă prin HG nr. 448/2005 privind DEEE, act normativ care a transpus Directiva 2002/96/CE (WEEE I) privind DEEE. HG nr. 448/2005 a introdus pentru prima dată REP, simbolul pubelei barate, ținta de 4 kg/locuitor/an, eco-taxa vizibilă, precum și posibilitatea înființării OTR.

Prima revizuire majoră a legislației a fost realizată prin HG nr. 1.037/2010 privind DEEE, care a abrogat HG 448/2005 și care a introdus garanția financiară obligatorie, raportarea trimestrială, sancțiuni mai mari și lista de 10 categorii de EEE, punând bazele funcționării reale a OTR și pregătind trecerea la țintele europene mai dure introduse în 2016.

Directiva DEEE a fost transpusă în legislația națională prin OUG 5/2015, care a abrogat HG nr. 1037/2010 și a introdus ținte graduale minime de colectare, ce ajung până la 65% din anul 2021, sistemul „*Open Scope*”³⁷, vizarea anuală a licenței de operare a OTR, garanția financiară recalculată anual, răspunderea vânzătorilor online și ideea de *Clearing House* – practic tot ce definește sistemul actual de gestionare DEEE în România.

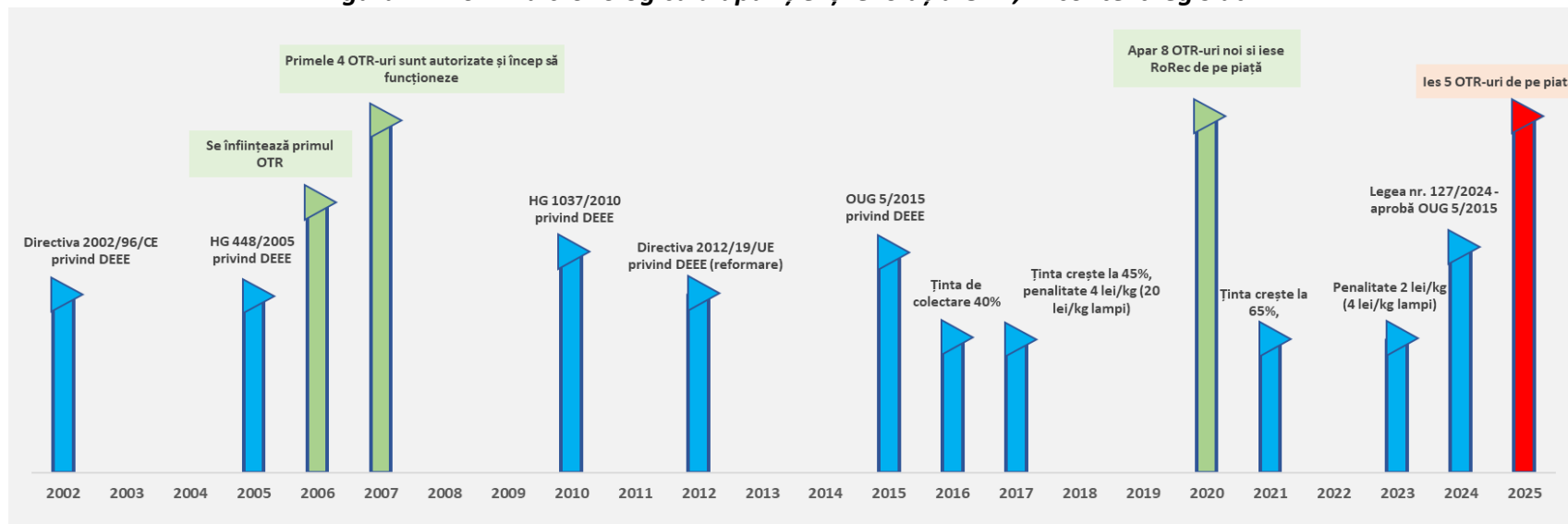
Regimul OTR a devenit mult mai riguros prin adoptarea *Legii nr. 127/2024* care a aprobat cu completări și modificări OUG nr. 5/2015, după 9 ani de dezbateri în Parlament. Legea a introdus prevederi mai stricte pentru OTR, operatori de tratare și producători/importatori de EEE.

Cronologia apariției și evoluției OTR, în context legislativ este sintetizată în următoarea figură.

³⁷ Toate echipamentele care depind de curenți electrici sau câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător și cele pentru generarea, transferul și măsurarea acestor curenți sau câmpuri sunt considerate EEE și generează obligații legale de colectare, tratare și reciclare ca DEEE rezultate. Legislația prevede și anumite excepții, cum ar fi echipamente medicale implantabile active.

Figura nr. 16 Linia cronologica a apariției și evoluția OTR, în context legislativ

*Intrările pe piață au fost marcate în anul înființării OTR, iar ieșirile în anul în care OTR și-au încetat activitatea pe piață.

Sursa: prelucrări proprii

În anul 2007, au fost autorizate și au început să funcționeze în România primele patru organizații colective: Ecotic, Recolamp, Environ și RoRec.

În perioada 2008-2019, s-au înființat alte șapte OTR, urmate de alte opt organizații în anul 2020. În același an, RoRec devine primul OTR care iese de pe piață.

În baza *OUG nr. 5/2015*, aprobată prin *Legea nr. 127/2024*, pentru a-și putea continua activitatea în anul 2025 (licențele de operare active fiind prelungite până la data de 31 martie 2025), OTR au fost obligate să obțină o nouă licență de operare³⁸.

În anul 2025, patru OTR (Ascenta, Ecopoint, Electrowaste și Respo DEEE) ies de pe piață. Niciuna din aceste organizații nu a depus dosarele pentru reautorizare, întrucât nu îndeplineau criteriul **deținerii unei cote de piață de cel puțin 5%** pentru cel puțin o categorie de EEE pentru care se solicită licențierea. De asemenea, din 10 decembrie 2025, Eco Lighting (asociație absorbită) fuzionează prin absorbție cu Eco One (asociație absorbantă).

Asociația RESPO DEEE a intrat în procedura generală de insolvență din 29.11.2023, urmată de faliment declarat în 12.03.2025. Motivul principal invocat în comunicatul public³⁹ al Asociației, a fost penalizarea aplicată de către AFM cu o sumă dublă față de cifra de afaceri, pentru neîndeplinirea ȋntelilor de colectare, obiectiv imposibil de atins, susținea președintele Asociației, din motive obiective și independente de eforturile depuse, ceea ce a afectat sever situația financiară a organizației.

După ultima intrare pe piață, din anul 2021, în anul 2025, a fost înființat **Ale-Green UMB**, care a obținut autorizarea în luna februarie 2026. Totuși, în luna aprilie 2026, pe site-ul propriu al organizației, nu se regăsea, așa cum prevede legislația⁴⁰, lista producătorilor pentru care implementează obligațiile privind REP și nici lista acționarilor/asociaților și a membrilor fondatori.

Din cele 19 OTR active pe piață la sfârșitul anului 2023, la sfârșitul anului 2024, un număr de 18 întreprinderi⁴¹ erau active pe piață.

³⁸ Potrivit *Procedurii și criteriilor de acordare a licenței de operare, revizuire, vizare anuală și anulare a licenței de operare a organizațiilor colective și de aprobare a planului de operare pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile, acordarea licenței reprezentanților autorizați, precum și componența și atribuțiile comisiei de autorizare, pentru gestionarea DEEE*, aprobată prin *Ordinul MMAP nr. 1494/846/2016*, cu modificările ulterioare.

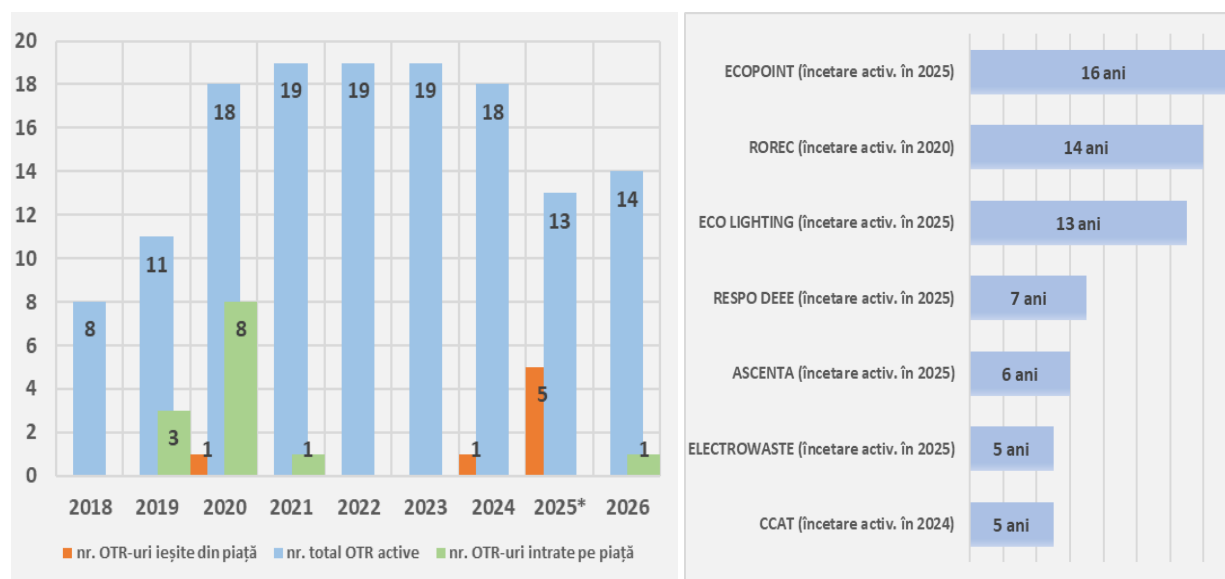
³⁹ <https://ecologic.rec.ro/comunicat-insolventa-asociatiei-respo-deee-nu-are-efecte-pentru-producatori/>

⁴⁰ Ordinul MMAP nr. 1494/846/2016, privind licențierea organizațiilor colective, cu modificările ulterioare.

⁴¹ ARCWASTE COLLECTION S.R.L. (CUI 42537035), ASCENTA DEE S.R.L. (CUI 43174469), Asociația CENTRUL NAȚIONAL DE RECICLARE ELECTRICE SI ELECTRONICE (CUI 42953223), Asociația ECO LIGHTING COLLECT (CUI 31661860), Asociația ECO ONE (CUI 38078228), Asociația ECOPOINT (CUI 26382567), Asociația ECOTIC (CUI 18870966), Asociația ENVIRON (22484904), Asociația GREEN FORT (CUI 41064761), Asociația RECOLAMP (CUI 22195531), Asociația RESPO DEEE (CUI 41292468), ECO-POSITIVE S.A. (CUI 42062149), ECOTRON SA (CUI 42132872), ELECTROWASTE CONSULTING SRL (CUI 43805179), REDPOINT MANAGEMENT SOLUTIONS S.R.L. (CUI 42653498), RLG SYSTEMS ROMANIA S.R.L. (CUI 23321450), ROMEC GREEN S.R.L. (CUI 42300364) și SAFE WASTE D.E.E.E. S.R.L. (CUI 42498351).

Figura nr. 17 Evoluția nr. de OTR active pe piață (stânga) și durata de activitate a celor ieșite de pe piață (dreapta)

*) Eco Lighting a ieșit de pe piață, ca urmare a fuziunii cu Eco One finalizată la 10 dec. 2025.

Sursa: prelucrări ale datelor MMAP (<https://mmediu.ro/domenii/mediu/deseuri/comisie-deee/>)

Ca o confirmare a îngrijorărilor de închidere a pieței generate de unele prevederi ale *Legii nr. 127/2024*, analizate în **subcapitolul 4.2 Alte aspecte cu posibil impact anticoncurențial identificate în Lege**, numai **14 organizații colective au obținut relicențierea în anul 2025**, ceea ce reprezintă o **scădere cu 28% față de anul anterior**. Luând în calcul și fuziunea prin absorbție a Eco Lighting cu Eco One (finalizată la data de 10 decembrie 2025), scăderea totală a numărului de actori activi pe piață a fost de aproximativ 28% în anul 2025 față de 2024.

Datele privind durata de activitate a OTR ieșite de pe piață indică **un model de operare pe termen mediu și lung**, nu un comportament oportunist. Astfel, duratele efective de operare, între 5 și 16 ani, contrazic afirmațiile, formulate de către unele părți interesate din domeniu, potrivit cărora unele organizații ar fi fost create doar pentru a acumula contribuții (*timbrul verde*) într-un orizont de 3 ani, fără intenția de a gestiona toate DEEE pentru care au preluat REP.

Reducerea numărului de OTR conduce **la o concentrare mai mare a pieței și la diminuarea opțiunilor pentru producători**.

7.2.3 Evoluția numărului de reciclatori

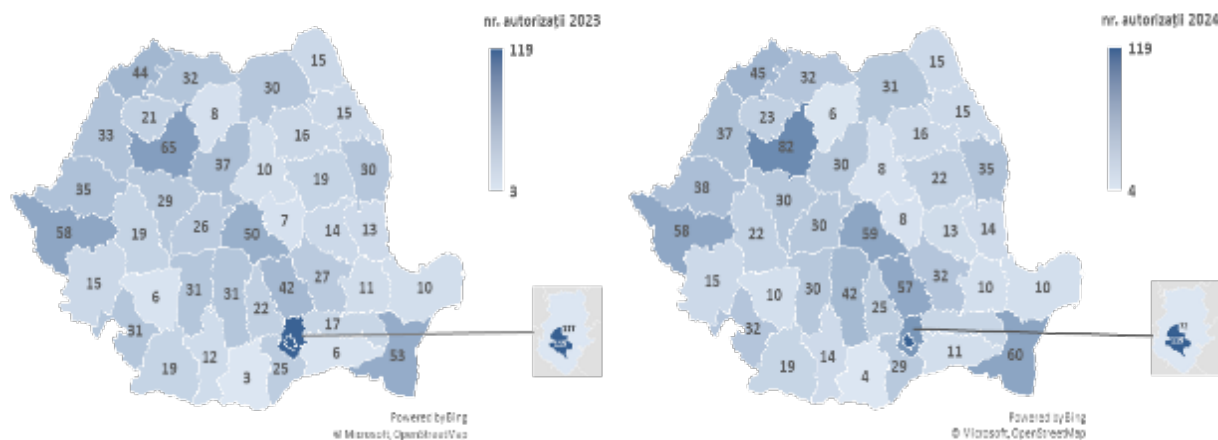
Perioada 2023 – 2024 relevă o dezvoltare a rețelei de colectare a DEEE, reflectată prin creșterea numărului de operatori autorizați și a punctelor de lucru deschise la nivel național.

Numărul operatorilor autorizați să colecteze DEEE a crescut cu 5,45%, de la 899 în 2023 la 948 în 2024, sugerând o ușoară intensificare a concurenței la nivelul ofertei de servicii de colectare. O creștere similară s-a înregistrat și pentru punctele de lucru autorizate. Acestea au crescut cu 4,48%, de la 1.227 la 1.282, ceea ce arată extinderea moderată a rețelei teritoriale, fără o schimbare structurală radicală. Raportul puncte de lucru/colector rămâne aproape constant (aprox. 1,36 în 2023 și 1,35 în 2024), ceea ce indică faptul că extinderea s-a făcut mai ales prin intrarea unor noi colectori pe piață, nu prin creșterea rețelei operatorilor existenți.

Rețeaua de puncte de lucru prezintă o distribuție inegală la nivel teritorial. La nivelul anului 2024, din totalul de 41 de județe, 7 județe operează cu un aparat logistic minimal (între 4–10 puncte de lucru), 30 de județe dețin între 11–59, iar 3 județe concentrează peste 60 de puncte de lucru fiecare. Municipiul București înregistrează cea mai mare concentrare cu 119 unități de colectare DEEE autorizate, așa cum se poate observa în următoarea figură.

Figura nr. 18 Distribuția punctelor de lucru autorizate să colecteze DEEE, la nivel național

Sursa: prelucrări pe baza datelor ANMAP

Structura teritorială sugerează existența unor „centre” regionale cu densitate ridicată a infrastructurii de colectare, alături de un grup de județe cu acoperire minimă, unde accesul generatorilor la servicii specializate este limitat și presiunea concurențială între colectori este redusă. În schimb, în județele cu peste 60 de puncte de lucru este de așteptat o competiție semnificativă între operatori, cu efecte potențiale asupra nivelului tarifelor și a calității serviciilor, dar și risc de fragmentare excesivă a pieței locale.

Comparativ cu fluxul de colectare, perioada 2023 – 2024 a marcat o evoluție ușoară a infrastructurii de tratare a DEEE în România.

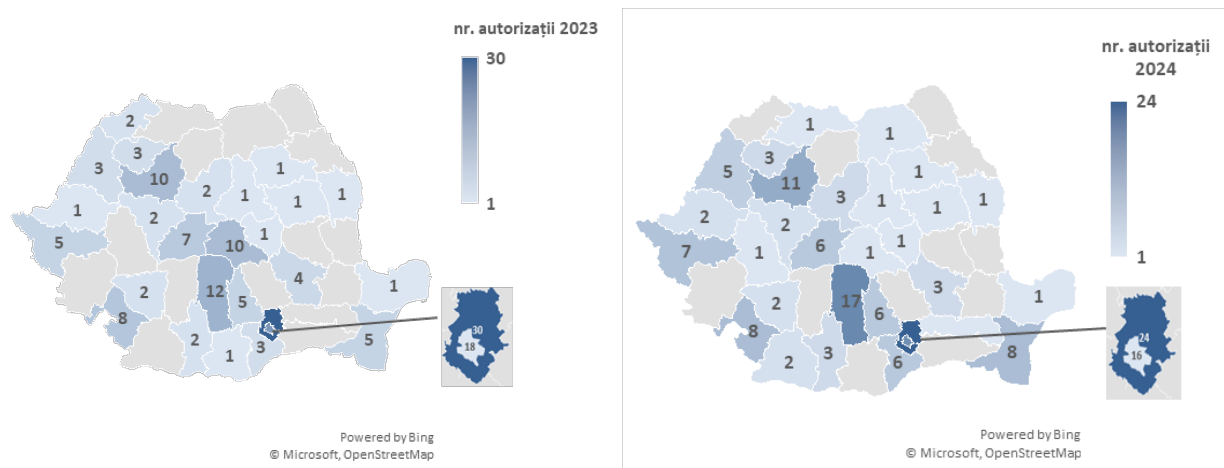

Numărul de operatori autorizați să trateze DEEE a crescut marginal, de la 118 în 2023 la 120 în 2024. Punctele de lucru autorizate au crescut de la 141 la 145, ceea ce indică o **stabilitate structurală** a pieței, cu o ușoară extindere a capacității.

Tratarea DEEE necesită investiții semnificative în tehnologie, spații, echipamente și conformare, ceea ce explică dinamica lentă.

Repartizarea geografică a punctelor de lucru indică o vulnerabilitate, **circa o treime din județele României nu dețin unități de tratare autorizate**. Din perspectiva concurenței, această situație denotă faptul că operatorii din aceste județe sunt captivi logistic, fiind obligați să transporte deșeurile pe distanțe mari, ceea ce crește costurile și scade rentabilitatea colectării. La nivelul anului 2024, 20 județe au între 1 și 5 unități de tratare, 7 județe între 6 și 14, iar 3 județe depășesc 15 puncte de lucru. București și Ilfov cumulează 40 de unități de tratare a DEEE, așa cum se poate observa în următoarea figură.

Figura nr. 19 Distribuția punctelor de lucru autorizate să trateze DEEE, la nivel național

Sursa: prelucrări pe baza datelor ANMAP

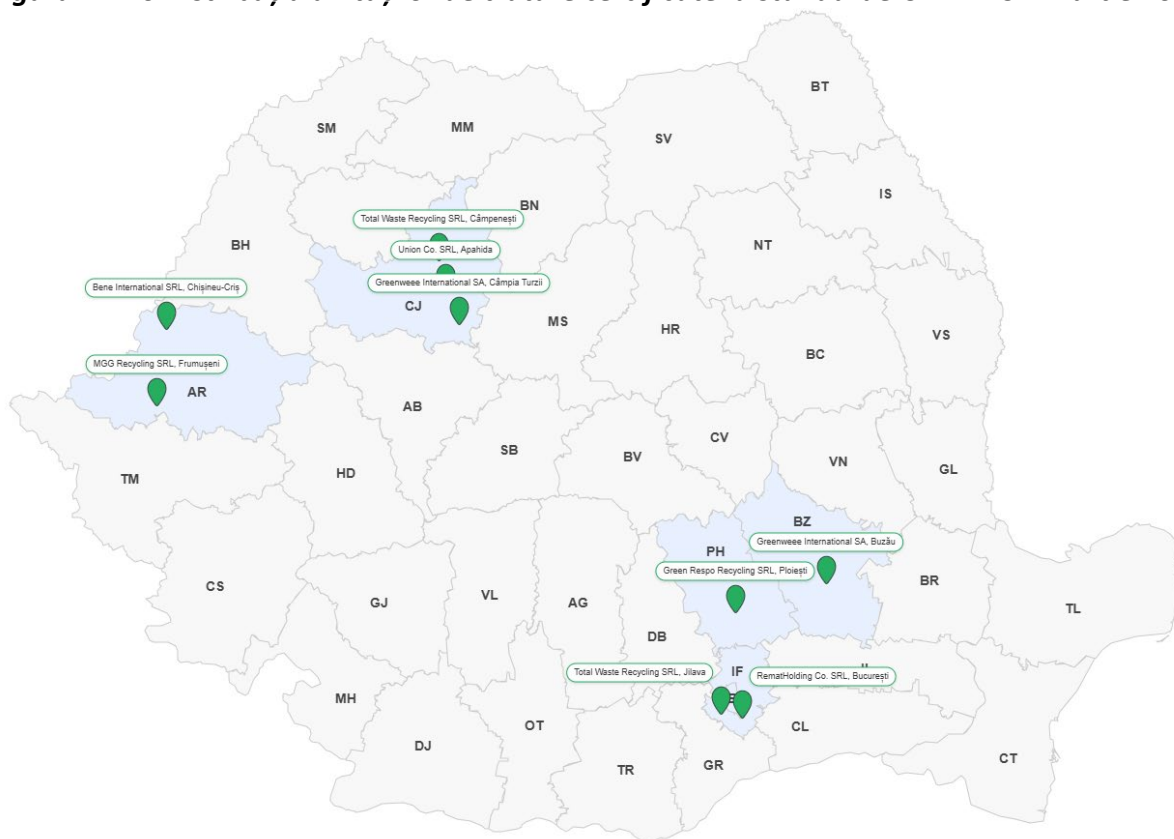
Intrarea în vigoare, la **14 mai 2026**, a **reglementărilor care impun conformarea tratatorilor de DEEE la standardele CENELEC** va genera o creștere importantă a costurilor de conformare și poate deveni o barieră de intrare sau de menținere pe piață pentru operatorii mici și mijlocii din sectorul tratării DEEE, în special în contextul în care, în prezent, nu există organisme de certificare acreditate la nivel național pentru aceste standarde.

În luna martie 2026, doar 7 operatori (reprezentând circa 6% din cei 120 de operatori autorizați pentru tratarea DEEE în anul 2024) dețineau certificările necesare pentru a-și continua activitatea după data de 14 mai 2026, în 10 unități de tratare, ceea ce indică un risc de apariție a unor disfuncționalități pe piață, inclusiv reducerea capacității de tratare și creșterea

dependenței de un număr foarte limitat de operatori. Distribuția geografică a unităților de tratare certificate la standarde CENELEC este redată în următoarea figură.

Figura nr. 20 Distribuția unităților de tratare certificate la standarde CENELEC – martie 2026

Sursa: prelucrări pe baza datelor WEEELABEX

7.3 Cererea pe piața gestionării DEEE

Cererea pe piața serviciilor de gestionare a DEEE reprezintă **nevoia de servicii specializate pentru colectarea, tratarea, reciclarea și valorificarea acestor deșeuri**, fiind generată, în principal, de obligațiile de mediu impuse generatorilor de deșeuri electrice.

Nivelul cererii este influențat de factori economici (volumul și dinamica vânzărilor de EEE, ciclul de viață al produselor și ritmul de înlocuire, puterea de cumpărare, investițiile în infrastructura de colectare/tratare), tehnologici (durata de utilizare, inovarea, digitalizarea), sociali (conștientizarea, comportamentul și disponibilitatea consumatorilor de a preda echipamentele vechi), de piață (costurile serviciilor, disponibilitatea punctelor de colectare) și legislativi (impunerea de obligații și obiective).

Principalele surse ale cererii sunt:

- **Producătorii/importatorii de EEE**, care au obligații legale privind gestionarea DEEE rezultate din produsele introduse pe piață;
- **Retaileri și distribuitori de EEE**, ce au obligația să preia anumite tipuri de DEEE;
- **Autorități publice și instituții**, care generează sau administrează fluxuri de deșeuri;
- **Consumatori finali** (indirect), prin predarea deșeurilor în sistemele organizate.

Cererea include următoarele categorii principale de servicii de:

- **colectare și transport DEEE;**
- **sortare și depozitare temporară;**
- **tratare, reciclare și eliminare;**
- **raportare și conformare legală.**

Dinamica cererii reflectă atât ritmul de utilizare și înlocuire a EEE, cât și presiunea exercitată asupra serviciilor de gestionare.

7.4 Oferta pe piața gestionării DEEE

Oferta pe piața gestionării DEEE reprezintă ansamblul serviciilor specializate de preluare, procesare și valorificare a acestor deșeuri, adaptate cerințelor legislative, tendințelor tehnologice și standardelor tehnice impuse.

Aceasta este generată de operatori autorizați de colectare, transport, tratare și reciclare, OTR, alți furnizori de servicii conexe (logistică, raportare, consultanță pentru conformare) și include următoarele categorii principale servicii: preluare și colectare selectivă, logistică și transport, tratare și reciclare (dezmembrare, recuperare materiale), eliminare fracții nereciclabile și raportare, remunerate prin contribuții de REP plătite de producători.

Nivelul ofertei reflectă **ce servicii există efectiv în piață și în ce condiții pot fi ele furnizate** entităților care au obligația de a gestiona DEEE.

Dinamica ofertei este influențată de factori precum numărul și capacitatea operatorilor pe piață, nivelul tehnologic al instalațiilor, acoperirea geografică a serviciilor, prețurile și condițiile contractuale.

7.5 Mecanisme de funcționare și fluxuri operaționale

Piața gestionării DEEE funcționează ca un sistem integrat, fundamentat pe mecanismul REP, prin care responsabilitatea financiară și operațională este transferată de la bugetul public către producători/importatori – entitățile care introduc echipamentele pe piață, cu scopul stimulării economiei circulare prin colectare, reciclare și valorificare.

Arhitectura acestui sistem presupune trei fluxuri principale interdependente:

- **fluxul financiar** - producătorii plătesc „*Timbrul verde*” către OTR pentru a acoperi costurile de gestionare;
- **fluxul logistic**, ce implică rețele de colectare (puncte de retail, centre municipale și campanii mobile) care dirijează deșeurile către operatori autorizați pentru tratare și reciclare;
- **fluxul de raportare**, prin care trasabilitatea fiecărui kilogram de DEEE este monitorizată pentru a demonstra atingerea Țintelor legale.

Eficiența mecanismului este determinată de echilibrul dintre cererea de servicii de reciclare (impusă de legislația de mediu) și oferta operatorilor autorizați, sub supravegherea autorităților de control care validează conformitatea proceselor cu standardele de protecție a mediului și economie circulară.

Cum funcționează efectiv mecanismul – Producătorii/importatorii înregistrează cantitățile de EEE introduse pe piață la ANMAP, transferă obligațiile către OTR autorizate prin contracte REP și plătesc contribuții (*Timbrul verde*), în funcție de cantitate, care finanțează gestionarea deșeurilor generate.

OTR organizează colectarea prin contractarea operatorilor autorizați, care preiau DEEE de la consumatori casnici/juridici prin puncte fixe (magazine, centre de colectare), campanii mobile sau programul „Rabla pentru electrocasnice”.

Odată colectate, deșeurile sunt preluate de operatori de transport autorizați și direcționate către **centre de tratare și procesare**, unde are loc depoluarea (extragerea substanțelor periculoase precum freonul, mercurul sau plumbul) și dezmembrarea componentelor.

Mecanismul se finalizează prin **valorificarea materială**, unde fracțiile rezultate (metale, plastice, sticlă) sunt reintroduse în circuitul economic ca materii prime secundare sau **energetică** a fracțiilor nereciclabile. Componentele nerecuperabile (reziduuri periculoase) sunt eliminate controlat, în instalații autorizate.

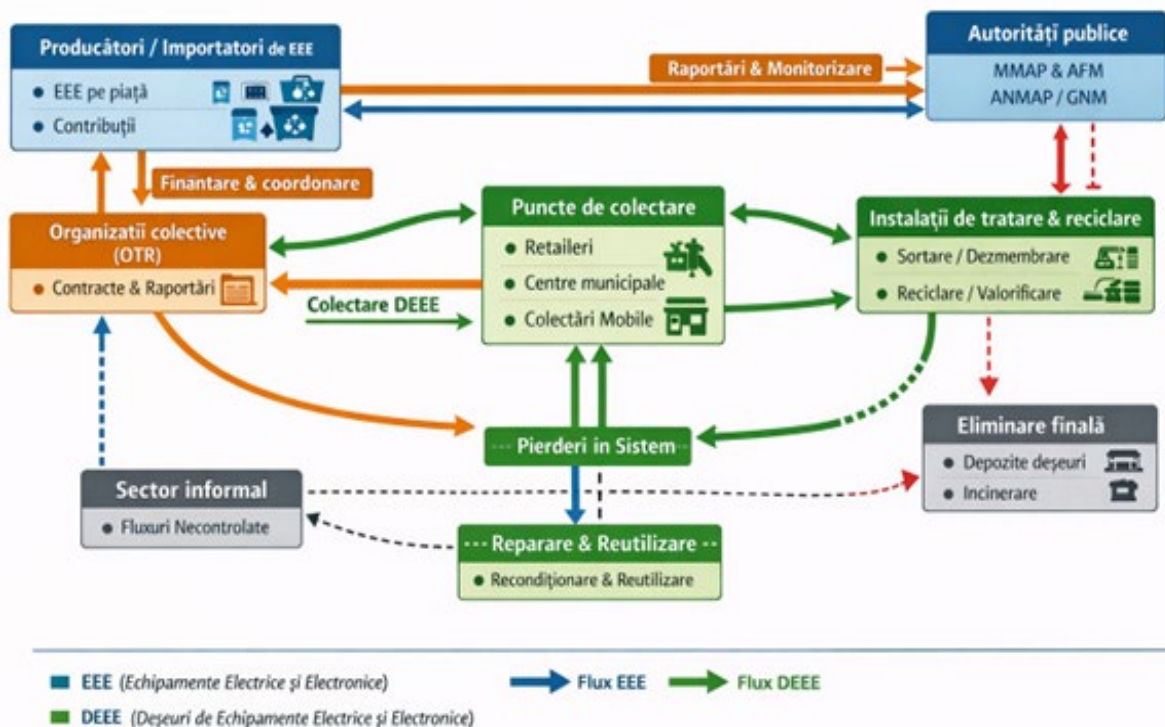
Trasabilitatea întregului parcurs este raportată electronic către autoritățile de mediu pentru a valida îndeplinirea Țintelor legale de reciclare.

În România, sistemul se confruntă cu provocări majore – grad scăzut de colectare (cantități de DEEE ajung informal la fier vechi sau sunt considerate deșeuri menajere), exporturi ilegale și o infrastructură deficitară.

Diagrama fluxurilor operaționale și a relațiilor dintre entități este redată în următoarea figură.

Figura nr. 21 Diagrama fluxurilor operaționale și a relațiilor dintre entități

Sursa: prelucrări interne

7.6 Sistemul de raportare și monitorizare

Sistemul de raportare și monitorizare a DEEE reprezintă infrastructura informațională esențială, prin care sunt urmărite cantitățile de echipamente introduse pe piață, respectiv cantitățile de deșeuri colectate, tratate și valorificate, precum și gradul de îndeplinire a obligațiilor legale ale actorilor implicați.

Sistemul este caracterizat de o multitudine de obligații de raportare către autorități diferite (AFM, ANMAP, autorități locale), ceea ce generează un cadru birocratic complex, cu suprapuneri de informații și sarcini administrative semnificative pentru entitățile implicate în gestionarea DEEE (producătorii/importatorii EEE, OTR, reciclatorii/tratatorii deșeurilor generate).

Conform răspunsurilor primite în cadrul studiului, **producătorii/importatorii** realizează următoarele **raportări privind cantitățile de EEE-POM**:

- ✓ către AFM: lunar, până la data de 25 a lunii următoare, în format electronic, prin platforma AFM, (Declarație privind obligațiile la Fondul pentru mediu).

Pe lângă cantitățile de EEE-POM, această declarație include cantitățile introduse pentru care se realizează obiectivele în mod individual și prin transfer către OTR, precum și cantitățile de DEEE colectate în mod individual și prin OTR.

- ✓ către OTR: lunar, conform condițiilor contractuale stabilite.
- ✓ către ANMAP: frecvență anuală, până la o anumită dată a anului următor, stabilită de către fiecare unitate județeană, în format electronic, prin completarea chestionarului specific din cadrul Sistemului Integrat de Mediu (SIM) și fizic, prin depunerea la fiecare unitate județeană a raportării anuale.

De asemenea, pentru a putea opera pe piață, este necesară înregistrarea în **Registrul național al producătorilor de EEE**, gestionat de ANMAP, ce presupune actualizarea anuală, până la data de 20 martie, a numărului de înregistrare, pe baza depunerii unei documentații.

Reciclatorii DEEE înregistrează în *Sistemul informatic de asigurare a trasabilității deșeurilor* (SIATD), gestionat de AFM, următoarele informații:

- în modulul de **colectare**: tranzacțiile de colectare la comandă și tranzacțiile de colectare din surse proprii, astfel:
 - în secțiunea **achiziție**: zilnic, fiecare operațiune de colectare (tranzacție), concomitent cu înregistrarea în sistemul electronic intern al întreprinderii:
 - referitor la furnizor: sursa achiziției – datele de identificare ale persoanei fizice/juridice, localitatea și data achiziției;
 - referitor la transportator: datele de identificare ale persoanei fizice/juridice, tipul transportatorului, datele licenței de transport;
 - referitor la DEEE: categoria, subcategoria, codul, cantitatea în kg și numărul de bucăți;
 - documente specifice de transport: numărul și data avizului de însoțire a mărfii, numărul și data bonului de cântar; numărul de identificare al anexei de transport.
 - în secțiunea **alocare**: fiecare tranzacție înregistrată în secțiunea achiziție se alocă către un OTR - categoria de DEEE; contractul de colectare încheiat cu OTR, cantitatea în kg și număr bucăți.
- în modulul de **tratare**: la momentul martie 2025, modulul nu era pe deplin funcțional.

Către ANMAP/unitatea județeană a acesteia, reciclatorii/tratatorii de DEEE au precizat faptul că raportează informații privind colectarea, transportul, precum și tratarea și valorificarea deșeurilor. În plus, se transmite către această instituție:

- ✓ un raport privind gestionarea deșeurilor, pe baza datelor înscrise în evidențele lunare ținute pentru fiecare tip de deșeu, până la data de 15 martie a fiecărui an, pentru anul anterior;
- ✓ un raport privind gestionarea DEEE, până la data de 20 martie a fiecărui an, pentru anul anterior.

În urma analizei legislației în vigoare, **a rezultat faptul că OTR** au obligația⁴² de a raporta către AFM cantitatea totală de EEE pentru care s-a preluat responsabilitatea și cantitatea de DEEE colectată, pe categorii.

De asemenea, OTR transmit⁴³ ANMAP, online și pe suport hârtie, datele referitoare la EEE și DEEE pentru fiecare producător în parte pentru care au preluat responsabilitatea, până cel târziu la data de 20 martie a fiecărui an pentru anul precedent.

Până la data de 15 mai a fiecărui an, OTR transmit Comisiei de autorizare (formată din reprezentanți ai MMAP, Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, ANMAP și ai Gărzii Naționale de Mediu) situația îndeplinirii obiectivelor pentru anul anterior⁴⁴. Această raportare cuprinde următoarele informații, pe fiecare categorie de DEEE:

- EEE pentru care s-a preluat responsabilitatea (tone și număr bucăți);
- DEEE colectate (tone și număr bucăți), defalcate pe cele provenite de la gospodăriile particulare și pe cele provenite de la alți utilizatori;
- Rată de colectare realizată;
- DEEE tratate;
- DEEE valorificate;
- Rată valorificare;
- DEEE reciclate;
- Rată reciclare;
- DEEE refolosite ca aparate întregi.

Ansamblul acestor raportări, diferențiate pe tipuri de operatori și autorități, configurează un sistem de monitorizare cuprinzător, dar fragmentat, în care complexitatea administrativă ridicată

⁴² Ordinul MMAP nr. 3.173/2023 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului „Declarație privind obligațiile la Fondul pentru mediu” și a instrucțiunilor de completare a acestuia.

⁴³ Procedura din 2019 pentru stabilirea înregistrării, raportării, frecvenței de raportare către Registrul național al producătorilor, precum și a modulului de evidență și de raportare a informațiilor prevăzute la art. 9 alin. (4) și la art. 27 alin. (6) din OUG nr. 5/2015 privind DEEE.

⁴⁴ Ordinul MMAP nr. 1.494/2016 pentru aprobarea procedurii și criteriilor de acordare a licenței de operare, revizuire, vizare anuală și anulare a licenței de operare a organizațiilor colective și de aprobare a planului de operare pentru producătorii care își îndeplinesc în mod individual obligațiile, acordarea licenței reprezentanților autorizați, precum și componența și atribuțiile comisiei de autorizare, pentru gestionarea DEEE.

riscă să afecteze atât calitatea datelor colectate, cât și capacitatea actorilor de a se concentra pe îmbunătățirea efectivă a performanței de mediu.

7.7 Mecanismele de preț specifice sectorului serviciilor de gestionare a DEEE

Mecanismele de preț din sectorul serviciilor de gestionare a DEEE reflectă complexitatea activităților implicate, costurile operaționale și obligațiile legale.

Prețurile sunt structurate astfel încât să acopere costurile colectării, transportului, tratării, reciclării și valorificării și, în același timp, să stimuleze comportamente ecologice, prin intermediul contribuțiilor REP (*Timbrul verde*), plătite de producători către OTR, stabilite în funcție de cantitatea de EEE introdusă pe piață (pe bucată sau pe unitate de greutate). Valoarea contribuțiilor plătite de producători este transferată clientului final.

Menționăm următorii factori care influențează prețurile:

- factori de cost: inflația, costurile cu energia și combustibilul, investițiile în tehnologii noi, obligațiile suplimentare de raportare și trasabilitate, conformitatea cu standardele tehnice (CENELEC);
- factori de venit: volatilitatea prețurilor materiilor prime secundare (metale, plastic, sticlă) – când prețurile scad, tarifele pot crește pentru a compensa diferența;
- factori concurențiali și de reglementare: numărul de actori (OTR, colectori, tratatori), eventuale contribuții plătite la Fondul pentru mediu pentru neîndeplinirea ȋntelilor.

7.7.1 Mecanismul de stabilire a valorii Timbrului verde

Așa cum a fost menționat anterior, în baza unei contribuții financiare plătită de producătorii/importatorii de EEE, OTR organizează întregul proces de colectare, reciclare și raportare a deșeurilor către autorități.

Conform legislației principale⁴⁵, costurile colectării, tratării și eliminării în condiții de protecție a mediului trebuie să acopere minimum valoarea necesară realizării ȋntelilor de colectare și valorificare a DEEE, generate de masa respectivului echipament și nu pot fi mai mici decât minimul real necesar pentru gestionarea EEE respective, atunci când acestea devin deșeuri, și nici să nu depășească costurile reale suportate pentru acestea.

De asemenea, contribuțiile financiare percepute de OTR producătorilor, pentru care aceștia îndeplinesc obligațiile privind răspunderea extinsă, vor respecta următoarea structură:

- cel puțin 70% costuri de colectare, preluare, tratare, valorificare și eliminare în condiții de protecție a mediului a DEEE pentru toate EEE introduse pe piață, fără a aplica în formula de calcul ratele de colectare și/sau valorificare;

⁴⁵ OUG 5/2015, cu modificările și completările ulterioare.

- maximum 10% costuri pentru dezvoltarea/funcționarea sistemului de gestionare a DEEE;
- maximum 5% costuri pentru studii, informare și conștientizare;
- maximum 15% cheltuieli de funcționare a organizației care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului.

Lista cu valorile costurilor de gestionare stabilite de organizațiile colective valabilă cel puțin 6 luni.

Legislația secundară⁴⁶ prevede îndeplinirea anumitor obligații pentru OTR, precum:

1. să acționeze fără discriminare și să asigure desfășurarea activității de gestionare a DEEE în mod transparent față de producătorii pentru care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului;
2. să afișeze pe pagina de început a site-ului propriu și să respecte valoarea contribuțiilor financiare percepute producătorilor pentru care îndeplinește obligațiile privind răspunderea, evidențiate separat pe fiecare categorie în parte;
3. să perceapă aceleași contribuții în relația cu toți producătorii pentru care implementează obligațiile privind REP.

Conform răspunsurilor primite, OTR au **modalități eterogene** pentru stabilirea valorii *Timbrului verde*. Jucătorii mari din piață au prezentat metodologii destul de amănunțite (ce iau în considerare costurile de gestionare, cheltuielile organizației, obiectivul de reciclare, greutatea DEEE ș.a., utilizând formule de calcul de complexitate variată), în timp ce OTR cu o cotă mai mică de piață par a aplica metode mai puțin elaborate.

[8<]

În continuare, sunt prezentate câteva exemple privind modul de calcul al *Timbrului verde*, așa cum au fost explicate de patru OTR active pe piață din România, de dimensiuni diferite:

Exemplul A – OTR cu cotă importantă de piață

[8<]

Exemplul B – OTR cu cotă importantă de piață

[8<]

Tabelul nr. 4 Elemente de cost luate în calcul la determinarea Timbrului verde – Ex. B

[8<]

Exemplul C – OTR cu cotă medie de piață

⁴⁶ Ordinul comun al MMAP și al Ministrului Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri nr. 1.494/846/2016.

[§<]

Tabelul nr. 5 Elemente de cost luate în calcul la determinarea Timbrului verde – Ex. C

[§<]

Tabelul nr. 6 Elemente de cost luate în calcul la determinarea Timbrului verde/subcategorie

[§<]

Exemplu D – OTR cu cotă redusă de piață

[§<]

7.7.2 Mecanismul de stabilire a tarifelor de colectare, transport, tratare și reciclare

Tarifele de colectare, transport, tratare și reciclare se stabilesc pe baza costurilor efective, a condițiilor de piață și a unor factori tehnico-logistici specifici fiecărui flux operațional.

Tariful de colectare (lei/tonă sau lei/kg), principal, reflectă:

- densitatea punctelor de colectare și distanțele până la instalațiile de tratare;
- volumul și frecvența ridicărilor (colectare „bulk” vs. cantități mici, ritm regulat vs. ocazional);
- tipul fluxului de DEEE (voluminoase, ecrane, mici echipamente, periculoase etc.), care influențează manipularea și necesarul de personal;
- regimul de finanțare (dacă producătorii acoperă integral costurile prin OTR sau există cofinanțare din buget local/alte surse).

Tarifele de transport (lei/km, lei/tonă-km sau lei/tonă cursă) se stabilesc în general, în funcție de:

- distanța medie de la punctele de colectare la stațiile de sortare/tratare și tipul de vehicul utilizat;
- gradul de încărcare (*backhauling*, optimizarea rutelor), care poate reduce costul unitar pe tonă;
- costurile cu combustibilul, personalul, taxele de drum, precum și condițiile contractuale (contract pe tonă, pe cursă, pe kilometru).

Tarifele de reciclare/tratare (gate fee, lei/tonă) pornesc de la costul net de tratare a unei tone de DEEE și se ajustează cu veniturile din valorificarea materialelor și se stabilesc în funcție de:

- costurile de operare: personal, energie, consumabile, mentenanță, amortizarea echipamentelor;

- complexitatea fluxului: necesar de tehnologii de depoluare, gradul de automatizare, cerințe de mediu și de raportare;
- randamentul de recuperare a materialelor (metale feroase/neferoase, plastic, sticlă etc.) și prețurile de piață pentru aceste materiale.

Materialele recuperate din DEEE (metale feroase, neferoase, plastic, sticlă) sunt vândute pe piața de materii prime secundare.

Valorificarea materială/energetică poate reduce costurile nete de reciclare/tratare a DEEE și, pentru anumite fracții cu valoare ridicată, poate genera chiar un venit net pozitiv pentru materialele recuperate, compensând parțial costurile gestionării DEEE. În cazul fracțiilor cu valoare economică redusă sau negativă (atunci când costurile de tratare depășesc veniturile obținute din materialele recuperate), diferența este suportată prin tarifele percepute clienților. Prin urmare, veniturile din valorificare pot reduce costul total al gestionării DEEE, dar nu îl acoperă în mod necesar integral, iar efectul economic diferă semnificativ în funcție de tipul și compoziția fluxului de deșeuri.

Astfel, tarifele de tratare depind indirect de:

- fluctuațiile prețurilor internaționale ale metalelor și altor materiale reciclate;
- cererea pentru materiale secundare și eventuale cerințe de calitate (puritate), care pot crește costurile de pre-tratare.

Tarifele de gestionare a DEEE sunt influențate și de factori generali, cum ar fi:

- investițiile în tehnologii avansate, care pot reduce costurile pe termen lung;
- cerințele legislative (ex. rate minime de colectare/recuperare, restricții la depozitare, cerințe de trasabilitate);
- inflație și variația costurilor cu energia și combustibilul;
- structura contractuală (durata contractelor, împărțirea riscurilor privind prețul materialelor, penalități/bonusuri de performanță).

7.8 Practici de negociere în gestionarea DEEE

7.8.1 Negocierea contribuțiilor plătite de producători OTR pentru preluarea REP

Din analiza răspunsurilor primite în cadrul studiului de la producători/importatori de EEE, poate fi desprinsă următoarea serie de concluzii privind caracteristicile procesului de negociere desfășurat în vederea **stabilirii nivelului contribuțiilor (Timbrului verde) plătite OTR de către producători.**

În alegerea unui OTR, mulți producători s-au bazat pe selectarea celei mai convenabile variante de răspuns primite în urma transmiterii de cereri de ofertă mai multor actori de pe piață. Un anumit producător a menționat că a decis să continue relația contractuală cu un anumit OTR,

pentru simplul considerent că nu au intervenit probleme în trecut. Alți producători au afirmat că un element important în alegerea unui OTR este reprezentat de informațiile publice privind activitatea și reputația potențialului său partener contractual.

Percepția generală la nivelul producătorilor este că puterea de negociere a acestora este una cu un caracter limitat, în special pentru cei din categoria „mici și mijlocii”, în contrast de cea a OTR, ca urmare a poziției acestora în piața DEEE și a riscurilor de neconformitate pe care producătorii și le-ar asuma dacă nu încheie o relație contractuală cu OTR.

Conform părerii exprimate de un producător, „raportul de putere de negociere este asimetric. Producătorii/importatorii de EEE au o influență limitată asupra condițiilor economice stabilite de OTR, întrucât acestea din urmă aplică tarife unitare, reglementate și supravegheate de autoritatea competentă. Puterea reală a producătorilor se exercită doar indirect, prin posibilitatea de a selecta OTR cu care colaborează, comparând elemente precum reputația organizației, experiența sa operațională, gradul de îndeplinire a țăintelor de colectare în anii anteriori, existența unor mecanisme robuste de trasabilitate a fluxurilor și soliditatea financiară. Această structură de piață generează, în mod obiectiv, un nivel redus de concurență pe preț între OTR, întrucât diferențele tarifare sunt marginale și rigid controlate prin lege. Competiția se desfășoară mai degrabă pe dimensiuni calitative, cum ar fi transparența raportărilor, stabilitatea financiară, rezultatele auditurilor și controalelor sau capacitatea logistică de colectare. Din această perspectivă, se poate aprecia că, deși producătorii mari, cu volume ridicate, ar putea în teorie să aibă o poziție mai puternică, în practică chiar și aceștia întâmpină aceleași limite structurale ale cadrului normativ, iar puterea lor de negociere nu se poate materializa în reduceri de costuri, ci doar în opțiunea de a selecta cel mai potrivit OTR dintre cei existenți pe piață”.

[8<]

Spre deosebire de această excepție, majoritatea producătorilor, indiferent de dimensiunea lor, au afirmat faptul că procesul de negociere nu se derulează cu privire la contribuții sau alte elemente similare din perspectiva includerii unor facilități/discount-uri/reduceri ori cu privire la activitățile asumate sau alte aspecte similare, care sunt reglementate specific de cadrul legal și prin licență de funcționare a OTR.

Astfel, negocierea dintre părți este una redusă din perspectiva complexității și se referă, în principal, la elemente de natură administrativă și organizatorică, precum: cantitățile ce pot fi preluate de la respectivul producător, durata contractului, tipuri de categorii ce pot fi preluate, condițiile de încetare și perioada de notificare prealabilă. Spre exemplu, un producător a precizat că, în cadrul negocierii, a reușit să modifice sau să elimine anumite clauze care instituiau sancțiuni în sarcina producătorului, în situația în care acesta ar întârzia transmiterea declarațiilor lunare

către OTR, sau nivelul penalităților ori anumite termene de notificare între părți. Un alt producător a reușit să negocieze elemente ce țin de serviciile incluse în contract (sprijin/consultanță/colectare) ce cad în sarcina OTR.

În cadrul unui alt răspuns, un producător concluzionează faptul că „deși în practică producătorii/importatorii nu dețin o veritabilă putere de negociere în raport cu OTR, acest dezechilibru este compensat prin reglementarea strictă a activității OTR și prin controlul permanent exercitat de autoritățile competente. În acest fel se asigură că veniturile colectate din „Timbrul verde” sunt utilizate exclusiv pentru atingerea obiectivelor legale de colectare și reciclare a DEEE, iar producătorii beneficiază indirect de o protecție împotriva unor eventuale practici abuzive”.

7.8.2 Relația contractuală OTR - reciclatori

Pe segmentul stabilirii **relațiilor contractuale dintre OTR și reciclatori/tratatori ai DEEE**, asigurarea unei gestionări corespunzătoare a deșeurilor și a respectării normelor de mediu sunt aspecte esențiale în selectarea reciclatorilor/tratatorilor. Acest proces implică mai multe etape și criterii de alegere, menite să garanteze faptul că reciclatorii au capacitatea tehnică și operațională de a trata corespunzător și eficient DEEE.

Spre exemplificare, sunt prezentate în continuare modalitățile și criteriile de alegere utilizate de către un OTR, cu mențiunea că majoritatea răspunsurilor primite de la OTR pe acest subiect cuprind elemente similare:

- respectarea cerințelor legale și certificările necesare

Reciclatorii trebuie să dețină autorizații specifice de la autoritățile de mediu, care să le permită colectarea, tratarea și reciclarea DEEE și trebuie să fie certificați conform standardelor internaționale relevante (precum ISO 14001 - sistem de management al mediului și ISO 9001 - sistem de management al calității). De asemenea, reciclatorii trebuie să respecte normele privind tratarea substanțelor periculoase, reutilizarea și reciclarea materialelor și raportarea volumelor de deșeuri.

- capacitatea tehnică și infrastructura disponibilă

Capacitatea tehnică de a utiliza echipamente moderne și tehnologii avansate pentru demontarea, depoluarea și reciclarea DEEE reprezintă un element important pentru a asigura o tratare eficientă a substanțelor periculoase și recuperarea materialelor valoroase (metale, plastic, sticlă etc.). Reciclatorii trebuie să dețină infrastructura necesară pentru a gestiona un volum suficient de mare de DEEE, inclusiv facilități pentru stocare temporară, tratament și reciclare. De asemenea, aceștia trebuie să aibă capacitatea de a gestiona DEEE de dimensiuni diferite și să dispună de sisteme specializate pentru eliminarea în siguranță a substanțelor

periculoase (cum ar fi freonul din frigidere, mercurul din lămpi, plumbul din circuite), asigurând o tratare a acestora conform normelor de mediu.

- experiența și istoricul reciclatorului

Reciclatorii cu o experiență vastă în acest domeniu au o mai bună înțelegere a proceselor și provocărilor asociate și pot oferi soluții eficiente și conforme cu cerințele legale. Reciclatorii care au derulat colaborări cu producători, unități administrativ-teritoriale sau alte entități publice sau private și au demonstrat performanțe ridicate în colectarea și reciclarea DEEE au un avantaj clar.

- trasabilitatea și raportarea corectă

Un criteriu esențial este capacitatea reciclatorilor de a asigura trasabilitatea fiecărei unități de DEEE colectate, de la momentul colectării până la tratare și reciclare. Reciclatorii trebuie să fie capabili să furnizeze date precise și la timp către autoritățile naționale și locale, date ce sunt necesare pentru monitorizarea respectării obiectivelor naționale și europene privind colectarea și reciclarea DEEE.

- sustenabilitatea și responsabilitatea socială

Reciclatorii ar trebui să aibă politici și practici de mediu sustenabile, care să depășească cerințele legale minime (inițiative pentru reducerea emisiilor de carbon, minimizarea deșeurilor generate în procesul de reciclare și utilizarea de energii regenerabile în procesele lor). În plus, reciclatorii trebuie să demonstreze responsabilitate socială, inclusiv prin crearea de locuri de muncă în comunitățile locale și prin desfășurarea de campanii de educare și conștientizare a populației privind importanța reciclării DEEE.

- capacitatea de a colabora cu părțile interesate

Reciclatorii trebuie să fie capabili să colaboreze eficient cu producătorii de EEE, cu OTR și cu autoritățile locale sau regionale. Un alt criteriu important este flexibilitatea reciclatorului în adaptarea serviciilor sale în funcție de nevoile și cerințele partenerilor, fie că este vorba de volume variabile de DEEE sau de respectarea unor termene stricte de colectare și reciclare.

- evaluarea performanței și îmbunătățirea continuă

Reciclatorii sunt supuși periodic unor audituri atât interne, cât și independente pentru a verifica conformitatea proceselor lor cu standardele legale și de mediu. Reciclatorii care demonstrează un angajament față de îmbunătățirea continuă a performanței lor de mediu și operaționale sunt preferați. Alegerea reciclatorilor trebuie să țină cont și de capacitatea acestora de a inova și de a implementa noi tehnologii care să îmbunătățească rata de recuperare a materialelor și să reducă impactul asupra mediului.

- localizarea geografică

Reciclatorii trebuie să fie poziționați strategic în apropierea centrelor de colectare sau a zonelor dens populate, pentru a reduce costurile de transport și emisiile de carbon. O localizare favorabilă facilitează colectarea eficientă și livrarea rapidă a deșeurilor către facilitățile de tratare. În funcție de necesitățile regionale, reciclatorii cu facilități distribuite geografic sunt preferați pentru a asigura acoperirea completă a unei zone. Astfel, zonele izolate sau mai puțin accesibile sunt deservite de reciclatorii care au o prezență geografică adecvată.

- criterii demografice

Reciclatorii trebuie să fie capabili să gestioneze cerințele specifice ale diferitelor categorii de utilizatori: de la gospodării individuale la companii și instituții publice. Aceasta poate include logistică adaptată pentru zone urbane aglomerate sau pentru comunități rurale, unde colectarea este mai dificilă. Reciclatorii trebuie să colaboreze cu OTR și autorități locale pentru a se asigura că publicul larg este informat și are acces facil la punctele de colectare și la serviciile oferite.

- cota de piață și reputația reciclatorului

Reciclatorii cu o cotă de piață semnificativă și cu experiență extinsă în gestionarea DEEE sunt preferați, deoarece au dovedit capacitatea de a gestiona volume mari de deșuri, respectând standardele de mediu și reglementările. Aceștia oferă, de obicei, continuitate operațională și eficiență în procesele de reciclare. Cota de piață este influențată și de capacitatea reciclătorilor de a investi în tehnologii moderne pentru recuperarea și reciclarea eficientă a materialelor. Reciclatorii care sunt lideri în inovație și implementare de soluții tehnologice avansate pot fi preferați, deoarece contribuie la creșterea eficienței procesului de reciclare.

În procesul de negociere a tarifelor dintre OTR și reciclatori, părțile urmăresc interese divergente, pe de o parte, OTR vizează minimizarea costurilor de gestionare a DEEE, iar pe de altă parte, reciclatorii încearcă să își acopere costurile operaționale în creștere.

7.9 Probleme structurale și disfuncționalități

Gestionarea DEEE în România este un domeniu marcat de un paradox – este disponibilă una din cele mai moderne infrastructuri de reciclare din Europa de Est (ex. [8]), dar înregistrează rate de colectare scăzute, sub ținta impusă prin *Directiva DEEE*.

Dintre principalele **probleme structurale și disfuncționalități** care blochează performanța sistemului, sunt de menționat următoarele:

- infrastructura deficitară și accesul dificil la deșuri - infrastructura locală de colectare este insuficient dezvoltată, cea de sortare și tratare este inadecvată sau incompletă în multe județe;
- implicarea redusă a autorităților publice - deficit de centre dedicate, campanii, integrare în sistemul municipal, dificultăți de trasabilitate (inclusiv riscul unor raportări fictive);

- lipsa conștientizării și interesul redus al populației în colectare;
- existența unui circuit paralel, informal, de colectare;
- metodologia aleasă de legiuitor de calcul a țintelor;
- costurile operaționale sunt la un nivel ridicat, lipsesc tehnologiile moderne de reciclare și tratare, fapt care implică investiții majore;
- introducerea prin *Legea nr. 127/2024* a unor condiții suplimentare și restrictive (garanții financiare, cota de piață de 5% pentru OTR, restricții în obținerea autorizației de mediu pentru tratatori), cu potențial impact asupra structurii concurențiale a pieței.

Evoluțiile din perioada 2020–2025 indică o piață EEE în expansiune rapidă, dar și un sistem de gestionare care necesită adaptări structurale pentru a face față volumelor tot mai mari și diverse de DEEE generate. Fără o extindere proporțională a infrastructurii de colectare și tratare, presiunile asupra fluxurilor operaționale vor continua să crească, cu potențiale implicații asupra costurilor, performanței și concurenței în sector.

Intrarea în vigoare, la 14 mai 2026 a obligativității conformării cu standardele CENELEC pentru tratatorii de DEEE poate deveni o barieră de intrare/menținere pe piață pentru operatorii mici și mijlocii, cu risc ridicat de reducere a capacității de tratare și de creștere a dependenței de un număr limitat de operatori.

*

* *

7.10 Sinteza capitolului - Structura și mecanismele de funcționare a pieței serviciilor de gestionare a DEEE în România

Sectorul gestionării DEEE este unul complex, se bazează pe principiul REP și este structurat în jurul producătorilor/importatorilor de EEE, OTR, autorităților locale, operatorilor economici și consumatorilor. Această structură interconectată gestionează întreg ciclul de viață al deșeurilor, însă sistemul se confruntă cu dificultăți legate de trasabilitate și de atingere a țintelor de colectare.

În perioada 2020–2025, piața EEE a înregistrat o dinamică ascendentă atât în ceea ce privește numărul producătorilor activi, cât și al volumului total introdus pe piață. Ritmul de creștere a scăzut semnificativ în anul 2025, pe fondul măsurilor financiar-fiscale introduse în anul 2025. Evoluția pieței EEE reflectă o diversificare semnificativă a pieței, impulsionată atât de intrarea pe piață a unor noi actori, inclusiv comercianți online și importatori IMM-uri, cât și de extinderea portofoliilor unor producători deja existenți.

Perioada 2018–2020 reflectă o expansiune și deschidere a pieței de gestionare a DEEE, în contextul unor condiții de autorizare relativ accesibile. În perioada 2021–2023, numărul OTR s-a stabilizat la 19 entități. Anul 2025 marchează o scădere bruscă a numărului de OTR autorizate care reflectă dificultățile întâmpinate de operatorii mici și mijlocii în a se conforma noilor cerințe, precum și creșterea costurilor administrative și operaționale asociate procesului de autorizare.

Intrarea în anul 2026 a unui nou OTR pe piață sugerează o adaptare graduală a pieței la noile condiții. Totuși, nivelul rămâne sub cel din perioada 2020–2023, indicând că restricțiile introduse în 2025 au produs un efect structural, reducând numărul actorilor capabili să îndeplinească cerințele de autorizare.

Perioada 2023 – 2024 relevă o dezvoltare a rețelei de colectare a DEEE, reflectată prin creșterea numărului de operatori autorizați și a punctelor de lucru deschise la nivel național. Comparativ cu fluxul de colectare, infrastructura de tratare a DEEE în România a înregistrat doar o evoluție ușoară.

Analiza segmentului de tratare relevă o piață asimetrică, cu un grad ridicat de concentrare în anumite zone. Repartizarea geografică a **unităților de tratare autorizate** indică o vulnerabilitate, **aproape 30% din județele României nu dețin nicio astfel de unitate.**

Intrarea în vigoare, la **14 mai 2026**, a **obligației ca tratatorii de DEEE să respecte standardele CENELEC poate deveni o barieră de intrare sau de menținere pe piață pentru operatorii mici și mijlocii. În luna martie 2026, doar 7 entități dețineau certificările necesare pentru a-și continua activitatea după această dată**, ceea ce indică un risc de reducere a capacității de tratare și de creștere a dependenței de un număr limitat de operatori.

Din perspectiva funcționării sistemului, creșterea accelerată a volumelor de EEE introduce presiuni suplimentare asupra infrastructurii de colectare și tratare. În condițiile în care numărul OTR a scăzut, al reciclatorilor crește într-un ritm lent, iar al tratatorilor va scădea odată cu obligativitatea conformării la standardele CENELEC, există riscul apariției unui decalaj între cantitățile introduse pe piață și capacitatea efectivă de gestionare a DEEE. Această situație poate conduce la creșterea costurilor operaționale, la dificultăți în atingerea țintelor de colectare și la accentuarea dezechilibrelor regionale deja existente.

Cererea pe piața serviciilor de gestionare a DEEE este alimentată de obligațiile legislative, progresul tehnologic, creșterea consumului și interesul pentru sustenabilitate. Pentru a răspunde acestei cereri, sectorul trebuie să investească în infrastructură, tehnologii de reciclare și campanii de informare publică, cu scopul îmbunătățirii ratelor de colectare și reciclare.

Performanța sistemului de gestionare a DEEE rezidă din interacțiunea dintre cererea de servicii de reciclare și oferta furnizorilor de servicii specializate.

În ansamblu, complexitatea și multitudinea obligațiilor de raportare către diferite autorități generează un cadru administrativ împovăraător, care riscă să afecteze atât calitatea și coerența datelor colectate, cât și capacitatea operatorilor de a se concentra pe îmbunătățirea reală a performanței de mediu.

Sectorul serviciilor de gestionare a DEEE utilizează mecanisme de preț complexe, adaptate la tipul de deșeu, responsabilitățile fiecărui actor și costurile operaționale. Un echilibru între tarifele percepute, costurile reale și veniturile din valorificare este esențial pentru a asigura sustenabilitatea și eficiența acestui sector.

OTR au modalități eterogene de stabilire a valorii *Timbrului verde*. Jucătorii mari din piață folosesc metodologii care integrează costurile de gestionare, cheltuielile organizației, obiective de reciclare și variabile de masă ale DEEE, utilizând formule de calcul de complexitate variată, în timp ce organizațiile mici par a aplica metode de tarificare simplificate.

Percepția generală la nivelul producătorilor este că puterea lor de negociere în relația cu OTR are caracter limitat, în special pentru cei din categoria „mici și mijlocii”. Această situație derivă atât din poziția OTR pe piața gestionării DEEE, cât și din riscurile de neconformitate pe care și le-ar asuma în absența unei relații contractuale cu un OTR.

Pe segmentul stabilirii relațiilor contractuale dintre OTR și reciclatori/tratatori ai DEEE, asigurarea unei gestionări corespunzătoare a deșeurilor și a respectării normelor de mediu sunt aspecte esențiale în selectarea reciclatorilor/tratatorilor.

În negocierea tarifelor dintre OTR și reciclatori, cele două părți pornesc de la interese economice opuse: OTR urmăresc reducerea costurilor de gestionare a DEEE, în timp ce reciclatorii încearcă să își acopere costurile operaționale aflate pe un trend ascendent.

Creșterea rapidă a consumului de EEE impune adaptări structurale ale mecanismelor de gestionare a DEEE. Incapacitatea infrastructurii de a ține pasul cu volumele în creștere va amplifica presiunea pe lanțul operațional, afectând direct performanța de colectare și sustenabilitatea financiară a întregului sistem.

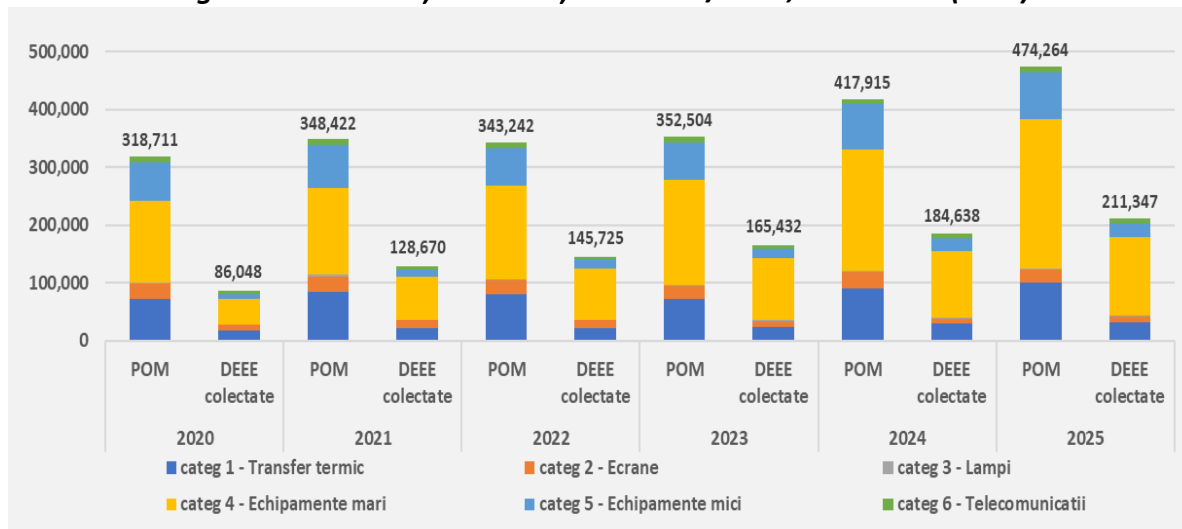
8. Performanța sistemului de gestionare a DEEE

8.1 Dimensiunea pieței DEEE în România

În perioada 2020–2025, piața gestionării DEEE în România a înregistrat o creștere constantă atât în ceea ce privește cantitățile de EEE-POM, cât și în ceea ce privește cantitățile de DEEE colectate. Volumul EEE-POM a crescut de la aproximativ 319 mii tone în 2020 la peste 474 mii tone în 2025, cu un ritm mediu anual de creștere de 8,3%. În același interval, cantitățile de DEEE colectate au crescut de la 86 mii tone la 211 mii tone, ceea ce înseamnă mai mult decât dublarea volumelor gestionate în sistemul REP. Ritmul mediu anual de creștere de 19,7% a DEEE colectate este mult superior celui al EEE-POM.

Evoluția reflectă nu numai creșterea consumului de EEE, ci, în special, extinderea infrastructurii de colectare.

Figura nr. 22 Evoluția cantităților de EEE/DEEE, 2020-2025 (tone)

Sursa: prelucrări pe baza datelor AFM

Analiza structurii pe categorii arată că **echipamentele de mari dimensiuni (categoria 4)** reprezintă în mod constant cea mai mare pondere atât în EEE-POM, cât și în DEEE colectate. O explicație ar putea fi că această categorie domină fluxurile datorită volumului ridicat al echipamentelor și gradului mai mare de înlocuire.

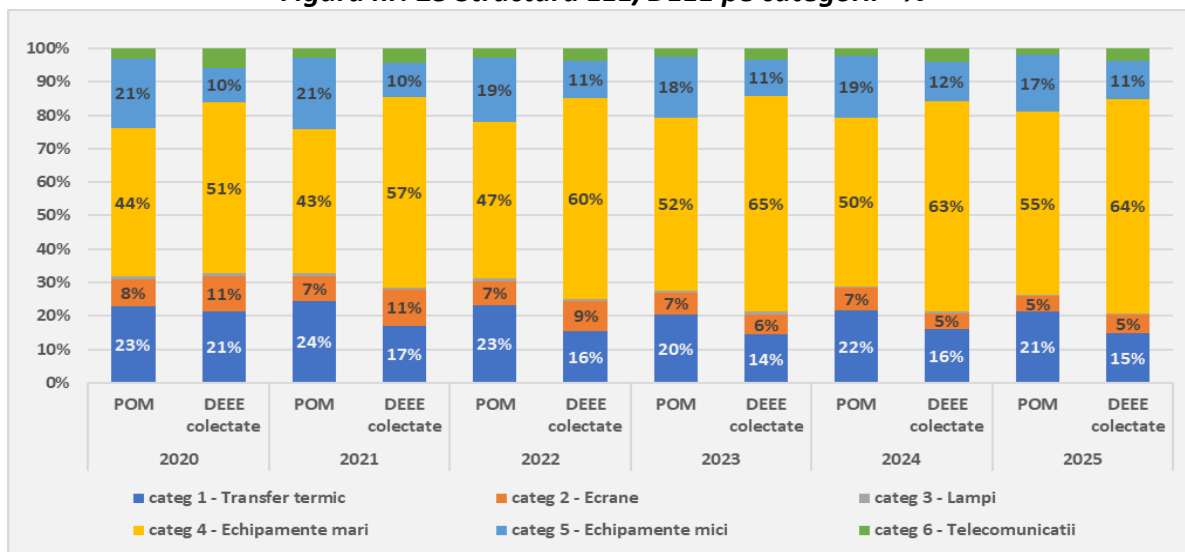
Celelalte categorii contribuie diferit la dimensiunea pieței:

- **Categoria 1 – echipamente de transfer termic:** pondere stabilă a EEE-POM, dar relativă scădere a cantităților de deșeuri colectate.
- **Categoria 2 – ecrane:** pondere în scădere atât în EEE-POM, dar și în DEEE colectate.
- **Categoria 3 – lămpi:** pondere redusă, dar constantă, cu un flux relativ stabil.

- **Categoria 5 – echipamente mici:** contribuție semnificativă în EEE-POM, dar mai redusă în DEEE colectate, influențată probabil comportamentului consumatorilor. Ambele ponderi, atât în EEE-POM, cât și în DEEE colectate sunt în scădere, față de 2020.
- **Categoria 6 – IT&C:** pondere redusă în total, ușor variabilă.

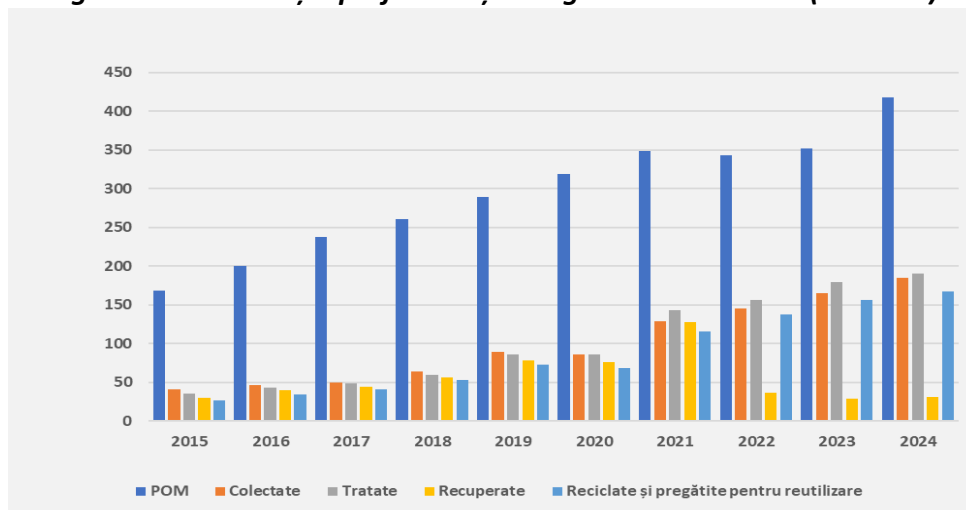
Figura nr. 23 Structura EEE/DEEE pe categorii - %

Sursa: prelucrări pe baza datelor AFM

Evoluția principalilor indicatori ai sistemului de gestionare a DEEE în România pe parcursul a zece ani (2015-2024) arată o creștere susținută a cantităților de EEE-POM, cu un ritm mediu anual de 10,6%. Creșterea cantităților de EEE pune presiune pe întregul sistem REP, deoarece generează volume viitoare mai mari de DEEE.

Figura nr. 24 Evoluția performanței de gestionare a DEEE (mii tone)

Sursa: EUROSTAT ([env_waselees](#) - perioada 2015-2021), ANMAP și AFM (perioada 2022-2024)

Evoluțiile fluxurilor de tratare și reciclare urmează trendul pozitiv al celui de colectare, ceea ce arată dependența avalului de fluxul de colectare. Creșterea cantităților colectate (ritm mediu anual +18,3%), tratate (ritm mediu anual +20,4%) și reciclate (ritm mediu anual +22,5%) depășește cu mult ritmul de creștere a pieței EEE (+10,6%). Nivelurile se mențin însă la valori relativ scăzute față de EEE-POM.

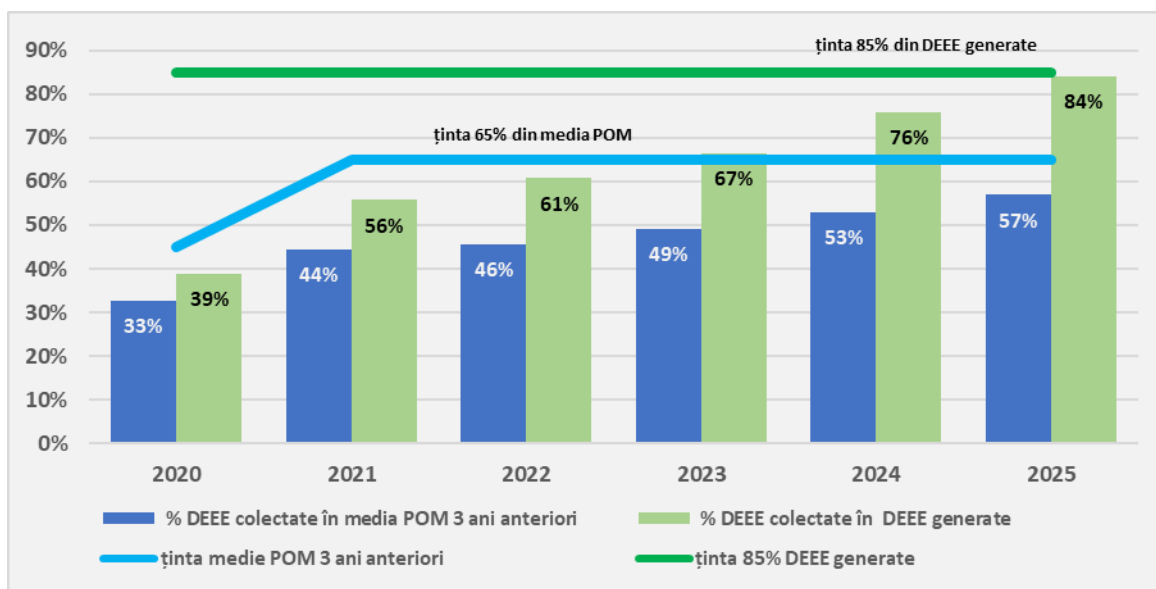
Referitor la evoluția fluxului de recuperare, scăderea drastică începând cu 2022 care poate reflecta atât evoluția efectivă a cantităților de DEEE recuperate, cât și diferențele de sursă și metodologie dintre seriile EUROSTAT (perioada 2015-2021) și ANMAP (perioada 2022-2024).

8.2 Gradul de atingere a țintelor de colectare în România

Evoluția performanței de colectare a DEEE în România în perioada 2020–2025 a fost analizată prin două metodologii distincte:

1. **procentul DEEE colectate raportat la media EEE-POM din ultimii 3 ani** – metoda utilizată în România de calcul a gradului de atingere a obiectivelor de colectare și
2. **procentul DEEE colectate raportat la DEEE generate în anul curent** – metoda alternativă prevăzută, de asemenea, în *Directiva DEEE*.

Figura nr. 25 Evoluția ratelor de colectare, în perioada 2020-2025 - %

Sursa: date – AFM, estimări *E-waste generated Tool* (pentru DEEE generate 2020-2023), estimări ale unui OTR (pentru DEEE generate 2024-2025)

Rezultatele arată îmbunătățiri ale ratelor de colectare indiferent de metodologia de calcul utilizată, dar insuficiente pentru a atinge țintele de colectare. Ritmul este constant ascendent, semnificativ mai rapid în cazul metodologiei bazate pe cantitățile de DEEE generate. În anul 2025

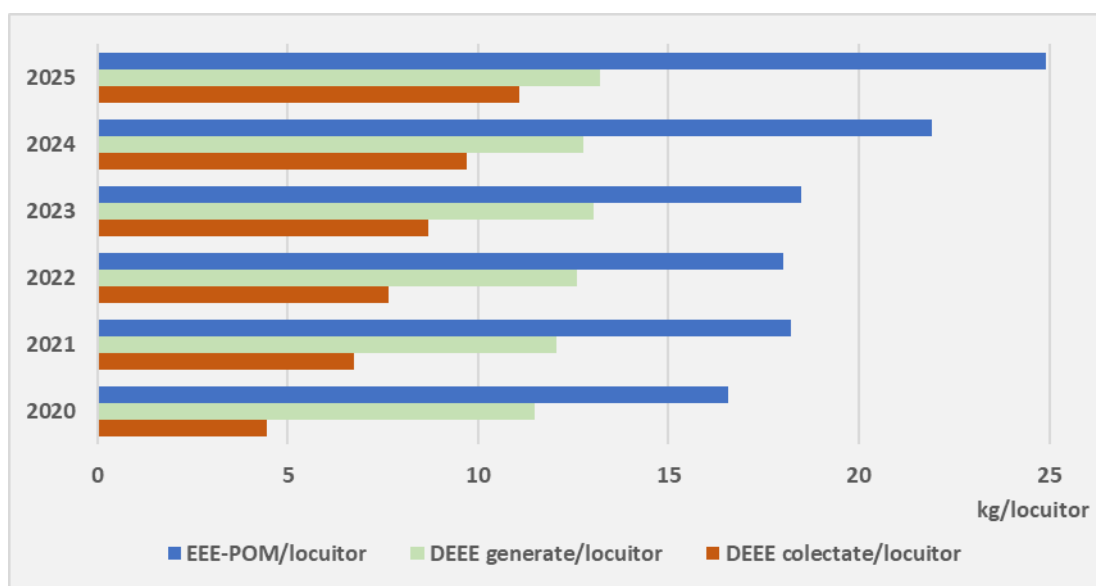
(date estimate), colectarea, calculată prin această metodă, ajunge **foarte aproape de ținta de 85%**.

Rata de colectare, calculată din EEE-POM medie 3 ani anteriori, crește de la 33% (2020) la 57% (2025 - date estimate), rămânând la circa 8 puncte procentuale sub ținta de 65%.

Diferența de rezultate între metodologii reflectă faptul că **DEEE generate cresc într-un ritm mai lent decât EEE-POM**, ceea ce face ca raportarea la DEEE generate să fie mai favorabilă României, din punct de vedere al atingerii țăintelor de colectare.

Dinamica introducerii pe piață a EEE, precum și eficiența **gestionării deșeurilor electronice la nivel de societate a fost evaluată** normalizând volumele absolute la populație. Evoluția consumului de EEE și a performanței colectării deșeurilor de echipamente per locuitor, din perioada 2020-2025, este redată în figura următoare.

Figura nr. 26 Evoluția indicatorilor de gestionare DEEE per locuitor - estimări

Sursa: date – AFM, INS, estimări *E-waste generated Tool* (pentru DEEE generate 2020-2023), estimări OTR (pentru DEEE generate 2024-2025), INS (pentru populația rezidentă)

Graficul ilustrează o creștere a cantităților de EEE introduse pe piața românească de la aproximativ 16,5 kg/locuitor, în anul 2020, la aproape 25 kg/locuitor, estimat pentru anul 2025, creștere ce pune o presiune semnificativă pe sistemele de colectare viitoare.

Decalajul vizibil între EEE cumpărate și deșeurile generate, specific acestei piețe, se explică prin „efectul de întârziere” a momentului în care echipamentele devin deșeuri (de exemplu, aparatele cumpărate în 2024 devin deșeuri peste câțiva ani). Diferența dintre EEE-POM și DEEE generate

indică faptul că o parte semnificativă a echipamentelor rămâne în uz sau este stocată în gospodării, întârziind intrarea în fluxul de deșeuri.

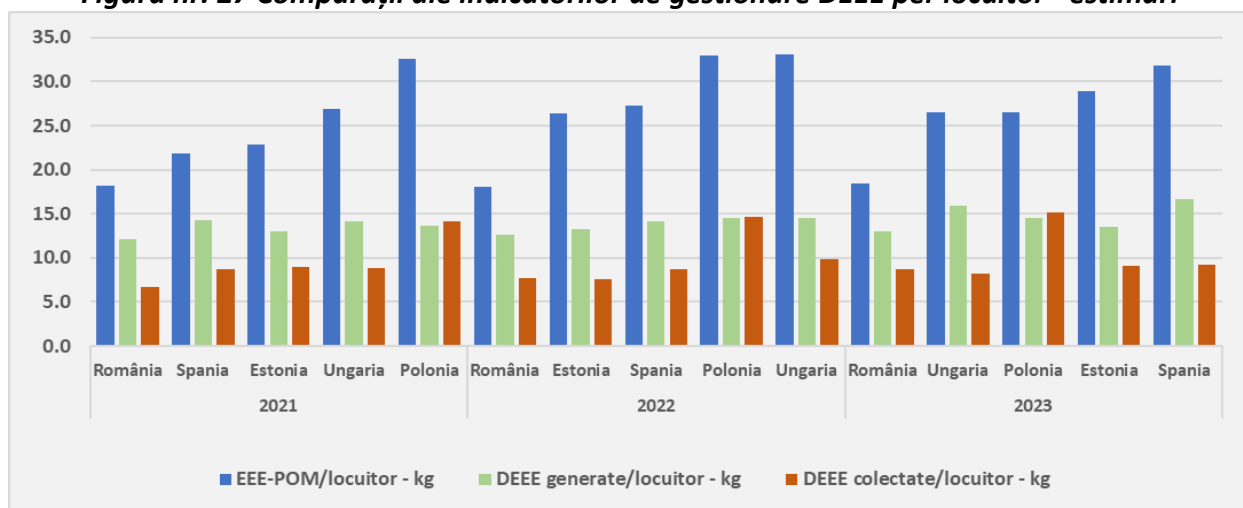
În perioada analizată, se observă o stabilitate relativă a cantităților de DEEE generate, valoarea indicatorului oscilând ușor de la 11,5 la aproximativ 13 kg/locuitor (valoare estimată).

Performanța de colectare, exprimată prin evoluția indicatorului DEEE colectate/locuitor de la aproximativ 4,5 (2020) la aproximativ 11 kg/locuitor (2025 – valoare estimată), arată **îmbunătățirea eficienței sistemului**. În anul 2020, se colecta mai puțin de jumătate din ce se genera, iar în 2025, volumul colectat (11 kg/locuitor) este foarte aproape de cel generat (13 kg/locuitor).

O analiză comparativă a evoluției consumului de EEE și asupra performanței sistemului de gestionare a DEEE a fost realizată între anumite state ale UE.

Valorile pentru România ale indicatorilor exprimați per locuitor au fost comparate, în evoluție, cu cele pentru Estonia, Ungaria, Polonia (țările din Europa de Est cu date disponibile în EUROSTAT pentru deșeurile DEEE generate), cât și pentru Spania, țară cu un sistem matur de gestionare a DEEE și infrastructură solidă de colectare și tratare.

Figura nr. 27 Comparații ale indicatorilor de gestionare DEEE per locuitor - estimări

date – EUROSTAT ([env_waselees](#) - pentru Spania, Estonia, Ungaria și Polonia), AFM, INS, estimări *E-waste generated Tool* (pentru DEEE generate în RO 2020-2023)

În perioada 2021-2023, față de România, celelalte state analizate înregistrează valori semnificativ mai mari ale indicatorului EEE-POM/locuitor. România are un nivel de consum de EEE mai redus, ceea ce poate reflecta puterea de cumpărare mai scăzută, o durată de viață mai lungă a echipamentelor în gospodării sau o penetrare mai lentă a anumitor categorii de echipamente.

Referitor la cantitățile de DEEE generate, România înregistrează valori între aproximativ 12 și 13 kg/locuitor, apropiate de Estonia, dar sub Ungaria, Spania și Polonia. Valorile relativ apropiate arată că România nu este structural diferită în ceea ce privește generarea de deșeuri.

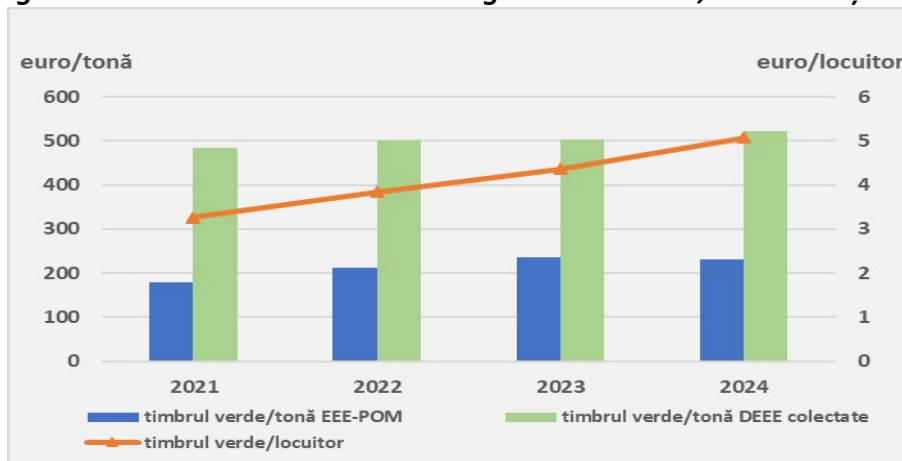
Pentru România, valorile indicatorului DEEE colectate/locuitor rămân sub nivelul celorlalte state, diferența fiind semnificativă față de Polonia, care pare a fi reperul de performanță. Diferența majoră față de Polonia (aproape dublu) poate indica:

- infrastructură mai dezvoltată în Polonia;
- o rețea mai densă de colectori;
- o participare mai ridicată a consumatorilor;
- o trasabilitate mai bună a fluxurilor.

Comparativ cu statele analizate, România se situează constant în partea inferioară a clasamentului în ceea ce privește colectarea DEEE per locuitor. Această situație indică posibile deficiențe structurale ale sistemului de colectare, precum infrastructura insuficientă, participarea redusă a consumatorilor și pierderile semnificative de DEEE în fluxuri informale.

Cumpărătorii de EEE sunt cei care suportă, în final, costurile colectării, tratării și eliminării în condiții de protecție a mediului a deșeurilor generate, costuri evidențiate separat, conform prevederilor legale, în momentul achiziționării echipamentelor. Sumele colectate de producătorii/importatorii de EEE de la cumpărători sunt transferate OTR sub formă de contribuții (*Timbrul verde*) pentru finanțarea și îndeplinirea obligațiilor privind REP. O estimare a evoluției costurilor de gestionare a DEEE, pentru perioada 2021-2024, realizată pe baza contribuției producătorilor raportată la cantitățile de EEE introduse pe piață, de DEEE colectate și per locuitor este redată în figura următoare.

Figura nr. 28 Estimarea costurilor de gestionare DEEE, la nivel național

Sursa date: AFM, INS, estimări *E-waste generated Tool* (pentru DEEE generate 2020-2023), estimări OTR (pentru DEEE generate 2024), răspunsuri OTR (*Timbrul verde*)

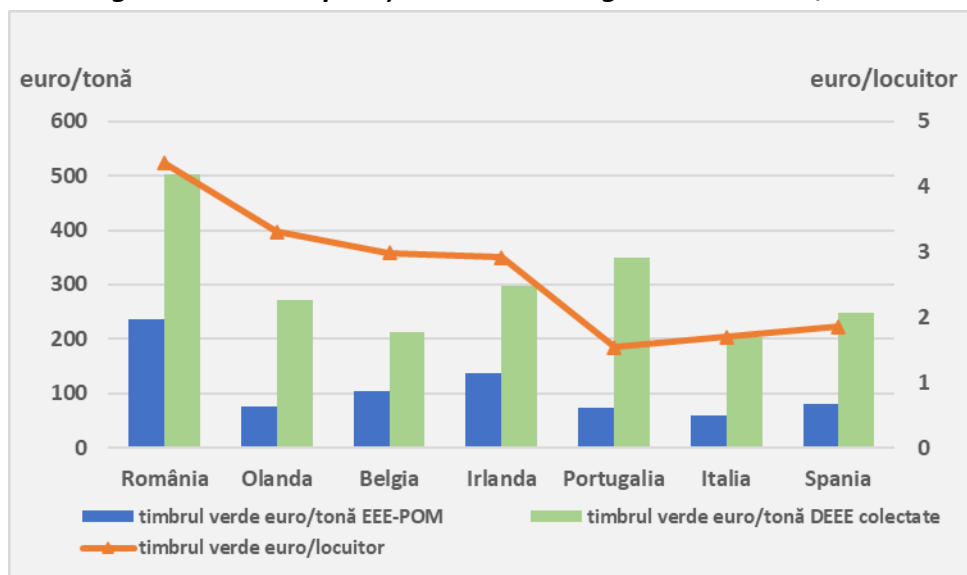
Graficul indică valori ale contribuției raportate la tona de EEE introduse pe piață în creștere de la aproximativ 180 euro/tonă EEE-POM în anul 2021 (primul an cu ținta de colectare majorată de la 45% la 65%), la aproximativ 236 euro/tonă EEE-POM în anul 2023, urmate de o scădere ușoară, în anul 2024, cu aproximativ 2%, față de anul anterior. Contribuția raportată la tona de DEEE colectate crește, cu un ritm mediu anual de 3%, de la aproximativ 484 euro/tonă DEEE colectate (2021), la aproximativ 523 euro/tonă DEEE colectate (2024).

Costul de gestionare suportat de consumator înregistrează o creștere, cu un ritm mediu anual de 16%, de la 3,3 euro/locuitor (2021) la 5,1 euro/locuitor (2024).

Evoluția contribuțiilor în sistemul REP în perioada 2021–2024 indică un trend ascendent al presiunii financiare asupra producătorilor și, implicit, a consumatorilor, pe fondul creșterii volumelor de EEE-POM și al costurilor operaționale în creștere.

Valorile pentru România ale indicatorilor financiari au fost comparate cu cele pentru Olanda, Belgia, Irlanda, Portugalia, Italia și Spania, țări pentru care au fost disponibile date publice, pentru anul 2023, în studiul *Research into the effectiveness and efficiency of PROs*⁴⁷.

Figura nr. 29 Compararea costurilor de gestionare DEEE, 2023

Sursa: date – <https://circulairekennis.nl/onderzoek/effectiveness-and-efficiency-epr-e-waste/> (pentru Olanda, Belgia, Irlanda, Portugalia, Italia și Spania), AFM, estimări *E-waste generated Tool* (pentru DEEE generate 2023), răspunsuri OTR (*Timbrul verde*)

Graficul evidențiază diferențe semnificative între România și alte state europene în ceea ce privește nivelul contribuțiilor financiare aferente îndeplinirii REP, evaluate prin cei trei indicatori: *Timbrul verde* raportat la cantitățile de EEE introduse pe piață, de DEEE colectate și per locuitor.

⁴⁷ <https://circulairekennis.nl/onderzoek/effectiveness-and-efficiency-epr-e-waste/>

România înregistrează cel mai ridicat nivel al contribuției raportat, atât la tona de EEE-POM, cât și la cantitatea de DEEE colectate. Diferențele consistente indică costuri structurale mai ridicate de gestionare a DEEE, la nivel național.

România are, de asemenea, și **cea mai mare contribuție per locuitor**, depășind semnificativ toate celelalte state. Deși EEE-POM/locuitor este mai mic decât în celelalte state celelalte (estimat 18,5 kg, față de următoarea valoare 21 kg/locuitor⁴⁸ în Irlanda și Portugalia), contribuția per locuitor este mai mare.

Un consumator român a contribuit în anul 2023 cu aproximativ 4,4 euro/locuitor pentru gestionarea sistemului de DEEE, comparativ cu locuitor al Olandei – 3,3 euro/locuitor sau al Italiei – 1,7 euro/locuitor.

Valorile arată că România are **cel mai ridicat nivel al contribuțiilor financiare** în toate cele trei variante de indicatori analizate, ceea ce reflectă:

- un cost total ridicat al sistemului de gestionare;
- o presiune financiară mai mare pentru consumatori;
- o o eficiență economică redusă a sistemului de colectare.

*

* *

8.3 Sinteza capitolului - Performanța sistemului de gestionare a DEEE

În perioada 2020–2025, România înregistrează o creștere susținută a cantităților de EEE introduse pe piață, în timp ce cantitățile colectate cresc într-un ritm superior. Echipamentele de mari dimensiuni (categoria 4) înregistrează în mod constant cea mai mare pondere atât în EEE-POM, cât și în DEEE colectate.

Creșterea cantităților de EEE pune presiune pe întregul sistem REP, deoarece generează volume viitoare mai mari de DEEE. Evoluțiile fluxurilor de tratare și reciclare urmează trendul pozitiv al celui de colectare, ceea ce arată dependența avalului de fluxul de colectare.

Rata de colectare, calculată din EEE-POM medie 3 ani anteriori, crește de la 33% (2020) la 57% (2025 - date estimate), apropiindu-se de ținta 65%.

Evoluția consumului de EEE și a performanței colectării deșeurilor de echipamente per locuitor arată decalajul dintre EEE cumpărate și deșeurile generate, specific acestei piețe.

⁴⁸ <https://circulairekennis.nl/onderzoek/effectiveness-and-efficiency-epr-e-waste/>

Performanța de colectare, exprimată prin evoluția indicatorului DEEE colectate/locuitor arată îmbunătățirea eficienței sistemului. În anul 2020, se colecta mai puțin de jumătate din ce se genera, iar în 2025, volumul colectat (11 kg/locuitor) este foarte aproape de cel generat (13 kg/locuitor).

Analiza comparativă a indicatorilor de gestionare (EEE-POM, DEEE generate și DEEE colectate) per locuitor din perioada 2021-2023 arată diferențe semnificative între România și alte 4 state analizate (Estonia, Ungaria, Polonia și Spania), atât în ceea ce privește consumul de EEE, cât și performanța sistemelor de colectare a DEEE per locuitor. România progresează în eficiența colectării, însă comparativ cu statele analizate, se situează constant în partea inferioară a clasamentului.

Evoluția contribuțiilor financiare în sistemul REP în perioada 2021–2024 evidențiază presiunile în creștere asupra costurilor de gestionare a DEEE. Analiza celor trei indicatori — euro/tonă EEE-POM, euro/tonă DEEE colectate și euro/locuitor — arată o dinamică diferită, dar convergentă spre aceeași concluzie: **costurile totale ale gestionării cresc.**

România se situează la niveluri superioare față de state precum Olanda, Belgia, Irlanda, Portugalia, Italia și Spania, în ceea ce privește nivelul contribuțiilor financiare, ceea ce indică o presiune financiară mai ridicată asupra producătorilor și, indirect, asupra consumatorilor.

9. Tarifele de gestionare a DEEE

9.1 Costurile medii de gestionare a DEEE, pe categorii de operațiuni și de EEE - Sem. I 2025

Prin *Legea nr. 127/2024* pentru aprobarea *OUG nr. 5/2015*, începând cu luna noiembrie 2024, a fost instituită obligația autorității de concurență de monitorizare și publicare a costurilor gestionării DEEE. Astfel, Consiliul Concurenței monitorizează și colectează din piață informații reale și documentate cu privire la costurile necesare pentru fiecare categorie de gestionare a DEEE și costuri conexe, pe care le va publica pe site-ul propriu, actualizându-le cel puțin o dată la 6 luni.

Referitor la obligația autorității de concurență de a **publica pe site-ul propriu și de a actualiza cel puțin o dată la șase luni costurile necesare pentru fiecare categorie de gestionare DEEE și a costurilor conexe**, reiterăm îngrijorările prezentate anterior - Publicarea costurilor medii de gestionare a DEEE, pe categorii de deșeuri, ar putea determina ***o stabilire a unui nivel de tarify minim pentru reciclatori și, implicit, a unui preț minim al serviciilor oferite de OTR, care ar putea conduce la o distorsionare a mediului concurențial pe piața gestionării DEEE.***

Un preț minim al serviciilor oferite de OTR, care concurează prin valorile *Timbrului verde* pe care le practică, va fi reflectat în nivelul acestuia. Având în vedere că Timbrul verde este achitat de fapt de către consumatorii finali la momentul achiziției unui EEE nou, un nivel minim va avea implicații pentru consumatorii finali, conducând la creșterea prețului de achiziție al unui EEE nou. În plus, afișarea costurilor de gestionare a DEEE constituie o formă de transparentizare a unor informații strategice aparținând operatorilor economici și, implicit, a politicilor comerciale ale acestora.

În baza unei contribuții financiare (denumită generic *Timbrul verde*), OTR preiau și gestionează integral fluxul de responsabilitate pentru producătorii și importatorii de EEE. Aceasta presupune coordonarea proceselor de colectare și reciclare a deșeurilor generate, precum și asigurarea trasabilității și raportarea rezultatelor către autoritățile competente, în conformitate cu obligațiile REP asumate prin contract.

Informațiile necesare pentru determinarea costurilor medii ale gestionării DEEE pentru anul 2025 au fost culese de la un număr de 14 întreprinderi (organizații colective care dețineau licență de operare valabile) active pe piață în respectivul an.

Pentru a minimiza efectele negative asupra concurenței ale publicării informațiilor, ce pot fi interpretate de actorii existenți pe piața gestionării DEEE ca reprezentând o stabilire a unui nivel de cost minim și, implicit, a unui preț minim al serviciilor oferite de OTR, au fost utilizate de valori medii la nivel de piață, estimate pe categorii de operațiuni și de EEE.

Costul mediu de gestionare a DEEE a fost estimat prin raportarea valorilor cumulate ale cheltuielilor operaționale suportate de OTR aferente fiecărei categorii de operațiuni de gestionare (colectare, transport, tratare) la cantitatea de deșeuri gestionată pe respectiva categorie. În cazul costurilor conexe (pentru dezvoltarea/funcționarea sistemului de gestionare a DEEE, pentru studii, informare și conștientizare, de funcționare a organizației care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului), raportarea valorilor cumulate ale cheltuielilor conexe s-a făcut la cantitatea de DEEE colectate.

Obligația legală a OTR, de a avea o evidență separată a cheltuielilor de gestionare pe operațiunile principale – colectare, tratare și eliminare, a fost impusă începând cu data de 1 ianuarie 2025. Cu toate acestea, nu toate OTR înregistrează în evidența contabilă cheltuielile separat pentru principalele fluxuri operaționale. În cazurile în care nu au existat informații, cheltuielile au fost repartizate pe categorii, în funcție de anumite criterii, stabilite de către OTR, cum ar fi cantitatea de deșeuri colectată pe categoria respectivă. Precizăm faptul că, în interiorul categoriilor, valorile transmise la nivel de OTR prezintă un grad ridicat de variabilitate.

Data fiind segmentarea artificială a costurilor conexe pe categorii, în raportarea costurilor medii aferente anului 2025, pentru determinarea costurilor medii conexe pe categorii, s-a utilizat nivelul mediu general, indiferent de categorie.

În plus, cuantificarea exactă a cantităților totale tratate anual a fost dificilă, deoarece au existat cantități tratate în anul 2025, aferente anului 2024, sau cantități tratate în anul 2026, aferente anului anterior.

Costurile medii de gestionare a DEEE estimate pe categorii, pentru anul 2025 se regăsesc în următorul tabel.

Tabelul nr. 7 Costurile medii de gestionare DEEE, estimate pe categorii, pentru anul 2025

Categorii cheltuieli/de EEE ¹⁾	Categoria 1	Categoria 2	Categoria 3	Categoria 4.1	Categoria 4.2	Categoria 5	Categoria 6	Cost mediu gestionare - toate categoriile
Colectare ²⁾	(1...1,5]	(1...1,5]	(1...1,5]	(1...1,5]	(1...1,5]	(1...1,5]	(1...1,5]	(1...1,5]
Transport ³⁾	(0,1...0,5]	(0,1...0,5]	(1...1,5]	(0,1...0,5]	(0,1...0,5]	(0,1...0,5]	(0,1...0,5]	(0,1...0,5]
Tratare ⁴⁾	(0,5...1]	(0,1...0,5]	(0,5...1]	(0,1...0,5]	(0,5...1]	(0,1...0,5]	(0,1...0,5]	(0,1...0,5]
Dezvoltarea/funcționarea sistemului de gestionare a DEEE	(0,1...0,5]							
Studii, informare și conștientizare	(0,1...0,5]							
De funcționare a organizației ⁵⁾	(0,1...0,5]							
Cost mediu de gestionare/categorie	(2...2,5]	(2...2,5]	(4...4.5]	(1,5...2]	(2...2,5]	(2...2,5]	(1,5...2]	(2...2,5]

Sursa: prelucrări pe baza raportărilor OTR⁶⁾

- 1) **Categoriile de EEE** au fost definite conform Anexei 2 din O.U.G. nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 127/2024:
 - Categoria 1 - echipamente de transfer termic;
 - Categoria 2 - ecrane monitoare și echipamente care conțin ecrane cu o suprafață mai mare de 100 cm²;
 - Categoria 3 - lămpi;
 - Categoria 4.1 - echipamente de mari dimensiuni, având oricare dintre dimensiunile externe mai mari de 50 cm;
 - Categoria 4.2 - panouri voltaice;
 - Categoria 5 - echipamente de mici dimensiuni,
 - Categoria 6 - echipamente informatice și echipamente pentru comunicații electronice de dimensiuni mai mici de 50 cm.
- 2) Categoria **Colectare** include – operațiuni de colectare, sortare, transport, depozitare, manipulare, *așa cum au fost calificate de către OTR*.
- 3) Categoria **Transport** include – operațiuni de transport de la generator la centre de colectare, de la puncte de consolidare regională la tratator, de logistică, de manipulare, de la colector la tratator, *așa cum au fost clasificate de către OTR*.
- 4) Categoria **Tratare** include – operațiuni de pregătire pentru reutilizare, reciclare, valorificare, tratare, eliminare, *așa cum au fost calificate de către OTR*.
- 5) Categoria **De funcționare a organizației**⁵⁾ include costuri administrative, alte costuri, *așa cum au fost calificate de către OTR*.

9.2 Nivelul și dinamica contribuțiilor financiare ale producătorilor

OTR finanțează procesul de gestionare a DEEE generate, pentru producătorii care au ales să le transfere obligațiile privind REP pentru EEE-POM națională, pe baza contribuțiilor (*Timbrului verde*) achitate de aceștia.

Potrivit reglementărilor în vigoare⁴⁹, fiecare OTR trebuie să afișeze pe pagina de început a site-ului propriu și să respecte valoarea contribuțiilor financiare percepute producătorilor pentru care îndeplinește obligațiile privind REP.

Categoriile de EEE sunt reglementate, prin OUG nr. 5/2015, așa cum a fost aprobată prin *Legea nr. 127/2024*, în 6 categorii. Legislația reglementează, de asemenea, pentru fiecare categorie o listă neexhaustivă a echipamentelor cuprinse în cele 6 categorii.

Spre exemplu, **categoria 1 - Echipamente de transfer termic** cuprinde o gamă diversă, de la aparatele frigorifice și sisteme de climatizare, până la pompe de căldură sau radiatoare cu ulei. Deșeurile din această categorie au volumul și masa critică ridicate, fiind compuse dintr-un mix complex de metale (oțel, cupru, aluminiu), materiale plastice și spume izolatoare, componente cu agenți frigorifici sau alte fluide, ceea ce impune linii de tratare specializate și parcurgerea mai multor etape de depoluare și procesare, ceea ce generează costuri operaționale specifice fiecărei subcategorii.

Această eterogenitate structurală, regăsită la nivelul tuturor categoriilor de DEEE, determină OTR să configureze valoarea Timbrului verde pe subcategorii de echipamente, utilizând unități de măsură distincte (lei/bucată sau lei/kg). Mai mult, deoarece cadrul legislativ oferă doar o **listă neexhaustivă** de exemple, fiecare OTR are libertatea de a-și segmenta portofoliul de subcategorii în mod diferit, fapt ce conduce la o variabilitate accentuată atât a subcategoriilor, cât și a tarifelor practicate în cadrul aceleiași categorii de EEE.

Lipsa uniformizării subcategoriilor de DEEE în cadrul afișării tarifelor „Timbrului verde” de către OTR afectează transparența pieței și împiedică realizarea unor comparații reale între oferte. În prezent, lipsa unor categorii standardizate conduce la o fragmentare artificială a modului de prezentare a tarifelor, ceea ce face dificilă compararea directă a ofertelor între diferite OTR.

Deși obligația de afișare a tarifelor *Timbrului verde* de către OTR a fost instituită de legiuitor în scopul creșterii transparenței, aceasta nu generează, în forma actuală, efecte concurențiale reale. Dimpotrivă, în absența unei uniformizări a subcategoriilor de DEEE, modul de prezentare a

⁴⁹ Conform art. 25 alin. (11) din OUG nr. 5/2015, cu modificările și completările ulterioare.

tarifelor rămâne eterogen și dificil de comparat, ceea ce afectează utilitatea practică a acestei obligații.

Astfel, multitudinea și diferențele semnificative între subcategoriile utilizate de diverse OTR conduc la o transparență mai degrabă formală decât efectivă. Producătorii, deși au acces la informații privind tarifele, nu le pot compara în mod real și nu pot evalua corect ofertele existente pe piață. În consecință, mecanismul de afișare nu stimulează concurența pe preț, ci poate chiar contribui la menținerea unei opacități de facto.

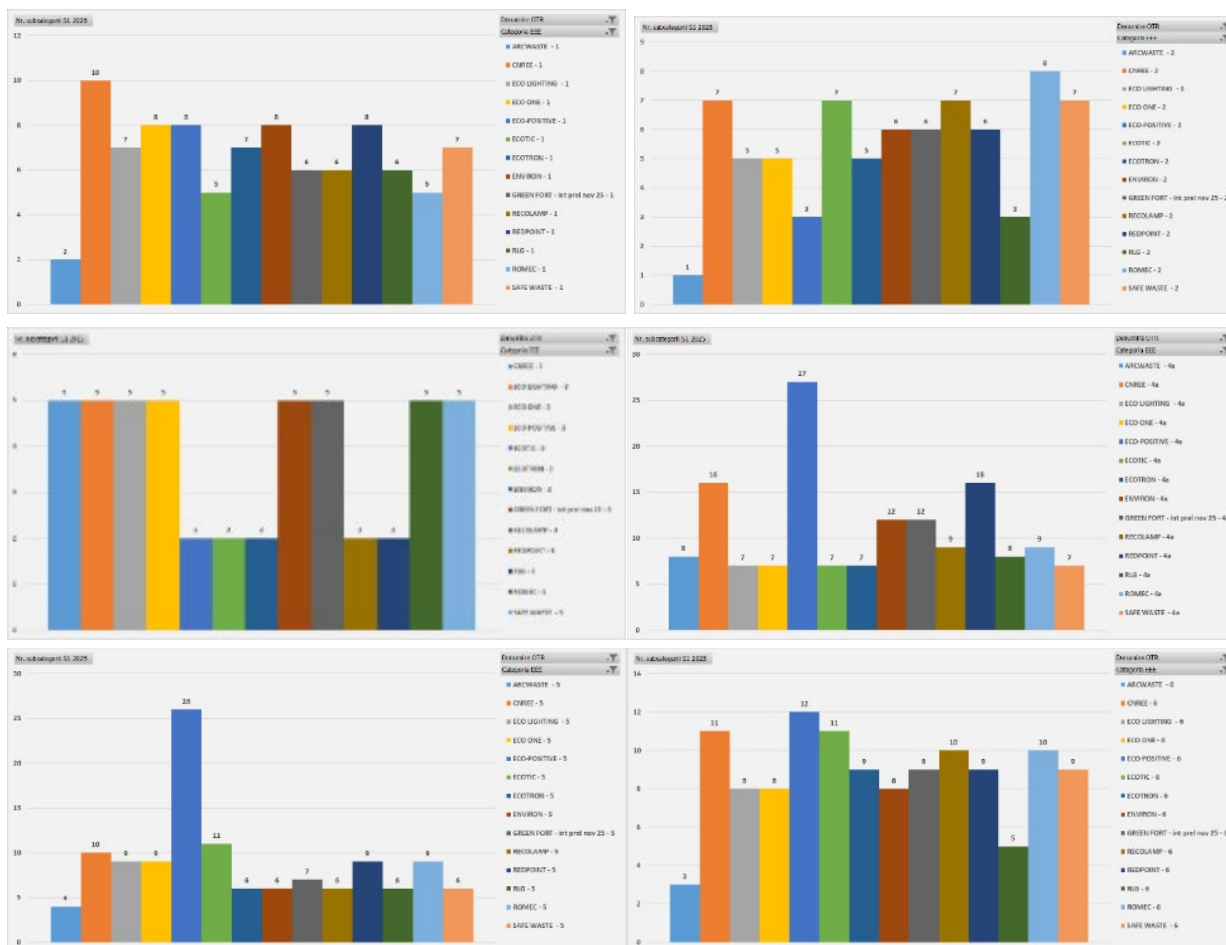
Exemple de fragmentare a subcategoriilor în **categoria 1 - Echipamente de transfer termic**

OTR1		OTR2	
Echipamente de transfer termic $\leq 10\text{kg}$	lei/buc	Aparate de transfer termic cu masa netă $\leq 10\text{kg}$	lei/buc
Echipamente de transfer termic $>10\text{kg} \leq 50\text{kg}$	lei/buc	Aparate de transfer termic cu masa netă între 10 si 50 kg	lei/buc
Echipamente de transfer termic $>50\text{kg} \leq 100\text{kg}$	lei/buc	Aparate de transfer termic cu masa netă între 50 si 100 kg	lei/buc
Echipamente de transfer termic $> 100\text{kg} \leq 500\text{kg}$	lei/buc	Aparate de transfer termic cu masa netă între 100 si 150kg	lei/buc
Echipamente de transfer termic $> 500\text{kg} \leq 1000\text{kg}$	lei/buc	Aparate de transfer termic cu masa netă peste 150 kg	lei/kg
Echipamente de transfer termic $> 1000\text{kg}$	lei/buc	Aparate transfer termic cu greutatea mai mica de 5 kg	lei/buc
Aparate de aer condiționat $\leq 50\text{ kg}$, uz casnic	lei/buc	Aparate transfer termic cu greutatea între 5 kg si 10 kg	lei/buc
Aparate de aer condiționat industrial $>50\text{kg} \leq 100\text{kg}$	lei/buc	Aparate transfer termic cu greutatea între 10 kg si 30 kg	lei/buc
Echipamente de dezumidificare, pompe de căldura, radiatoare cu ulei	lei/buc	Aparate transfer termic cu greutatea între 35 kg si 50 kg	lei/buc
Distribuitoare automate	lei/kg	Aparate transfer termic cu greutatea între 50 kg si 60 kg	lei/buc
		Aparate transfer termic cu greutatea între 60 kg si 80 kg	lei/buc
		Aparate transfer termic cu greutatea între 80 kg si 100 kg	lei/buc
		Aparate transfer termic cu greutatea între 100 kg si 150 kg	lei/buc
		Aparate transfer termic cu greutatea între 150 kg si 500 kg	lei/buc
		Aparate transfer termic cu greutatea între 500 kg si 1000 kg	lei/buc
		Aparate transfer termic cu greutatea peste 1000 kg	lei/buc
		Distribuitoare automate de produse solide, sticle sau doze	lei/buc
		Distribuitoare automate pentru alte produse	lei/buc
		Aparate de aer condiționat industriale ($>30\text{kg} \leq 60\text{KG}$)	lei/buc
		Aparate de aer condiționat ($\leq 30\text{KG}$)	lei/buc

În următoarea figură, este evidențiată fragmentarea subcategoriilor utilizate de OTR în anul 2025, pe categorie de DEEE și OTR. Menționăm faptul că, în cazul unor OTR, nivelul de fragmentare a subcategoriilor *Timbrului verde* pentru anul 2026 este mai ridicat decât în anul 2025 sau a fost modificată unitatea de măsură de la lei/bucată la lei/kg sau invers.

Figura nr. 30 Clasificarea categoriilor de DEEE pe subcategorii

Sursa: răspunsuri OTR și date publice

În ceea ce privește evoluția tarifelor *Timbrului verde*, din analiza tarifelor practicate de fiecare OTR, în perioada 2022 – 2026, se desprind următoarele concluzii:

- ritmul mediu anual de evoluție a tarifelor este cuprins între -32% și +17%. 40% din totalul subcategoriilor nu a suferit modificări tarifare, iar 6% din poziții au avut înregistrat scăderi, ceea ce, în ansamblu, indică o dinamică tarifară moderată, cu variații punctuale, nu sistemice;
- evoluția tarifară în anul 2023 față de 2022 reflectă o variație semnificativă, indicii de evoluție a tarifelor încadrându-se în intervalul -83% - +233%, însă majoritatea subcategoriilor (75%) nu au suferit modificări tarifare, iar 4% au înregistrat scăderi de tarife;
- evoluția tarifară 2024 față de 2023 reflectă o variație semnificativă, indicii încadrându-se în intervalul -90% - +100%, însă majoritatea subcategoriilor (71%) nu au suferit modificări tarifare, iar 1% au înregistrat scăderi de tarife;

- evoluția tarifară 2025 față 2024 reflectă o variație semnificativă, indicii încadrându-se în intervalul -40% - +25%, însă 99% din subcategorii nu au suferit modificări tarifare, iar aproximativ 1% au înregistrat scăderi de tarife. O singură poziție a avut o creștere de 25% a tarifului;
- evoluția tarifară 2026 față 2025 reflectă o variație semnificativă, indicii încadrându-se în intervalul -90% - +233%, însă majoritatea subcategoriilor (aproximativ 75%) nu au suferit modificări tarifare, iar aproximativ 9% au înregistrat scăderi de tarife.

Figura nr. 31 Evoluția Timbrului verde/OTR - %

[8<]

Analiza evoluției tarifelor *Timbrului verde* în perioada 2022-2026 arată că, deși intervalele de variație anuală sunt largi și pot atinge valori extreme (de la -90% la +233%), dinamica tarifară rămâne moderată, cu variații punctuale, nu sistemice. În fiecare an, o proporție majoritară a subcategoriilor — între 7% și 99% — nu înregistrează nicio modificare, iar ponderea pozițiilor cu scăderi tarifare este redusă (1–9%).

Scăderile de tarife observate la nivelul unor subcategorii reprezintă ajustări punctuale, determinate fie de optimizări operaționale, fie de reechilibrări interne ale portofoliului de tarife. Aceste variații nu indică o tendință sistemică de reducere a costurilor, ci reflectă particularități ale fluxurilor respective și decizii tehnice sau comerciale ale OTR.

Creșterile semnificative sunt izolate și afectează un număr mic de poziții, ceea ce indică faptul că ajustările tarifare sunt punctuale, nu sistemice. În ansamblu, dinamica tarifară reflectă un sistem relativ stabil, cu variații concentrate pe segmente specifice.

Indicii anuali ai evoluției *Timbrului verde* din perioada 2023 – 2026, precum și ritmul mediu anual sunt redați pentru fiecare OTR în următoarele grafice. Ritmul mediu anual a fost calculat, în general, pentru perioada 2021-2026. Pentru OTR care nu au avut date valabile în această perioadă (nu era pe piață în anul 2021 sau a ieșit de pe piață în anul 2025), calculul a fost realizat pentru perioada disponibilă.

Pentru a evalua comparativ nivelul *Timbrului verde* între OTR, a fost realizată o analiză a evoluției tarifelor pentru cel puțin o subcategorie din fiecare din cele șase categorii de EEE. Subcategoriile selectate sunt cele care au putut fi identificate ca fiind echivalente pentru un număr de OTR, permițând astfel o comparație.

Având în vedere multitudinea de subcategorii, această abordare oferă doar o imagine punctuală limitată la subcategoriile analizate, fără a reflecta în mod exhaustiv variațiile la nivelul întregului portofoliu de tarife.

Evoluția comparativă a *Timbrului verde* din perioada 2021-2026, realizată pentru câte o subcategorie, din fiecare categorie este redată în figura următoare.

Figura nr. 32 Evoluția comparativă a Timbrului verde 2021-2026

[8<]

În ceea ce privește evoluția comparativă a tarifelor *Timbrului verde*, în perioada 2022 – 2026, au fost formulate următoarele concluzii în ceea ce privește subcategoriile analizate:

- tarifele pentru *Categoria 1 - Echipamente de aer condiționat cu masa netă mai mică de 60 kg* prezintă diferențe semnificative între OTR în ceea ce privește nivelul *Timbrului verde*, atât ca nivel absolut, cât și ca evoluție în timp. În anul 2026, **valoarea maximă (40 lei/bucată) este dublă față de cea minimă (20 lei/bucată)**, ceea ce confirmă dispersia importantă a nivelurilor tarifare între OTR pentru această subcategorie;
- tarifele pentru *Categoria 1- Echipamente de transfer termic cu masa 500 kg și 1000 kg* arată diferențe între OTR în ceea ce privește nivelul *Timbrului verde*, ca nivel absolut, dar nu ca evoluție în timp. Unele OTR mențin valori relativ stabile pe perioada 2021–2026, iar altele înregistrează variații mai accentuate. În anul 2025, **valoarea maximă (500 lei/bucată) este dublă față de cea minimă (250 lei/bucată)**, ceea ce confirmă dispersia tarifară între OTR pentru această subcategorie;
- tarifele pentru *Categoria 1- Aparat de transfer termic cu masa peste 150 kg* evidențiază diferențe între OTR, atât ca nivel absolut, cât și ca evoluție în timp. În anul 2026, amplitudinea tarifară rămâne relevantă: **valoarea maximă de 2 lei/kg este de peste două ori mai mare decât cea minimă (0,6 lei/kg)**, ceea ce înseamnă că nivelul maxim este de peste două ori mai mare decât cel minim;
- tarifele pentru *Categoria 2 - Televizoare, monitoare și alte echipamente care conțin ecrane* prezintă diferențe între OTR, atât ca nivel absolut, cât și ca evoluție în timp. În anul 2026, valoarea maximă (28 lei/bucată) este **de aproape cinci ori mai mare decât cea minimă (6 lei/bucată)**;
- tarifele pentru *Categoria 3 – Lămpi LED* prezintă diferențe vizibile între OTR ca nivel absolut, mai puțin ca evoluție în timp. În anul 2026, amplitudinea tarifară este relevantă, valorile se situează între 0,3 lei/bucată și 0,7 lei/bucată, ceea ce înseamnă că **nivelul maxim depășește dublul celui minim**;
- tarifele pentru *Categoria 4.1 – Mașini de spălat rufe* arată diferențe semnificative între OTR ca nivel absolut, mai puțin ca evoluție în timp. Unele OTR mențin valori relativ stabile pe perioada 2021–2026, iar altele înregistrează variații mai accentuate.

- În anul 2026, ecartul tarifar dintre OTR este relevant, valorile se încadrează între 36 lei/bucată și 85 lei/bucată, ceea ce înseamnă că nivelul maxim este de **peste două ori mai mare** decât cel minim;
- tarifele pentru *Categoria 4.2 – Panouri voltaice* evidențiază diferențe semnificative între OTR ca nivel absolut, mai puțin ca evoluție în timp. Unele OTR mențin valori relativ stabile pe perioada 2021–2026, iar altele înregistrează variații mai accentuate. În anul 2026, valoarea maximă (1,58 lei/kg) este **de peste două ori mai mare** decât cea minimă (0,6 lei/kg);
 - tarifele pentru *Categoria 6 – Telefoane mobile* prezintă diferențe semnificative între OTR ca nivel absolut, mai puțin ca evoluție în timp. Unele OTR mențin valori relativ stabile pe perioada 2021–2026, iar altele înregistrează variații mai accentuate. În anul 2026, ecartul tarifar dintre OTR foarte este relevant, valorile se încadrează între 0,1 lei/bucată și 2,5 lei/bucată, ceea ce înseamnă că nivelul maxim este de **25 de ori mai mare** decât cel minim;
 - valorile extreme pentru subcategoriile analizate nu sunt practicate de aceleași OTR;
 - din analiza tarifelor celor 8 subcategorii, nu s-a observat o regulă conform căreia OTR care au intrat/ieșit de pe piață ar fi practicat cele mai mici valori ale Timbrului verde – **ceea ce infirmă afirmațiile unor actori din piață – potrivit cărora o mulțime de OTR au intrat pe piață cu prețuri de dumping, ținând cont de faptul că obiectivul pentru ultimii 3 ani este mic - asta înseamnă concurență neloială, dezechilibrare a pieței și dezavantaje pentru organizațiile care au obiective importante de atins.**

În ansamblu, analiza comparativă a tarifelor *Timbrului verde*, în perioada 2021-2026, pentru subcategoriile evaluate arată o **dispersie tarifară consistentă și persistentă între OTR**, indiferent de categoria de EEE analizată.

Deși evoluțiile anuale sunt în multe cazuri relativ stabile, valorile *Timbrului verde* diferă semnificativ între organizații, iar amplitudinea tarifară este adesea foarte mare — de la intervale moderate (de 2 ori între minim și maxim) până la diferențe extreme (de 5–25 ori). Aceste variații duc spre concluzia că **nu există o convergență tarifară la nivelul pieței**, iar strategiile de stabilire a tarifelor sunt influențate de particularitățile operaționale, contractuale și comerciale ale fiecărui OTR.

9.3 Tarifele de colectare, transport și tratare

9.3.1 Tarifele de colectare a DEEE

Tarifele de colectare a DEEE, stabilite prin negociere directă între OTR și operatorii de colectare, prezintă o **volatilitate accentuată**, fiind influențate de asimetria puterii de negociere, diversitatea clauzelor contractuale, precum și de particularitățile logistice ale fiecărei categorii de deșeuri.

Această **eterogenitate** a tarifelor practicate face dificilă o comparație punctuală riguroasă între operatori.

Prin urmare, evaluarea tarifelor s-a realizat exclusiv prin analiza **intervalelor de referință (min-max)** și observarea tendințelor generale, nu prin comparații directe între valori punctuale.

În urma analizei contractelor și a tarifelor de colectare practicate în perioada 2024-2025, pot fi desprinse următoarele concluzii:

- contractele au **structuri diferite**: unele tarife includ colectarea, transportul, depozitarea temporară și manipularea din sursele colectorului, eventual cu cantități minime/medii lunare, altele acoperă doar o parte dintre aceste operațiuni;
- unii colectori aplică **tarife diferențiate pe categorii de EEE**, alții utilizează același nivel de preț pentru toate categoriile, ceea ce face ca valorile/tonă să nu reflecte același conținut de servicii;
- există diferențe mari între tarifele pentru **colectare la comandă sau din surse proprii ale OTR** (în general, mai mici, datorită optimizării logistice) și cele pentru colectarea din sursele colectorului;
- unele OTR lucrează **în paralel cu mai mulți colectori**, fiecare cu propriile condiții comerciale, ceea ce generează un ecart de tarife plătite de aceeași organizație;
- tarifele sunt, de regulă, **aceleași per categorie**, dar există și diferențiere pe subcategorii (de exemplu, monitoare sau televizoare în cadrul categoriei 2);
- actualizarea tarifelor este neuniformă: unii colectori ajustează anual tarifele, alții mențin niveluri din 2021.

Variabilitatea tarifelor practicate în perioada 2024–2025 este semnificativă, cu intervale foarte largi pentru fiecare categorie:

- Categoria 1 (echipamente de transfer termic): între [8<] lei/tonă.
- Categoria 2 (ecrane, monitoare, TV): între [8<] lei/tonă.
- Categoria 3 (lămpi): între [8<] lei/tonă.
- Categoria 4.1 (echipamente mari > 50 cm): între [8<] lei/tonă.
- Categoria 4.2 (panouri fotovoltaice): între [8<] lei/tonă.
- Categoria 5 (echipamente mici): între [8<] lei/tonă.
- Categoria 6 (echipamente IT&C): între [8<] lei/tonă.

Marjele mari între minimul și maximul tarifului aplicat relevă eterogenitatea structurii contractelor și diferențele de conținut al serviciilor incluse.

9.3.2 Tarifele de transport a DEEE

Tarifele de transport a DEEE practicate în relația cu OTR prezintă o **variabilitate ridicată**, determinată de structura diferită a contractelor, diferențele serviciilor incluse, cantitățile transportate. Această eterogenitate face dificilă compararea directă a valorilor tarifare între operatori sau între OTR.

În urma analizei contractelor și a tarifelor de transport practicate în perioada 2024-2025, s-au desprins următoarele concluzii:

- tarifele se exprimă în **unități diferite**: unele sunt exprimate în lei/tonă, altele lei/km;
- serviciile incluse diferă – de exemplu, unele includ manipularea (încărcare/descărcare);
- în unele cazuri, tarifele cresc odată cu cantitatea de deșeuri transportată;
- de regulă, se aplică aceleași tarife pentru toate categoriile de DEEE;
- serviciile vizează comenzi sau transferuri organizate de OTR, cu volume, frecvențe și rute specifice sau sunt aferente colectării gestionate de operatorii specializați;
- nu în toate cazurile s-a practicat o renegociere anuală a tarifelor;
- pentru perioada analizată, s-au identificat marje mari între tarifele maxime și minime practicate - între [8<] lei/km sau între [8<] lei/tonă.

9.3.3 Tarifele de tratare a DEEE

Tarifele de tratare practicate în relația dintre OTR și operatorii de tratare sunt eterogene. Nivelurile diferite ale acestora sunt determinate de diferențe semnificative în structura contractelor, a tehnologiilor utilizate și a serviciilor incluse, ceea ce face dificilă compararea directă a valorilor tarifare practicate de diverși tratatori sau între OTR.

În urma analizei contractelor și a tarifelor de tratare practicate în perioada 2024-2025, au reieșit următoarele concluzii:

- structura serviciilor incluse în tarif diferă, anumite tarife includ **transportul, manipularea și logistica** (preluare de la colector sau din sursele tratatorului), altele acoperă strict procesul de tratare;
- tarifele sunt exprimate în **unități de măsură diferite**, unele fiind stabilite în lei/tonă, iar altele în euro/tonă;
- tarifele diferă substanțial, nu doar între categorii de DEEE, ci și **între subcategoriile din cadrul aceleiași categorii**, în funcție de complexitatea tratării, de prezența componentelor periculoase, de valoarea materialelor recuperabile și de tehnologia utilizată;
- în unele cazuri, deșeurile sunt aduse din sursele prestatorului (care își organizează singur fluxul), în altele din sursele OTR – situații în care nivelul tarifelor este mai mic;

- tarifele diferă și în funcție de **tipul de tratare solicitat**: tratarea la comandă sau selectivă (fluxuri, cerințe specifice) implică costuri mai mari decât tratarea standard;
- ajustările de tarife sunt mai frecvente decât cele de la colectare/transport, în unele cazuri chiar bianuale.

*

* *

9.4 Sinteza capitolului - Tarifele de gestionare a DEEE

Costurile de gestionare a DEEE sunt rezultatul unui lanț complex de procese – de la *Timbrul verde* plătit de producători, până la tarifele de colectare, transport și tratare – fiecare influențat de structuri contractuale neuniforme, unități de măsură diferite, servicii incluse și tehnologii variabile.

OTR asigură finanțarea procesului de gestionare a DEEE în numele producătorilor care au optat să le transfere obligațiilor privind REP. Acest mecanism este susținut prin contribuțiile financiare (*Timbru verde*) achitate de aceștia pentru EEE introduse pe piața națională.

Valoarea *Timbrului verde* este integrată în prețul final al echipamentului, ceea ce înseamnă că finanțarea întregului sistem – colectare, transport, tratare, raportare și trasabilitate – este suportată, în ultimă instanță, de consumatorul final în momentul achiziției. Această structură economică face ca eficiența costurilor din aval (tarifele de colectare, transport și tratare) să influențeze direct nivelul *Timbrului verde* și, implicit, prețul plătit de consumator la achiziția echipamentului.

Lipsa uniformizării subcategoriilor de DEEE în cadrul afișării tarifelor „*Timbrului verde*” de către OTR afectează transparența pieței, dorită de legiuitor, și împiedică realizarea unor comparații reale între oferte.

Analiza evoluției tarifelor *Timbrului verde* în perioada 2022–2026 evidențiază un sistem tarifar în esență stabil, în ciuda unor intervale anuale de variație foarte largi. Anual, o pondere mare a subcategoriilor nu suferă modificări tarifare, în timp ce majorările semnificative sunt rare și afectează doar câteva poziții. Aceste elemente sugerează că ajustările tarifare au un caracter preponderent punctual, fără a indica schimbări de fond la nivelul întregului sistem.

Nivelurile tarifare pentru subcategoriile analizate diferă considerabil între OTR, ceea ce indică lipsa unei convergențe tarifare și reflectă particularitățile operaționale și comerciale ale fiecărei organizații.

Multitudinea și diferențele între subcategoriile utilizate de OTR generează o transparență, impusă legislativ, mai degrabă formală decât reală. Deși producătorii au acces la informații

privind tarifele, nu le pot compara în mod efectiv și nu pot evalua corect ofertele disponibile pe piață. În aceste condiții, mecanismul impus de afișare nu stimulează concurența prin preț, ci riscă chiar să perpetueze o opacitate de facto.

Tarifele de colectare, transport și tratare a DEEE sunt eterogene, variabilitatea ridicată derivând, în special, din condițiile contractuale, structura și frecvența prestării serviciilor incluse, modul de calcul, cantitățile de deșeuri gestionate. Tarifele aferente activității de tratare prezintă variații și mai mari, atât între categorii, cât și între subcategorii, în funcție de tehnologia și logistica utilizată, precum și de complexitatea procesului, ceea ce face dificilă compararea directă a valorilor atât între OTR, cât și între operatori.

În consecință, costurile de gestionare a DEEE nu reflectă un preț unitar al gestionării DEEE, ci un ansamblu de costuri fragmentate, negociate bilateral și influențate de factori operaționali specifici, ceea ce limitează comparabilitatea și complică evaluarea eficienței și funcționării mecanismului REP.

9.5 Recomandări

Având în vedere că multitudinea subcategoriilor de EEE utilizate de OTR în afișarea tarifelor *Timbrului verde*, precum și diferențele semnificative între aceste subcategorii generează o transparență mai degrabă formală decât reală, **obiectivul urmărit de legiuitor – creșterea transparenței** și, implicit, a presiunii concurențiale – nu este atins. Pentru ca această obligație să producă efecte concurențiale reale, considerăm utilă standardizarea subcategoriilor de DEEE, astfel încât tarifele să fie prezentate într-un mod unitar și comparabil.

În consecință, recomandăm MMAP **realizarea unei analize de oportunitate a uniformizării subcategoriilor fiecărei categorii de EEE utilizate de OTR** în afișarea tarifelor *Timbrului verde*, astfel încât să fie înlesnită posibilitatea **producătorilor de a efectua o comparație obiectivă a ofertelor**.

10. Evaluarea sectorului din perspectiva dreptului concurenței

Sectorul gestionării DEEE din România este puternic reglementat, funcționând pe principiul REP, conform căruia producătorii și importatorii de EEE preiau responsabilitatea financiară și operațională pentru gestionarea deșeurilor generate de echipamentele pe care le introduc pe piață, pe întregul lor ciclu de viață.

Funcționarea sistemului presupune colaborarea unui număr mare de actori care asigură fluxurile de colectare, tratare, reciclare și eliminare a DEEE, într-un cadru reglementat, menit să garanteze trasabilitatea, gestionarea adecvată a componentelor periculoase și protecția mediului.

În acest ecosistem, sunt implicate mai multe categorii de entități - producătorii/importatorii de EEE, OTR, consumatorii/generatorii de DEEE, colectorii, reciclatorii, autoritățile publice și organismele de reglementare, ONG-urile și asociațiile de profil. Interacțiunea dintre aceștia determină funcționarea coerentă a întregului lanț de gestionare a DEEE.

În acest context, evaluarea sectorului din perspectiva dreptului concurenței presupune analizarea modului în care organizarea și reglementarea pieței afectează libera concurență, accesul operatorilor la piață și comportamentul competitiv.

10.1 Bariere la intrarea pe piață

Din perspectiva **accesului pe piață**, nivelul ridicat de reglementare și complexitatea fluxurilor operaționale generează un set important de **bariere la intrare pentru noii operatori**. Aceste bariere influențează direct dinamica concurențială și capacitatea pieței de a se adapta la creșterea volumelor de DEEE.

Principalele tipuri de bariere identificate pot fi grupate în mai multe categorii, astfel:

- **bariere legislative - cerințele de autorizare/licențiere**, care sunt considerabil mai stricte decât în alte sectoare ale gestionării deșeurilor, pot limita concurența. Procedurile de autorizare pentru colectorii, transportatorii și tratatorii presupun documentație extinsă, investiții în infrastructură, demonstrarea capacității tehnice și respectarea unor standarde de mediu riguroase. În cazul tratatorilor, intrarea în vigoare a **obligăției de conformare la standardele CENELEC** amplifică semnificativ aceste bariere, în special în contextul lipsei organismelor de certificare acreditate la nivel național. Această situație transformă conformarea într-un proces costisitor și dificil, accesibil în principal operatorilor mari, cu resurse financiare și tehnice solide. În plus, **tratatorilor le sunt impuse parteneriate obligatorii cu producători de EEE sau OTR pentru obținerea autorizației de mediu**. În cazul OTR, noile prevederi condiționează licențierea acestora de

constituirea unei garanții de 2 milioane și deținerea unei cote de piață de cel puțin 5% pentru cel puțin o categorie de EEE;

- **bariere financiare** - generate de necesitatea unor investiții inițiale substanțiale în echipamente, spații conforme, sisteme de monitorizare și personal calificat. Pentru colectori și transportatori, costurile sunt moderate, însă pentru tratatori, investițiile sunt considerabile, în special cele pentru conformarea cu standardele CENELEC, ceea ce limitează intrarea pe piață a operatorilor mici și mijlocii. În cazul OTR, garanția de 2 milioane lei, acoperită exclusiv din surse proprii, credite sau de la acționari (fără a folosi Timbrul verde) **poate afecta sustenabilitatea financiară a acestora, în special a celor mici și medii, precum și accesul pe piață;**
- **bariere operaționale** - generate de distribuția teritorială inegală a infrastructurii de tratare. În județele slab acoperite, intrarea pe piață este dificilă din cauza volumelor reduse, a costurilor logistice ridicate și a dependenței de fluxuri dispersate. În județele cu densitate mare de operatori, competiția intensă și prețurile reduse pot descuraja intrarea unor noi actori, în special în absența unor avantaje competitive clare;
- **accesul la resurse** - DEEE sunt un „input” limitat. Accesul la deșeuri se face prin contracte cu OTR, operatori autorizați. Contractele pe termen lung, exclusivitățile sau relațiile consolidate pot îngusta spațiul de piață pentru noii veniți. Volumele de DEEE deviate din circuitul oficial către canale informale sau exporturi ilegale reduc cantitatea de deșeu disponibilă pentru colectorii și tratatorii autorizați, putând funcționa, în fapt, ca o barieră de intrare.

10.2 Structura pieței

Piața este organizată pe trei niveluri principale: producători/OTR – colectori – tratatori/reciclatori. Fiecare segment depinde de celălalt pentru funcționarea întregului lanț, ceea ce generează o structură verticală integrată, dar fragmentată.

- **Producătorii/importatorii de EEE** - în perioada 2020–2025, piața EEE a înregistrat o dinamică ascendentă, numărul producătorilor activi a crescut de la aproximativ 2.700 în anul 2020 la 4.400 în 2025. Ritmul de creștere a scăzut semnificativ în anul 2025, pe fondul măsurilor financiar-fiscale introduse în anul 2025;
- **OTR** - joacă rolul central de coordonare, influențând atât cererea de servicii de colectare, cât și distribuția fluxurilor către tratare. Reducerea cu 28% în anul 2025 față de anul anterior a numărului de OTR conduce la o concentrare mai mare a pieței și la diminuarea opțiunilor pentru producători. Scăderea numărului de organizații colective reflectă dificultățile întâmpinate de operatorii mici și mijlocii în a se conforma noilor cerințe

legislative, precum și creșterea costurilor administrative și operaționale asociate procesului de autorizare;

- **Colectorii** – numărul acestora a crescut în perioada 2023-2024, însă distribuția geografică este inegală. În unele județe, există mai mulți operatori și concurență locală, în altele oferta este limitată.
- **Tratatorii/reciclatorii** - număr mai redus (120 tratatori autorizat activi în anul 2024), cu o concentrare puternică în câteva centre regionale, înregistrându-se o lipsă a **unităților de tratare autorizate în aproape 30% din județele României. În luna martie 2026, doar 7 entități dețineau certificările privind respectarea standardelor CENELEC necesare pentru a-și continua activitatea, după intrarea în vigoare a obligației conformării cu aceste standarde, în data de 14 mai 2026.**

Din perspectiva gradului de **concentrare pe piață**, acesta a fost evaluat atât pentru OTR, cât și pentru tratatori, la nivelul anului 2024. Gradul de concentrare a fost măsurat prin utilizarea a doi indicatori uzuali, care au la bază cotele de piață ale întreprinderilor: IHH⁵⁰ și rata de concentrare (RC)⁵¹.

Astfel, **pentru OTR**, au fost calculate cotele de piață, atât pe baza cantităților de EEE-POM în anul 2024 de către producătorii/importatorii pentru care au preluat REP, cât și pe baza cifrelor de afaceri/veniturilor (pentru asociații) realizate în același an.

Indicatorii de concentrare (IHH 1101, CR3 47% și CR5 66% - calculate pe baza cifrei de afaceri/veniturilor realizate în 2024, respectiv IHH 1309, CR3 53% și CR5 69% calculate pe baza EEE-POM în 2024) indică o **pieță moderat concentrată**, caracterizată de prezența unor OTR cu o cotă semnificativă, indiferent de metoda de calcul utilizată.

Rezultatele indicatorilor calculați pe baza cifrei de afaceri indică faptul că primele 3 OTR dețin împreună 47%, în timp ce două treimi din piață sunt controlate de 5 organizații, restul de 34% fiind împărțite între mai mulți jucători mici. Concluzii similare se deprind și din rezultatele indicatorilor calculați pe baza EEE-POM.

Patru jucători ([8<]) se mențin în top 5, indiferent de metoda de calcul.

⁵⁰ IHH se calculează prin însumarea pătratelor cotelor de piață individuale ale tuturor întreprinderilor de pe piață. IHH atribuie o pondere mai ridicată cotelor de piață ale întreprinderilor mai mari, în mod proporțional. Indicele este utilizat ca un indicator posibil al puterii de piață sau al concurenței dintre întreprinderi. Când IHH este inferior cifrei 1.000, concentrarea pieței este considerată redusă, între 1.000 și 2.000 este considerată medie, iar peste 2.000, mare.

⁵¹ Rata de concentrare reprezintă suma cotelor de piață a celor mai mari n jucători de pe piață. În general cuprinde un număr restrâns de întreprinderi pentru a pune în evidență caracterul de oligopol al pieței (un număr mic de întreprinderi controlează o parte semnificativă a pieței). Valoarea sa variază între 0 (concurență perfectă) și 100 (oligopol dacă $n > 1$ și monopol dacă $n = 1$). O rată mare de concentrare este între 80 și 100%, medie între 50 și 80% și redusă între 0 și 50%.

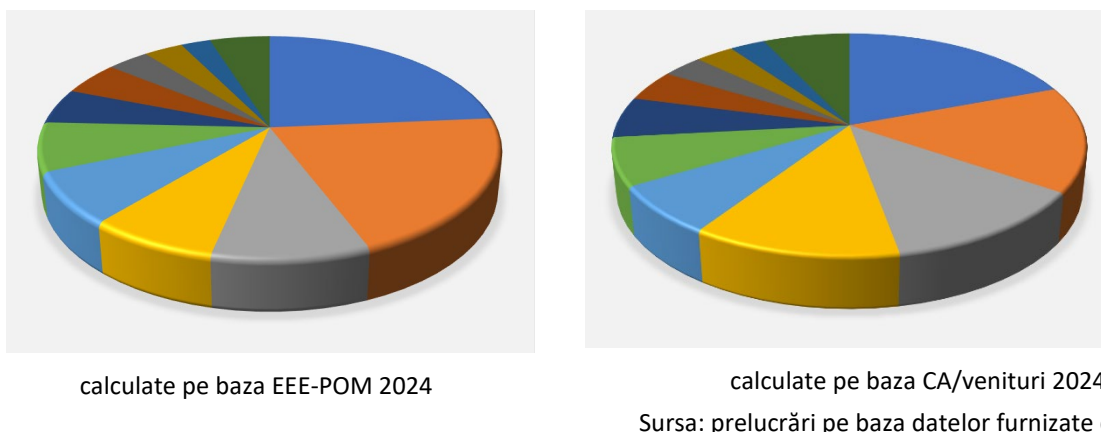

Diferențele între indicatorii calculați în funcție de cantitatea de EEE-POM și cei bazați pe cifra de afaceri realizată în anul 2024 sugerează că unele organizații gestionează volume mari la valori ale *Timbrului verde* mai reduse sau invers.

Deși rezultatele nu indică o concentrare excesivă, structura de tip oligopol poate favoriza consolidarea puterii de piață și ridică potențiale preocupări concurențiale, în special în contextul barierelor de intrare și al cadrului de reglementare.

Cotele de piață calculate prin cele 2 metode sunt evidențiate în următoarea figură.

Figura nr. 33 Cotele de piață ale OTR, în anul 2024

Analiza gradului de concentrare a pieței de gestionare a DEEE, calculat pe categorii de EEE -uri pentru cantitățile preluate în gestionare de OTR în 2024, relevă o structura de tip oligopol pentru toate categoriile, cu cote de piață însumate de peste 71% ale primilor 4 concurenți.

Astfel:

- **Categoria 1 – echipamente de transfer termic** - primele 4 OTR ([8<]) dețin 72% cotă de piață. Se înregistrează o concentrare moderată (IHH 1.541), primii 5 concurenți însumează peste 80%, restul actorilor având cote foarte mici;
- **Categoria 2 – ecrane monitoare și echipamente care conțin ecrane cu o suprafață mai mare de 100 cm²** - primele 3 OTR ([8<]) dețin o cotă de piață de 95%. Piața este foarte concentrată (IHH 3.830), cu risc ridicat de putere de piață și concurență efectivă foarte limitată;
- **Categoria 3 – lămpi** - primele 3 OTR ([8<]) însumează o cotă de piață de 78%. Piața este foarte concentrată (IHH 2.257), cu risc semnificativ de putere de piață;
- **Categoria 4.1 – echipamente de mari dimensiuni, mai mari de 50 cm** - primele 4 OTR ([8<]) dețin o cota de piață de 71%. Piața prezintă concentrare moderată (IHH 1.551); primii 5 concurenți ating aproape 80% cotă de piață, restul actorilor având cote foarte mici;

- **Categoria 4.2 – panouri voltaice** - primele 4 OTR ([8<]) însumează o cotă de piață de 73%. Piața prezintă concentrare moderată (IHH 1.600); primii 5 concurenți ating 84% cotă de piață, restul actorilor având cote foarte mici;
- **Categoria 5 - echipamente de mici dimensiuni** - primele 4 OTR ([8<]) dețin 75% cota de piață. Piața prezintă concentrare moderată (IHH 1686); primii 5 concurenți ating 81% cotă de piață, restul actorilor având cote foarte mici;
- **Categoria 6 - echipamente informatice și comunicații electronice** – primii 3 jucători ([8<]) controlează 84% din piață. **Piața este foarte concentrată (IHH 3.093)**, cu risc ridicat de putere de piață și concurență efectivă foarte limitată.

Cotele de piață calculate pe categorii de EEE, pentru cantitățile preluate în gestionarea de OTR în anul 2024, sunt evidențiate în următorul grafic.

Figura nr. 34 Cotele de piață ale OTR - EEE-POM 2024, pe categorii de EEE

[8<]

Structura pe categorii de EEE evidențiază, în ansamblu, o piață puternic concentrată, în care primii 3–5 OTR cumulează între aproximativ 70% și 95% din cote, iar doi actori – dintre care unul prezent în top 3 în toate categoriile și al doilea în cinci din șase – dețin ponderi importante recurente, ceea ce sugerează un risc ridicat de putere de piață și de concurență efectivă limitată pe întregul lanț al gestionării DEEE.

Pentru **operatorii autorizați să efectueze operațiuni de tratare a DEEE**, activi în anul 2024, au fost calculate cotele de piață pe baza cifrelor de afaceri realizate în anul 2024.

Indicatorii de concentrare (HHI 615, CR3 34% și CR5 47%) indică o piață fragmentată, primii trei operatori cumulând aproximativ o treime din piață, iar primii cinci jucători 47%, restul pieței fiind împărțit între un număr mare de concurenți.

Cei 6 operatori care dețin, în prezent, certificări CENELEC însumau în anul 2024 o cotă de piață de 25%. Al 7-lea operator [8<] a fost înființat în luna octombrie 2024.

Anul 2026 poate aduce o **contractie puternică a pieței tratării DEEE** dacă cei 7 operatori certificați, la nivelul lunii martie, rămân singurii pe piață. Aceștia ar trebui să preia și restul de **75% din volumul tratat în 2024 de un număr mare de firme**. Gradul de concentrare va crește brusc, cu risc ridicat de apariție sau consolidare a puterii de piață, cu efecte potențiale asupra nivelului tarifelor de tratare, a condițiilor contractuale și a stimulentei pentru investiții.

*

* *

10.3 Sinteza capitolului - Evaluarea sectorului din perspectiva dreptului concurenței

Piața gestionării DEEE prezintă un nivel ridicat de bariere la intrare, care favorizează menținerea unui număr relativ redus de operatori autorizați în segmentele de tratare. Aceste bariere contribuie la stabilitatea pieței, dar pot afecta concurența, pot limita inovația și pot genera riscuri structurale în contextul creșterii accelerate a cantităților de EEE introduse pe piață.

Creșterea accelerată a volumelor de EEE introduse pe piața națională generează presiuni suplimentare asupra infrastructurii de colectare și tratare. În contextul în care numărul OTR s-a redus, al colectoarelor crește într-un ritm lent, iar cel al tratatoarelor este susceptibil să scadă, ca urmare a obligativității conformării la standardele CENELEC, există riscul apariției unui dezechilibru între cantitățile introduse pe piață și capacitatea efectivă de gestionare a DEEE. Această evoluție poate determina majorarea costurilor operaționale, dificultăți în atingerea țintelor de colectare, precum și accentuarea dezechilibrelor regionale deja existente.

„**Concurența paralelă**” reprezentată de segmentul informal distorsionează structura pieței formale: reduce volumele disponibile pentru operatorii autorizați, le afectează profitabilitatea și descurajează intrarea de noi jucători care trebuie să suporte costuri de conformare mai mari.

Din perspectiva gradului de **concentrare pe piață**, indicatorii specifici indică, la nivelul anului 2024, o piață a gestionării DEEE moderat concentrată, caracterizată de prezența unor OTR cu o cotă semnificativă (primele 3 OTR dețin împreună 47%, în timp două treimi din piață sunt controlate de 5 organizații).

Per ansamblu, piața analizată la nivel de categorie de EEE prezintă un nivel ridicat de concentrare în majoritatea categoriilor de EEE, cu ponderi dominante ale primilor 3–4 OTR și valori IHH care indică piețe moderat sau puternic concentrate. Prezența a doi jucători în top 3, unul în toate categoriile, iar un al doilea în cinci din șase, confirmă existența unor poziții consolidate care limitează intensitatea concurenței și sporesc riscul manifestării puterii de piață.

Piața tratării DEEE, la nivelul anului 2024, este o piață slab concentrată, caracterizată printr-un număr relativ mare de operatori și absența unei poziții dominante consolidate, ceea ce sugerează un nivel ridicat al presiunii concurențiale.

Reducerea drastică în anul 2026 a numărului de operatori autorizați să trateze DEEE, de la 120 jucători la numai 7 întreprinderi (care, în anul 2024, acopereau doar un sfert din piață), pare a indica o închidere a pieței prin efectul *Legii nr. 127/2024* și favorizarea operatorilor care dispun de mijloace financiare pentru conformarea la standardele CENELEC, cu o probabilă creștere a presiunii asupra capacităților rămase și cu riscul diminuării concurenței efective.

11. Concluzii și recomandări

11.1 Concluzii

DEEE constituie **fluxuri speciale de deșeuri** cu regim strict de monitorizare la nivel european și național, determinat de complexitatea compoziției lor. Gestionarea acestora implică o provocare duală: pe de o parte, neutralizarea riscurilor de mediu generate de substanțele toxice (plumb, mercur, agenți frigorifici), iar pe de altă parte, valorificarea potențialului lor de resurse secundare valoroase (metale prețioase, materiale plastice).

Tratarea responsabilă a acestor deșeuri constituie fundamentul economiei circulare, transformând gestionarea DEEE într-un pilon strategic pentru:

- consolidarea economiei circulare (prin reintegrarea materialelor în cicluri de producție);
- securitatea resurselor prin recuperarea materiilor prime critice;
- reducerea poluării (diminuarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a consumului energetic, prin reciclare);
- combaterea comerțului ilegal și a exporturilor necontrolate.

Politica națională de gestionare a DEEE este construită pe **principiului REP** și aliniată cerințelor Directivei DEEE.

Funcționarea sistemului se bazează pe **interacțiunea coordonată a unui număr mare de actori** — de la producători, OTR, colectori, reciclatori, autorități publice, organisme de reglementare, ONG-uri, până la consumatori, într-un cadru reglementat, conceput să asigure trasabilitatea fluxurilor, eliminarea controlată a substanțelor periculoase și protecția mediului.

OTR gestionează întregul flux, operațional și administrativ, de DEEE pentru producătorii pentru care au preluat REP, **în baza unei contribuții financiare**, derulând relații contractuale cu operatori din domeniul colectării și tratării/reciclării și prin campanii de conștientizare, menite să crească atât cantitățile colectate de la consumatori, cât și nivelul de informare privind importanța reciclării.

Succesul procesului de gestionare a DEEE depinde de implicarea autorităților locale, responsabile de infrastructura de proximitate și a persoanelor juridice, care au obligația legală de a asigura evidența și raportarea deșeurilor generate către ANMAP. Prin parteneriate cu autoritățile locale și operatori de salubritate, OTR coordonează preluarea solicitărilor de colectare de la generatori și asigură monitorizarea integrală a fluxului, de la trasabilitate până la procesarea efectivă a DEEE.

Tranziția către o **economie circulară** în sectorul **DEEE** este dificilă, întrucât deșeurile electrice au cea mai rapidă creștere la nivel global, chiar dacă reprezintă și una dintre cele mai importante surse de materii prime secundare.

Deficiențele majore de colectare, limitările infrastructurii și a capacităților de tratare, absența sau dezvoltarea insuficientă a politicilor și programelor de reparare și reutilizare, dar și comportamentul consumatorilor limitează implementarea economiei circulare pentru DEEE în România.

Managementul DEEE este guvernat de un cadru normativ specific, conceput să asigure reducerea cantităților de deșeuri eliminate și îmbunătățirea eficienței utilizării resurselor.

Directiva DEEE, cu modificările ulterioare, instituie mecanisme menite să protejeze mediul și sănătatea umană prin reducerea efectelor negative asociate generării DEEE. Documentul pune un accent deosebit pe conservarea resurselor la nivel global, promovând o eficiență sporită în utilizarea acestora și tranziția către modele de consum sustenabile.

Cadrul de reglementare a DEEE în România se distinge printr-un nivel ridicat de fragmentare normativă, obligațiile aplicabile fiind prevăzute într-un număr considerabil de acte normative primare și secundare, completate de proceduri și instrucțiuni administrative.

OUG nr. 5/2015, actul normativ care transpune în legislația națională **Directiva DEEE**, stabilește cadru central al sistemului, prin definirea responsabilităților pentru toate entitățile implicate în procesul de gestionare a DEEE.

Operatorii economici care introduc EEE pe piața națională poartă responsabilitatea gestionării deșeurilor generate pe întreg ciclul de viață al produselor. Această obligație, derivată din principiul REP, poate fi asumată individual sau prin delegare către OTR. Acestea funcționează în baza unei licențe de operare de către MMAP, condițiile de licențiere, relicențiere și avizare anuală fiind prevăzute în OUG nr. 5/2015.

Începând cu anul 2024, cadrul de reglementare privind gestionarea DEEE a fost supus unor modificări structurale. **Prin Legea 127/2024 au fost introduse o serie de prevederi care excedează normele minime europene** privind condiționarea autorizării OTR de deținerea unei cote de piață de 5% pentru o categorie de DEEE și de constituirea unei garanții financiare de 2 milioane lei în favoarea AFM, condiționarea obținerii autorizației de mediu a tratatorilor de încheierea de contracte cu producători de EEE sau OTR, rate de colectare minimă pe fiecare categorie de EEE introdusă pe piață, restrângerea dreptului producătorilor de a încheia contracte cu mai multe OTR pentru aceeași categorie de EEE.

Încă din faza de proiect a *Legii nr. 127/2024*, Consiliul Concurenței și-a exprimat îngrijorările concurențiale cu privire la o serie de aspecte legate de prevederile acesteia. Acestea au vizat **aspecte legate de licențierea OTR**, posibilitatea implementării unui sistem de coordonare a managementului DEEE, precum și de **instituirea prin Lege a obligației autorității de concurență de a monitoriza și colecta din piață informații reale privind costurile de gestionare a DEEE**.

Principalele prevederi susceptibile a genera disfuncționalități în cadrul sistemului de gestionare a DEEE sunt cele privind:

- **condiționarea licențierii OTR** de constituirea garanției în sumă fixă de 2.000.000 lei în favoarea AFM, indiferent de dimensiunea acestora, volumul activității sau valoarea posibilă a obligațiilor restante de plată;

- **instituirea obligației deținerii de către OTR a unei cote de piață de cel puțin 5%** pentru cel puțin o categorie de EEE pentru care se solicită autorizarea, măsură ce ar putea constitui o barieră reală la intrarea pe piața gestionării DEEE. **Licențierea întreprinderilor de către o autoritate publică trebuie fundamentată exclusiv în considerarea unor criterii tehnice, obiective, transparente și nediscriminatorii;**

- **instituirea obligației autorității de concurență de a monitoriza, colecta din piață informații reale privind costurile de gestionare a DEEE și de le publica pe site-ul propriu**, cu precizarea că respectivele costuri de funcționare ale organizațiilor colective să nu fie mai mici decât minimul real necesar pentru gestionarea DEEE respective.

Implementarea unor astfel de măsuri ar putea conduce la o distorsionare a mediului concurențial pe piața gestionării DEEE, printr-o stabilire a unui nivel de cost minim pentru actorii din piață și, implicit, a unui preț minim al serviciilor oferite de organizațiile colective, reflectat astfel în nivelul valoric al *Timbrului verde*;

- **prevederea privind costul minim pare a fi în contradicție cu normele antitrust reglementate la nivelul UE**, reflectate în legislația națională, principiile esențiale fiind statuate în art. 101 din TFUE. În ceea ce privește activitatea de fond preconizată de text (monitorizarea și colectarea de informații reale și documentate cu privire la costuri), aceasta ridică probleme de constituționalitate din perspectiva confundării atribuțiilor unei autorități de concurență cu cele ale unei autorități de reglementare, doar aceasta din urmă având prerogative de a analiza fundamentarea pe costuri a tarifelor operatorilor economici dintr-o piață, în scopul impunerii plafonului de preț (reglementării prețului pieței). Totodată, această confuzie privind atribuțiile de reglementare este relevantă și de faptul că esența piețelor reglementate este eliminarea concurenței prin preț dintre operatori, autoritatea de reglementare publicând rapoarte periodice despre situația pieței;

- **introducerea de restricții pentru obținerea autorizației de mediu**, fără de care entitățile nu pot efectua **operațiuni de tratare a DEEE**.

Obținerea **autorizației de mediu** este condiționată, pe lângă îndeplinirea criteriilor tehnice, de standardizare și de respectare a condițiilor de mediu, de o obligație contractuală/comercială cu terți (încheierea unui contract cu un OTR), ceea ce **poate constitui o barieră administrativă la intrarea pe piața tratării DEEE**;

- introducerea **interdicției pentru producătorii de EEE de a transfera responsabilitățile pe aceeași categorie de EEE mai multor OTR**, limitează libertatea acestora de a alege, precum și flexibilitatea de a **distribui riscurile între mai multe OTR**;

- introducerea **ratelor minime de colectare pe categorii de EEE** începând cu 01.01.2025, crește povara administrativă și riscul de neatingere a țintelor pentru categoriile „dificile”. Se poate ajunge în situația în care o parte a DEEE din anumite categorii excedentare să nu fie colectate pentru că a fost atinsă ținta în timp ce DEEE din categoriile deficitare să facă obiectul speculațiilor pentru că producătorii/organizațiile colective trebuie să atingă țintele pentru a-și păstra licențele de operare și a evita plata penalităților către AFM;

- producătorul este obligat să asigure o dublă finanțare, respectiv costul valorii necesare realizării țintelor (*Timbrul verde*) și costul neîndeplinirii acestora prin acoperirea diferenței în minus dintre penalitatea stabilită de AFM în sarcina organizației colective și cuantumul garanției. Prin introducerea unor condiții suplimentare și restrictive (garanții financiare, cota de piață de 5% pentru OTR), *Legea nr. 127/2024* instituie un **potențial caracter discriminatoriu, contrar principiilor dreptului UE (art. 193 TFUE) în ceea ce privește:**

- **proporționalitatea** – în absența unui control efectiv al producătorului asupra activităților OTR (entitate distinctă, cu personalitate juridică proprie, cu licență emisă de MMAP), instituirea răspunderii solidare echivalează cu impunerea unor obligații pentru faptele unei entități juridice independente, contrar principiului răspunderii personale;
- **libera concurență** - cota minimă de piață de 5% pentru autorizarea OTR, precum și obligația încheierii unui contract cu un producător/OTR pentru autorizarea tratatelor;
- **securitatea juridică** – lipsa unui control efectiv al producătorului asupra activității OTR, coroborată cu riscul sancționării acestuia pentru neîndeplinirea obligațiilor de către o entitate independentă, generează o incertitudine juridică semnificativă.

La nivelul UE27, rata de colectare a DEEE s-a situat în anul 2023 la 37,5%, mult sub ținta de 65% prevăzută de *Directiva DEEE*, ceea ce evidențiază dificultăți structurale în atingerea obiectivelor la nivel european. Performanța statelor membre este inegală - doar 4 din cele 26 de țări analizate au reușit să îndeplinească țintele de colectare.

În România, conform estimărilor făcute pe baza datelor AFM, rata de colectare a atins 57% în anul 2025, însă rămâne sub nivelul cerut de legislația europeană și națională. Deși cadrul normativ național stabilește obligații clare pentru actorii implicați, implementarea continuă să întâmpine provocări, confirmând necesitatea consolidării măsurilor pentru îmbunătățirea performanței de colectare.

Comisia Europeană a finalizat evaluarea *Directivei DEEE* în 2025 și pregătește revizuirea acesteia. Neatingerea țintelor de colectare de către majoritatea țărilor ridică semne de

întrebare privind **capacitatea metodologiilor actuale de calcul de a reflecta realitatea operațională**. Particularitățile piețelor naționale, alături de rezultatele obținute în gestionare indică necesitatea **revizuirii cadrului metodologic la nivel european**, pentru a asigura o evaluare mai realistă și mai echitabilă a performanțelor statelor membre.

Se remarcă fragmentarea normativă a domeniului DEEE în România, dispozițiile relevante fiind dispersate în numeroase acte normative de nivel primar și secundar, fapt ce **generează dificultăți semnificative de interpretare și aplicare coerentă**.

Sistemul de gestionare a DEEE presupune un **număr semnificativ de obligații de raportare** către autorități diferite, în formate și la termene distincte, pentru informații similare sau derivate din aceleași fluxuri de date. În practică, aceleași cantități de EEE introduse pe piață sau de DEEE gestionate sunt solicitate în diferite raportări, de la mai mulți actori în piață, generând costuri administrative suplimentare și crescând riscul de erori sau inconsecvențe.

Considerăm că simpla **majorare a contribuției** datorate AFM de către producători sau OTR, **de la 2 lei/kg la 4 lei/kg**, prevăzută în propunerea legislativă a MMAP de revizuire a contribuțiilor la Fondul de mediu, nu este de natură să conducă la o creștere a ratei de colectare. În contextul performanțelor actuale ale sistemului și al dificultăților în atingerea țintelor, o astfel de măsură fiscală, aplicată izolat, nu abordează cauzele structurale care limitează eficiența colectării.

AFM a evidențiat o serie de dificultăți privind modalitatea de îndeplinire a obiectivelor de colectare de către OTR, precum și privind sursa de proveniență a deșeurilor încadrate de colectori ca DEEE.

Implementarea principiilor *Directivei R2R* va conduce la prelungirea duratei de viață a echipamentelor și la amânarea transformării acestora în deșeuri. În acest context, utilizarea metodei de calcul a obiectivelor de colectare bazate pe 85% din DEEE generate oferă o imagine mai fidelă a performanței reale a sistemului de colectare, spre deosebire de ținta exprimată ca procent din media EEE-POM din ultimii 3 ani, puternic influențată de dinamica pieței și de creșterea consumului.

Din perspectiva operatorilor economici implicați în gestionarea DEEE (producători/OTR/reciclatori), principalele deficiențe ale sistemului care generează disfuncționalități și afectează funcționarea eficientă a acestuia în România reprezintă o combinație de **reglementare fragmentată și complexă, incertitudine legislativă/modificări frecvente ale legislației, obligații de raportare în sisteme diferite și complicate, nivel redus al calității suportului/colaborării cu autoritățile, lipsă de trasabilitate digitală a cantităților de DEEE, fluxuri paralele/informale de colectare, lipsă a infrastructurii locale de colectare, capacitate de tratare insuficientă, nivel scăzut de conștientizare/educare a populației**,

fenomenul de *free riding* pe platformele online, lipsă a infrastructurii/certificărilor pentru reutilizare, dificultate financiară/administrativă a implementării standardelor CENELEC.

Legea nr. 127/2024 introduce posibilitatea constituirii unui mecanism de tip *Clearing House*, sub forma a unui **sistem de coordonare a managementului DEEE**, cu participare obligatorie pentru toți producătorii, reprezentanții autorizați ai acestora, OTR, toți operatorii economici colectori și/sau tratatori autorizați și toate autoritățile administrației publice locale.

La nivel european, doar 6 dintre cele 18 state care au transmis răspunsuri la solicitarea privind utilizarea unui mecanism centralizat de coordonare în gestionarea DEEE, au implementat un sistem de tip *Clearing House*.

Introducerea unui astfel de sistem poate genera atât **beneficii pentru funcționarea pieței** (facilitarea conformității, reducerea barierelor la intrare, creșterea transparenței, optimizarea costurilor, stimularea inovației), **cât și riscuri pentru concurență** (coluziune, bariere la intrare, potențială reducere a inovării).

Evaluarea, în balanță beneficii vs riscuri, a oportunității implementării unui astfel de mecanism în România trebuie să țină cont de particularitățile pieței naționale — nivelul consumului, durata de deținere a echipamentelor, ponderea sectorului informal, deficiențele de colectare, infrastructura și capacitatea de tratare, absența sau dezvoltarea insuficientă a politicilor/programelor de reparare și reutilizare, fenomenul de *free-riding* și comportamentul consumatorilor.

Dacă sistemul este implementat incorect, beneficiile prezentate pot să conducă la potențiale probleme de concurență. Cu toate acestea, dacă sunt proiectate corespunzător, beneficiile unui sistem *Clearing House* depășesc, în opinia [8], riscurile asociate acestuia.

În perioada 2020–2025, piața EEE din România a înregistrat o creștere susținută atât a numărului de producători activi, cât și a volumelor introduse pe piață, deși ritmul s-a temperat în anul 2025 pe fondul noilor măsuri fiscal-bugetare.

Perioada 2018–2020, reflectă o expansiune a pieței de gestionare a DEEE, în contextul unor condiții de autorizare relativ accesibile, urmată de o stabilizare la 19 a numărului de OTR în perioada 2021–2023 și de o reducere semnificativă în anul 2025, ca efect al înăsprii cerințelor de autorizare și al creșterii costurilor administrative și operaționale asociate procesului de licențiere, afectând în special operatorii mici și mijlocii.

Intrarea unui nou OTR pe piață în anul 2026 sugerează o adaptare graduală la noile condiții, însă nivelul rămâne sub cel al perioadei 2020–2023, indicând un impact structural al modificărilor legislative.

În paralel, rețeaua de colectare s-a extins în 2023–2024, prin creșterea numărului de operatori și a punctelor de lucru, în timp ce infrastructura de tratare a DEEE a înregistrat doar o evoluție modestă.

Analiza segmentului de tratare relevă o piață asimetrică, cu un grad ridicat de concentrare în anumite zone. Repartizarea geografică a **unităților de tratare autorizate** indică o vulnerabilitate, **întrucât aproape 30% din județele României nu dețin nicio astfel de unitate.**

Intrarea în vigoare, la **14 mai 2026 a obligației ca tratatorii de DEEE să respecte standardele CENELEC poate deveni o barieră de intrare sau de menținere pe piață pentru operatorii mici și mijlocii.** În luna martie 2026, doar **7 entități dețineau certificările necesare pentru a-și continua activitatea după această dată**, ceea ce indică un risc de reducere a capacității de tratare și creșterea dependenței de un număr limitat de operatori.

Creșterea accelerată a volumelor de EEE introduse pe piață exercită presiune asupra infrastructurii de colectare și tratare, în condițiile în care numărul OTR a scăzut, al reciclatorilor crește într-un ritm lent, iar tratatorii vor fi afectați de noile cerințe de conformare la standardele CENELEC. Această evoluție poate genera un decalaj între cantitățile introduse pe piață și capacitatea efectivă de gestionare a DEEE, cu impact asupra costurilor, atingerii Țintelor și echilibrelor regionale.

Cererea pe piața serviciilor de gestionare a DEEE este influențată de obligațiile legale, progresul tehnologic și creșterea consumului, iar capacitatea sistemului de a răspunde acestei cereri depinde de investiții în infrastructură, tehnologii și informarea publicului.

În ansamblu, complexitatea și multitudinea obligațiilor de raportare către diferite autorități generează un cadru administrativ împovăraător, care riscă să afecteze atât calitatea și coerența datelor colectate, cât și capacitatea operatorilor de a se concentra pe îmbunătățirea reală a performanței de mediu.

Sectorul serviciilor de gestionare a DEEE utilizează mecanisme de preț complexe, adaptate la tipul de deșeu, responsabilitățile fiecărui actor și costurile operaționale. Un echilibru între tarifele percepute, costurile reale și veniturile din valorificare este esențial pentru a asigura sustenabilitatea și eficiența acestui sector.

OTR au modalități eterogene de stabilire a valorii *Timbrului verde*. Jucătorii mari din piață folosesc metodologii care integrează costurile de gestionare, cheltuielile organizației, obiective de reciclare și variabile de masă ale DEEE, utilizând formule de calcul de complexitate variată, în timp organizațiile mici par a aplica metode de tarificare simplificate.

Producătorii, în special cei mici și mijlocii, percep o putere de negociere limitată în relația cu OTR, atât din cauza poziției acestora pe piață, cât și a riscului de neconformitate în absența unei relații contractuale cu un OTR.

În relația OTR–reciclatori, negocierile tarifare sunt marcate de interese divergente - OTR urmăresc reducerea costurilor de gestionare, în timp ce reciclatorii caută să își acopere costurile operaționale aflate în creștere.

În România, *echipamentele de mari dimensiuni (categoria 4)* înregistrează, în perioada 2020-2025, în mod constant cea mai mare pondere atât în EEE-POM, cât și în DEEE colectate.

Creșterea cantităților de EEE pune presiune pe întregul sistem REP, deoarece generează volume viitoare mai mari de DEEE. Evoluțiile fluxurilor de tratare și reciclare urmează trendul pozitiv al celui de colectare, ceea ce arată dependența avalului de fluxul de colectare.

Conform estimărilor făcute pe baza datelor AFM, rata de colectare (calculată din EEE-POM medie 3 ani anteriori) a crescut de la 33% în 2020 la 57% în 2025 (date estimate), rămânând la circa 8 puncte procentuale sub de ținta de 65%, însă evoluția consumului și a indicatorilor per locuitor evidențiază un decalaj structural între echipamentele cumpărate și deșeurile generate.

Eficiența colectării s-a îmbunătățit semnificativ - în anul 2020 se colecta mai puțin de jumătate din DEEE generate, iar în anul 2025 (date estimate) volumul colectat (11 kg/locuitor) se apropie de cel generat (13 kg/locuitor).

O analiză comparativă pentru perioada 2021-2023 arată diferențe semnificative între România și alte 4 state analizate (Estonia, Ungaria, Polonia și Spania), atât în ceea ce privește consumul de EEE, cât și performanța sistemelor de colectare a DEEE per locuitor. Deși România progresează în eficiență, se menține în partea inferioară a clasamentului.

Evoluția contribuțiilor financiare în sistemul REP în perioada 2021–2024 evidențiază presiunile în creștere asupra costurilor de gestionare a DEEE. Analiza celor trei indicatori — euro/tonă EEE-POM, euro/tonă DEEE colectate și euro/locuitor — arată o dinamică diferită, dar convergentă spre aceeași concluzie - **costurile totale ale gestionării cresc.**

România se situează la niveluri superioare față de state precum Olanda, Belgia, Irlanda, Portugalia, Italia și Spania, în ceea ce privește nivelul contribuțiilor financiare, ceea ce indică o presiune financiară mai ridicată asupra producătorilor și, indirect, asupra consumatorilor.

Costurile de gestionare a DEEE sunt rezultatul unui lanț complex de procese – de la *Timbrul verde* plătit de producători, până la tarifele de colectare, transport și tratare – fiecare influențat de structuri contractuale neuniforme, unități de măsură diferite, servicii incluse și tehnologii variabile.

OTR finanțează gestionarea DEEE în numele producătorilor, prin contribuțiile financiare (*Timbrul verde*) achitate de aceștia pentru EEE introduse pe piața națională.

Timbrul verde este inclus în prețul final al echipamentului, ceea ce face ca întregul cost al gestionării să fie suportat, în ultimă instanță, de consumator. Eficiența costurilor din aval (de

colectare, transport și tratare) influențează direct nivelul *Timbrului verde* și, implicit, prețul plătit de consumator la achiziția echipamentului.

Lipsa uniformizării subcategoriilor de DEEE în cadrul afișării tarifelor „*Timbrului verde*” de către OTR afectează transparența pieței, dorită de legiuitor și împiedică realizarea unor comparații reale între oferte.

Multitudinea și diferențele între subcategoriile utilizate de OTR generează o transparență, impusă legislativ, mai degrabă formală decât reală. Deși producătorii au acces la informații privind tarifele, nu le pot compara în mod efectiv și nu pot evalua corect ofertele disponibile pe piață. În aceste condiții, mecanismul impus de afișare nu stimulează concurența prin preț, ci riscă chiar să perpetueze o opacitate de facto.

Analiza evoluției tarifelor *Timbrului verde* indică un sistem în care ajustările sunt punctuale, iar diferențele tarifare între OTR se mențin, în perioada analizată (2021-2026) reflectând abordări distincte de acoperire a costurilor de gestionare și poziționare pe piață.

Tarifele de colectare, transport și tratare a DEEE prezintă o variabilitate ridicată determinată de diferențe contractuale, de structura și frecvența serviciilor, de cantitățile gestionate. Tarifele serviciilor de tratare sunt și mai eterogene, variind în funcție de tehnologiile utilizate și de complexitatea proceselor, ceea ce limitează comparabilitatea directă între actori. În consecință, costurile de gestionare nu reflectă un preț unitar, ci un ansamblu fragmentat de costuri negociate bilateral, influențate de factori operaționali specifici, ceea ce limitează comparabilitatea și complică evaluarea eficienței și funcționării mecanismului REP.

Analiza a evidențiat existența unor bariere semnificative la intrare în piața gestionării DEEE, generate cumulativ de cerințe legislative stricte, presiuni financiare ridicate, constrângeri operaționale și acces limitat la resurse. Cerințele de licențiere/autorizare, investițiile substanțiale necesare (amplificate pentru tratatori de conformarea la standardele CENELEC), distribuția teritorială inegală a infrastructurii și competiția pentru volumele disponibile de DEEE reduc spațiul de piață pentru noi actori. În acest context, barierele identificate pot afecta dinamica concurențială, pot limita inovația și genera riscuri structurale în contextul creșterii accelerate a cantităților de DEEE introduse pe piață.

Segmentul informal generează o formă de *concurență paralelă* care distorsionează piața formală, reducând volumele disponibile pentru operatorii autorizați, afectându-le profitabilitatea și descurajând intrarea de noi actori obligați să suporte costuri de conformare mai ridicate.

Din perspectiva structurii pieței gestionării DEEE, indicatorii de concentrare arată un sector moderat concentrat, în care primele trei OTR dețin 47% din piață, iar cinci organizații controlează două treimi din total.

Analiza pe categorii de EEE confirmă niveluri ridicate de concentrare, cu ponderi dominante ale primelor 3–4 OTR și valori IHH specifice piețelor moderat sau puternic concentrate. Prezența constantă a doi actori în top 3 al majorității categoriilor indică poziții consolidate care limitează intensitatea concurenței și sporesc riscul manifestării puterii de piață.

Piața tratării DEEE era, la nivelul anului 2024, slab concentrată, cu un număr relativ mare de operatori și fără poziții dominante consolidate, ceea ce indica un nivel ridicat al presiunii concurențiale. Totuși, reducerea drastică a numărului de tratatori autorizați în luna martie 2026 – de la 120 la doar 7 operatori care anterior reprezentau un sfert din piață – semnalează o posibilă închidere a pieței prin efectul *Legii nr. 127/2024*, favorizarea operatorilor care dispun de mijloace financiare pentru conformarea la standardele CENELEC, cu potențiale presiuni asupra capacităților rămase și riscul diminuării concurenței efective.

11.2 Propuneri și recomandări

Autoritatea de concurență recomandă **MMAP** realizarea unei **analize de impact pentru a stabili dacă obiectivul de mediu urmărit prin introducerea anumitor condiționări de autorizare** (cota de piață de minim 5% pe o categorie de EEE, garanția în sumă fixă de 2 milioane lei) impuse organizațiilor colective (OTR), respectiv operatorilor de tratare a DEEE în obținerea autorizațiilor de mediu (obligație contractuală cu producător EEE/OTR, deținerea certificării conform standardelor SR EN 50625 și SR EN 50574), **ar putea fi atins prin măsuri administrative mai puțin restrictive pentru piață și proporționale cu scopul urmărit.**

Propunem transmiterea prezentului studiu către MMAP, ministerul de resort care poate iniția modificarea legii.

În același context, reiterăm propunerea autorității de concurență privind textul *Legii nr. 127/2024* ce privește condițiile de licențiere a OTR, transmisă prin puncte de vedere Comisiei pentru Mediu a Camerei Deputaților, MMAP și Administrației Prezidențiale la momentul în care actul normativ era în curs de adoptare: „*Prin prisma activității sale constante de monitorizare a piețelor, Consiliul Concurenței, în cadrul colaborării sale punctuale cu Comisia de Autorizare și Licențiere a Organizațiilor Colective, poate analiza, dacă este cazul și în limita atribuțiilor și competențelor sale legale, îndeplinirea condițiilor de autorizare pentru o anumită organizație colectivă, din perspectiva asigurării unui mediu concurențial pe piața gestionării DEEE din România.*”

De asemenea, menționăm faptul că misiunea generală a autorității de concurență, față de care se circumscriu toate atribuțiile în materie de concurență (antitrust și concentrări economice) vizează menținerea echilibrului între piețele concurențiale.

Consiliul Concurenței nu are competențe de reglementare, utilizarea unor instrumente procedurale inadecvate, în scopul unei activități de monitorizare nerelaționate cu potențiale

încălcări în materie de antitrust conduce la crearea de premise ale constatării neconstituționalității unor astfel de prevederi, care ar atribui Consiliului Concurenței monitorizarea cu caracter general a pieței deșeurilor.

În consecință, **propunem eliminarea din textul de lege** a prevederilor privind **obligția autorității de concurență** de a monitoriza și colecta din piață informații reale și documentate cu privire la **costurile necesare pentru fiecare categorie de gestionare DEEE și costuri conexe, publicarea acestora pe site-ul propriu și actualizarea lor cel puțin o dată la șase luni.**

Propunem transmiterea către MMAP a sugestiei AFM, conform căreia *sumele încasate de un OTR pe parcursul unui an să nu fie utilizate în totalitate în anul respectiv, ci să fie alocate spre cheltuire în intervalul celor trei ani în care are OTR* **obligția colectării DEEE; ar trebui ca OTR să păstreze aceste sume la nivelul unor provizioane, iar cheltuielile alocate colectării DEEE, precum și provizioanele constituite în acest sens să fie transparente și prezentate anual către Comisia de Supraveghere din cadrul MMAP.**

În contextul implementării *Directivei R2R*, pentru o corelare mai bună cu realitatea fluxului de DEEE, recomandăm MMAP să analizeze oportunitatea realizării unei analize tehnico-economice privind adoptarea metodologiei de calcul a țintei de colectare ca **85% din cantitatea de DEEE generată** în anul de referință.

Consiliul Concurenței apreciază că un *sistem de coordonare a managementului DEEE* (Clearing House) funcțional, implementat la nivelul întregii industrii, menit să asigure atingerea obiectivelor de mediu trebuie **să fie pe deplin compatibil cu legislația în domeniul concurenței**, inclusiv prin raportare la experiența și modalitatea concretă de implementare din celelalte țări europene.

Pentru ca obligația OTR de publicare a tarifelor să producă efecte concurențiale reale, autoritatea de concurență recomandă MMAP **realizarea unei analize de oportunitate a uniformizării subcategoriilor fiecărei categorii de DEEE, utilizate de OTR în afișarea tarifelor Timbrului verde**, astfel încât să fie înlesnită posibilitatea **producătorilor de a efectua o comparație obiectivă a ofertelor.**

